

Διοικητική Απάντηση
πери διαχείρισης μουσικών κεντρικών
1963-64

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀθήναι, 28 Δεκεμβρίου, 1963

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΞΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΚΑΤΕΒΑΗΘΗΣΑΝ
ΠΟΣΑ ΔΙΑ ΜΕΡΙΚΗΝ ἢ ΟΛΙΚΗΝ ΦΙΛΟ-
ΞΕΝΙΑΝ ΑΝΕΥ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

1. PETER HAERLIN, Γερμανός δημοσιογράφος καί δημοσιολόγος τῆς ἡμερησίας FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG. Ἔλαβε τὸν Σεπτέμβριον 1956 δρχ. 23.500.-
2. OLE OLSEN, Δανός δημοσιογράφος. Ἔλαβε τὸν Ἰούλιον 1962 δρχ. 10.000 ἐκ τῆς πιστώσεως ξενίας, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καί, τὸν Νοέμβριον 1962, δρχ. 2.400 ἐκ τοῦ κονδυλίου ἐθνικῶν ἀναγκῶν.
3. JOHANNES KNOCH, Γερμανός CONFERENCIER. Ἔλαβε τὸν Μάρτιον 1962 δρχ. 4.500 ἐκ τοῦ κονδυλίου ἐθνικῶν ἀναγκῶν.
4. HANNELORE SCHMIDT, Ὑπάλληλος τῆς γερμανικῆς ὑπηρεσίας τύπου. Ἔλαβε τὸν Αὐγούστον 1962 δρχ. 3.000, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.
5. CEDRIC FOSTER, Ἀμερικανός σχολιαστὴς τοῦ ραδιοφωνικοῦ δικτύου MUTUAL BROADCASTING SYSTEM. Ἔλαβε τὸν Αὐγούστον 1963 δρχ. 60.000 ἐκ τῆς πιστώσεως ξενίας, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

LIST OF GUESTS OF THE GREEK GOVERNMENT IN 1957

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
<u>N.A.T.O. JOURNALISTS</u>			
Jean d'Osta	Belgium	"Le Peuple"	5.6.57-12.6.57
Ewart Prince	Canada	Canadian Broadcasting Corp.	"
Anthony J. Wright	"	Press Gallery - Ottawa	"
Sven Olav Møller	Denmark	"Vendsyssel Tidende" - Hjørring	"
Daniel Cazal	France	"L'Echo d'Oran"	"
Michel Dufau	"	"La Nouvelle République du Centre Ouest"	"
Wlademar Lentz	Germany	Redaktionsgemeinschaft Deutsche Heimatzeitungen - Bonn	"
Egon Heymann	"	Chairman of the Foreign Press Association - Hamburg	"
Piero Borgo	Italy	"Giornale d'Italia" - Rome	"
Gianfranco Piazzesi	"	"La Nazione" - Florence	"
J. Post	Netherlands	"Algemeen Dagblad" - Rotterdam	"
Ole Gjerloew	Norway	"Morgen Avisen" - Bergen	"
Ruth Brod Hagy (Mrs.)	U.S.A.	College News Conference	"
<u>PRESS REPRESENTATIVES AND OTHER PUBLIC FIGURES</u>			
Alberto Palcos	Argentina	University Professor	25.8.57-12.9.57
Hermann Moerth	Austria	"Tagblatt Linz"	"
Heinz Zilcher	"	"Oesterreichische Neue Zeitung"	"
J. Van der Dussen de Kestergat	Belgium	"Libre Belgique"	"
Faustino Nascimento	Brazil	Writer	"
Ian Carman	Canada	"Globe and Mail" - Toronto	"
Angel Blasco Rios	Cuba	"El Crisol" - Havana	"
Nestor Suarez Feliu	"	"Prensa Libre"	"
Sven Tillge-Rasmussen	Denmark	"Politiken"	"
Desmond Fisher (Mrs. D. Fisher)	Eire	"Irish Press"	"
Claude Fayard	France	Television Française	"
Henri Sardoge	"	Radiodiffusion Française	"
Dr. Anton Hilckman	Germany	Professor. Mainz University	"
Erich Jaensen	"	Dimitag News Agency	"
Peter Merseburger	"	"Neue Ruhr Neue Rhein Zeitung"	"
Eckart Peterich (Mrs. E. Peterich)	"	Writer	"

- 2 -

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
Hermann Schreiber	Germany	"Stuttgarter Zeitung"	25.8.57-12.9.57
Paul Steinfurth	"	"Steinfurthdienst News Agency"	"
Giovanni Artieri	Italy	"Tempo"	"
Virgilio Lilli	"	"Corriere della Sera" - Milan	"
Carlos de Negri	Mexico	"Excelsior" - Mexico City	"
Juan Ferlanga	"	" " " "	"
Bertus Aafjes	Netherlands	"Elsevier", A.Vro Radio. Writer	"
Bartolome Beneyto	Spain	"Valencia"	"
Jose Luis Gomez Tello	"	"Arriba" - Madrid	"
Nils Hormey	Sweden	"Morgen Tidningen" - Stockholm	"
Peter Benenson	U.K.	Councillor of the Society JUSTICE	"
Fenner Brockway	"	M.P.	"
James Cameron	"	"News Chronicle" - London	"
Lena Jaeger (Mrs.)	"	M.P.	"
Michael King	"	"Daily Mirror" - London	"
Laurie Lee	"	B.B.C.	"
Kenneth Robinson	"	M.P.	"
Cecil Sprigge	"	"Manchester Guardian"	"
H. D. Ziman	"	"Daily Telegraph" - London	"
Cyril Falls	"	"Illustrated London News"	"
A. T. Baker	U.S.A.	"Time"	"
Martha Cameron (Mrs.)	"	Journalist	"
Philip Clarke	"	"Newsweek"	"
Henry Gladstone	"	Radio Commentator, "Mutual Broadcasting System"	"
Joan Hanauer (Miss)	"	I.N.S.	"
Jim Lucas	"	Scripps-Howard Newspapers	"
Bruce Munn	"	United Press	"
Drew Pearson (Mrs. D. Pearson)	"	Radio Commentator, "BELL Syndicate"	"
Merryle S. Rukeyser	"	Hearst Syndicate	"
Edward Stanley	"	National Broadcasting Corp.	"
Nicolo Tucci	"	"New Yorker", "Atlantic Monthly" "Harper's Magazine"	"
Thomas Velotta	"	American Broadcasting Com	"
Danton Walker	"	"N.Y. Daily News"	"
Djuka Julius	Yugoslavia	"Politika" - Belgrade	"
Dragoljub Trailovic	"	"Borba" - Belgrade	"

- 3 -

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
<u>U.S. JOURNALISTS INVITED BY AIR FRANCE</u>			
H. Viggo Anderson		"The Hartford Courant"	26.9.57-2.10.57
Andrew Bernhard		"Pittsburg Post Gazette"	"
Edward H. Butler (Mrs)		"Buffalo Evening News"	"
George Carroll		"New York Journal American"	"
Millie Considine (Mrs.)		I.N.S.	"
John Daly		American Broadcasting Co.	"
Novetah Holmes Davenport (Mrs.)		"Flying Magazine"	"
Wade Franklin		"Chicago Suntimes"	"
Evelyn Grant (Miss)		"Woman's Day"	"
Campbell Geeslin		"The Houston Post"	"
Bruce Hamby		"The Denver Post"	"
Peter J. Henniker-Heaton		"Christian Science Monitor"	"
Lou Herschell		Washington Post Times Herald	"
Ernest Heyn (Mrs. Ethel Heyn)		"American Weekly"	"
William Hughes		"The Cleveland Press"	"
Ted Kestling		"Sports Afield Magazine"	"
Peter Lassaly		Producer, NBC's "Nightline"	"
Sam F. Lucchese		"The Atlanta Journal Constitution"	"
Elmer Lower		Columbia Broadcasting System	"
Mary F. Lyons (Miss)		"This Week Magazine"	"
Paul McMahon		"The Milwaukee Journal"	"
Robert W. Martin		"Aviation Week Magazine"	"
Paul V. Minor		"The Kansas City Star"	"
Miriam Ottenberg (Miss)		"The Washington Star"	"
Ted Patrick		"Holiday Magazine"	"
Eleanor Perenyi (Miss)		"Harper's Bazaar Magazine"	"
Alvin H. Perlmutter		Radio Corporation of America	"
Priscilla Strauss Perlmutter (Mrs.)		R.C.A.	"
Herb Rau		"The Miami Daily News"	"
George Rhodes		"The San Francisco Call Bulletin"	"
Paul L. Rowell		"The Boston Herald"	"
Beulah Schacht (Miss)		"The St. Louis Globe Democrat"	"

./.

- 4 -

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
Henry Steeger		"Argosy Magazine"	26.9.57-2.10.57
John Stingle		"The Los Angeles Examiner"	"
Jane A. Stretch (Miss)		"The Camden Courier Post"	"
Horace Sutton		"The Saturday Review Magazine"	"
John Cameron Swayze (Mrs. J.C. Swayze)		Television News Commentator	"
Ansel E. Talbert		"New York Herald Tribune"	"
A. Mims Thomason		Vice President, United Press Association	"
Milton Louis Van Slyck		"Journal of Commerce"	"
Hulda Warren (Miss)		"The Dallas Morning News"	"
Cobina Wright (Miss)		"Los Angeles Evening Herald"	"

YUGOSLAV JOURNALISTS ACCOMPANYING MR. KARDELJ

Luka Majic	"Tanjug Agency" - Belgrade	19.10.57-29.10.57
Jasa Almuli	"Borba" - Belgrade	"
Voja Djukic	"Politika"- Belgrade	"
Zlatko Munko	"Vjesnik" - Zagreb	"
Naum Nacevski	"Nova Makedonija" - Skopje	"
Ciril Zlobec	"Ljidska Pravica" - Ljubljana	"
Milos Marinovic	"Oslobodjenje"- Sarajevo	"
Ranko Lozo	Radio Beograd	"
Hristifor Nastasic	Jugofoto Agency	"
Vlada Perisic	Cameraman, "Filmske Novosti"	"

LIBANESE JOURNALISTS ACCOMPANYING MR. CHAMOUN

Kesrouan Labaki	Co-directeur, Propriétaire du journal hebdomadaire "Le Commerce du Levant."	7.11.57-16.11.57
Emile Makhoulf	Directeur de la "Revue du Liban"	"
Joseph Tabet		"
Georges Chammas	Cinéaste	"
Antoine Dalati	Photographe	"
Muhiddine Hasbini	Cinéaste	"
Fouad Issa	Photographe, "Revue Magazine".	"

LIST OF GUESTS OF THE GREEK GOVERNMENT IN 1957

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIC ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
Denzil Peiris	Ceylon	Director, "Jana"	15.3.57-18.3.57
H. Beuve-Mery	France	Director, "Le Monde"	2.4.57-10.4.57
A. Den Doolaard	Netherlands	Writer	16.4.57-7.5.57
Cas Oorthuys	"	Photographer	"
Marcel Greffeulle	France	Director, "Le Meridional"	4.6.57-18.6.57
Henri Berchet	Switzerland	"Tribune de Lausanne"	13.7.57-28.7.57
Aline Lahoud (Miss)	Lebanon	"Magazine"	24.8.57-30.8.57
Willem Enzinok	Netherlands	Writer	6.9.57-4.10.57
Francisco de Barros Cachapuz	Brazil	"Diario de Noticias"	16.10.57- 19.10.57
Bengt Widehag	Sweden	Writer	13.4.57-23.5.57

PRIME MINISTER'S OFFICE
DIRECTION GENERAL OF PRESS
Foreign Press Division
A t h e n s -- G r e e c e

Date of issue: January 17, 1959

LIST OF GUESTS OF THE GREEK
GOVERNMENT IN 1958

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
FEDERATION NATIONALE DE LA PRESSE FRANCAISE			
Albert Bayet	France	President of F.N.P.F.	13.3.58-16.3.58
Pierre-René Wolf	"	"Paris-Normandie"	" "
Henri Massot	"	"Paris-Presse"	" "
Maurice Bujon	"	"Midi-Libre"	" "
Mme Sauvageot	"	"La Vie Catholique Illustrée"	" "
Patrice Thominet	"	"L'Equipe"	" "
Raoul Hillmeyer	"	"L'Alsace"	" "
Maurice Cuvillon	"	"Liberation"	" "
René Royer	"	"Dernières Nouvelles d'Alsace"	" "
Maurice Catelas	"	"Courrier Picard"	" "
Robert Decout	"	"La Voix du Nord"	" "
Albert Blanchoin	"	"Courrier de l'Ouest"	" "
Pierre Wurmser	"	"Syndicat de la Presse" "Parisienne"	" "
Mme Wurmser	"	Freelance Journalist	" "

N.A.T.O. JOURNALISTS

Giovanni Artieri	Italy	"Il Tempo", "La Stampa"	4.6.58-11.6.58
Franco Monicelli	"	"Settimana Incom Illustrata"	" "
Olav Brunvand	Norway		" "
John Scali	U.S.A.	"Associated Press"	" "
Fred Collins	"	"Providence Journal"	" "
Heinz Schlegel	Germany	"Stuttgarter Zeitung"	" "
Rolf Menzel	"	"Senden Freies Berlin"	" "
Leon Siaens	Belgium	"Het Daatste Nieuws"	" "
Alves de Azevedo	Portugal	"Do Commercio"	" "
Roland Prevost	Canada	"La Presse"	" "

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
Blair Fraser	Canada	"McClellan's Magazine"	4 6.58-11.6.58
Jens Norgaard	Danemark	"Politiken"	" "
Gisli Asthorsson	Iceland	"Althydubladid"	" "
J. L. Heldring	Holland	"Nieuwe Rotterdamsche Courand"	" "

PRESS REPRESENTATIVES

Hans Ulrich Kempfski	Germany	"Suddeutsche Zeitung"	7.10.58-21.10.58
Peter Meyer Ranke	"	"Die Welt"	" 19.10.58
Wilhelm Karl Papenhoff	"	"Westdeutsche Rundfunk"	" 14.10.58
Dr. Giselher Wirsing	"	"Christ und Welt"	8.10.58-19.10.58
René Marcic	Austria	"Salzburger Nachrichten"	" "
Camille l'Heureux	Canada	"Le Droit"	7.10.58- "
Cedric Foster	U. S. A.	"Mutual Broadcasting System"	6.10.58-11.10.58
William Galbraith	"	"United Press International	7.10.58-20.10.58
Mrs. Ruth Hagy-Brod	"	"American Broadcasting Company"	8.10.58-19.10.58
Blaine Littell	"	"Columbia Broadcasting System"	7.10.58-18.10.58
Maurice Delarue	France	"France Soir"	8.10.58-19.10.58
Max Olivier Lacamp	"	"Figaro"	" 20.10.58
René Mazedier	"	"Aurore"	" 19.10.58
André Mutterer	"	"Le Parisien Libere"	" 21.10.58
André Revesz	Spain	"ABC"	7.10.58-22.10.58
Stefan Jonsson	Iceland	"Icelandic State Broadcasting"Co.	" 21 10.58
Eugenio Melani	Italy	"Giustizia"	" 19.10.58
giuseppe Solarì-Bozzi	"	"Giornale d'Italia"	" 15.10.58
Bryan Parker	England	"Daily Mirror"	" 20.10.58
Ivar Harrie	Sweden	"Expressen"	" 21.10.58
François Enderlin	Switzerland	"Tribune de Lausanne"	8.10.58-24.10.58
Ivo Sarajcic	Yugoslavia	"Borba"	7.10.58-22.10.58

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
N.A.T.O. JOURNALISTS			
Artur Bruflat	Norway	"Magazine"	8.10.58-14.10.58
Nannette Pierson	U.S.A.	"Young Adult Council Leadership Bulletin"	" "
Richard Andersen	Danemark	"Dansk Ungdom"	" "
Donald Travis	Canada	"Canadian High News"	" "

DELEGATION CULTURELLE DE L'URUGUAY

Irma Abirad de Rodriguez Varela	Uruguay		26.11.58-3.12.58
Fernando Garcia Esteban	"		19.11.58-3.12.58
Juan Carlos Pedemonte	"		26.11.58-3.12.58

* * * *

LIST OF GUESTS OF THE GREEK GOVERNMENT IN 1958

<u>NAME</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
Wilfred Lazarus	India	"Press Trust of India"	1.2.58-5.2.58
Ahmed Nafea	Egypt	"Middle East News Agency"	1.2.58-4.2.58
Greed Black	U.S.A.	"The Nashville Tennessean"	24.2.58-27.2.58
Eugene Hinterhoff	England	"Tablet", "Economist", "B.B.C."	9.3.58-17.3.58
Manuel Mujika Lainez	Argentina	"La Nacion"	2.4.58-22.4.58
Guilliermo Thiele (Mrs. Thiele)	"	"National Broadcasting Station"	2.4.58-
Yusif El Vandak	Jordania	"Alef-Ba"	5.5.58-22.5.58
Tim Gidal (Mrs. Gidal)	U.S.A.	"Pantheon Books Inc."	7.7.58-
Lena Jaeger	England	M.P.	19.8.58
Nerin Gun (Mrs. Gun)	U.S.A.	"Schweizer Illustrierte Zeitung", "Tempo"	15.10.58-25.10.58

* * *

PRIME MINISTER'S OFFICE
DIRECTION GENERAL OF PRESS
Foreign Press Division
A t h e n s -- G r e e c e

Athens, February 1960

LIST OF GUESTS OF THE GREEK
GOVERNMENT IN 1959

NAME-ADDRESS COUNTRY NEWSPAPER, RADIO, ETC. DATE OF VISIT

ITALIAN JOURNALISTS ACCOMPANYING THE ITALIAN PRIME MINISTER MR. A. FANFANI

(1)	Egisto Corradi
c/o "Corriere della
Sera"
Via Solferino 26-28
Milano	Italy	Corriere della Sera	9.1.59-14.1.59
(2)	Riccardo Forte
c/o "Mattino"
Via delle Ruote 53
Firenze	"	Mattino	" "
(3)	Giuseppe Solari Bozzi
c/o "Giornale d'Italia"
Via del Corso 239
Roma	"	Giornale d'Italia	" "
(4)	Bruno Zevi
c/o "Espresso"
Roma	"	Espresso	" "
(5)	Sergio B orelli
c/o "Giorno"
Via Pinturicchio 10
Milano	"	Giorno	" "
(6)	Nicola Adelfi
(Nicola de Feo)
c/o "La Stampa"
Galleria S. Frederico 16
Torino	"	Stampa	" "
(7)	Corrado Pizzinelli
c/o "Nazione"
Via Ricasoli 8
Firenze	"	Nazione	" "

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(8) Gianni Granzotto c/o RAI - TV Roma	Italy	R.A.I. - TV	9.1.59-14.1.59
(9) Angelo Santelo c/o RAI - TV Roma	"	" "	" "
(10) Giuseppe Sottile c/o RAI - TV Roma	"	" "	" "
(11) Angelo Delboca c/o "Gazzetta del Popolo" C.so Valdocco 2 Torino	"	Gazzetta del Popolo	" "
(12) Memi Bortolini Via Matero 21 Roma	"	Agenzia "Italia"	" "

YUGOSLAV JOURNALISTS ACCOMPANYING PRESIDENT TITO IN RHODES

(13) Rudi Stajduhar c/o "Tanjug" Generala Zdanova Br.28 Belgrade	Yugoslavia	Tanjug	28.2.59-6.3.59
(14) Jose Smole c/o "Borba" Mosé Pizade 31 Belgrade	"	Borba	" "
(15) Zoran Zujovic c/o "Politika" 31, Makedonska Street Belgrade	"	Politika	" "
(16) Ranko Lozo c/o "Radio Beograd" Beograd	"	Radio Beograd	" "

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(17) Jordan Brazanski c/o "Nova Makedoniza" Skopje Yugoslavia	Yugoslavia	Nova Makedoniza	28.2.59-6.3.59

(18) Stevan Labudovic	"	Cameraman	" "
-----------------------	---	-----------	-----

YUGOSLAV JOURNALISTS ACCOMPANYING THE YUGOSLAV MINISTER
OF FOREIGN AFFAIRS MR. C. POPOVIC

(19) Sima Begovic Teslina 12 Beograd	Yugoslavia	Radio Beograd	16.6.59-24.6.59
--	------------	---------------	-----------------

(20) Vasa Jaksic Njegoseva 63 Beograd	"	Politica	" "
---	---	----------	-----

(21) Dragan Markovic 137, Bulevar Revolucije Beograd	"	Borba	" "
--	---	-------	-----

SWISS TELEVISION TEAM

(22) Jacques Monnet c/o "Programme Romand" de la Société Suisse de Radiodiffusion 66, Boulevard Carl-Vogt Genève	Switzerland	Société Suisse de Radio- diffusion Programme Ro- mand - TV	27.1.59-2.2.59
---	-------------	--	----------------

(23) Emil Birrer c/o Studio Zürich de la Société Suisse de Radiodiffusion Brunnenhofstrasse 20-22 Zürich	"	Société Suisse de Radio- diffusion, Studio Zürich	27.1.59-4.2.59
---	---	--	----------------

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(24) Ehler c/o Studio Zürich de la Société Suisse de Radiodiffusion Brunnenhofstrasse 20-22 Zürich	Switzerland	Cameraman	27.1.59-4.2.59

ITALIAN TELEVISION TEAM

(25) Carlo Alberto Pizzini Via Tenlada 54 Roma	Italy	RAI - Radiotelevisione Italiana	11.3.59-21.3.59
(26) Aldo Salvo c/o Radiotelevisione Italiana Centro di Produzione TV Roma	"	" " "	" "
(27) Adriano Maestrelli c/o Radiotelevisione Italiana Centro di Produzione TV Roma	"	" " "	" "
(28) Giuseppe Turcio c/o Radiotelevisione Italiana Centro di Produzione TV Roma	"	" " "	" "

CHILIAN JOURNALISTS

(29) Julio Lanzarotti c/o "Ercilla" Santiago	Chile	Ercilla	21.5.59-29.5.59
(30) Gabriel Mora c/o "El Diario Ilustrado" Santiago	"	El Diario Ilustrado	" "

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(31) Guillermo Ramirez c/o "La Nacion" Santiago	Chile	La Nacion	21.5.59-29.5.59

TURKISH JOURNALISTS INVITED BY THE UNION OF JOURNALISTS
OF THE ATHENS DAILY NEWSPAPERS

(32) Leyla Cambel c/o "Ulus" Ankara	Turkey	Ulus	28.6.59-5.7.59
(33) Burhan Felek c/o "Cumhuriyet" Istanbul	"	Cumhuriyet	" "
(34) Muntaz Faik Fenik c/o "Havadis" Ajansi Vakit Yurdu Ankara Gaddesi Istanbul	"	Havadis	" "
(35) Ali Ihsan Gögüs c/o "Kim" Istanbul	"	Kim	" "
(36) Aydin Günduz Press Department Ankara	"	Press Department	" "
(37) Fethi Kardes Press Department Ankara	"	" "	" "
(38) Kadri Kayabal c/o "Turk Haberler Ajansi" Istanbul	"	Turk Haberler Ajansi	" "
(39) Mehmet Ali Kislali c/o "Yeni Gün" Ankara	"	Yeni Gün	" "

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWS-APER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(40) Sami Kohen c/o "Milliyet" Cagaloglu Mollafenari Sokak No.1 Istanbul	Turkey	Milliyet	28.6.59-5.7.59
(41) Muzaffer Soysal c/o "Yeni Istanbul" Istanbul	"	Yeni Istanbul	" "
(42) Cavid Yamac c/o "Anadolu" Ajansi Istanbul	"	Anadolu Ayansi	" "
(43) Hikmet Saim c/o "Zafer" Ankara	"	Zafer	" "

NATO JOURNALISTS

(44) Léo Verbist c/o "Het Laatste Nieuws" 105-107, Em. Jacquainlaan Brussel	Belgium	Het Laatste Nieuws	16.9.59-23.9.59
(45) Arthur Blakely c/o "Montreal Gazette" 1000 St. Antoine Street Montreal 3 Quebec	Canada	Montreal Gazette	" "
(46) Robert W. Needham c/o "London Free Press" 442-446 Richmond Street London, Ontario	Canada	London Free Press	" "
(47) Claus Becker c/o "Aktuelte" Copenhagen	Denmark	Aktuelte	" "

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(48) Paul Chaizé c/o "Figaro" 14, Rond-point des Champs Elysées Paris 8	France	Figaro	16.9.59-23.9.59
(49) Hilde Stallmach c/o "Westdeutsche Rundfunk" Köln	Germany	Westdeutsche Rundfunk	" "
(50) Eline Palmadottiz c/o "Morgunbladid" Reykjavik	Iceland	Morgunbladid	" "
(51) Vincenzo Petitti c/o "Giornale d'Italia" via del Corso 239 Roma	Italy	Giornale d'Italia	" "
(52) Prosper Schroeder c/o "Luxemburger Wort" rue Jean-Origer Luxembourg	Luxembourg	Luxemburger Wort	" "
(53) Edmond G. Lachman c/o "Algemeen Handelsblad" N.Z. voorburgwal 234-240 Amsterdam	Netherlands	Algemeen Handelsblad	" "
(54) Havar Skrede c/o "Norwegian Telegraphic Agency" Oslo	Norway	Norwegian Telegraphic Agency	" "
(55) Batista Bastos c/o "O Seculo" rua do Seculo, 41 Lisbon	Portugal	O Seculo	" "
(56) Barbara Smith c/o "The Economist" 22, Ryder Street St. James' London S.W.1	England	The Economist	" "

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(57) John Starr c/o "Daily Mail" Northcliffe House London E.C.4	England	Daily Mail	16.9.59-23.9.59
(58) E.C. Deane c/o "Arkansas Gazette" 3rd and Louisiana Street Little Rock Arkansas	U. S. A.	Arkansas Gazette	" "
(59) Lewis C. Debo	"	Ottumwa Courier	" "
(60) Albert Phocas NATO Secretariat Paris	Greece	NATO Secreteriat	" "
(61) John Vernon NATO Secretariat Paris	England	NATO Secretariat	" "

M I S C E L L A N E O U S

(62) Gianfranco Zaffrani c/o RAI Roma	Italy	RAI, Premio Italia	29.4.59-8.5.59
(63) Thomas Anthem 18, Thomas Lane Liverpool 14	England	Liverpool Daily Post, Contemporary Review	16.5.59-30.5.59
(64) Charles d'Ydewalle c/o "Le Soir" 21-23, place de Louvain Bruxelles	Belgium	Le Soir, Revue de deux Mondes	12.6.59
(65) Friedman c/o "Suddeutsche Zeitung" Sendlingerstrasse 80 München	Germany	Suddeutsche Zeitung	29.8.59-17.9.59

<u>NAME-ADDRESS</u>	<u>COUNTRY</u>	<u>NEWSPAPER, RADIO, ETC.</u>	<u>DATE OF VISIT</u>
(66) Eckart Peterich c/o "Suddeutsche Zeitung" Sendlingerstrasse 80 München	Germany	Suddeutsche Zeitung	29.8.59-17.9.59
(67) Cedric Foster 20, Chestnut Street Boston 8, Mass.	U. S. A.	Mutual Broadcasting System	11.8.59
(68) Drew Pearson 1313 29th Street N.W. Washington D.C.	U. S. A.	Washington Post	27.11.59-28.11.59
(69) Arturo Jauregui c/o Confederation of Labour Lima	Peru	Secretary General on Foreign Affairs Peruvian Confederation of Labour	12.12.59-15.12.59

* * * *

Αθήναι, Ιανουάριος, 1961

ΞΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1960

A. ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

1.-	ERWIN TOPF	DIE ZEIT	21-3-60 - 31-3-60
2.-	FRIED ZIMMERMAN	DIE WELT	21-3-60 - 31-3-60
3.-	SIEGMUND CHABROWSKI	VOLKSWIRT	21-3-60 - 31-3-60
4.-	GERD JANSSEN	HANDELSBLATT	21-3-60 - 31-3-60
5.-	WALTER SLOTSCH	SUDDEUTSCHE ZEITUNG	21-3-60 - 31-3-60

B. ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΝ NASSER

6.-	MAHMOUD EL KHAOUARI AHMED	MIDDLE EAST NEWS	6-6-60 - 15-6-60
7.-	MOHAMED ABLER RAZZEKELBAT	GOMHOURIA	6-6-60 - 15-6-60
8.-	ISMAIL EL SHAFI	GOMHOURIA	6-6-60 - 15-6-60
9.-	ADLY GALLAL TEWFIK	AHRAM	6-6-60 - 15-6-60
10.-	GALLAL TANTAWI	AKHBAR EL YOM	6-6-60 - 15-6-60
11.-	GEORGES ZEZOS	PROGRES BOURSE EGYPTIENNE	6-6-60 - 15-6-60
12.-	VASSILIOS TINIOS	TAHYDROMOS	6-6-60 - 15-6-60
13.-	ALEXANDROS KANAKIS	PHOS	6-6-60 - 15-6-60
14.-	ASRAF MASSRAF	AL AHRAM	6-6-60 - 15-6-60
15.-	NASSOUH BABIL	AL AYAM	6-6-60 - 15-6-60
16.-	ABDEL KADER EL KAWAS	AL NASR	6-6-60 - 15-6-60
17.-	GALLAL FAROUK EL CHERIF	AL WEHDA	6-6-60 - 15-6-60
18.-	HOSNI EL HADIDI	RADIO BROADCASTING ORGANISATION	6-6-60 - 15-6-60
19.-	SELIM RIZKALLAN	" "	6-6-60 - 15-6-60
20.-	HASSAN MOURAD		6-6-60 - 15-6-60
21.-	ADLY ABBAS FAYED		6-6-60 - 15-6-60
22.-	HASSAN DIAB		6-6-60 - 15-6-60

23.-	MOHAMED AUDA	EL GOUHOURIA	6-6-60 - 15-6-60
24.-	LUFTI ABDEL KADER	RADIO BROADCASTING ORGANISATION	6-6-60 - 15-6-60

Γ. ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΤΟΥΡΚΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΕΛΑΙΜ ΣΑΡΠΕΡ

25.-	BULENT ECEVIT	ULUS	20/10/60-24/10/60
26.-	GIHAT BABAN	ULUS CUMHURIYET	20/10/60-24/10/60
27.-	NADIR NADI	CUMHURIYET	20/10/60-24/10/60
28.-	AHMET EMIN YALMAN	VATAN	20/10/60-24/10/60

Δ. ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΑΦΙΧΘΕΝΤΕΣ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΣ

29.-	OSSIA TRILLING (Βρετανός) (μετά της συζύγου του)	THEATRE NEWS	22-2-60 - 2-3-60
30.-	VISHNU BUTT (Ινός)	THE TIMES OF INDIA	8-3-60 - 10-3-60
31.-	MARCELO RODINO (Ιταλός) (μετά της συζύγου του)	Γενικός Διευθυντής του Ιταλ. Ιδρύμ. Ρα- διοφ. & Τηλεοράσεως	7-3-60 - 12-3-60
32.-	MEMDUH TEZEL (Τούρκος)	Εκπρόσωπος τουρκιου Υπουρ. Τύπου, Ραδιοφ. καί Τουρ. εν Κων/πόλει	
33.-	YLBAR (Τούρκος)	Ραδιοσχολιαστής Ραδιοσταθμού Αγκύρας	
34.-	SAMI ABOU DAOUD (Αιγύπτιος)	AKHBAR EL YOM	6-6-60 - 15-6-60
35.-	Μιχαήλ Χαραλαμπίδης (Κύπριος)	Γεν. Δ/ντής Ραδιοφω- νικου Ιδρύμ. Κύπρου	26-6-60 - 6-7-60
36.-	J. GUERRER ZAMORA (Ισπανός)	LOGOS PUEBLO Ραδιοφωνικόν Ιδρυμα Ισπανίας	15-7-60 - 18-8-60
37.-	EUI SUL CHO (Κορεάτης)	Καθηγητής Ιστορίας & Τέχνης εις 4 Κορεατι- νά Πανεπιστήμια	19-7-60 - 30-7-60
38.-	CHRISTOPHER GRIER (Βρετανός)	SCOTSMAN, TIMES	31-7-60 - 7-8-60
39.-	HUGO PORTISCH (Αύστριακός)	NEUE KURIER	15-8-60 - 25-8-60
40.-	Μιλτιάδης Χριστοδούλου (Κύπριος)		10ήμερος φιλοξενία

ΕΞΕΤΑΣΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ, ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1961

A' Συνάντησις 'Ελλήνων καί Τούρκων δημοσιογράφων εις Ρόδον, υπό τήν
αίγίδα του Διεθνούς 'Ινστιτούτου Τύπου.

1.	John Rose
c/o Institut Inter-
national de Presse
Münstergasse 9
Zürich 1
Switzerland	English	Institut Interna-
tional de Presse
Director	10.3.61-14.3.61
2.	Armand Gaspard
c/o Institut Inter-
national de Presse
Münstergasse 9
Zürich 1
Switzerland	Swiss	Institut Interna-
tional de Presse
Secretary	10.3.61-14.3.61
3.	Necati Zincirkiran
c/o Huriyet
Ankara Office
Ankara
Turkey	Turk	Huriyet	10.3.61-14.3.61
4.	Abdi Ipekci
c/o Milliyet
Istanbul
Turkey	Turk	Milliyet	10.3.61-14.3.61
5.	Nadir Nadi
c/o Cymhuriyet
Istanbul
Turkey	Turk	Cumhuriyet	10.3.61-14.3.61
6.	Bulent Ecevit
c/o Ulus
Ankara
Turkey	Turk	Ulus	10.3.61-14.3.61
7.	Ahmet Emin Yalman
c/o Yeni Vatan
Istanbul
Turkey	Turk	Yeni Vatan	10.3.61-14.3.61

8.	Falih Rifki Atay c/o Dunya Istanbul Turkey	Turk	Dunya	10.3.61-14.3.61
----	---	------	-------	-----------------

B' Όμάς δημοσιογράφων του NATO

9.	Otar Thorgilsson c/o OTAN Palais de Chaillot Paris	Icelander	Escoort NATO	28.3.61-29.3.61
----	---	-----------	--------------	-----------------

10.	Etienne Anterieu c/o Figaro 14, Rond-point des Champs-Elysées Paris 8 France	French	Figaro	28.3.61-29.3.61
-----	---	--------	--------	-----------------

11.	Gastone Orefice c/o Aji Rome Italy	Italian	Italian News Agency	28.3.61-29.3.61
-----	---	---------	---------------------	-----------------

12.	André Payette c/o C.B.C. 534 Jarvis Street Toronto Canada	Canadian	Canadian Broad. Corp.	28.3.61-29.3.61
-----	---	----------	--------------------------	-----------------

13.	Willy Müller c/o Luxemburger Journal Luxemburg	Luxemburger	Luxemburger Journal	28.3.61-29.3.61
-----	---	-------------	------------------------	-----------------

C' Γιουγκοσλαβοί δημοσιογράφοι συνοδευόντες Γιουγκοσλαβόν 'Αντιπρόεδρον η.Α. Rarkovic

14.	Obren Milicevic c/o Borba Mosé Pijade 31 Beograd		Borba	4.5.61-11.5.61
-----	---	--	-------	----------------

- 3 -

15. Zoran Zujovic
c/o Politika
31, rue Makedonska
Beograd
Politika
4.5.61-11.5.61
16. Josip Slosberg
c/o Oslobodjenje
Sarajevo
Yugoslavia
Oslobodjenje
4.5.61-11.5.61
- D' Προσκληθέντες υπό τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως
17. Robert Poulaine
(and Mrs.)
5, Avenue de l'Opera
Paris
French
Carrefour
7.5.61-25.5.61
18. Michael King
(and Mrs.)
Editor
c/o Daily Mirror
Geraldine House
Fetter Lane
London E.C.4
English
Daily Mirror
19.5.61-29.5.61
19. Henri Benazet
(and Mrs.)
Redacteur-en-chef
c/o Aurore
100, rue de Richelieu
Paris 2
French
Aurore
16.6.61-1.7.61
20. Walton Cole
(and Mrs.)
General Manager
Reuter's
85, Fleet Street
London E.C.4
English
Reuter's
22.7.61-11.8.61

Ε'	<u>Περιοδεία Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων δημοσιογράφων εις Ελλάδα και Τουρίαν</u>		
21.	Πάυλος Ξιούτας Γραφείον Πληροφο- ριών Κυπριακής Κυβερνήσεως Λευκωσία	Διευθυντής Γρ. Πληροφοριών Κυ- πριακής Κυβερν.	14.6.61-28.6.61
22.	Μεχμέτ Άλη Παμύρ Πρεσβεία Κύπρου Λευκωσία	Σύμβουλος Τύπου της εν Λευκωσία Τουρκοικης Πρεσβ.	14.6.61-27-6-61
23.	Φουάτ Βεζύρογλου C/O Πατζάν Άγκύρας 7 Λευκωσία	Νατζάν	14.6.61-27-6-61
24.	Οζκέρ Γιασίν C/O Χαλίλν Σεσί Λσμααλί 90 Λευκωσία	Χαλίλν Σεσί Μιλλί Μπιρλί	14.6.61-27.6.61
25.	Χασμέτ Γκιουριάν C/O Τζουμχουριέτ Άγκύρας 10 Λευκωσία	Τζουμχουριέτ	14.6.61-27-6-61
26.	'Ιωάννης 'Ιακωβίδης C/O CYPRUS MAIL Βουλγαροϊτόνου 24 Λευκωσία	CYPRUS MAIL	14.6.61-27-6-61
27.	Στέλιος 'Ιακωβίδης C/O Χαραυγή Τριμούπη - Σούτσου Λευκωσία	Χαραυγή	14.6.61-27-6-61
28.	Θάσος Κορφιώτης C/O Φάς Μίνως 7 Λευκωσία	Φάς	14.6.61-27.6.61

29. 'Ιωάννης Κυριακίδης
C/O Κύπρος
'Απ. Βαρνάβα 10
Λευκωσία Κύπρος 14.6.61-27.6.61
30. Μάριος Κωνσταντινίδης
C/O Φιλελεύθερος
Σοφοκλέους 13
Λευκωσία Φιλελεύθερος 14.6.61-27-6-61
31. Δημήτριος Κωνσταντίνου (Φωτογράφος) 14.6.61-27-6-61
32. Τάκης Μάγος
Ραδιοφωνικόν "Ίδρυμα
Κύπρου
Λευκωσία Ραδιοφωνικόν
"Ίδρυμα
Κύπρου 14.6.61-27-6-61
33. Τζεμάλ Ντόγαν
C/O Μποζιούρτ
Κυρηνείας 142
Λευκωσία Μποζιούρτ 14.6.61-27.6.61
34. Δημήτριος Παπαδημήτρης
C/O Μάχη
'Αρσινόης 27
Λευκωσία Μάχη 14.6.61-27.6.61
35. Σουπλί Ριζά
Ραδιοφωνικόν "Ίδρυμα
Κύπρου
Λευκωσία Ραδιοφωνικόν
"Ίδρυμα
Κύπρου 14.6.61-27.6.61

F' Γερμανοί οικονομικοί συντάκται

36. Kurt Steves
c/o Die Welt
Hamburg Die Welt 18.9.61-27.9.61
37. Hans Henning Zencke 18.9.61-27.9.61

38. Hanno Schoene 18.9.61-27.9.61
39. Hans Eiche Director of Press 18.9.61-27.9.61
Ministry of Agriculture Bureau to the Ger-
Bonn man Ministry of
Agriculture
40. Wilhelm Bartholdy 18.9.61-27.9.61
41. Dr. John Handelsblatt 18.9.61-27.9.61
c/o Handelsblatt Stuttgarter Nachri-
Pressehaus chten
Martin-Luther Pl.
Düsseldorf

G' Διάφοροι δημοσιογράφοι άφιχθέντες μεμονωμένως

42. Karl Kerber German Frankfurter Allge- 17.1.61-28.1.61
Vlajkovicewa 5 meine Zeitung
Beograd
Yugoslavia
43. Ludwig v. Danwitz German Kölnische Rundschau 22.3.61-2.4.61
c/o Kölnische Rundschau
Köln
Germany
44. Dr. Sven Hultberg Swede Physician 20.3.61-4.4.61
(and Mrs.)
Radiumhemmet Clinic
Stockholm
45. Freminville French Radio Europe No.1 3.4.61-5.4.61
(with his wife
and daughter)
c/o Radio Europe No.1
26 bis, rue François ler
Paris VIII
46. Henri Smadja (et Mme) French Combat 7.4.61-8.4.61
Proprietaire, Combat
Paris

47.	Joseph Alsop
(and Mrs.)
2720 Dumbarton Ave.
Washington D.C.	American		28.4.61-11.5.61
48.	Cyril Falls
(and Mrs.)
16, Archery Close
London W.2	English	Illustrated
London News	12.5.61-29.5.61
49.	Charles Fenby
(and Mrs.)
Owner
Westminster Press
London	English	Westminster Press	22.5.61-29.5.61
50.	Jean Jay
President-Directeur
Général
Gaumont Actualités
Paris	French	Gaumont Actuali-
tés	5.6.61-8.6.61
51.	Alexander Stempels
c/o Nieuwe Rotterdamse
Courant
Witte de Withstraat 73
Rotterdam
Holland	Dutch	Nieuwe Rotterdamse
Courant	6.6.61-12.6.61
52.	Ernest Atkinson
(and Mrs.)
22. Church Row
Hampstead
London N.W.3	English	Birmingham Post	9.6.61-30.6.61
53.	Mrs. Alexander Parr
Administrator
Ass. of the Junior
Leagues of America
The Waldorf Astoria
New York 22, N.Y.	American	Association of
the Junior Leagues
of America	6.8.61-17.8.61

54.	H. Edmund Lunken
(Mrs.)
President
Ass. of the Junior
Leagues of America
The Waldorf Astoria
New York 22, N.Y.	American	Association of
the Junior Lea-
gues of America	6.8.61-17.8.61
55.	Emile Gardaz
39, route de Berne
Lausanne
Suisse	Swiss	Radio Nationale
Suisse	21.8.61-27.8.61
56.	Werner Martignoni
c/o Neue Berner Zei-
tung
Berne
Suisse	Swiss	Neue Berner
Zeitung	21.8.61-26.8.61
57.	François Enderlin
c/o Tribune de Lau-
sanne
Lausanne
Suisse	Swiss	Tribune de Lau-
sanne	21.8.61-25.8.61
58.	Sir Hugh Casson
(with his wife and
two daughters)
35, Thurloe Place
London S.W.7	English	Observer	28.8.61-2.9.61
59.	Armand Gaspard
c/o Institut Inter-
national de Presse
Münstergasse 9
Zürich 1
Suisse	Swiss	Institut Inter-
national de
Presse	9.3.61-14.3.61

Athens, January 7, 1963

ΕΛΛΗΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1962

A. NATO RADIO TOUR

1. Phil Calder	Canadian	Canadian Broadcasting Corp.	11.6.62-14.6.62
2. Paul Wright	Canadian	Canadian Broadcasting Corp.	11.6.62-14.6.62
3. De Laforest	Luxemburgian	Radio Luxembourg	11.6.62-14.6.62
4. Peter Watson	British	B.B.C.	11.6.62-14.6.62
5. Dennis Blakeley	British	B.B.C.	11.6.62-14.6.62
6. Austen Kark	British	B.B.C.	11.6.62-14.6.62
7. Andor Birbkland	Norwegian	Norwegian Radio	11.6.62-14.6.62
8. Adolph Rasten	Dane	Danish Radio	11.6.62-14.6.62
9. S.W. Acda	German	Dutch Radio	11.6.62-14.6.62
10. Hans Gostic	German	Bayerischer Radio	11.6.62-14.6.62
11. J.P. Cordier	Belgian	Belgian Radio	11.6.62-14.6.62
12. Yvon Souris	French	Radiodiffusion Telev. Française	11.6.62-14.6.62
13. N.Chrysostalis	Greek	Greek National Broad- casting Institute	11.6.62-14.6.62
14. Sergio Bresina	Italian	NATO Information Service	11.6.62-14.6.62

B. ΑΙΘΙΟΠΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

15. Welde Giorgia YOHannes Welde	Asst. Minister of Press	16.9.62-27.9.62
16. Tegegn Yeteshawork	Ethiopian Herald	16.9.62-27.9.62
17. Berhann Zerihun	Voice of Ethiopia	16.9.62-27.9.62

Γ. ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΝ ΗΠΑ L. JOHNSON

18. Peter Breestrup	N.Y. Times	31.8.62-4.9.62
---------------------	------------	----------------

19. Loy Miller Jr.	Time Magazine	31.8.62-4.9.62
20. Murray Marder	Washington Post	31.8.62-4.9.62
21. Alvin Spivak	U.P.I.	31.8.62-4-9-62
22. Gerald Griffin	Baltimore Sun	31.8.62-4.9.62
23. Mark Asch	Newsreels	31.8.62-4.9.62
24. Warren Henry Rothenberger	Newsreels	31.8.62-4.9.62
25. George Silano	Newsreels	31.8.62-4.9.62

Δ. ΙΤΑΛΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Α. ΣΕΓΝΙ

26. Vittorio di Giacomo	R A I	24.11.62-29.11.62
27. Filippo Canu	R A I	24.11.62-29.11.62
28. Memi Bortolini	ANSA	24.11.62-29.11.62
29. Alberto Baloco	ITALIA	24.11.62-29.11.62
30. Mario Cervi	Corriere della Sera	24.11.62-29.11.62
31. Nicola Adelfi	La Stampa	24.11.62-29.11.62
32. Marcello Gilmozzi	Popolo	24.11.62-29.11.62
33. Mateo de Monte	Messaggero	24.11.62-29.11.62
34. Giuseppe Puglisi	Tempo	24.11.62-29.11.62
35. Renato Loffredo	Giornale d'Italia	24.11.62-29.11.62
36. Giorgio Rocca	Il Giorno	24.11.62-29.11.62
37. Giancarlo Zanfognini	La Nazione Resto del Carlino	24.11.62-29.11.62
38. Aldo Chiapelli	Gazetta del Popolo	24.11.62-29.11.62
39. Milziade Torelli	Vita	24.11.62-29.11.62
40. Franco Tonini	RAI - TV	24.11.62-29.11.62
41. Duilio Casatini	RAI - TV	24.11.62-29.11.62
42. Renato Bolletta	RAI - TV	24.11.62-29.11.62
43. Giuseppe Sottile	Telegiornale	24.11.62-29.11.62

Ε. ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΡΑΔΙΟΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

44. Gert Aepinus	Norddeutscher Rundfunk	2.12.62-10.12.62
------------------	------------------------	------------------

45. Manfred Von Juterczenka	Deutschlandfunk	2.12.62-10.12.62
46. Helmuth Scherz	RIAS	2.12.62-10.12.62
47. Karl Hoechst		2.12.62-10.12.62
48. Siegfried Baumann		2.12.62-10.12.62
49. Edwin Braun	Saarlaendischer Rundfunk	2.12.62-10.12.62
50. Franz Winter	Westdeutscher Rundfunk	2.12.62-10.12.62
51. Karl Groesch	Suedwestfunk	2.12.62-10.12.62

ΣΤ' ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΑΦΙΧΘΕΝΤΕΣ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΣ

52. Erol Dali	Turk	Cumhuriyet	30.1.62-1.2.62
53. Hassan Yilmaer	Turk	Milliyet	30.1.62-1.2.62
54. Olov Svedolid	Swedish	Skanska	19.3.62-21.3.62
55. Mats Holmgren	Swedish	Skanska	19.3.62-21.3.62
56. Jan Smith	S.African	The Star	1.5.62-5.5.62
57. Thomas Anthem	British	Liverpool Daily Post	12.5.62-26.5.62
58. Socrates Pateras	Greek	Phos	10.5.62-17.5.62
59. Oscar Hermes Villordo	Argenti- nian	Prensa, Nacion	30.6.62-1.7.62
60. James Cameron	British	Daily Mail	29.6.62-15.7.62
61. David Steinberg	American	N.Y Herald Tribune	16.8.62-26.8.62
+62. Hannelore Schmidt	German	Press office of the local Administration of Stuttgart	17.9.62-27.9.62
63. André Gysenlingx	Belgian	La Metropole	9.9.62-23.9.62
64. Tahsin Caracabey	Turk	Asst. Director of Istanbul Press and Tourist office of the Turkish Government	20.9.62- 5.1.62
65. Pedar Christian Andersen	Norwegian	Aftenposten	17.9.62-26.9.62
66. Rolf Walter	German	Westdeutsche Rundfunk	15.10.62-10.11.62
67. René Baume (and Mrs)	Swiss	La Suisse	10.10.62-23.10.62
68. P.A. Chevalier (and Mrs)	Swiss	Journal de Genève	12.10.62-23.10.62

Αθήναι, Δεκέμβριος, 1963

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΞΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1963

A. ΔΑΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΔΑΝΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΤΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΕΠΙΣΚΕΥΙΝ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ

(1)	SVEN LUDVIGSEN	RADIO DENMARK	20.3.63-27.3.63
(2)	RALF HAMMERSHOV	" "	20.3.63-27.3.63
(3)	GEORG VILHELM NIELSEN	" "	20.3.63-27.3.63
(4)	HANS TAGE JENSEN	RITZAU BUREAU	19.3.63-27-3-63
(5)	GUNVOR BETTING	PRESSEHUSSET	21.3.63-27.3.63
(6)	NIELS FRIIS	BERLINGSKE TIDENTE	22.3.63-27.3.63
(7)	EVA BENDIX	AKTUELT	22.3.63-27.3.63
(8)	KNUD STENTOFT	VENSTRES PRESSBUREAU	22.3.63-27.3.63
(9)	BENT SKOU	Δ/ντής Δανικού Υπουρ. Εξωτερικών	22.3.62-27.3.63
(10)	KNUD SCOTTE	SIE OG HOER	22.3.63-27.3.63
(11)	VAGN HANSEN	BILLED BLADET	22.3.63-27.3.63

B. ΓΑΛΛΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΞΕΝΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ
ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΝ DE GAULLE ΚΑΤΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΙΝ ΤΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ

(12)	RAYMOND HUBERT	AGENCE FRANCE PRESSE	15.5.63-20.5.63
(13)	JEAN MAURIAC	" " "	15.5.63-20.5.63
(14)	CHARLES HACQUET	FIGARO	15.5.63-20.5.63
(15)	JEAN ESCOFFIER	AUORE	15.5.63-20.5.63
(16)	BERNARD LEFORT	PARIS-JOUR	15.5.63-20.5.63
(17)	GERARD BADEL	LE PARISIEN LIBERE	15.5.63-20.5.63
(18)	ANDRE PASSERON	MONDE	15.5.63-20.5.63
(19)	JEAN NEUVECELLE	FRANCE SOIR	15.5.63-20.5.63
(20)	JEAN DELAMOTTE	FRANCE SOIR	15.5.63-20.5.63
(21)	JEAN PIERRE RENARD	PARIS PRESSE	15.5.63-20.5.63
(22)	MAURICE TINGAUD	LE DAUPHINE LIBERE	15.5.63-20.5.63
(23)	ANDRE CARTON	LA VOIX DU NORD	15.5.63-20.5.63
(24)	JACQUES FOURNEYRON	LE PROGRES DE LYON	15.5.63-20.5.63

(25)	CLAUDE BOURGEOIS	OUEST FRANCE	15.5.63-20.5.63
(26)	GEORGES DIRAND	EST REPUBLICAIN	15.5.63-20.5.63
(27)	MICHEL PIERRE TEXIER	RADIODIFFUSION TELEV. FRANÇAISE	15.5.63-20.5.63
(28)	JEAN CLAUDE HEBERLE	" "	15.5.63-20.5.63
(29)	CHARLES FINALTERI	" "	15.5.63-20.5.63
(30)	CHRISTIAN BERNADAC	RADIO EUROPE No 1	15.5.63-20.5.63
(31)	YVES COURRIERE	RADIO LUXEMBOURG	15.5.63-20.5.63
(32)	HENRI CHAMPETIER	PATHE JOURNAL	15.5.63-20.5.63
(33)	JEAN DURIEUX	PARIS-MATCH	15.5.63-20.5.63
(34)	AIME CHABRERIE	JOURNAL TELEVISE	15.5.63-20.5.63
(35)	CAMILLE CHATELOT	ACTUALITES PATHES	15.5.63-20.5.63
(36)	GEORGES MELAMED	AGENCE FRANCE PRESSE	15.5.63-20.5.63
(37)	RAYMOND DAROLLE	EUROPRESSE	15.5.63-20.5.63
(38)	LOUIS CHARLET	FRANCE SOIR	15.5.63-20.5.63
(39)	GEORGES MENAGER	PARIS MATCH	15.5.63-20.5.63
(40)	MAURICE JOSCO	FRANCE SOIR	15.5.63-20.5.63
(41)	JACQUES GUILLONEAU	RADIO LUXEMBURG	15.5.63-20.5.63
(42)	HAROLD KING "Αγγλος	REUTER'S	15.5.63-20.5.63
(43)	BERNARD VEILLET-LAVALLE Γάλλος	ASSOCIATED PRESS	15.5.63-20.5.63
(44)	CURTIS PRENDERGAST 'Αμερικανός	TIME-LIFE	15.5.63-20.5.63
(45)	ROBERT KILIAN "Αγγλος	DAILY EXPRESS	15.5.63-20.5.63

Γ. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΔΙΑΠΕΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΕΟΚ

(46)	GIANFRANCO BALLARDIN 'Ιταλός	CORRIERE DELLA SERA	30.8.63- 8.9.63
(47)	JEAN BOISSONAT Γάλλος	LA CROIX	30.8.63- 8.9.63
(48)	ROGER BOOSZ Γάλλος	AGENCE FRANCE PRESSE	30.8.63- 8.9.63
(49)	MAURICE BOTS Βέλγος	ECHO DE LA BOURSE	30.8.63- 8.9.63
(50)	SANDRO DOGLIO Ιταλός	LA STAMPA	30.8.63- 8.9.63

(51)	CARL EHRHARD Γερμανός	HANDELSBLATT	30.8.63- 8.9.63
(52)	PAUL FABRA Γάλλος	LE MONDE	30.8.63- 8.9.63
(53)	JACQUES FRANK Βέλγος	LA LIBRE BELGIQUE	30.8.63- 8.9.63
(54)	PIERRE GUILLEMOT Γάλλος	AGENCE CENTRALE DE PRESSE	30.8.63- 8.9.63
(55)	WILHELM HADLER Γερμανός	DEUTSCHE PRESSE AGENTUR	30.8.63- 8.9.63
(56)	RAINER HELLMAN Γερμανός	VEREINIGTE WIRTSCHAFT- DIENSTE	30.8.63- 8.9.63
(57)	ERNEST KUYPER Ολλανδός	NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT	30.8.63- 8.9.63
(58)	A. G. SAMCY Βέλγος	DE NIEUWE GIDS	30.8.63- 8.9.63
(59)	GUSTAVO SELVA Ιταλός	R.A.I. - TV	30.8.63- 8.9.63
(60)	GASTON RABIER Βέλγος	Γενικός Διευθυντής Υπηρεσίας Τύπου ΕΟΚ	23.8.63- 8.9.63

Δ. ΟΥΓΓΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΕΓΚΛΙΝΙΩΝ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ MALEV

(61)	TAMAS ZALA	MAGYAR NEMZET	17.9.63-25.9.63
(62)	ANNA BEBRITS	NEPSZABADSAC	17.9.63-25.9.63
(63)	LAJOS BOGAR	M.T.I.	17.9.63-25.9.63
(64)	EVA SZECSEI	RADIODIFFUSION HONGROISE	17.9.63-25.9.63
(65)	TIBOR BARABAS	Διευθυντής Τύπου Υπουργείου Συγκοινωνιών	17.9.63-25.9.63

Ε. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ Η.Α.Δ. ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΕΓΚΛΙΝΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΠΤΗΣΕΩΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ MALEV

(66)	HANAFI ACHOUR	AL GOUMHOURIAH	15.10.63-21.10.63
(67)	GABRIEL BOCTOR	IMAGES	15.10.63-21.10.63
(68)	HASSAN ABOUL ENEIM	AL AHRAM	15.10.63-21.10.63
(69)	ISMAIL YOUNES	AL AKHBAR	15.10.63-21.10.63

ΣΤ. ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΑΦΙΧΘΕΝΤΕΣ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΣ

(70)	ALBERTO ROVEDA , Αργεντινός (μετά της συζύγου του)	Γεν. Γραμματεύς 'Ελληνο-αργεντινοῦ Συνδέσμου. Συγγραφεύς	1.3.63-10.3.63
(71)	TESHOME ADERA (Αἰθίοψ)	Συγγραφεύς	22.3.63-25.3.63
(72)	IRA FREEMAN , Αμερικανός (μετά της συζύγου του)	Συνεργάτης διαφόρων ἑφημερίδων	22.3.63-27.4.63
(73)	ARMAND GASPARD , Ἑλβετός (μετά της συζύγου του)	PREUVE-INFORMATION	5.4.63-20.4.63
(74)	JANE CAREY , Αμερικανίς (μετά τοῦ συζύγου της)	Συνεργάτις διαφόρων ἑφημερίδων	11.4.63-25.4.63
(75)	HILDEGARD RUD Γερμανίς	VEREINIGTE WIRTSCHAFTS DIENSTE	4.5.63-14.5.63
(76)	PETER GREY Βρεταννός	WOMAN'S MIRROR	27.5.63-11.6.63
(77)	JAMES COLTART Βρεταννός (μετά της συζύγου του)	Γενικός Διευθυντής τῶν THOMSON NEWSP.	31.5.63-25.6.63
(78)	NICOLO TUCCI , Αμερικανός	NEW YORKER	10.8.63-12.9.63 (Ἐφιλοζενήθη μερικῶς, μέχρι ποσοῦ 10.000 δρχ.)
(79)	LEWIS FUNKE , Αμερικανός	N. Y. TIMES	20.8.63-22.8.63
(80)	EDWARD STONE , Αμερικανός (μετά της συζύγου του)	Τ.Πρόεδρος Διοικ. Συμβ. ASSOCIATED PRESS	21.8.63-28.8.63
(81)	MAURICE SIEGEL Γάλλος (μετά της συζύγου του)	Γενικός Διευθυντής RADIO EUROPE No 1	7.9.63-18.9.63
(82)	LEONIDES DE VEDIA , Αργεντινός (μετά της συζύγου του)	LA NACION	21.9.63- 1.10.63
(83)	W. N. EWER Βρεταννός (μετά της συζύγου του)	DAILY HERALD	24.9.63-11.10.63
(84)	JOSEPH HUNCK Γερμανός	HANDELSBLATT	10.10.63-19.10.63
(85)	CEDRIC FOSTER , Αμερικανός (μετά της συζύγου του)	MUTUAL BROADCASTING SYSTEM	12.10.63-20.10.63
(86)	JORGE DE ANGELI , Αργεντινός	PANORAMA	17.11.63-18.11.63

Ἀποσπάσματα τινά ἀπό τήν "Ἐκθεσιν τοῦ Ἀντισταγ-
γελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σακελλαρίου

Οὗτος ἐν τῇ πρὸς τόν Ὑπουργόν τῆς Δικαιοσύνης ἐκθέσει
του ἀναφέρει τὰ κάτωθι:

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν ἔθεσε εἰς τήν διάθεσίν του
πίνακας ἐμφαίνοντας τὰ ἀπό τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, 1951 μέχρι
τέλους 1963 διατεθέντα ποσά δι' ἐξόδα μυστικῶν κονδυλίων τοῦ
Ὑφυπουργείου Ἑσωτερικῶν καθορίσας ἅμα ὅτι ὁ διαταχθεὶς ἔ-
λεγχος δέν ἀφορᾷ εἰς ὁλόκληρον τήν περίοδον 1951-1963, ἀλλά
μόνον τήν "ἀπό 1 Ἰανουαρίου 1958 μέχρι τῆς 31.5.1963" τοι-
αύτην καί ὅτι τὰ ἐπί πλέον στοιχεῖα ἀποστέλλονται "διὰ τήν
περίπτωσιν καθ' ἣν θά ἐκρίναμεν ὅτι δυνατόν νά χρησιμεύσουν
ἡμῖν πρὸς ἐνέργειαν συγκρίσεων καί συναγωγῆν ἀντιστοιχῶν
συμπερασμάτων".

Προϊούσης ὅμως τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως προσθέτει
ἐκρίθη πράγματι ὑφ' ἡμῶν σκόπιμον, ὅπως ἐπεκτείνωμεν τόν ἔ-
λεγχον καί μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1949 - 1950, καί
τοῦτο, ἐπί τῇ σκέψει ὅτι διὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως
τῶν μυστικῶν κονδυλίων τῆς 14ετίας ταύτης, καθ' ἣν ἀνήλθον
εἰς τήν Ἀρχὴν Κυβερνήσεως ὅλων τῶν Κομμάτων, θά ἦτο δυνα-
τόν νά συναχθῶσι πλέον ἀντικειμενικά καί ἀδιάβλητα συμπερά-
σματα τόσον περί τῆς κομιμότητος τῆς διαχειρίσεως τῶν κον-
δυλίων τούτων, ὅσον καί περί τῆς τυχόν ὑπαρχούσης εὐθύνης
τῶν διαχειρισθέντων τὰ κονδύλια ταῦτα.

"Ὅσον ἀφορᾷ τόν τυχόν ἀνεπίτρεπτον σκοπόν εἰς ὃν διε-
τέθησαν τὰ κονδύλια ταῦτα, διὰ μὲν τήν Ἀστυνομίαν Πόλεων
ὑπάρχουν ὅλα τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά καί ἡ περαιτέρω ἔ-
ρευνα τούτων θά ἦτο περιττή. Δέν συμβαίνει ὅμως τό ἴδιον
καί μέ τήν Ἀεροφυλακὴν κ.λ.π.

Περαιτέρω ἐπισημαίνει τήν ἀβξησιν τῶν μυστικῶν κονδυ-
λίων κατὰ τὰ ἔτη διενεργείας τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διὰ
νά καταδείξῃ ὅτι ἡ διάθεσις αὐτῶν ἐν ὄψῃ ἢ ἐν μέρει ἐγένετο
διὰ σκοπούς ἀλλοτρίους τοῦ νομίμου προορισμοῦ των.

Μνημονεύει ἐν συνεχείᾳ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3056/24
"περὶ ἐκτάκτων ἐξόδων Δημοσίας Ἀσφαλείας", αἵτινες διέπουν
τήν διαχείρισιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων καί περί τοῦ τρόπου
καθ' ὃν ἐκρίθη σκόπιμον νά δικαιολογῆται ἐκάστοτε ἡ διαχείρι-
σις αὐτῶν.

Συναφῶς ἀναφέρει τούς νόμους 184/43 καί 455/45 ὅτι ἀμφότεροι οἱ νόμοι οὗτοι οὐδαμῶς θίγουν τήν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 3056/24 ὅπερ ὀρίζει περιοριστικῶς τὰς εἰδικὰς διατάξεις, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται διάθεσις ποσῶν ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων, τό δέ ἀρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀρίζει κατά τρόπον αὐστηρόν καί ἐπίσης περιοριστικόν τόν τρόπον δικαιολογήσεως τῶν διατιθεμένων ποσῶν (Ἀπόδειξις τοῦ λαβόντος χαρτοσήμανσις εἰδική βεβαίωσις τοῦ ἐνεργοῦντος τήν πληρωμήν περί τοῦ ὅτι πράγματι ἐτελέθη ἡ ὑπηρεσία δι' ἣν ἡ καταβολή, καί περί τῆς ταυτότητος τοῦ λήπτου)

Ἔγει τήν διά πυρός καταστροφῆν τῶν ἀποδείξεων τῶν ληπτῶρων, ἧτις παρέχει ὑπογοίας ~~ὡς~~ ^{ως} συγκάλυψιν τῶν δαπανῶν ^{τῶν} γενομένων οὐχί δια τούς ὑπό τοῦ Νόμου ὀριζομένους σκοπούς. Ἐπικαλεῖται εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἀπόψεών του, τό ἀρθρον 46 τοῦ Νόμου 4952/31 "περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 31 Αὐγούστου 1926 Ν.Δ. "Περί ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καί Προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, καθ' ἣν τὰ δικαιολογητικά τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ μυστικά κονδύλια ἐλεγχόμενα ὑπό τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τηροῦνται ἐν τῷ Ἀρχεῖφ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Συνοφίζων τέλος τὰ συμπεράσματα τοῦ ἐλέγχου του καταλήγει εἰς τὰς ἐξῆς διαπιστώσεις:

- (1) ὅτι τὰ ἔκτακτα ἔξοδα Δημοσίας Ἀσφαλείας (μυστικά κονδύλια) καλῶς καί πιστῶς διαχειριζόμενα ἐξυπηρετοῦν πραγματικὰς ἀνάγκας.
- (2) Ὅτι ἡ διάθεσις τῶν ἐξόδων τούτων δέον νά γίνεται κατά τὰς αὐστηράς διατυπώσεις τοῦ οἰκείου Νόμου.
- (3) Ὅτι ὁ ἐλεγχος τῆς διαθέσεως δέον νά εἶναι λίαν αὐστηρός, ὥστε τὰ χρήματα ταῦτα νά μὴ διατίθενται πρὸς οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν ἢ ὡς ἔξοδα παραστάσεως τῶν διαφόρων Διευθυντῶν ὑπηρεσιῶν τῶν διαχειριζομένων ταῦτα.
- (4) Ὅτι ἡ καταστροφή τῶν δικαιολογητικῶν διαχειρίσεως δέν εἶναι νόμιμος ὡς καθιστῶσα ἀνέφικτον τόν ἐλεγχον.
- (5) Ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐμφανίζεται νομότυπος, διότι ὑπάρχουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά.
- (6) Ὅτι ἀπό τοῦ ἔτους 1954 παρουσιάσθη τό πρῶτον διάθεσις τοιούτων ἐξόδων ἀσφαλείας ἀπ' εὐθείας ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν ἧτις ἐσημείωσε μεγάλην αὐξησιν ἰδίως κατά τὰ ἔτη 1958, 1959 καί 1961 καί δὴ ἀνευ οὐσιαστικῆς δικαιολογήσεως καί
- (ϕ) Ὅτι σοβαραὶ ἐνδείξεις προέκυψαν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα δέν διετεθήσαν κατά τὰς διατυπώσεις καί τούς σκοπούς, οὗς διαγράφουν αἱ προμνησθεῖσαι διατάξεις...

Α.- Ι. Ἡ διεξαγομένη διοικητικὴ ἀνάκρισις τύποις μὲν γίνεται βάσει τοῦ Ν.Δ/τος 545 τῆς 20.9.1941 οὐσίᾳ ὅμως ἀποτελεῖ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν στρεφομένην κατὰ Ἐπιτροπῶν, δοθέντος ὅτι κατατείνει νὰ διακριβώσῃ παρανόμους πυχόν αὐτῶν πράξεις εἰς τὴν ὅλην παρ' αὐτῶν διαχείρισιν τοῦ συνόλου τῶν μυστικῶν κονδυλίων.

Τοῦτο προκύπτει α) ἐκ τοῦ καθορισθέντος ἀντικειμένου τῆς διεξαγομένης διοικητικῆς ἀνακρίσεως, διότι ἡ διαχείρισις τῶν μυστικῶν κονδυλίων ^{εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἠροδόρως} γίνεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν, βοηθουμένου συμβουλευτικῶς ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 14 (1946), Ἐπιτροπῆς. Κατ' ἀκολουθίαν ἀποκλείεται ἐκ τῶν προτέρων κατὰ τρόπον ἀπόλυτον νὰ μὴ στρέφεται ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις κυρίως καὶ κατὰ πρῶτιστον λόγον κατὰ Ἐπιτροπῶν.

β) Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις ἀφορᾷ οὐχὶ ὡς ὁ νόμος 545 (1941) ὀρίζει ὠρισμένην ἐκάστοτε ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ὅλης διαχειρίσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων, τριῶν Ἐπιτροπειῶν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον 7ετίαν.

γ) Διότι ἡ ἔννοια τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως δέν δύναται νὰ περιλάβῃ ἄλλο τι παρά τὴν ἀναζήτησιν πραγματικῶν στοιχείων πρὸς διαπίστωσιν ποινικοῦ ἢ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος. Δοθέντος δέ ὅτι περὶ Ἐπιτροπῶν δέν δύναται νὰ ὑφίσταται πειθαρχικὴ εὐθύνη, δέν ἀπομένει τίποτε ἄλλο πλὴν τῆς ἀναζητήσεως στοιχείων θεμελιούντων ποινικῆς εὐθύνας.

Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διεξαγομένη διοικητική ἀνάκρισις ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη ἀποτελεῖ προανακριτικὴν πράξιν διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν Ὑπουργῶν.

II.- Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅμως ἀκολουθεῖ ὅτι ἡ διεξαγομένη ἀνάκρισις γίνεται κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου "περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν" ὅστις διαγράφει ἀποκλειστικὴν εἰδικὴν διαδικασίαν ὡς πρὸς τὴν δίωξιν αὐτῶν. Ἡ διαδικασία αὕτη ἀποτελοῦσα ἑξαιρετικὸν δίκαιον καὶ κατισχύουσα πάσης νεωτέρας γενικωτέρας διατάξεως δέν ἐπιτρέπει τὴν ἔναρξιν οἰασδῆποτε προανακριτικῆς πράξεως στρεφομένης κατὰ Ὑπουργῶν παρά μόνον ὅταν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀποφασίζει περὶ τούτου μετὰ πρότασιν εἴκοσι Βουλευτῶν. Μόνον ἢ μετ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς συνιστωμένη 12μελὴς ἐκ Βουλευτῶν ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ δύναται τὸ πρῶτον νὰ κινήσῃ οἰασδῆποτε φύσεως ἔρευναν πρὸς διαπίστωσιν παρανόμων ἐνεργειῶν Ὑπουργοῦ, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν.

Κατὰ τὸν νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν πράξεις προανακρίσεως ^{//}προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως διαξάγονται μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου Φ.Π.Σ.Τ. κατόπιν διαταγῆς τῆς Βουλῆς ἀπὸ εἰδικὴν ἀνακριτικὴν ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπὴν, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 16 δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν διενέργειαν μερικωτέρων προανακριτικῶν πράξεων εἰς δικαστικούς.

Ἐπομένως οὐδεμίαν προανακριτικὴν πράξιν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς. Τοιαύτη δέ εἶναι ἡ διενεργουμένη σήμερον διοικητικὴ ἀνάκρισις, ἐφ' ὅσον μὴ δυναμένη νὰ ἀφορᾷ πειθαρχικά παραπτώματα ἀλλὰ μόνον ἀξιοποίνους πράξεις καὶ διεξαγομένη βάσει τῶν αὐτῶν διατάξεων τῆς Ποιν. Δικονομίας δέν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ εἰς διάφορον

σκοπόν από εκείνον του άρθρ. 16 του Νόμου περί ευθύνης
Υπουργών.

Τοῦτο δέν ἦτο ἄγνωστον εἰς τοὺς διατάξαντας τήν
κατά τόν Α.Ν. 545 (194) διοικητικὴν καθ' ἡμῶν ἀνάκρισιν.
Τό ἔπραξαν ὅμως προφανῶς διά νά ἐκμεταλλευθοῦν τό κῦρος
ἐπιφανῶν δικαστικῶν ἐν τῇ ἐπιδίωξει τῶν σκοπῶν των.

III.- Ὁ τυχόν ἰσχυρισμός ὅτι ἡ διεξαγομένη ἔρευνα δέν
στρέφεται κατά Υπουργῶν δέν εὐσταθεῖ ἀφοῦ ἡ διαχείρισις
τῶν λεγομένων μυστικῶν κονδυλίων ^{ἢ κωριῶν} μόνον ἀπό Υπουργοῦ διε-
ξάγεται. Ὁ δέ τυχόν ἕτερος ἰσχυρισμός ὅτι δέν διεξάγεται
"ἀνάκρισις" ἀλλά γίνεται μία ἀπλή "διαπίστωσις γεγονότων"
εἶναι προφανῶς ἀβάσιμος, διότι κατ' ἀνάγκην ἡ διεξαγομένη
ἔρευνα θά διακρίνη νομίμους καί παρανόμους πράξεις, θά
ἐκταθῇ ἐπομένως, πέραν πάσης ἀπλῆς διαπιστώσεως, εἰς νο-
μικὰς κρίσεις, κρίσεις θεμελιούσας τήν ἐνδεχομένην ποινι-
κὴν δίωξιν Υπουργῶν.

Ἀλλά καί ἐάν ἔτι δέν προβῇ ὁ διενεργῶν τήν διοικη-
τικὴν ἀνάκρισιν εἰς οὐδεμίαν διαστολήν νομίμων καί μὴ νομί-
μων πράξεων καί ἀπεικονίσει ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐνεργείας
τοῦ Υπουργοῦ ἢ τοιαύτη ἔρευνα, ἀφορῶσα εἰς ἓν πρόσωπον
εἰς ὠρισμένην κατηγορίαν πράξεων ὠρισμένης χρονικῆς περιό-
δου ~~τῆν~~ συνδέει ^{καί} ἀναποσπᾶστως πρὸς τήν λογικῶς ἀκολουθοῦσαν
νομικὴν κρισιολόγησιν τοῦ συλλεγέντος πραγματικοῦ ὑλικοῦ.
Ὁ διαχωρισμός τῆς ἐνεργείας πρὸς συλλογὴν τοῦ πραγματικοῦ
ὑλικοῦ ἀπὸ τῆν νομικὴν του ἀξιολόγησιν ἀποτελεῖ λογικὴν
αὐθαίρεσίαν. Πᾶς ὁ ἀσκήσας ^{το} τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως ἢ τῆς
προανακρίσεως δέν δύναται νά ἔχῃ περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν
ἀνωτέρω οὐδένα δισταγμόν.

Ἐάν ἄλλωστε ἀκολουθουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν συγκροτηθῆ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένη ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ δέν πρόκειται αὕτη νά ἐρευνήσῃ τίποτε διάφορον καί τίποτε περισσότερον ἀπ' ὅ,τι ἐρευνοῦν σήμερον οἱ ὑπό τῆς Κυβερνήσεως ἐνταλθέντες δικαστικοὶ λειτουργοί. Θά ἐπαναληφθῆ παρ' αὐτῆς τό ἔργον, τό ὁποῖον σήμερον αὐτοὶ ἐπιτελοῦν κατά τήν αὐτὴν διαδικασίαν. Τοῦτο ἀποτελεῖ τήν καλυτέραν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ σήμερον διεξαγομένη ἐρευνα ψίνεται ἀναρμοδίως κατά προφανῆ παράβασιν τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν.

B.- I. Πέραν τούτου ἡ ἔρευνα ἀφορᾷ εἰς κονδύλια τὰ ὁποῖα ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Νόμου πρέπει νά τηροῦνται μυστικά.

Μυστικόν εἶναι τό κονδύλιον, τοῦ ὁποίου ἡ διάθεσις πρέπει νά μή γνωσθῆ, διότι τοῦτο ὑπαγορεύει τό ἐθνικόν συμφέρον καί δι' αὐτόν τόν λόγον ὡς πρός αὐτό τηρεῖται διαδικασία, δι' ἧς ἀποφεύγεται ἡ κοινολόγησις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμόν ὥστε νά εἶναι γνωστή εἴτε ἀπό τόν Ἐπουργόν καί μίαν ἐπιτροπήν ὀλιγομελεστάτην ἐξ Ἀνωτάτων λειτουργῶν, δι' οὓς ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου ἀποτελεῖ καθῆκον εἴτε καί ἀπό μόνον ἓν πρόσωπον, τόν Ἐπουργόν ἢ Ἀνώτατον τινα λειτουργόν. Ἡ κρίσις περί τοῦ ὅτι ἀντίκειται εἰς τό ἐθνικόν συμφέρον ἢ δημοσιότης τῆς δαπάνης εἶναι κρίσις κατ' ἐξοχήν πολιτική.

II.- Ἡ μυστικότης εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ἔννοιαν τοῦ ἀνεξελέγκτου ἀφοῦ οὐδεὶς πέραν τῶν ὑπό τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων ἐπιτρέπεται νά γνωρίζῃ τόν τρόπον διαθέσεως τῶν κονδυλίων αὐτῶν καί δι' αὐτό τήν διάθεσίν των ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία μόνον εἰς Ἀνωτάτους λειτουργούς. Τό ἀνεξελέγκτον τῶν μυστικῶν κονδυλίων παρά τρίτων, ἐκτός τῶν ἀποφασίζόντων τήν διάθεσίν των, συνίσταται εἰδικώτερον εἰς τό ὅτι:

α) δικαιούται νά τὰ διαθέσῃ κατὰ νόμον ὁ Ἐπουργός χωρίς νά γνωρίζῃ τόν προορισμόν των παρά αὐτός ὁ ἴδιος ἢ αὐτός καί νόμφ ὠρισμένος ὑπάλληλος καί β) εἰς τό ὅτι αὐτοί οἱ μόνοι γνωρίζοντες ὀφείλουν ἢ δικαιοῦνται νά μήν ἀνακοινώσουν ποτέ εἰς κανένα εἰς τί συνίσταται αὐτή ἡ δαπάνη. Τό ἀνεξελέγκτον τοῦτο ἐπομένως περιλαμβάνει: α) τήν κρίσιν ὅτι ἡ δαπάνη αὐτή συμφέρει ἐθνικῶς νά γίνῃ. β) ^{ως κρίσιν} ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν συμφέρει ἐθνικῶς νά κατανομασθῆ, Ἐάν τοῦτο ἠλέγχετο παρ'

ἄλλου τινός, τότε δέν θά ἐπρόκειτο περί μυστικοῦ κονδυλίου.

Ἡ τοιαύτη κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ, κρίσις κατ'ἐξοχήν πολιτική δέν δύναται νά ἐλεγχθῆ ἀπό νομικῆς ἀπόψεως. Δέν δύναται νά γίνῃ ἀντικείμενον ἐρεύνης διοικητικῆς ἀνακρίσεως. Ἐάν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἔλεγχος διά τήν κρίσιν του αὐτήν, τότε δέν θά ἦτο ἀνεξέλεγκτος, τότε οὐδεμία διαφορά θά ὑπῆρχε μεταξύ φανερῶν καί ἐλεγχομένων καί μυστικῶν καί μή ἐλεγχομένων δαπανῶν. Ἐάν δέν ἦτο κριτῆς ὁ Ὑπουργός, ἔάν εἰς αὐτόν ἀποκλειστικῶς δέν ἐνεπιστεύετο τήν κρίσιν αὐτήν ὁ Νόμος, τότε θά ἔπρεπε ὁ Ὑπουργός διά κάθε τοιαύτην δαπάνην νά ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον κριτήν: "Μήπως πλανῶμαι νομίζων ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν πρέπει νά κατανομασθῆ;". Καί ἀκριβῶς τήν ἀναφοράν αὐτήν εἰς τρίτον ἀποκλείει ἐξ ὀρισμοῦ πᾶσα θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διάταξις.

Τό συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ὁ ὑπεύθυνος Ὑπουργός ὄχι μόνον δέν ὑποχρεοῦται ἀλλά καί δέν δικαιούται νά λογοδοτήσῃ. διά τήν διάθεσιν τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων. Μόνον οὕτω ἐκπληροῦται ὁ σκοπός τοῦ ἀπορρήτου, διότι μόνον οὕτω ἀσφαλίζεται ὁ λαμβάνων τά ἐξ ἀπορρήτων κονδυλίων ποσά. Ἐάν ἡ τοιαύτη ἀρχή τῆς μυστικότητος καταργηθῆ, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐρεύνης τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως αὐτῶν παρ'οἴουδήποτε, τότε εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ μυστικοῦ κονδυλίου καταργεῖται.

III.- Ἀσχέτως τοῦ θέματος ἂν τήν τοιαύτην κατάργησιν τῆς μυστικότητος ἐπιτρέπει ὁ Νόμος, ἀσχέτως δηλαδή τοῦ κατ'ἀρχήν παρανόμου τῆς ἐρεύνης τῶν μυστικῶν κονδυλίων καί τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεώς των, γενομένης καθ'ὑπέρβασιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ τρόπου ἐλέγχου τῶν ὁποίων διαγράφει ὁ νόμος, εἶναι προφανές

ὅτι ἡ DE FACTO κατάργησις τῆς μυστικότητος ἀποτελεῖ βαρύν-
 τατον πλήγμα κατὰ τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Διὰ νά διαπιστωθοῦν
 τυχόν καταχρήσεις εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων,
 καταστρέφεται ὄπλον ἀπαραίτητον διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς
 κρατικῆς μηχανῆς. Ἐπαξ δημιουργηθῆ ἡ εὐλογος ὑπόνοια ὅτι
 αἱ ἀπολήψεις ἐκ μυστικῶν κονδυλίων, ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων
 τῶν οἰωνδήποτε κρινόντων δικαστικῶν ἢ πολιτικῶν, εἶναι
 πιθανόν νά γίνουν φανεραί, οἱ σκοποί, δι' οὓς αἱ ἀπολήψεις
 αὐταί εἶναι ἀναγκαῖαι δέν θά εἶναι πλέον δυνατόν νά πραγμα-
 τοποιηθοῦν. Καί αἱ συνέπειαι διὰ τὴν χώραν ἐνδέχεται νά
 ἀποβοῦν ~~εὐνοεῖται~~ *δυσάρεστοι*.

IV.- Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι δέν διατρέχει κίνδυνον ἡ μυστι-
 κότης ἐκ τῆς διεξαγομένης ἐρεύνης δέν εὐσταθεῖ. Πρῶτον διότι
 τὰς ἐγγυήσεις τῆς μυστικότητος τὰς ὀρίζει ὁ νόμος καί δέν
 δύνανται νά περιορισθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν ἄνευ νόμου καί
 δεύτερον διότι ἂν ὁ διαχειριζόμενος τὰ μυστικά κονδύλια
 Ἐπιβουργός γνωρίζει ὅτι ὁ μέλλων Ἐπιβουργός ἢ ὁ δικαστής θά
 ἔχουν τό δικαίωμα νά τόν κατηγορήσουν ἢ καί νά ἀποφανθοῦν
 περί τοῦ ὅτι κακῶς διέθεσεν ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ποσόν
 τί καί εὐθύνεται διὰ τοῦτο κατὰ τόν νόμον περί εὐθύνης
 Ἐπιβουργῶν στρεῖται προφανῶς τῆς ἀπολύτου διακριτικῆς εὐχε-
 ρείας, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει νά διασφαλίσῃ ἐν προκειμένῳ ἡ
 ἰσχύουσα νομοθεσία καί τόν καθιστᾷ ἄκρως διστακτικόν εἰς τὴν
 χρησιμοποίησιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν
 ἐθνικῶν συμφερόντων.

Τόν Δεκέμβριον τοῦ 1920 ὁ τότε Πρωθυπουργός διὰ
 νά στιγματίσῃ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους διὰ τόν τρόπον
 καθ' ὃν ~~ἔσπατάλησαν~~ *ἔσπατάλησαν* τό δημόσιον χρῆμα εἰς μυστικά κονδύλια,
 ἔδωσεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ ὀνόματα τῶν δι' αὐτῶν χρηματο-

δοτηθέντων. Κατόπιν τῆς τοιαύτης πράξεως παρήλθον οὐκ ἄνευ περιπόρου ἔτη διὰ τὴν δυνήθη τὴν εὐρὴ τὸ Ἑξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος τρόπον τὰ πλησιάζει σημαντικωτάτους διὰ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας παράγοντας, κατὰ δὲ τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάννης ἐπολεμήθη μετὰ φανατισμοῦ παρ' αὐτῶν.

Ἐνδείξεις ὅτι ἡ προκληθεῖσα ἤδη συζήτησις περί μυστικῶν κονδυλίων θὰ προκαλέσῃ εἰς ἄλλους μικροτέρους ἴσως ἀλλ' οὐκ ἀσημάντους τομεῖς ἀνάλογα ἀποτελέσματα δέν λείπουν ἤδη.

V.- Ἐπαινετὴ εἶναι κατ' ἀρχὴν ἡ σκέψις νὰ ἐλεγχθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη Ἑπιχειρηματικὴ πράξις πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κατὰ νόμον κυρώσεων ἢ πρὸς ἄσκησιν πολιτικοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρὸς προστασίαν δηλ. τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ὁ νόμος ὀρίζει δύο ἀποκλειστικῶς ἐγγυήσεις, α) τὸ ὕψος τῶν κονδυλίων ὅπερ ἐλέγχει ἡ Βουλὴ καὶ τὸν ἐνδοκυβερνητικὸν ἐνδοῦπηρεσιακὸν ἐλεγχον καὶ θεωρεῖ τὰς ἐγγυήσεις αὐτὰς ὡς ἐπαρκεῖς καὶ ὡς τὰς μόνας δυναμένας νὰ συνδυασθῶσι μετὰ τὴν ἔννοιαν τῆς μυστικότητος.

VI.- Μόνον ἡ Βουλὴ, ἀσκοῦσα τὸ νομοθετικόν τῆς ἔργον καὶ καταργοῦσα ἐφεξῆς τὰς περί μυστικότητος τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν διατάξεις, δικαιούται καὶ νὰ θεσπίσῃ νέον νομοθετικὸν καθεστῶς ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπετρέπετο πλέον ὁ καθ' ὑπέρβασιν τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως τῶν κονδυλίων τούτων εἴτε δικαστικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, εἴτε πολιτικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔπεται ὅτι ἡ διεξαγομένη περί τὴν διαχείρισιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἔρευνα εἶναι καθ' ἡμᾶς καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸν νόμον καὶ ἐθνικῶς ἐπικίνδυνος.

"Αλλωστε ^{μα} οί διατάξαντες τήν διοικητικήν ανάκρισιν ταύτην
 διεχειρίσθησαν ~~και~~ ^{καί} εἰς τὸ παρελθόν μυστικά κονδύλια , καί τὰ διε-
 χειρίσθησαν τύποις μέν, καθ' ὄν τρόπον καί ἡμεῖς, οὐσία δέ κατέ τρό-
 πον, ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύει ὅτι ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἡ δια-
 χείρισις ~~ἡμίση~~ τῶν μυστικῶν κονδυλίων δέν ἠδύνατο νά
 γίνη παρά ὅπως παγίως καί ὁμοιομόρφως ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

III.- Τό άβίαστον συμπέρασμα έν τών άνωτέρω θά ήτο ή άρνησις ήμών νά καταθέσωμεν ή μάλλον νά άνακριθώμεν. Της λογικης και ιδία νομικης αϋτης σκέψεως θεωρούμεν ισχυροτέρους δύο ήθικους λόγους :

A. Έπί Έτη τώρα, οϋχι μόνον εις τόν άνεύθυνον τύπον, αλλά και έξ έπισήμων χειλέων τονίζεται ότι οι διαχειρισθέντες τά μυστικά κονδύλια ύπουργοί των Κυβερνήσεων της Έθνικης Ριζοσπαστικης Ένώσεως είτε ιδιοκοιήθησαν μεγάλα ποσά ε'ιτε διοχέτευσαν διά των κονδυλίων αϋτών μεγάλα ποσά εις τά ταμεζα του Κόμματος. Δόγος έγινετο συνεχώς περί τερασίων ποσών διά νά δημιουργηθη εις την κοινήν γνώμην ή έντύπωσις του σκανδάλου και της μεγάλης ζημίας του δημοσίου.

Άραμένομεν ότι τό προπαγανδιστικόν τουτο ψεύδος δύναται νά καταρρεύση εύκόλως, διότι κατ'άνάγκην θά γνωσθη α) τό ^{είδος} σύνολον των μυστικών κονδυλίων έκάστου Ύπουργείου και β) τό γεγονός ότι δέν ύπάρχει παρά των διαχειρισθέντων αϋτά οϋτε ιδιοποιήσις δημοσίου χρήματος οϋτε διοχετευσις αϋτου εις τό Κόμμα.

Ο δεϋτερος ήθικός λόγος είναι προσωπικός. Έφ'όσον καλούμεθα νά λογοδοτήσωμεν διά τόν τρόπον μεθ'όν διεχειρίσθημεν τά μυστικά κονδύλια και ύπεκκαίονται πολλαχόθεν ύπόνοιαι περί του ότι ή διαχείρισις αϋτή δέν είναι καθαρά, αναγκασόμεθα, προς προασπισιν της προσωπικης μας τιμης, παραμερίζοντες κάθε έν του νόμου ύποχρέωσιν προς τήρησιν της „ιστιότητος", νά άπαντήσωμεν εις ό,τι έρωτηθώμεν. Τήν εύθύνην ^ή διά τās άπωτέρας συνεπειάς της ακολουθηθείσης διαδικασίας θά τήν έχουν οι διατάξαντες τήν διεξαγομένην διοικητικήν άνάκρισιν και όχι ήμεις.

IV.- 'Επιθυμῶ νά τονίσω ὅτι ἐγώ προσωπικῶς ἔπαυσα δια-
 χειριζόμενος μυστικά κονδύλια ὡς Ὑπουργός Προεδρίας ἀπό τοῦ
 Δεκεμβρίου 1958 ἤτοι ἀπό 5 2/2 περίπου ἐτῶν. Εἶμαι φυσικόν νά
 μή ἐνθυμοῦμαι ἐνίοτε πάντα τά τότε γενόμενα, τοσοῦτω μᾶλλον
 καθ' ὅσον ὡς ἀρμόδιος διὰ τήν Προεδρίαν αὐτήν καθ' ἑαυτήν, διὰ
 τόν Τουρισμόν, διὰ τόν Ἑξωσχολικόν Ἀθλητισμόν καί ἀπασχοημένος
 μέ τά πλεῖστα τῶν γενικῶν κυβερνητικῶν θεμάτων, δέν διέθετα χρό-
 νον ἐπαρκῆ διὰ τήν παρακολουθησιν τῶν λεπτομερειῶν εἰς τοῦς καθ'
 ἕκαστον τομεῖς. Τοῦτο δέν περιορίζει ποσῶς τήν ὑπουργικὴν μου
 εὐθύνην, ἡ ὁποία εἶναι πλήρης. Περιορίζει ὅμως τήν μνήμην μου.

Ν.Α.158/1946, "Άρθρ.17

Διά δαπάνας ή έπιχορηγήσεις άναγομένας είς τήν άρμοδιότητα του ύφυπουργείου Τύπου και Πληροφοριών έξυπηρετούσας τά έθνικά συμφέροντα και μή δυναμένας, λόγω τής είδικής φύσεως αυτών, νά κατονομασθώσιν, έγγράφεται έν τώ είδικώ προϋπολογισμώ του ύφυπουργείου πίστωσης, έξ ής αί δαπάναι ένεργούνται κατά παρέκκλισιν τών διατάξεων του λογιστικού νόμου ή άλλων συναφών κατά τά άνωτέρω όριζόμενα. Περί τής κατ'έξαίρεσιν ένεργείας τών δαπανών τούτων άποφαίνεται ό ύφυπουργός μετά ήτιολογημένην γνώμην έπιτροπής αποτελουμένης εκ του γενικού διευθυντού ή του άρχαιότερου τών διευθυντών και δύο άνωτέρων υπάλληλων του ύφυπουργείου, όριζομένων δι'άποφάσεως του ύφυπουργού μετά τών άναπληρωτών αυτών. Τής έπιτροπής μετέχει και γραμματεύς άνευ ψήφου, μόνιμος υπάλληλος του ύφυπουργείου, όριζόμενος υπό του ύφυπουργού. Αί κατά τό παρόν άρθρον δαπάναι δύναται νά ένεργούνται και άνευ άποδόσεως λογαριασμού δι'έγκριτικής πράξεως του Ύπουργικού Συμβουλίου, προκαλουμένης διά πρακτικού τής έν τώ παρόντι προβλεπομένης έπιτροπής. Ωσαύτως είς περιπτώσεις καθ'ās καθίσταται άνέφικτος ή προσαγωγή στοιχείων προς όλικήν ή μερικήν δικαιολόγησιν ένεργηθείσης προπληρωμής, δύναται νά άναπληρώσῃ ταύτην έγκριτική πράξις του Ύπουργικού Συμβουλίου περί τής διαθέσεως του ποσοϋ, προκαλουμένη έπίσης διά πρακτικού τής ως άνω έπιτροπής. Η πίστωσις του άρθρου τούτου διατίθεται έν τε τώ έσωτερικώ και τώ έξωτερικώ μή άποκλειομένης και τής προπληρωμής.

Ως προκύπτει εκ του κειμένου του άρθρου, δι'αυτου καθιερούνται τρεΐς διάφοροι διαδικασίαι διαθέσεως πιστώσεων εκ των λεγομένων μυστικών κονδυλίων τής Γεν.Δ/σεως Τύπου, εκ των όποιων ή μέν πρώτη δύναται νά χαρακτηρισθῆ ως ή συνήθης, αί δέ άλλα δύο εΐναι δυνατόν νά χαρακτηρισθώσιν ως έξαιρετικά. Κατά τήν πρώτην ό ύφυπουργός διατάσσει τήν δαπάνην μετά ήτιολογημένην γνώμην τής έξ υπηρεσιακών παραγόντων έπιτροπής, τήν όποιαν ύποχρεούται νά λάβῃ, προς τήν όποιαν όμως δέν ύποχρεούται νά συμμορφωθῆ, δικαιούμενος πλήρως νά τήν παραμερίσῃ. Κατά τήν δευτέραν εΐναι δυνατή ή ένεργεια τής δαπάνης άνευ άποδόσεως λογαριασμού, έφ'όσον ύπάρχει σχετική έγκριτική πράξις του Ύπουργικού Συμβουλίου, προκαλουμένη διά πρακτικού τής έξ υπηρεσιακών παραγόντων έπιτροπής. Κατά τήν τρίτην, τέλος, άν έγένητο προπληρωμή και καθίσταται άνέφικτος ή προσαγωγή στοιχείων προς όλικήν ή μερικήν δικαιολόγησιν αυτης, αυτη νομιμοποιεΐται και πάλιν δι'έγκριτικής πράξεως του Ύ.Συμβουλίου, έπίσης προκαλουμένης διά πρακτικού τής έπιτροπής.

Τό κείμενον του άρθρου δημιουργεΐ εκ πρώτης όψεως τήν έντύπωσιν ότι πᾶσα κατά περιπτώσιν δαπάνη ένεργουμένη εκ τής πιστώσεως δέον νά στηρίζεται είς είδικώς ήτιολογημένην γνώμην τής έξ υπηρεσιακών παρα-

γόντων έπιτροπής. 'Η τοιαύτη όμως έντύπωση είναι έσφαλμένη. Αύτη αύτη ή φύσις τών υπό κρίσιν δαπανών ή έπιχορηγήσεων, ως "έξυπηρετουσών τά έθνικά συμφέροντα και μη δυναμένων να κατονομασθώσι" δικαιολογεϊ τήν άποψιν ότι ή έκάστοτε παρεχομένη γνώμη τής έπιτροπής δυνατόν είναι να μή αναφέρηται εις άπολύτως συγκεκριμένην δαπάνην, άλλ' εις ώρισμένον γενικώτερον ποσόν, άποτελοῦν ποσοστόν του συνόλου τής διά τό οικειόν έτος έγγεγραμμένης πιστώσεως, έκ του οποίου να καλύπτονται τοιαῦται δαπάναι, διότι άλλως θα καθίστατο ανέφικτος ό έπιδιωκόμενος σκοπός τής πλήρους μυστικότητας τής περιβαλλούσης τάς τοιαύτας δαπάνας. Κατά τόν αυτόν λόγον είναι ανέφικτος και ή είδική κατά περίπτωσιν αίτιολόγησις, ή όποία και άλλως παρέλκει, δεδομένου ότι ό ύφυπουργός διαθέτει άπόλυτον έλευθερίαν συμμορφώσεως ή μή προς τήν γνώμη τής έπιτροπής και, συνεπώς, να διατάξη δαπάνην παρά τήν αντίθετον τυχόν γνώμη τής έπιτροπής. "Άλλωστε ό νόμος δέν άπαιτεϊ "είδικώς" ήτιολογημένην γνώμη, άλλ' άπλως "ήτιολογημένην" τοιαύτην και, συνεπώς, ή αίτιολογία δύναται να είναι γενικοῦ χαρακτήρος, συνιστάμενη εις τήν διαπίστωσιν ότι δικαιολογεϊται ή υπό του ύφυπουργού προτεινομένη δαπάνη. "Ετι δέ πλέον, ή έπιτροπή δύναται να στηριχθῆ και εις προφορικὴν εϊσήγησιν του ύφυπουργού, δεδομένου ότι ή φύσις τών δαπανών είναι τοιαύτη, ώστε να μή αποκλεισεται να αποδειχθῆ ένδεχομένως επικίνδυνος διά τά έθνικά συμφέροντα ή ύπαρξις γραπτῆς εϊσηγήσεως.

Τά άνωτέρω έκτιθέμενα ένισχύονται έτι μάλλον έκ του γεγονότος ότι ή διάταξις προβλέπει και τό ένδεχόμενον τόσον τής διωεργείας τών δαπανών άνευ αποδόσεως λογαριασμοῦ, όσον και εκείνο τής μή προσαγωγῆς στοιχείων, ως και ότι εις άμφοτέρας τάς περιπτώσεις ταύτας άπαιτεϊται έγκριτική πρᾶξις του 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, προκαλουμένη διά πρακτικοῦ τής έπιτροπής. 'Η τοιαύτη έγκριτική πρᾶξις αναφέρεται άπλως εις τήν διάθεσιν ποσοῦ, όχι δέ και εις τό πῶς διετέθη, δι' αύτῆς δέ ή πολιτική εύθύνη τής διαχειρίσεως μετατίθεται από του ύφυπουργού εἰς τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον.

'Εκ τών άνωτέρω προκύπτει ότι ό ύφυπουργός ή, κατά περίπτωσιν, τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον οὐδαμῶς ύποχρεοῦνται να δώσουν λόγον τής διαχειρίσεως τών πιστώσεων του άρθρου 17 και του τρόπου τής διαθέσεώς των. 'Αντίθετος τυχόν έκδοχῆ θα απέληγεν εις τήν άνατροπήν τών έπιδιωκόμενων διά τής διατάξεως σκοπῶν και εις αύτήν ταύτην τήν φύσιν τών δι' αύτῆς προβλεπομένων δαπανών, ώστε ή διάταξις να μή έχη πλέον λόγον ύπάρξεως.

Διεχειρίσθην επί μίαν έκταστίαν ως μυστικῶς κονδύλια περίπου
ἡμῶν δισεκατομμύριον δραχμῶν. Διὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ δὴ διὰ μεγάλα
κοδῶ, οὗτος ὁ ἀειμνηστὸς Σοφοκλῆς Βενιζέλος, πατόκιν μηνιαίας
ἐρευνῆς προέβη εἰς τὰς γνωστὰς πλήρως ἱκανοποιητικὰς δι' ἑμὲ δηλώ-
σεις.

Ἐν συνεχείᾳ ^{9/11} ἡ Κυβέρνησις διέταξε νέαν ἔρευναν ἀναθέσασα ταύτην
εἰς ἀνώτατον δικαστικὸν τοῦ κ. Τοῦση. Ἡ ἔρευνα αὕτη διεξήχθη ἀπὸ
δικταμῆνον κατὰ τρόπον περίεργον καὶ μὲ πολλὰς ἀβλεψίας καὶ σφάλμα-
τα. Δὲν πιστέω βεβαίως ὅτι τοῦτο ἀρείλεται εἰς τὴν γνωστὴν πιερίαν
τοῦ κ. Τοῦση. Δὲν δόναται ὅμως νὰ μὴ μνημονεῖται μερικὰ χαρακτηριστι-
κὰ τῆς ἐρευνῆς. Πρῶτον, ἀποτόμως καὶ χωρὶς οὐδὲνα ἀποχρῶντα λόγον, ἔκρ-
νε ὁ κ. Τοῦσης ὅτι ἔπρεπε νὰ παραδῶσθαι τμήματα τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀκρι-
βῶς τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Βουλῆς, πράξις
ἣ ὁποία δὲν δόναται ἄλλως νὰ ἐρρηκευθῆ κατὰ ὡς εὐφροδινὴ πολιτικὴ ἐ-
νέργεια ἐξυπηρετοῦσα ὀρισμένους σκοποὺς. Δεύτερον, ἐχαρακτήρισεν ὁ
δικαστὴς τὴν ἔρευναν ἐν τῷ δημοσιευθέντι κειμένῳ του ὡς "δικαστικὴν ἡ-
μῶν ἐνέργειαν" ὑπερ ἐντυπωσιάζει μὲν τὴν Κοινὴν Φυλὴν ἀλλ' οὐδὲν ὅ-
δὲ τὸ παραμικρὸν ἔχει ἔρεισμα ἐν τῷ νόμῳ. Τρίτον αἱ ἀνακρίβειαι εἰν
χαρακτηριστικά. Πρὸς τὸ παρὸν ἀναφέρω ἕν μόνον παραδειγματιδιέθεσα,
λέγεται 5012 δραχμῶν εἰς ὁδηγὸν αὐτοκινήτου "δι' ἔξοδα ταξιδίου τοῦ
ἐν ἡμεῖς μετὰ τῆς κ. Σαμποῦ. Δὲν καθορίζεται ἐν ἡ ἐκδρομῇ ἦτο ὅποι-
τος... Συμφαίνει ὅμως ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις νὰ εἶναι εὐκρινῶς γραμμέν-
ν' ἀναφέρῃ σαφῶς κῆριον καὶ Κυρίαν, καὶ ὄχι Σαμποῦ, ἀλλ' ὄνομα ἀνήκου-
εἰς ἔθνηκον παρῶγοντα πρὸς τὸν ὁποῖον ἔκρινα ὅτι τὸ ἴκουργεῖον ἔ-
πρεπε νὰ προσφέρῃ μίαν μικρὴν ὀφρῆν περιποίησιν.

Τέταρτον ὁ διεξαγωγὸν τὴν ἀνέκρισιν δὲν ἐδίστασε οὐδὲ νὰ φθέσῃ
εἰς τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον ἤθελε, νὰ διατωπῶσθαι ὅπως ἀναρμοδίως πο-
λιτικῶς κρίσεις.

Δὲν ἀνήκα εἰς αὐτὸν νὰ κρίνῃ τὴν πολιτικὴν μίαν Κυβερνήσεως
ὁποία τὴν ἦσκει μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ. Ἐν ἐν τῷ πλατεῖῳ τῆς πολ-
τικῆς αὐτῆς ἐκρίνετο ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουσι ὀρισμένα δαπάναι καὶ δι-
κατὰ τρόπον ἀπόρητον, δὲν ἀνήκει εἰς τὸν κ. Τοῦση νὰ διαφωνῆσθαι μὲ
τὴν ὑπεύθυνον ταύτην κρίσιν καὶ ἐπὶ τῆς διαφωνίας του, δηλ. ἐπὶ τῆς
πολιτικῶς ἀνευθύνου προσωπικῆς του γνώμης, νὰ στηρίξῃ δικανικὰ συμ-
πράγματα.

περίορατα.

Διά ν' αναφέρω έν άλλο αξιόλογον παράδειγμα, ό κ. Τοβσης δι' όρι
 μένας θαλάσσιες ός έκαμα έν σχέσει με πορειοηπειρώτας άποφαίνεται ό
 ή δέν έπρεπε νά γίνουν ή έπρεπε νά γίνουν δια φανερών κονδυλίων.
 κ. Τοβσης δέν άδυνατεί νά έχη γνώμη και δέν είναι κών εις θέσειν νά
 γνωρίζη έν έχουν σαφή σχέσειν με τό έθνικόν θέμα έπιχορηγήσεις εις
 σχολεία, Οίκοτροφεία ή άλλα καθιδρύματα της πτωχοτέρας άφρικτικής π
 ριοχής της Ελλάδος ήτις μόνη αύτή συναρτάει με την Εθρείον "Παπ
 "Ακριβώς δέ έπειδή άπήρχον άνένανθεν τοιαύται άνόγια, καθ' όλα τά π
 έμοδ έτη διετίθεντο έν των μυστικών κονδυλίων του "Υπουργείου "Εκ
 τερικόν άνέλογα ποσά άπέρ της Κομαρχίας "Ιωαννίνων. "Η μόνη ίσως
 γορά ήτο ότι επί των ήμερών μου έτηρούντο άνελικώς και "δι' αύτά λι
 πομερέστατοι άποδείξεις. Διερωνάται κανείς έν ό κ. Τοβσης έγνωρίζε
 τούτο και δέν τό άνέφερε, έν δέν ένδρισε ότι έπρεπε νά τό έρευνήση
 ή έν ως ήπειρώτης άναμειγνυόμενος εις τά τοπικά θέματα ένδρισην ό
 έπρεπεν αί πιστώσεις αύται νά διοκοπούν έπειδή συνέβαινε ό "Υκου
 γός των "Εξωτερικόν νά είναι δουλευτής "Ιωαννίνων.

"Ασχολούνται επίσης αί προσφάτως δημοσιευθείσαι ένθέσεις κα
 τέρπον γενικόν και ειδικόν με τους κονδυλοδочους. Καί γενικώς μέν
 ραδέχονται ότι ούτοι "παρείχον άημεσίας εις τό "Υπουργείον", κρδ
 μα άπερ άποδεικνύεται και έν μόνου του γεγονότος ότι άπό μακροδ
 χρόνου πρό έμοδ άπήρχον κονδυλοδοχοί και ότι έπειτα άπό έμεί διετη
 θησαν ως συμβασιδοχοί εις τόν αύτόν έν όχι εις μεγαλύτερον άριθμ
 Πράγματι άδηριτος άνόγια τό επέβαλε και τό έπιβάλλει διότι ή άναπ
 κεία του προβλεπομένου οργανικού προσωπικού θά επέφερε άνευ των
 κονδυλοδочων παράλυσιν του "Υπουργείου. "Όταν όρις ό κ. Τοβσης πρόκει
 ται νά κρίνη ειδικώς περιπτώσεις δι' ός κατετέθη ότι προσήρχοντο
 μέν τακτικώς εις τό "Υπουργείον τά δια των κονδυλίων άπειδόμενα
 πρόσωπα άλλά δέν ήτο γνωστόν τί άημεσίας προσέφερον, ό κ. Τοβσης
 σπεύδει νά διατυπώση άμφιβολίας δια τάς άημεσίας ός προσέφερον
 προσληθείς κ. "Αθανασάκος και μετά ό άντιναστατήρας αύτόν κ. Σιδά

"Η αλήθεια είναι ότι άφ' ής ή μακεδονική προπαγάνδα ήρχισε
 μιουργούσα άνησυχίας, έκρινα ότι έφείλα νά γνωρίζω τί έλέγετο εις

... και άλλους είναι όμοιοι με τους άλλους...
 ... της μακεδονικής προπαγάνδας...

δλας τός εἰς Ἑλληνικήν γλῶσσαν ἐμποικῆς τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καί
 ἐθνοπολιτικῶν μυστικῶν γραφῶν λήψαις αὐτῶν ὅπερ μέ τοῖς προαναφ
 θέντος κυρίου εἰργάζετο καί τῆς Κορινθίας ἀκομῆ ἀπό κρούας μέχρι
 νοῦτός. Ἄν ὁ κ. Σιδῶκος, μέ περισσῆν εἰσυνειδησίαν καί μέ σχετικῶς π
 ἕ μικράν ἀμοιβήν ἐδέχθη ὅπως εἰς τῆς κενῆς ἐμποικῆς ὕρας παραπολο
 ῶν καί τῶν τόκων, καί ἂν δέν ἐτηρηθῶσαν" εἰς τῆς χαρτοθήκας τοῦ "Υ
 ποουργείου" σημειώσῃ τού καί σειρά ἀποκομμάτων, τοῦτο δέν δίδει
 ποῦς τῶ δικαίωμα εἰς οἰουδῆποτε νά εἰπῇ ὅτι "κακῶς καί παρανόμως
 ἔκρινα ὅτι ἔπρεπε νά γνωρίζω μίαν ἀντεθνικήν προκατάστασιν ἐξ ὧν
 τῶν ἐνδεχομένων πηγῶν τῆς. Ἦδρω μέν ἡδονάμην νά κρίνω ἐγώ καί ὅχι
 δικαστικῶς ἢ ἔστω καί ὁ διαδόχος μου. Ὅσοίρ δέ ἐκρῖνετο περὶ θέμα
 τῶς τῶ ὅποιον τότε ἐφαίνετο ἐπικενδρόνως διοικηόμενον ἐν Ἑλλάδι καί
 εἰς τῶ ἐξωτερικῶν καί τῶ ὅποιον ἐχαλιναγωγῆσαμεν μέλις κατὰ τοῖς
 πρώτους μήνας τοῦ 1963.

Δι' ὅλας τῆς δαπάνες τῶς ὅποιας ἔκαμα εἶναι νά δώσω ἀπολόγων
 κειστικῆς ἀπαντήσεις. Δι' ὅλας, εἶναι ν' ἀποδείξω διὰ πολλῶν παρα
 δειγμάτων ὅτι ἠκολοθῆσα καί ὡς πρός τῶν τόκων καί ὡς πρός τῆν οὐ
 σίαν τακτικῆν διακηρυγμένων προκατάχων. Δι' ὅλας, δι' ὅλας ἀνεξαιρέτως
 ἐτηρηθῶσαν ἀποδείξεις. Καί ἡ μέν Κυβέρνησις γνωρίζει πάντα ταῦτα,
 καί ὅθ βρεῖται ν' ἀντιληφθῇ ὅτι οὐσίρ ἐπιδίδεται εἰς συνοφαντίαν ἀν
 κῶν οἶαν ἢ Ἑλλάς οὐδεποτε ἐγνώρισε. Ἄλλῃ καί ὁ διεξῆγων τῆν ἔ
 ρευναν ὅθ βρεῖται πάντα ταῦτα τουλάχιστον νά τῶ ἐπιστηθῶν. Ἄν τῶ
 πρῶνται. Τῶ ἀποσιωπῆ καί ἀντί νά προβῇ εἰς ζηρῶς διαπιστώσεις διὰ
 τῆν διδθεσιν μεγάλων κονδυλίων μίως διαχειρίσεως πεντακοσίων ἑκατο
 μρίων δραχμῶν, ἐπιδίδεται μέ ὑπόπτους *παραδοχῶν* καί ἀβλεψίας εἰς
 τῆν διδθισιν μικρῶν κονδυλίων ἅτινα ὅλα ἀθροίζόμενα δέν καλῶνται
 οὐδέ τῶ ἐν ἑκατοστόν τῆς ἐπταστοῦς διαχειρίσεως μου, καί διὰ τῶ ὅ
 ποῖα ἔλλωστε ὑπάρχει πλήρης δικαιοδογῆσις.

Ὅμοιογούμενος, ἔλλειψει οὐσίρ, ἔριστῃ ἐπέλεξεν ἡ Κυβέρνησις
 τῆς Ἀρεθῆς τοῖς ἔλεγκτῆς τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀντικῶν τῆς. Τῶν κ
 ὀλλῶρον ἔλεγκτῆν τοῦ Ἰπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Τῶν κ. Σακελλαρίου
 ἔλεγκτῆν τοῦ Ἰπουργείου Ἐσωτερικῶν καί Ἀσφαλείας. Τῶν κ. Τούσην,
 τοῦ Ἰπουργείου Ἐξωτερικῶν καί Τῶν. Κατὰ οὐρακτικῶν τοῖς μόνους
 δικαστικῶς οἶτινες εἶχον ἔλθει εἰς ἀντίθεσιν μέ τῆς Κυβερνήσεως
 τῆς ΕΡΕ καί οἶτινες εἶναι ἀποψῆγιοι διὰ τῶς βαλλομένης ἀνωτάτας
 ὁδεσις τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας.

Αριθ. 4.177

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΡΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Συγκείμενον εκ των Δικαστών Ιωάννου Παπαδοπούλου Προέδρου, Βασιλ. Καραγιαννίδου και Ήστρου Ντουράκη

Συνελθόν εν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ τὴν 25 Ἰουλίου 1964 παρουσίᾳ τοῦ τ' Εἰσαγγελέως Κων. Ροδοπόδου και τοῦ Γραμματέως Γεωργίου Φίλη ἵνα σκεφθῆ καὶ ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως:

Κατὰ τοῦ Ἀνδρέου Κουντουριώτη κλπ. ἠσκήθη ποινικὴ δίωξις ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος καὶ ἐνεργήθη προανάκρισις μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεὺς τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1114/64 προτάσεώς του προέτεινε ὅτι:

Κατηγοροῦνται οἱ Ἀνδρέας Κουντουριώτης Π. Οἰκονόμου-Γκούρας, Ἀλέξανδρος Τζηρᾶς, Ἅγιος Καψαμπέλης, Ν. Καμπαλοῦρης, Ἀννινος Καβαλιεράτος, κάτοικοι Ἀθηνῶν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος (ἀριθ. 259 Π.Κ.)

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως καὶ δὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων Χρ. Παπασταύρου, Ἡλ. Μπουντόρη, Μαρίας συζ. Ἡλ. Μπουντόρη, Ἀλεξ. Χαρτ. Σούτσου, Θεοδ. Μπάτζου πρὸς τὴν ἀπολογία τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Ἀνδρ. Κουντουριώτη καὶ τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα προέκυψαν τὰ κάτωθι πραγματικὰ περιστατικὰ: Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν αἵτινες κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη ἠὺξήθησαν σημαντικῶς, ἡ διάρθρωσις τῶν ὁποίων ἐξακολουθεῖ νὰ ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Κ.Ν. 4952/1931 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, οἱ ἐκαστοτε Ὑπουργοὶ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας καὶ ἐντεῦθεν προέβησαν εἰς προσωρινὴν πρόσληψιν καὶ ἐξ εἰδικῶν κονδυλίου ἀμοιβομένου προσωπικοῦ. Εἰδικώτερον κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν προσελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εβδομήκοντα πέντε (75) ὑπάλληλοι ἐξ ὧν οἱ μὲν πενήκοντα ἑπτὰ (57) εἰς τὴν Κέντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου οἱ δὲ δέκα ὀκτώ (18) εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶναι δὲ οὗτοι ὀνομαστικῶς ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἐν τῇ δικογραφίᾳ ὑπαρχούσας καταστάσεις καὶ οἵτινες ἐργαζόμενοι κανονικῶς ἠμοίβοντο διὰ τὰς παρεχομένας παρ' αὐτῶν ὑπηρεσίας ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν εἰδικῶν ἀπορρήτων κονδυλίων. Μετὰ τὴν γενομένην ἀπὸ 17-1-1963 ἐρώτησιν τοῦ Βουλευτοῦ Χρ. Παπασταύρου πρὸς τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω θέματος καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπὸ 28-1-1963 διὰ πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθη ἡ πρόσληψις τῶν ὡς ἀνωτέρω προσωρινῶν ἐβ-

δομήκοντα πέντε(75) υπαλλήλων επί συμβάσει ιδιωτικοῦ δικαίου, 57 ἐκτάκτων υπαλλήλων ἐν τῇ κεντρικῇ καί 18 ἐκ τῇ ἐξωτερικῇ Ὑπηρεσίᾳ. Οἱ οὕτω προσληφθέντες υπάλληλοι ἐξακολουθοῦν νά ἀμοιβῶνται μεταφερθέντες, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ οἰκείου κονδυλίου ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν εἰδικῶν ἀπορρήτων κονδυλίων εἰς τό κεφάλαιον τῶν τακτικῶν πιστώσεων προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Οὕτως ἐκτιθέμενα τά πραγματικά περιστατικά ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ πρόσληψις τῶν περί ὧν υπαλλήλων ἐγένετο ὑπό τοῦ ἀρμοδίου πρὸς τοῦτο Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μὴ δυναμένου νά ἐλεγχθῆ ὑπό τῶν Κοινῶν Δικαστηρίων ἐν περιπτώσει μὴ νομίμου προσλήψεως αὐτῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 80 τοῦ Συντάγματος καί τῷ Νόμῳ περί εὐθύνης Ὑπουργῶν (ΦΠΣΤ/1877 καί ΧΕ/1877). - Περαιτέρω οἱ κατηγορούμενοι, ἀποτελέσαντες κατὰ τήν τελευταίαν πενταετία τήν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 4952 "περί ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν", σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι νά ἀποφαίνεται περί τοῦ ἂν αἱ προτεινόμενα πρὸς διάθεσιν ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ ἄρθρου τοῦτου δαπάναι, πληροῦσι τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους ὑπό τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 41, ἔχοντος ὡς ἀκολουθῶς. 2) Δαπάναι δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας θαυροῦνται κατὰ τήν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ἀποβλέπουσαι εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ κράτους πολιτικῆς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καί μὴ δυνάμεναι νά γίνωσι φανεραί, ἄνευ ζημίας τῶν συμφερόντων τῆς χώρας" κατηγοροῦνται ἐπί παραβάσει καθήκοντος ἤτοι διότι ὡς ἀποτελοῦντες τήν ἐπιτροπὴν ταύτην ἐνέκριναν διὰ τῶν ἐκάστοτε γνωμοδοτήσεών των τήν διάθεσιν δαπανῶν, ἐκ τῆς εἰδικῆς πιστώσεως δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας, διὰ σκοποῦς ἄλλοτρίους τοῦ προορισμοῦ ταύτης καί δὴ δι' ἀμοιβὴν τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω ἀπασχοληθέντων ἑβδομήκοντα πέντε(75) υπαλλήλων. -

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 259 Π.Κ. καθ' ἣν "ὕπαλληλος ἐκ προθέσεως παραβαίνων τά καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως περιποιήσῃ εἰς ἐαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον παράνομον ὄφελος ἢ ὅπως βλάβῃ τό Κράτος ἢ ἄλλον τινά, τιμωρεῖται...." σαφῶς συνάφεται ὅτι ἵνα συντελεσθῆ τό διὰ ταύτης προβλεπόμενον ἀξιόποινον ἀδίκημα τῆς παραβάσεως τοῦ καθήκοντος τῆς ὑπηρεσίας δέν ἀρκεῖ μόνον ὅπως ἡ παράβασις αὕτη γίγῃ ἐκ προθέσεως ἀλλὰ ἀπαιτεῖται συνάμα καί ἡ ὑπαρξίς σκοποῦ παρανόμου ὀφέλους εἴτε τοῦ ἰδίου τοῦ δράστου εἴτε ἄλλου τινός ἢ σκοποῦ βλάβης τοῦ Κράτους ἢ τρίτου, τοιοῦτο δέ παράνομον ὄφελος κατὰ τήν σαφῆ ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης ὑφίσταται ὅταν τοῦτο δέν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον νομίμου τιμῆς ἀπαιτήσεως τοῦ υπαλλήλου (Α.Π. 289/1956 Μοιν. Χρον. Ζ. σελ. 26) οὐδεμία δέ τῶν ὡς ἄνωτέρω προϋποθέσεων προέκυψαν ἢ ἐπιθανολογήθη κἄν ὅτι ὑφίσταται ἐν τῇ κρινομένῃ περιπτώσει, δι' ἧς καί μὴ προκυψασῶν παντάπασιν ἐνδείξεων ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων ἐπί τῇ ἀποδοθείσῃ αὐτοῖς ὡς ἄνω ἀξιοποιήσῃ πράξει δέον συνωδᾷ

τοῖς ἄρθροισι 245 παρ. 2, 309 παρ. Ια καὶ 310 παρ Ια Κ.Π.Δ. ὅπως μὴ γέγη κατὰ τούτων κατηγορία ἐπὶ ταύτῃ.

Δ ι ᾶ Τ α ῦ τ α

Προτείνω. Νά μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν 1) Ἀνδρέου Κουντουριώτη τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Ἀδελαΐδος, γεννηθέντος καὶ κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις ἑτῶν 62, πληρεξουδίου Ὑπουργοῦ Ἀ. ἐγγάμου καὶ Χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου, 2) Π. Οἰκονόμου-Γκούρα, Πρεσβευτοῦ, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, 3) Ἀλεξάνδρου Τζηρᾶ τοῦ Κων/νου, γεννηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ κατοικοῦντες ἐν Ἀθήναις, ἑτῶν 60, τέως Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν 4) Ἀ. Καψαμπέλη Πρεσβευτοῦ, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, 5) Ν. Καμπαλοῦρη συμβούλου Πρεσβείας, κατοικοῦ Ἀθηνῶν καὶ 6) Ἀννίου Καβαλιεράτου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, κατοικοῦ Ἀθηνῶν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, ἐγκειμένη εἰς τὸ ὅτι ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ν. 4952/1931 διὰ τῶν ἐκάστοτε γνωμοδοτήσεών των ἐνέκριναν τὴν διάθεσιν δαπανῶν διὰ τὴν ἀμοιβὴν ὑπαλλήλων ἥτοι διὰ σκοπούς ἄλλοτρίους τοῦ προορισμοῦ τῆς διὰ τὰς ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας ὑπαρχούσης πιστώσεως, πράξει φερομένη ὡς ὑπ' αὐτῶν πραχθεῖση ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1959 μέχρι τοῦ 1964 χρονικὸν διάστημα.-

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1964

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Κων/νος Ροδόπουλος.

Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 2890/64 βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τούτου διατάξαν περαιτέρω ἀνάκρισιν.

Ταύτης διεξαχθείσης ὑπέβαλε καὶ αὐθις πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεὺς τὴν σχετικὴν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4003/64 ἐγγράφου προτάσεώς του ἐχούσης οὕτω.

Εἰσάγων ἐνώπιον ὑμῶν καὶ αὐθις τὴν κατὰ τῶν Ἀνδρέα Κουντουριώτη, Π. Οἰκονόμου-Γκούρα κλπ. ποινικὴν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος (ἄρθρ. 259 Π.Κ.) δικογραφίαν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2890/1964 βουλευματος ὑμῶν, δι' οὗ διετάχθη περαιτέρω ἀνάκρισις ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐρευνηθῇ διατί ἐγένετο ἡ πρόσληψις τῶν περὶ ὧν ὑπαλλήλων.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦς ἐν τῇ Εἰσαγγελικῇ προτάσει ἐκτιθέμενους λόγους εἰς οὓς, ὡς νομίμους καὶ συμφώνους πρὸς τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐκ τῆς δένεργηθείσης προανακρίσεως, προκύψαντα περιστατικά, τὸ Συμβούλιον ἀναφέρεται, δεόν ὅπως, δεκτῆς καθισταμένης τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως, μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ τῇ δι' ἣν ἐν προκειμένῳ ἠσχίθη κατ' αὐτῶν ποινικὴ δίωξις πράξει Παραβάσεως καθήκοντος.-

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Ἰδόν καὶ τ' ἄρθρα 309 παρ. Ιεβ. ἀ. καὶ 310 παρ. Ι τοῦ Κ.Π.Δ.

Δεχόμενον τὴν Εἰσαγγελικὴν πρότασιν.

Ἀποφαίνεται ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν 1) Ἀνδρέου Κουντουριώτη τοῦ Λαζάρου τῆς Ἀδελαΐδος, γεννηθέντος καὶ κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, ἑτῶν 62, πληρεξουδίου Ὑπουργοῦ ἐγγάμου καὶ Χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου 2) Π. Οἰκονόμου-Γκούρα, Πρεσβευτοῦ, κα

2) Π. Οϊκονόμου-Γιούρα, Πρεσβευτοῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν, 3) Ἀλεξάνδρου Τζηρᾶ τοῦ Κων/νου, γεννηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, ἐτῶν 60, τέως Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν 4) Ἀγίδος Καψαμπέλη, Πρεσβευτοῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν, 5) Ν. Καμπαλοῦρη, συμβούλου πρεσβείας, κατοίκου Ἀθηνῶν, καί 6) Ἀννίνου Καβαλιεράτου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος ἐγκειμένη εἰς τὸ ὅτι ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ν. 4952/1931 διὰ τῶν ἐκαστοτε γνωμοδοτήσεών των, ἐνέκριναν τὴν διάθεσιν δαπανῶν διὰ τὴν ἀμοιβὴν ὑπαλλήλων ἤτοι διὰ σκοποῦς ἀλλοτρίους τοῦ προορισμοῦ τῆς διὰ τὰς ἀπορρήτους ἐθνικᾶς ἀνάγκας ὑπαρχούσης πιστώσεως, πράξει φερομένη ὡς ὑπ' αὐτῶν πραχθεῖσα ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1959 μέχρι τοῦ 1964 χρονικῶν διάστημα.-

Ἀπεφασίσθη καί ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1964 καί ἐξεδόθη αὐτόθι τῇ 7 Ἀυγούστου 1964

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αἰτῆσει τοῦ κατηγορουμένου Ἀγίδος Καψαμπέλη
Ἐν Ἀθήναις αὐθημερόν
Ὁ Δικαστικὸς Γραμματεὺς
(Τ.Σ.) Ὑπογραφή

ΕΞΘ Ε Ω Ρ Η Θ Η

Διὰ τὴν νόμιμον σήμανσιν
καί τὴν κατὰ σειράν τῆς
παραγγελίας ἔκδοσίν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀυγούστου 1964

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

(Τ.Σ.) ΠΑΝ/ΡΟΔΙΤΗΣ

Siropu uoira puzi pati
 anu dno dno
~~Ala~~: (vii aco uoira
 compo) - vii aco d
 uoira of carpus pami-byni uoira d
 xila of culyovata of uoira d
 by uoira uoira
 of apomadia uoira uoira
 puzi aco p andyala - pica
 of culyovata uoira uoira
 dno dno uoira uoira
 dno dno

of uoira by uoira uoira
 uoira uoira dno dno - puzi
 dno dno

dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno
 dno dno

dno dno
 dno dno
 dno dno

and the same day
 or perhaps in the
 of the same day
 was perhaps the day
 of the day

The same day
 was perhaps the day
 of the day
 of the day
 of the day
 of the day

The same day
 of the day
 of the day

The same day
 of the day
 of the day

The same day
 of the day
 of the day

The same day
 of the day
 of the day
 of the day

Wacht de groepen die de stuyck
y lo Eid. Aemaot.

Wacht oover
dye na lraas

Kan ik waerlyc' aen'

Wacht de groepen die de stuyck
Aemaot. die de waerlyc' oover

Kan de de yem lo stuyck -
yem wa waerlyc' dwer' up' om

Wacht de groepen die de stuyck
Aemaot. die de waerlyc' oover
Aemaot. die de waerlyc' oover

Wacht de groepen die de stuyck
Aemaot. die de waerlyc' oover

Wacht de groepen die de stuyck
Aemaot. die de waerlyc' oover

Wacht de groepen die de stuyck
Aemaot. die de waerlyc' oover

Dr. nayan epocson pa va
arrow.

Encupon dr. andote me
jgns -

Eyuyum aroyaum

Kerboqijon drayis roxvotly
yopuraleu

Dr. andefar. de moyum con-
adix ton drayon erlapitw
~~45~~

Egi dots utayru waly
epa di'ayon jgns

*/ Koum jgn - roxv
prou nala ca denaction olepm
fouma

1/ dr. de dya de pya vortbede

ESF

ESF a ovom bu dm gro
pyan epidyo

ayya mepus oppantlu, pexnt
dwayu

Ker waly opdo dya

Kualipikasi oleh by kubes
 d/dua ofwan giora apa EPE
 dan sebagainya Ek dan EPE
 dan ini akan guraf apa KKE
 dan jordan angkor KKE
 dan ini akan dihapus dari
 apa ini Ek.

N'aman asy; - dan nanti

Apa ini orang, (juga)

dan dyala

dan dray, awrayan DEH

dan ayun, awrayan

d/ Hono 1962 - Kol EPE - ta

dan ini akan dihapus dari

d/ Teks - awrayan wala edun
 dan Hono - awrayan di lain
 dan ini akan

dan ini akan dihapus dari

(Alrato ayurli ayu lo fujen
& boyu)

Eu apodras habz
am capidris roza

a/oy, supom - ay, dudu

l/ook habz - apa rando un luy

Hy. un as adlo ulu

Se unas habz apa wy yun

en ly aporas boyun

Eu vz fuedapraoye dda

ps
Tivela ayur

Se unde ayulun - suerli

W suerli de yek apodroly

va yeyek ayulun kob

Exyela kob y yey ayulun

una va apura boy.

adly wy yun wy ayulun

ayor loto dno paxeyu luy

y wy yun ayulun

~~Ma~~ Koly eras y' oculos
yuu yu ayulu pulu

(Hyoopon v. rura oculos
ayulu v. dca n. y. Ayera ^{ayera}
ayolu y in aayip ayalo
- ayon lu uoluar in yu
ayayay Ayer ayeyo, su
i' ayulu yu .

cu suat. ayore du di
ayola v lu ayu

ay ay adu ay ay duat.
(ayore)

du du y duat du du du
ay ay ay lu ayulu' yu

ay ay ay ay ay ay ay
ay ay ay ay ay ay ay
ay ay ay ay ay ay ay
ay ay ay ay ay ay ay

Apa pusing dan takpele
em. arti - Dataloo jula

Kan yoboyu oli adla lo cub
to Dataloo adyu es ualagruu
Kouuboye

Kan oh opds lowlo cosben
on KKE

ayu EK;

Kaya in van opwals 4 apels
ayu in van opwals van
Deyorpati.

[Faint, mostly illegible handwriting]

ΝΙΚ. ΜΑΡΤΗΣ

τ. Υπουργός

Έν Αθήναις τῆ 4 Φεβρουαρίου 1965

A.E. Κον

Γ. Αθανασιάδην—Νόβαν

Πρόεδρον τῆς Βουλῆς

Έν τ α ὤ θ α

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος καὶ οἱ ἐπίλεκτοι ἐκπρόσωποι τοῦ Κόμματος κατέρριψαν ἐκ βάρων τὴν κατὰ τὸ ἴδιον τοῦ ΕΡΕ καὶ τότε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆ καὶ ὀρισμένων συνεργατῶν τὴν κατηγορίαν.

Δεδομένου ὅμως, ὅτι εἰς τὴν πρότασιν παραπομπῆς περιλαμβανόμεναι καὶ ἐγώ, παρακαλῶ, κύριε Πρόεδρε, ὅπως θέσῃτε ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν συνδεομένων μὲ ἰδικήν μου δραστηριότητα θεμάτων ἀπόψεως μου.

ΘΕΜΑ ΜΕΓΔΟΒΑ—ΤΑΥΡΩΠΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς εὐρείαν ἀνάπτυξιν προέβη ὁ κ. Παπαληγούρας.

Προσωπικῶς εἶχον προβῆ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας δύο ἐνεργείας:

α) Τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1961 καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4538) 780)16.1.61 ἐγγράφου μου καὶ κατόπιν αἰτήσεις τῆς ΕΔΑ, κατέθεσα ὀλόκληρον τὸν φάκελλον Μεγδοβα, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης μελέτης τοῦ καὶ οἰασθῇποτε φύσει ἐνεργείας ἐκ μέρους τῆς τότε ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ φάκελλος παρελήφθη ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Κιτσιῆ, βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ, τὴν 24.1.1961 ἀπὸ τὴν Βουλὴν.

β) Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πρώτων ἐπιστολῶν Φιλαρέτου καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Πεζόπουλος ἠρνεῖτο οἰανδήποτε ἐνοχλήν, ἰσχυρίζόμενος ὅτι λόγῳ τῆς διαστάσεως μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς μὴ διαμονῆς του εἰς τὴν παλαιὰν κατοικίαν του, δὲν ἔλαβε καὶ γνώσιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀποθανόντος Φιλαρέτου καὶ ἀρνούμενος τὴν κατηγορίαν, προσωπικῶς μετέβην εἰς τὸν τότε προϊστάμενον τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τὸν παρεκάλεσα ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν σχετικὴν ἐρευναν. Μετὰ τινα χρόνον ἐπληροφόρηθην ἀπὸ τὸν ἴδιον ὅτι ἀπὸ τὰ κριθέντα στοιχεῖα οὐδὲν προέκυπτεν καὶ ὅτι ὁ φάκελλος ἐτέθη εἰς τὸ Ἀρχεῖον.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀθηνῶν (ὡς ἤδη δὲ πληροφοροῦμαι καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως Πατρῶν) ἡ μὴ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ΔΕΗ ἀνακίνησις οἰασθῇποτε ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τέλος ἡ μὴ ὑπὸ τῆς ΕΔΑ ἀνακίνησις τοῦ θέματος, φυσικὸν ἦτο νὰ ὀδηγήσουν εἰς τὸ νὰ μὴ προβῶ εἰς περαιτέρω ἐνεργείας.

Ὅταν βραδύτερον ἐδημοσιεύθησαν ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ Φιλαρέτου, ἐν φωτοτυπία, ἡ τότε Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν ἐντονωτέραν δυνατὴν ἀντίδρασιν, δηλαδὴ ἀντικατάστασιν τῆς Διοικήσεως τῆς ΔΕΗ καὶ κατάρτισιν δικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου.

ΘΕΜΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ

Τὸ θέμα ἀνεπτύχθη ἤδη εὐρύτατα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωτοπαδάκη. Ἐπιθυμῶ ὅμως ὅπως προσθέσω τὰς ἀκολουθοῦσας σκέψεις:

Τὸ ἀλουμίνιον ἀπετέλει τὸ ὄνειρον τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν τεχνικῶν μας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1840. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἡ κυρίως ἠλεκτροβόρος βιομηχανία καὶ χρειάζεται καὶ πολὺ καὶ φθηνὸν ρεῦμα, οἱ πάντες ἀνέμενον τὸν Ἀγελῶν, ἵνα ἐκ τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως πού θὰ παρῆχε, ἐτροφοδοτεῖτο καὶ τὸ ἀλουμίνιον.

Ὁ Ἀγελῶς κτίζεται καὶ μάλιστα μὲ τοὺς καλύτερους δυνατοὺς ὄρους πού ἔτυχε παραγωγικὸν ἔργον τῆς χώρας, τὰς τελευταίας δεκαετίας. Ἦτοι μὲ δανεισμὸν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ μὲ τόκον 3½%. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ πρὸς σύγκρισιν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ πάλιν ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τὸ 1964 συνῆψε δανεισμὸν μὲ 6%.

Συνεπῶς ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς ἐνεργείας, ἐξησφαλίσθη ἡ καλύτερα προϋπόθεσις.

Ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ρεύματος, κατ' ἀρχήν, ἔπρεπε νὰ προσαρμολοθῶμεν εἰς τὰ διεθνῶς ἰσχύοντα, ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο νὰ συμβληθῇ ἡ ΔΕΗ, μὲ οἷον ἔχοντα δραστηριότητα εἰς διεθνήν χώρον.

Τὸ πού ἔπρεπε νὰ προσανατολισθῶμεν, μᾶς τὸ λέγει αὐτὴ ἡ ΕΔΑ. Διότι ἡ ΕΔΑ ὀλόκληρον τὴν θέσιν τῆς εἰς τὸ ἀλουμίνιον ἐστήριξεν εἰς τὴν θεωρητικὴν συγκρότησιν τοῦ εἰδικωτέρου ἐκπροσώπου τῆς ἐν προκειμένῳ, δηλαδὴ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Νικ. Κιτσιῆ, βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ.

Ὁ κ. Ν. Κιτσιῆς τὸ 1960, εἰς ἄρθρα του δημοσιευθέντα εἰς τὸ περιοδικὸν «ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ» (Ἀπρίλιος—Μάιος 1960) (δηλαδὴ πρὶν ἢ τεθῇ θέμα ἀλουμινίου), ἔθεσε τρεῖς ἀπόψεις του, δημοσίαι:

1. Ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἀλουμινίου ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 6 ἕως 9 λεπτῶν τῆς δραχμῆς.

2. Ὅτι εἰς τὸν Καναδᾶν καὶ τὴν Νορβηγίαν, εἶναι κάτω τῶν 6 λεπτῶν, καὶ

3. ὅτι εἰς τὸν SANAGA ἢ PESSINE (καὶ ἔχει τοῦτο ἰδιόζουσαν σημασίαν δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας), ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ρεῦμα μὲ τιμὴν 4.2 λεπτά.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὁ ἀρμοδίος σύμβουλος τῆς Κυβερνήσεως, δηλ. τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ, δι' ὁμοφώνου ἀποφασεῶς του, ἐγγράφως ἐπληροφόρησε τὴν Κυβέρνησιν ὅτι μὲ τὴν μέσσην τιμὴν τῶν 10.4 λεπτῶν, κατὰ μέσον ὄρον, πού συνεφωνεῖτο, ἡ ΔΕΗ ὄχι μόνον δὲν θὰ ἔχανε, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐκέρδιζε.

Καὶ ἐρωτᾶται: Ποίος, ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις δὲν θὰ ἀπεφάσιζε τὸ ἀλουμίνιον, ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι μὲ τοὺς 200.000 τόνους βωξίτων εἰσπράττει ἐτησίως 1.000.000 δολλάρια, καὶ ὅταν μὲ τοὺς αὐτοὺς βωξίτας (δηλ. 200.000 τόνους, ὅταν γίνουσι ἀλουμίνιον, θὰ εἰσπράττῃ ἡ Ἑλλάς 26.000.000 δολλάρια ἐτησίως. Καὶ πλέον αὐτοῦ ὅταν ὑπάρχῃ ἡ ἀργατικὴ ἀπασχόλησις καὶ αἱ ἀπειραι ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς δημιουργίας νέων βιομηχανιῶν ἐκ τοῦ ἀλουμινίου, ὡς καὶ βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν ἐκ τῆς λειτουργίας τούτου.

Ἡ ΕΔΑ ὀφείλει, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τὰ ἀνωτέρω δεδομένα, δηλαδὴ:

1) Ἀγελῶς ἀνεγειρόμενος μὲ τοὺς καλύτερους δυνατοὺς ὄρους, καὶ

2) τιμὴ ρεύματος ἀνωτέρα αὐτῆς πού ὑποστηρίζει ἡ ἰδία (ἡ ΕΔΑ) καὶ τιμὴ πολλαπλασία αὐτῆς πού ἰσχύει ἀλλαγῶν, νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐλακρίειαν νὰ ὁμολογήσῃ δημοσίαι δύο πράγματα: Ἡ ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ γίνῃ ἀλουμίνιον, ἢ ὅτι ἂν γίνῃ θὰ πρέπει νὰ ἐπιδοτῆται ἂν δὲν δέχεται τὰς ἀπόψεις τῆς ΔΕΗ.

Ὡς ὑπεστηρίχθη ὅμως ἐκ τοῦ κ. Πρωτοπαδάκη, ἡ ἐπιτευχθεῖσα τιμὴ ὄχι μόνον δὲν εἶναι ζημιολογικὸς διὰ τὴν ΔΕΗ, ἀλλὰ καὶ κερδοφόρος.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω διὰ τὸ θέμα τῆς πολιτικῆς εὐθύνης, ὑπάρχει καὶ τὸ γεγονὸς, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ συμβάσεως ὑπογραφεῖσης ἀπλῶς ὑπὸ Ὑπουργῶν, ἀλλὰ περὶ συμβάσεως κυρωθεῖσης δις διὰ νόμου ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, τὴν δὲ δευτέραν φοράν ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τῆς πλειοψηφίας.

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΣΤΥΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐλέχθη ὅτι δῆθεν ἠγγόνησα τὰς καταγγελίας Στυλιωτοπούλου. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές.

Ὁ Στυλιωτόπουλος, πρῶτον ὑπάλληλος τῆς ΔΕΗ, ἀπολυθεὶς τῆς ΔΕΗ πρὸ μακροῦ, προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον μου καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασίν μου διὰ τὴν ἐπαναπρόσληψίν του. Συγχρόνως δὲ κατήγγειλε καὶ ὀρισμένας ἀτασθαλίας, ὡς ἐνθυμούμαι μίση ὑποθέσεως Ἀλεξάντου. Ἦτοι ὑποθέσεως, ἡ ὅποια ἀνεφάρτε, ἂν καλῶς ἐνθυμούμαι, εἰς περίοδον πούλαχι-στον 6 ἕως 7 ἐτῶν περίπου πρὸ τῆς ὑπουργοποιήσεώς μου. Τοῦ ὑπέδειξα ὅτι τὰς καταγγελίας μόνον ἐγγράφως δέχομαι. Καὶ ὑπέβαλεν ἐγγράφον καταγγελίαν.

Τὴν ἀναφορὰν διεβίβασα ἐγγράφως εἰς τὴν ΔΕΗ, καὶ ἐζήτησα ἐξηγήσεις. Διὰ τὸν ἐπαναδιορισμὸν του ἀντετάχθη ἀρνησις τὴν ὅποιαν τοῦ ἀνεκοίνωσα. Ἀλλὰ ἡ ἀναφορὰ του διεβιβάσθη ἐν συνεχείᾳ ἐκ τῆς ΔΕΗ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. Οὐδὲν ἕτερον ἠδυνάμην νὰ πράξω.

ΘΕΜΑ Ε.Σ.Ι. — ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ

"Όταν ελήφθη το δάνειον του D.L.F. εγεννήθη θέμα ανα-
θέσεως τής μελέτης. Καί παρά τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὰ ἐν
Ἀμερικῇ κρατοῦντα διὰ τὰς μελέτας καὶ τὴν ἐπίβλεψιν, ἀπο-
κλείεται ἡ διενέργεια διαγωνισμοῦ, χωρεῖ δὲ διαπραγματεύ-
σις μὲ ἕνα οἶκον καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ μὲ ἕτερον, ἡ Κυβέρνησις, χά-
ριν τοῦ ἀδιαβλήτου καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καλυτέρων ὄρων,
ὑπέδειξεν ὅπως διενεργηθῆ διαγωνισμὸς (ἐκθεσις δικαστῶν
σελῆς 102, παρ. 4 στ. 2).

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ἀπήντησαν 82 οἶκοι. Ἐξ αὐτῶν ἐπε-
λέγησαν ὡς κατάλληλοι ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς
ΔΕΗ 50 οἶκοι. Καί τέλος, ὁ διαγωνισμὸς περιορίσθη μεταξὺ
τῶν 4 καλύτερων τοιούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ ΕΒΑ-
ΣΚΟ καὶ ἡ Ε.Σ.Ι. (ἐκθεσις δικαστῶν).

Μετὰ τὸ ἀνοίγμα τῶν προσφορῶν ἡ δευτέρα κατὰ σειράν
Ἑταιρεία Ε.Σ.Ι., ἐζήτησεν ὅπως λάβῃ γινῶσιν τῶν προσφορῶν
τῶν ἄλλων, θέτουσα καὶ τὴν προσφορὰν τὴν ἰδικήν της εἰς
τὴν διάθεσιν τῶν ἄλλων. Ἐκλήθη ὁ κ. Πεζοπούλας, τοῦ διε-
διέσθη τὸ αἴτημα καὶ ὑπέδειξε ὅπως ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας
ἐπιτροπῆς δοθῶν ὅλαί αἱ προσφοραὶ εἰς ὅλους, πρᾶγμα τὸ
ὅποιον ἀπεδέχθη καὶ ἔκρινεν ὀρθόν.

Τὸ ὅτι ἡ ὑπόδειξις ἀφέωρα ὅλους τοὺς συμμετασχόντας εἰς
τὸν διαγωνισμὸν καὶ ὅτι ἐκρίθη ὀρθόν, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπι-
στολὴν Γουναράκη—Πεζοπούλου, τῆς 9.2.62, δημοσιευθεῖσαν
εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, τῆς 27 Ἰουνίου 1962, σελῆς
22. Τὸ αἴτημα ἐγένετο δεκτὸν διὰ τοὺς κάτωθι τρεῖς λόγους:

α) Ἦτο αἴτημα νόμιμον. Διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνοίξουν αἱ
προσφοραὶ διαγωνισμοῦ, ἡ προσφορὰ εἶναι δημόσιον ἔγγραφον
καὶ πᾶς τις ἠδύνατο νὰ λάβῃ γινῶσιν τοῦ περιεχομένου, κακῶς
δὲ ἠκολουθεῖτο ὑπὸ τῆς ΔΕΗ εἰς τὸ παρελθόν ἢ ἀντιθέτως
τακτικῇ, κατὰ τὴν γνώμην μου.

β) Ἦτο αἴτημα χρήσιμον, διότι μόνον ὅταν αἱ προσφοραὶ
πεθῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἀνταγωνιστῶν (φυσικὰ ἀφοῦ ἀ-
νοίχθουν αἱ προτάσεις) τότε ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ ἀπο-
κάλυψιν τῶν λανθάνουσων ρητρῶν καὶ ἐξασφάλισιν περισσό-
τερον ἀντικειμενικὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ καλυτέρους ὄρους.

γ) Ὡς γνωστὸν ἡ ΕΒΑΣΚΟ ἐπὶ μίαν πενταετίαν διηύθυνε
τὴν ΔΕΗ, ἐπὶ πλέον δὲ εἶχε προηγηθῆ τοῦ διαγωνισμοῦ αὐτοῦ
ἡ ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσις τῆς προμελέτης αὐτοῦ τοῦ ἔργου παρὰ
τῆς ΔΕΗ εἰς τὴν ΕΒΑΣΚΟ, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ δανείου.
Διὰ τοὺς ἀνωτέρω δύο λόγους, δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ καὶ ἡ πα-
ραμικρὰ ἀμφιβολία εἰς ξένον οἶκον, ὅτι ἦτο δυνατόν, νὰ ὑπάρ-
ξῃ εὐνοϊκὴ μεταχείρισις ὑπὲρ τῆς ΕΒΑΣΚΟ, λόγῳ προκα-
ταλήψεως.

Μετὰ τὴν μελέτην τῶν φακέλων, γενομένη ἐνώπιον τῆς
ἐπιτροπῆς τῆς ΔΕΗ, ἡ Ε.Σ.Ι. κατήγγειλεν ἐγγράφως διὰ
τῆς ἀπὸ 18.3.1960 ἐπιστολῆς της πρὸς τὴν ΔΕΗ, ὅτι αὕτη
μὲν συνειμορφώθη πλήρως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως,
ἀναλαμβάνουσα τὴν ἀπορρόφησιν ὅλων τῶν προβλεπομένων
δαπανῶν, καὶ ὅλους τοὺς σχετικὸς κινδύνους διὰ τὴν ἐκτέ-
λεσιν τοῦ ἔργου, ἀντιθέτως ὅμως ἡ ΕΒΑΣΚΟ, μὴ συμμορφω-
θεῖσα πρὸς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως, ἐπεζήτηε τὴν κατα-
βολὴν προσθέτων δαπανῶν, αἵτινες ἠῤῥξανον τὸ κόστος τῶν
ὑπηρεσιῶν της, προσέτι δὲ ἠρνεῖτο νὰ δεχθῆ τὴν ἀνάληψιν τῶν
σχετικῶν κινδύνων, μεταθέτουσα τούτους εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ.

Τέλος ἡ Ε.Σ.Ι. ἐδήλωε εἰς τὴν ἔγγραφον καταγγελίαν της
ὅτι ἂν ἡ ΔΕΗ ἐνδιεφέρετο διὰ μίαν τοιαύτην πρότασιν μὲ τοι-
αύτας παρεκκλίσεις, θὰ ἐδέχετο ἡ Ε.Σ.Ι. νὰ μειώσῃ τὸ κόστος
τῶν δαπανῶν της καὶ χαμηλότερον τῆς ΕΒΑΣΚΟ.

Συγκεκριμένως ἡ Ε.Σ.Ι. κατήγγειλεν ἐγγράφως ὅτι ἡ
ΕΒΑΣΚΟ ἐζήτηε:

- A. Δικαιώμα ἀναπροσαρμογῆς,
 - α) λόγῳ μεταβολῆς τιμαρίθμου
 - β) λόγῳ καθυστερήσεων πάσης φύσεως ἐκ μέρους τῆς ΔΕΗ
 - γ) ἰδιῶν τροποποιήσεων τῶν ἐργατικῶν νόμων συνεπαγο-
μένων αὐξήσιν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.
- B. Ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ ἔργου πρόσθετον πλη-
ρωμὴν διὰ δαπάνας καὶ ἀμοιβήν.
- Γ. Ἐζήτηε ὅπως ἡ ΔΕΗ ἀναλάβῃ τὰς δαπάνας:
 - α) Διὰ τὰ γραφεῖα ἐργοταξίου
 - β) Ἐξόδα τηλεπικοινωνιῶν Ἀθηνῶν — Ἐργοταξίου

γ) Ἐξόδα ταξειδίου μεταξὺ Ἀθηνῶν — Ἀμερικῆς τοῦ
προσωπικοῦ ἐκείνου μετὰ τῶν οικογενειῶν των, τὸ ὅποιον δὲν
θὰ ἐγένετο ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ.

- δ) Κόστος ἐρευνῶν ὑπεδάφους.
- Δ. Ἡ ΕΒΑΣΚΟ ἐπρότεινε ὡς πρὸς τὸ προσωπικόν:
 - Δέκα (10) Ἀμερικανούς
 - Εἴκοσι πέντε (25) Ἕλληνας
 - Ἡ Ε.Σ.Ι. ἐπρότεινε:
 - Πεντήκοντα (50) Ἀμερικανούς
 - Ἐβδομήκοντα (70) Ἕλληνας.

Κατόπιν τῆς ἐγγράφου αὐτῆς καταγγελίας ἐγένετο ὑπόδειξις
ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, παρουσία τοῦ Ἀντιπροέ-
δρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἱπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ
Βιομηχανίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ΔΕΗ κ. Γουναράκη,
ὅπως ἐξετάσῃ τὸ Δ. Σ. μετὰ προσοχῆς τὸ θέμα πρὸς ἐκδοσιν
ἀδιαβλήτου ἀποφάσεως.

Ἐξεδόθη ὁμόφωνος ἀπόφασις τοῦ Δ. Σ. περὶ ἐνάρξεως δια-
πραγματεύσεων μετὰ τῆς Ε.Σ.Ι. (δηλαδή αὐτὸ πού ἠδύνατο
εὐθύς ἐξ ἀρχῆς βάσει ἐπιταγῆς τῶν Ἀμερικανικῶν κανόνων
νὰ πράξῃ).

Αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ μακρὰς συζητήσεις καὶ περι-
κοπὴν 700.000 δολλαρίων (ἐξ ὧν 90.000 δολλάρια περιεκό-
πησαν ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ἱπουργείου τῆ ἐντολῇ
μου παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀρνήσιν τῆς Ἑταιρείας καὶ μὲ σύγχρο-
νον πρότασιν ἐν μὴ ἀποδοχῇ τὸ Δ. Σ. νὰ ἐξήταξῃ πρόσκλησιν
ἐτέρου οἴκου (ἐκθεσις δικαστῶν σελῆς 109, παρ. 3), κατέ-
ληξαν εἰς ὀριστικὴν συμφωνίαν κατόπιν ὁμοφώνου ἐπίσης ἀπο-
φάσεως τοῦ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ. Ἀμφότεραι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.
Σ. ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ D.L.F.

Τὴν θέσιν τοῦ Δ.Σ. ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος χαρακτη-
ρίζει ἡ περικοπὴ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Ἀναργύρου Δημητρά-
κοπούλου, πρώην ἀντιπροέδρου τοῦ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ καὶ νῦν
κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου, (ἐκθεσις τῶν δικαστῶν σελῆς 109,
παρ. 3) καθ' ἣν φέρεται δηλώσας «... ὅτι ἐψήφισεν ὑπὲρ
τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἔργου εἰς τὴν Ε.Σ.Ι. λαμβάνων ὑπ' ὄψιν
τὴν ἀπροσδιοριστίαν τῆς προσφορᾶς τῆς ΕΒΑΣΚΟ ἀλλὰ καὶ
τὴν προστασίαν τοῦ ἀδιαβλήτου ἀπὸ ἀπόψεως ΔΕΗ. Εἶναι χα-
ρακτηριστικόν ὅτι εἰς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν εἶχε συμφω-
νήσει καὶ ὁ εἰς ἄλλας περιπτώσεις διαφωνῶν πρὸς τὸν Γενικὸν
Διευθυντὴν σημερινὸς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀναργύ-
ρος Δημητράκοπούλος.

Κύριε Πρόεδρε, ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι οὐδὲν παρέ-
λειψα ὁσάκις μοῦ ἐτέθη ὑπ' ὄψιν σοβαρὸν θέμα καὶ ἐπράξα
πᾶν τὸ δυνατόν, παραλλήλως πρὸς τὴν κυρίαν μου ἀποστολὴν
εἰς ἣν εἶχον ταχθῆ, δηλαδή εἰς δημιουργικὸν ἔργον καὶ μὲ
μεγάλον μάλιστα ἐνθουσιασμὸν χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ
Λαοῦ, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ νόμος διὰ τὸ ἔργον τοῦ καθ' αὐτῷ
ἐλέγχου εἶχε σαφῶς διὰ τὴν ΔΕΗ ἴδια ὄργανα, τὸν Κυβερ-
νητικὸν Ἐπίτροπον, τοὺς ἐλεγκτὰς καὶ τὴν ἀντιπροσωπευτι-
κὴν συνέλευσιν. Καὶ πέραν τούτων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου
ἐπόπτευεν ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς.

Τὸν παλμὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ἔδιδε πάντοτε τὸ παρά-
δειγμα τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ καὶ Προέδρου τῆς Κυ-
βερνήσεως. Καὶ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν του κατεύθυνσιν εἶχε
χαραχθῆ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ τῆς πλήρους ὑποταγῆς πάσης ἐ-
νεργείας μας εἰς τὸν νόμον, μὲ μοναδικὸν γνώμονα τὸ κοινὸν
συμφέρον.

Εἶμαι ὑπερήφανος δηλώνων ὅτι εὐχομαι καὶ εἰς τοὺς ἐπι-
κριτὰς μου νὰ συνδέσουν τὸ ὄνομά των, εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν,
μὲ μικρὸν τμήμα ἔστω τῆς δραστηριότητος, μὲ τὴν ὁποίαν
ἔχω συνδέσει τὸ ἰδικόν μου.

Ἰππρέτησα ἐπὶ 85 μῆνας εἰς τὸν Στρατόν, λαθὼν μέρος
εἰς ὅλας τὰς μάχας τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ ἐντεῦθεν,
ἤτοι πόλεμον 1940, μάχας Ἐλ - Ἀλαμείν καὶ Ρίμινι καὶ κί-
νημα Δεκεμβρίου 1944, ἔχων σήμερον τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφεδρου
Ταγματάρχου.

Πλὴν τῶν ἄλλων δραστηριοτήτων μου εἰς ἄλλους τομεῖς,
εἶμαι ὑπερήφανος καὶ διὰ τὸ τεράστιον ἔργον ἐξηλεκτρισμοῦ
τὸ ἐκτελεσθὲν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὀκταετίας Καραμανλῆ,
ἔργον παρόμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρει ἡ Ἑλληνικὴ ἱστο-
ρία εἰς τὸ παρελθόν, καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ εὐκαιρία εἰς τὸ μέλ-

λον, διὰ τόσον συγκεντρωμένην ἀπόδοσιν. Ἔργον διὰ τὸ ὁπαῖον, ὃ δημιουργός του Καραμανλῆς καὶ ὅλοι ἐμεῖς οἱ συνεργάται του, εἴμεθα ὑπερήφανοι.

Συγκεκριμένως, μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς ΔΕΗ, ἐκπροσωπῶν τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν καὶ τὴν Κυβέρνησιν:

1. Ἡτύχησα νὰ θέσω εἰς λειτουργίαν τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον Μέργδοβα.
2. Ἡτύχησα νὰ θεμελιώσω καὶ νὰ θέσω εἰς λειτουργίαν τὴν πρώτην θερμικὴν μονάδα Πτολεμαΐδος.
3. Ἡτύχησα νὰ θεμελιώσω τὴν δευτέραν μονάδα Πτολεμαΐδος.
4. Ἡτύχησα, κατόπιν εἰσηγήσεώς μου καὶ ἐντολῆς τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Καραμανλῆ, νὰ γίνουιν ἔρευναι καὶ νὰ ἀποκαλυφθῶν 800.000.000 τόννοι λιγνίτου εἰς Πτολεμαΐδα καὶ Μεγαλόπολιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφασισθῇ ἢ ἤδη ἀνεγειρομένη τρίτη μονάδα Πτολεμαΐδος καὶ δύο μονάδες εἰς τὴν Μεγαλόπολιν.
5. Ἡτύχησα νὰ θεμελιώσω τὸν Ἀχελῶν καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἡ προμελέτη τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ Ἀλιάκμονος.
6. Ἡτύχησα μετὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας τῆς Γιουγκοσλαβίας, νὰ ἐγκαινιάσω τὴν σύνδεσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας, καὶ μέσω Γιουγκοσλαβίας μετὰ ὁλόκληρον τὴν Δυτ. Εὐρώπην, πρὸς ἀνταλλαγὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.
7. Ἡτύχησα τέλος, κατόπιν τῆς ἐντολῆς τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ διὰ τὴν πάση θυσίᾳ ἐξα-

γορὰν τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας, νὰ φέρω εἰς αἴσιον πέρας σκληρὰς διαπραγματεύσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς συνέπειαν τὴν μεγαλύτεραν μεταπολεμικὴν ἐπιτυχίαν, διότι μετὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν 300 περίπου ἑκατομμυρίων κερδῶν κατ' ἔτος τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας, ἐδραιώθη ὀριστικῶς ἡ ΔΕΗ καὶ ὁ ἐξηλεκτρισμός που ἀποτελεῖ βάση καὶ προϋπόθεσιν πάσης οἰκονομικῆς ἐξελίξεως.

Κύριε Πρόεδρε, ἔχω τὴν συνείδησίν μου ἡσυχον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐδένα ποτὲ ἔβλαψα ἢ ἠδίκησα, καὶ ὅτι ἐξυπηρέτησα καὶ ἐβοήθησα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀντιπάλους μου. Ἄν πιθανόν, ὡς ἄνθρωπος, παρέλειψά τι ἢ ἔβλαψα οἰονδήποτε, δὲν ἔκανα τοῦτο ἐκ προθέσεως.

ἔχω πλήρη πεποίθησιν ὅτι ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Κων. Καραμανλῆς καὶ οἱ τότε Ὑπουργοὶ ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον μας. Διὰ τοῦτο καὶ πιστεύω, ὅτι διὰ τῆς σημερινῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς δὲν πρόκειται νὰ κριθῶμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ θὰ κριθοῦν αὐτοὶ που θὰ μᾶς κρίνουν, δηλαδὴ οἱ βουλευταὶ τῆς σημερινῆς Βουλῆς, ἐπωμιζόμενοι βαρείας εὐθύνας καὶ ἔναντι τῆς ἱστορίας καὶ ἔναντι τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι κινδυνεύει νὰ πληγῇ βαρύτερα ἢ ἔφεις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ἐκείνων που ἐκλέγει ὁ λαὸς νὰ ἐπιλύσουν τὰ προβλήματατά του.

Διατελῶ, κύριε Πρόεδρε,

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΡΤΗΣ

1) ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
 ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$ -

2) ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
 ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
 ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
(continued)

3) ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
 ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$

4) ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
 ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$
 ΔE_H \approx $\Delta E_{H,0}$ \approx $\Delta E_{H,1}$

- 1) Ερωτήσεις: Βρυαίοι γινώσκοντες -
 λιμνών κορυφών - δασοφύλων
 γινώσκοντες - αρα αρα;
- 2) Ορθεόφωτος με δασοφύλων
 γινώσκοντες νοσούντες. αρα (1947) - 1955
- 3) Δασοφύλων δασοφύλων.

Προσέλευση Βρυαίοφωτων

- 4) Ορθεόφωτος; (δασοφύλων δασοφύλων)
- 5) Δασοφύλων αρα;
- 6) Προσέλευση γινώσκοντες. (αρα δ
 γινώσκοντες αρα αρα);
- 7) Τυφλό - αρα αρα αρα αρα;
- 8) Προσέλευση

791340

= 8
= 22
= 12

1711 121
25 25 25
25 25 25
25 25 25

4 - 1 - 1

Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ι. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

*Αριθ. Πρωτ. 20

Εν Αθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1964

Υπολογίζονται εἰς τὸν κατὰ τὸν ν. ΦΠΣΤ]1876 χρόνον τῆς παραγραφῆς καὶ αἱ ἑκτακτοὶ σύνοδοι τῆς Βουλῆς ;

Πρὸς

τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων περὶ ὧν τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε Π. 9]1964 ἔγγραψον Ὑμῶν, ἡ ἡμετέρα γνώμη εἶναι ἡ ἑξῆς :

Α. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ τῆς 22]12]1876 (δημοσιευθέντος τῇ 23]2]1877) «περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, ἰσχύοντες καὶ νῦν κατὰ πάσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ν. 1443]1950 καὶ τῆς ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως ὑπὸ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος (1952), ὀρίζει ὅτι τὸ ἀξίωσιον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπόμενων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξει βουλευτικῶν συνόδων, ἐὰν δὲ τὸ ἀδικημα διαπραχθῇ διαρκούσης τῆς συνόδου ἢ παραγραφῆ αὐτοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης συνόδου.

Τὸ γράμμα τοῦ ἀρθρου τούτου λαλεῖ γενικῶς περὶ «συνόδων» χωρὶς νὰ προσδιορίζεται ἐν αὐτῷ ἢ ταῖς λοιπαῖς διατάξεσι τοῦ νόμου ΦΠΣΤ ἢ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτὸν νόμου ΧΕ]1877 τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δηλ. τακτικῆς μόνον ἢ καὶ ἐκτάκτου, μολοντί τὸ κατὰ τὴν νομοθέτησιν τῶν νόμων τούτων ἰσχὺον Σύνταγμα (1864) διέκρινε τὴν σύνοδον εἰς τὰ δύο ταῦτα εἶδη αὐτῆς (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1), ἄτινα καὶ τὸ νῦν ἰσχὺον Σύνταγμα (1952) διετήρησεν (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1, 54, 60).

Λόγῳ τῆς γενικότητος τοῦ ὄρου «σύνοδος» ὑπεστηρίχθη, ὅτι ὡς τοιαῦτα νοοῦνται ἐν τῷ μνησθέντι ἄρθρῳ 8 οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ ἑκτακτοὶ, συγχρόνως δ' ἐπεκρίθη τὸ ἄρθρον τοῦτο διότι τάσσει λίαν σύντομον χρόνον παραγραφῆς (βλ. I Ἀρ α β α ν τ ι ν ο ὺ, Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑπουργῶν, 1880, § 25 σελ. 254, Κ. Γ ε ω ρ γ ο π ο ὺ - λ ο ὺ, Μαθήματα Συνταγματικοῦ δικαίου, 1958, σελ. 152. Ὁ Ν. Ν. Σ α ρ ί π ο λ ο ς, Ἑλλην. Συντάγμ. Δικ., Α' 1915, (§ 18 σελ. 240 παρετήρησε μὲν ὅτι ἡ ἐν ἄρθρῳ 8 προθεσμία τῆς παραγραφῆς «εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον βραχεῖα», δὲν ἐξέφρασεν ὅμως γνώμην περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὄρου «σύνοδοι»). Ἀντιθέτως ὑπεστηρίχθη ὅτι ὡς σύνοδοι νοοῦνται ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 μόνον αἱ τακτικαὶ, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἑκτακτοὶ (Χ. Σ γ ο υ ρ ί τ α ς, Συντάγ. Δίκαιον, Α, 1959 (§ 42 σελ. 410, Α. Β α μ β ε τ σ ο ὺ, Αἱ παρεκβάσεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος 1950 σελ. 40 - 41).

Τὸ γεγονός ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ νόμου δὲν διακρίνει τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δὲν ἀρκεῖ νὰ στηρίξῃ ἐρμηνείαν ὅτι ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ 8 ὡς σύνοδος νοεῖται καὶ ἡ ἑκτακτος. Διὰ λογικῆς ἐρμηνείας δέον νὰ ἀνευρεθῇ ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐννοία τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 συνόδου. Βούλησις δὲ καὶ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου τοῦ ν. ΦΠΣΤ, ρυθμίζοντος τὰ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιταγῆς τοῦ Συντακτικοῦ Νομοθέτου ἐν ἄρθρῳ 80 § 3 τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος (1864), ἦτο προφανῶς νὰ καταστήσῃ κατ' ἑκτασιν καὶ κατὰ χρόνον δυνατὴν ἐν τῇ πράξει τὴν πραγματώσασιν τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι :

α) Αἱ πράξεις, δι' ἃς ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ κατηγορηθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1 καὶ 2 τοῦ ν. ΦΠΣΤ οὐχὶ εἰδικῶς (ἀναλυτικῶς), ὡς ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ, ἀλλὰ συνθετικῶς κατ' εὐρυτάτας κατηγορίας περιλαμβανούσας καὶ πάσαν ἄλλην

πράξιν, ἥτις δὲν θὰ εἴχεν εἰδικῶς προβλεφθῆ ἐν τῷ ἀντιθέτῳ νομοτεχνικῷ συστήματι τῆς εἰδικῆς ἀναγραφῆς ἐκάστης πράξεως.

β) Τὰ ἄρθρα 12 - 14 καὶ 17 - 25 τοῦ ν. ΦΠΣΤ ἀναγράφουσι τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διαδικασίαν τῆς ποινικῆς διώξεως ὡς διεξακτέαν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον ἢ ἐν συνεχείᾳ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου, ἐπιβαλλομένης οὕτω τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων (περὶ ἧς βλ. Ν. Ν. Σ α ρ ί π ο λ ο ὺ, αὐτόθι § 27 σελ. 474 σημ. 3), καίπερ ἀνηκουσῶν εἰς διαφόρους περιόδους προδήλως χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας. Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τούτου σκοποῦ συνάγεται, ὅτι ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22, 24 καὶ 25 ὡς σύνοδος νοεῖται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἑκτακτος.

γ) Ἐνῶν ὁ αὐστριακὸς περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμος τῆς 25]7]1867 (βλ. αὐτὸν ἐν Ε, Β e r n a t z i k, Die österreichischen Verfassungsgesetze, Wien 1911 σελ. 371 - 378), ὅστις κυρίως ἀπέτελεσε τὴν βάσιν τοῦ νόμου ΦΠΣΤ (Ν. Σ α ρ ί π ο λ ο ὺ, αὐτόθι σελ. 228 σημ. 5), ἔτασσε βραχυτάτην παραγραφὴν (ὄρισας ἐν § 27 ὅτι «ἡ διώξις τοῦ ὑπουργοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου παύει οὕσα ἐπιτρεπτή ἐὰν ἡ κατηγορία δὲν ἔχη ἐγερθῆ ἐν τῇ μετὰ τὴν παράνομον πρᾶξιν ἀμέσως ἐπομένη, βουλευτικῆ συνόδῳ ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πρᾶξις ἐγένετο κατὰ πρόωτον γνωστῇ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως δημοσίου τινος λογαριασμοῦ, ἐν τῇ βουλευτικῇ ἐκείνῃ συνόδῳ καθ' ἣν ὁ λογαριασμὸς ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν»), ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἀπέστερξε τὸν βραχυτάτον χρόνον παραγραφῆς ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ μεταιοῦντα ἐν τῇ πράξει σχεδὸν πλήρως τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου, ἀναγράφας τρεῖς βουλευτικῶς συνόδους. Ἐθέσπισεν οὕτω ρύθμισιν συνάδουσαν πρὸς τὰ ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ ταῖς νομοθεσίαις κρατοῦντα, καθ' ἃ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς βουλῆς πρὸς ποινικὴν διώξιν τῶν ὑπουργῶν ἐνδεικνύεται μὲν νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον βραχύς, οὐχὶ ὅμως βραχυτάτος (βλ. I. Ἀ ρ α β α ν τ ι ν ο ὺ, αὐτόθι § 25, Δ. Κ υ ρ ι α κ ο ὺ - Α. Δ ι ο μ ῆ δ ο υ ς, Ἐρμηνεία τοῦ Συντάγμ. τόμ. Β', 1904).

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω συνάγεται ὅτι ὡς «σύνοδοι» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ ν. ΦΠΣΤ νοοῦνται μόνον αἱ τακτικαὶ, οὐχὶ δὲ καὶ ἑκτακτοὶ διότι αὐταί, συγκαλούμεναι ἐλευθέρως ὡσάκις κριθῇ εὐλόγον (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952) καὶ δυνάμει νὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἐλάχιστον χρόνον (ἄτε μὴ ὀριζομένου ἐν τῷ Συντάγματι κατωτάτου ὁρίου διαρκείας αὐτῶν), καθιστῶσι τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Βουλῆς πρὸς διώξιν τῶν ὑπουργῶν βραχυτάτον καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπτώσιν ἐκ τῶν τριῶν συνόδων αἱ δύο εἶναι τακτικαί, δεδομένου ὅτι τὸ κατώτατον ὄριον διαρκείας τῆς τακτικῆς συνόδου εἶναι τρεῖς μόνον μῆνες (ἄρθρ. 54 § 2 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952). Συνάγεται ἐπίσης ὅτι αἱ διὰ τὴν παραγραφὴν ἀπαιτούμεναι τρεῖς τακτικαὶ σύνοδοι δύνανται νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἢ καὶ ἄλλης περιόδου.

Β. Ἐπὶ τοῦ λοιποῦ περιεχομένου τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἔγγράφῳ ἐρωτημάτων, συναπτομένου πρὸς ὄρισμένα πραγματικὰ γεγονότα (ἦτοι πρὸς ὄρισμένας ληξάσας βουλευτικῶς συνόδους καὶ τὸν ἐν σχέσει πρὸς αὐτάς ζητούμενον ὡς συμπληρωθέντα ἢ μὴ χρόνον παραγραφῆς) δὲν δυνάμεθα νὰ γνωμοδοτήσωμεν, διότι ἡ Εἰσαγγελία Ἀρείου Πάγου γνωμοδοτεῖ ἐπὶ καθαρῶς νομικῶν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος (ὡς ἀνωτέρω στοιχ. Α') ἀσχετῶν πρὸς συγκεκριμένην περίπτωσιν πραγματικῶν γεγονότων ὑποβληθείσας ἢ τυχόν ὑποβληθησομένην εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, οἷον εἶναι καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 80 τοῦ Συντάγματος δικαστήριον διὰ τοὺς ὑπουργούς.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς

Μιχ. Καλλιμόπουλος

II. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ἡρωτήθημεν πῶς πρέπει νὰ ὑπολογίζεται ὁ καθ' ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876 «περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν» χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων ἀδικημάτων.

Ἡ γνώμη μας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐρωτήματος εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

I

Ὁ νόμος ΦΠΣΤ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1876]23 Φεβρουαρίου 1877 «περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν» (λοχὸν καὶ νῦν δυνάμει τοῦ νόμου 1443 τῆς 16]23 Ἰουνίου 1950 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναγομένων εἰς τὴν περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν νομοθεσίαν» καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 80 τοῦ Συντάγματος ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως) ἐγένετο ἰδίως (ὄρα καὶ I. Ἀραβαντινοῦ, Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν Ἡγεμόνων καὶ τῶν Ὑπουργῶν, 1888, σελ. 195, Ν. Ν. Σαρπιπόλο, Ἑλληνικὸν Συνταγματικὸν Δίκαιον, τ. Α, 3η ἐκδ. 1915, σελ. 228 σημ. 5) ἐπὶ τῆ βία τοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Αὐστριακοῦ νόμου τῆς 25 Ἰουλίου 1867 (ὄν βλ. ἐν E. B e r n a t z i k, Die österreichischen Verfassungsgesetze mit Erläuterungen, 2α ἐκδ. 1911, σελ. 371 ἐπ.).

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἡμετέρου νόμου, καθορίζον τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων ἀδικημάτων, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν § 27 τοῦ εἰρημένου αὐστριακοῦ νόμου ἔχουσαν οὕτω : «Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δίωξις τῶν Ὑπουργῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν ἡ κατηγορία δὲν ἐγερθῇ ἐν τῇ μετὰ τὴν παράνομον πράξιν ἀμέσως ἐπομένῃ συνόδῳ, ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πράξις ἐγένετο τὸ πρῶτον γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως λογαριασμοῦ τινος, ἐν τῇ συνόδῳ ἐκείνη καθ' ἣν ὑπεβλήθη οὗτος πρὸς ἔλεγχον». Ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ δι' αὐτῆς ὀριζόμενος χρόνος παραγραφῆς εἶναι βραχύτατος, διότι ἀπαγορεύεται ἡ ἔγερσις κατηγορίας μετὰ τὴν πάροδον τῆς μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως ἀμέσως ἐπομένου συνόδου κατὰ κανόνα καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, πλην ἐὰν ἡ πράξις καταστῇ γνωστὴ ἐκ τινος λογαριασμοῦ, ὅποτε ἀπαγορεύεται ἡ ἔγερσις κατηγορίας μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου διαρκούσης τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη οὗτος (πρβλ. J. U l b r i c h, Das österreichische Staatsrecht, 1909, σελ. 152).

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ αὐστριακοῦ νόμου, περιορίζουσα αἰσθητῶς τὸν χρόνον παραγραφῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἐξαιρετικὴ ἢ μοναδική, καθόσον καὶ εἰς τὰς νομοθεσίας ἄλλων Κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρατηρεῖται (πρβλ. καὶ I. Ἀραβαντινοῦ, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 252) τάσις πρὸς περιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ διαπραττομένων ἀδικημάτων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων. Ὡς παράδειγμα ἀρκεῖ νὰ μνημονεῖται ὁ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμος (§ 11) τῆς Σουηδίας τῆς 10 Φεβρουαρίου 1810, ὅστις δὲν συγχωρεῖ τὴν δίωξιν πράξεως, ἢ ὁποία παρέμεινεν ἀνεξέταστος ἐν τῇ ἀμέσῳ μετὰ τὴν τέλεσιν αὐτῆς ἀρξαμένη συνόδῳ, περιορίζων οὕτω τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς εἰς μίαν μόνον σύνοδον.

Πρὸς τὴν ξένην ταύτην νομοθεσίαν ἦτο ἀκόλουθος καὶ ἡ ἐν τῇ θεωρίᾳ παρ' ἡμῖν, πρὸ τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, διατυπούμενη ἀπαίτησις, ὅπως προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ νομοθέτου βραχὺς ὁ πρὸς παραγραφὴν χρόνος διὰ νὰ μὴ ἐπικρέματα ἐπὶ μακρὸν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ σπάθῃ τοῦ Δαμοκλέους. Ὅρα Ν. I. Σαρπιπόλο, Πραγματεία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, 2α ἐκδ. τ. Γ, 1873, σελ. 125, Διομήδορος

Κυριακοῦ, Περὶ δικαστικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, σελ. 22. Ὁ τελευταῖος οὗτος συγγραφεὺς ἐν τῷ μετὰ θάνατον ἐκδοθέντι, ἐπιμελείᾳ τοῦ Α. Ν. Διομήδους, ἔργου του «Ἑρμηνεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος» τ. Β' 1904, σελ. 240 - 241, χαρακτηριστικῶς τονίζει ὅτι πρέπει νὰ συντηθῇ ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος «ἐπειδὴ αἰ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν κατηγορία, γινόμεναι μάλιστα ὑπὸ πολιτικοῦ σώματος, ἦτοι τῆς Βουλῆς, ὑποδεικνύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παθῶν ἕξασιν καὶ προσιωπίζονται οὐχὶ ἀτάραχον τῶν πνευμάτων κατάστασιν, δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον, οὔτε συμφέρον τῇ πολιτείᾳ νὰ παρέχῃ ἡ ἀνωτάτη ὑπουργικὴ θέσις εἰς τοὺς καταλαβόντας αὐτὴν ἀέναντον φόβον καταφορᾶς πολιτικῆς». Ἐπισημαίνων δὲ ὅτι «διὰ μὲν τοῦ γαλλικοῦ νομοσχεδίου ἠλαττώθη ἡ παραγραφὴ, περιορισθεῖσα εἰς τὸν χρόνον μιᾶς βουλευτικῆς περιόδου, διὰ δὲ τοῦ πρωσικοῦ ἐπέρχεται ἡ παραγραφὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης συνόδου μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ἐπαύθη ἡ παρητήθη ὁ Ὑπουργός, οἰνεὶ χαίρων ἐπάγεται : «οὕτω δὲ καὶ σπανιότερον θέλουσιν ἀναφαίνεσθαι ποινικαὶ δίκαι κατὰ πεπαυμένων Ὑπουργῶν, οἵτινες ἰδιωτεύοντες καὶ ὄλως ἀπροσάτευτοι ἴσως τυγχάνοντες, δύνανται νὰ γίνωσι θύματα πνεύματος ἐκδικήσεως».

II

Τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876 ὀρίζει : «Τὸ ἀξιοποίνον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει βουλευτικῶν συνόδων. Ἐὰν τὸ ἀδικήμα διαπραχθῇ διαρκούσης τῆς συνόδου, ἡ παραγραφὴ αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης συνόδου». Ἡ διάταξις αὕτη κατεκρίθη παρὰ τινων συγγραφέων (I. Ἀραβαντινοῦ, Ν. Ν. Σαρπιπόλο, Κ. Γεωργοπούλου, περὶ ὧν κατωτέρω) ἐπειδὴ καθιεροῖ μικρὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς χρόνον, τὴν παρέλευσιν δηλονότι μόνον τριῶν βουλευτικῶν συνόδων ἀμέσως ἐπομένων τῆς τελέσεως τῆς πράξεως. Ἄλλ' ἢ ἐπικρίσις ἢ καὶ γενικώτερον ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς βραχυπροθέμου παραγραφῆς, οὐδεμίαν ἀπολύτως σημασίαν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχη διὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, εἰδικώτερον δὲ εἶναι τελείως ἀσχετος πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «σύνοδος». Ὁ ὅρος οὗτος, χρησιμοποιοῦμενος ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου οὐ μόνον ἐν ἄρθρ. 8 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄρθρ. 22, 24, 25 § 2, πρέπει νὰ ἐρμηνεῖται, ὅπως πράττουσι καὶ οἱ ὡς ἄνω τρεῖς συγγραφεῖς καθὰ ἐκτεθήσεται κατωτέρω, αὐτοτελῶς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐπέρχεται ἡ παραγραφὴ Ἐντεῦθεν συνέπεται ὅτι δὲν εὐσταθεῖ ἡ διατυπωθεῖσα ἀποφῆς ὑπὸ τοῦ Χ ρ. Σ γ ο υ ρ ῖ τ σ α, Συνταγματικὸν Δίκαιον, τ. Α', 1959, σελ. 410, καθ' ἣν, τοῦ νόμου μὴ διακρίνοντος μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, ἐπειδὴ διὰ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς ἔκτακτον σύνοδον «θὰ ἦτο δυνατόν ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς νὰ συντέμνεται», δέον νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὡς «σύνοδοι» νοοῦνται μόνον αἱ τακτικαὶ καὶ οὐχὶ αἱ τυχόν παρεμβληθεῖσαι ἔκτακτοι. Τῆς αὐτῆς γνώμης εἶναι καὶ ὁ Α λ. Β α μ β ε τ σ ο ς, Παρεκβάσεις τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτισματοῦ, 1960, σελ. 40 - 41, χωρὶς ὅμως νὰ δικάσῃ αὐτῇ.

Ἡ ἀνωτέρω ἀποφῆς οὐ μόνον ἀντίκειται (ὄρα κατωτέρω III) εἰς τὸ γράμμα καὶ τὴν λογικὴν ἐρμηνείαν τοῦ εἰρημένου ἄρθρ. 8 (οὐχ ἦττον καὶ τῶν ἄρθρ. 22, 24, 25 § 2) τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, ἀλλὰ καὶ ἀποκρούεται διὰ τῆς ἀντιθέτου διδασκαλίας ἐτέρων συγγραφέων, οἵτινες, καίτοι κατακρίνουσι τὸν βραχὺν τῆς παραγραφῆς χρόνον, ἐν τούτοις ὑποστηρίζουσι, καὶ ὀρθῶς, ὅτι ὡς «σύνοδος» νοεῖται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκτακτος. Τὴν ὀρθὴν ταύτην ἀποφῆν διε-

τύπων αρχικώς ὁ πρῶτος ἐρμηνευτὴς τοῦ αὐτοῦ ὡς εἴρηται νόμου I. Ἀρταβαντινός, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 254. Κατακρίνων τὴν διάταξιν τοῦ ὡς ἄνω ἀρθρ. 8 «διότι ἔταξε λίαν σύντομον χρόνον παραγραφῆς, δυνάμενον νὰ συμπληρωθῆ ἡ διαμιάς ἐκτάκτου συνόδου», δέχεται οὕτω σαφῶς ὅτι μεταξύ τῶν τριῶν βουλευτικῶν συνόδων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν παραγραφὴν, συνυπολογίζεται καὶ ἡ τυχὸν παρεμπροσθία ἐκτακτοῦ συνόδου. Ἐπίσης καὶ ὁ Κ. Γεωργόπουλος, Μαθήματα Συνταγματικοῦ Δικαίου, 1958, σελ. 152, καίτοι δέχεται ὅτι «ἡ παραγραφὴ εἶναι ἐξαιρετικῶς σύντομος», ὁρθῶς ὑποστηρίζει ὅτι ἐφόσον «ὁ νόμος δὲν ποιεῖται διάκρισιν, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὡς σύνοδοι νοοῦνται κατ' αὐτὸν ὄχι μόνον αἱ τακτικαὶ τοιαῦται, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκτακτοί». Ὁ δὲ Ν. Ν. Σαρίπολος, ἐνθ' ἄνωτ. τ. Α', σελ. 240, ἐνῶ κατακρίνει τὴν περὶ παραγραφῆς προθεσίαν ὡς οὖσαν «ὅπερ τὸ δέον βραχεῖαν», ἀρκεῖται νὰ τονίσῃ ὅτι «τὸ ἀξιόποιον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ΦΠΣΤ|1876 προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξει βουλευτικῶν συνόδων», χωρὶς νὰ διευκρινίσῃ τὸν ὅρον «σύνοδος». Ἡ σιωπὴ τοῦ ἐπιφανοῦς νομοδιδασκάλου πρέπει νὰ ἐρμηνευθῆ, καθ' ἡμᾶς, μᾶλλον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐκλαμβάνει καὶ αὐτός, ἐπόμενος τοῦ νόμου, τὸν ὅρον ἐν τῇ γενικότητι αὐτοῦ, ὑπονοεῖ δηλαδὴ τὴν τε τακτικὴν καὶ ἐκτακτὸν σύνοδον. Τέλος, ὁ Α. Ἰδρωμένος, Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἐρμηνείας, 1908, σελ. 276, οὐδεμίαν ἐπίκρισιν διατυπώνει, ἴσως ἐπειδὴ δὲν θεωρεῖ μικρὸν τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς, περιοριζόμενος νὰ σημειώσῃ ὅτι «τὸ ἀξιόποιον τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ παραγράφεται διὰ τριῶν ὅλων βουλευτικῶν συνόδων». Ἄλλ' ἀκριβῶς ἡ διατύπωσις αὕτη ἐπιτρέπει τὴν ἀσφαλῆ ὑπόθεσιν ὅτι καὶ ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀντιλαμβάνεται ὡς «σύνοδον» τὴν τε τακτικὴν καὶ ἐκτακτὸν. Ἄλλως τε, ὅτε Ν. Ν. Σαρίπολος, καὶ ὁ Α. Ἰδρωμένος, ἐὰν ἤθελον νὰ διακρίνωσι μεταξύ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, θὰ ἐξέφραζον οὗτο ἀσφαλῶς σαφέστερον πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρανοήσεως· μὴ προβάνας ὅμως εἰς ταύτην διάκρισιν, προὔθετον ἀσφαλῶς γνωστὴν ταύτην καί, ἐπομένως, τὴν κατὰ τὰ δύο αὐτῆς εἶδη ἔννοιαν τῆς συνόδου.

III

Ἀσχετῶς πρὸς τὰς μνημονευθείσας γνώμας, ἐγκύρων συγγραφέων, ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ ἀρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ|1876 δέον νὰ ἐρμηνευθῆ κατὰ τὴν γραμματικὴν διατύπωσιν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τε τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐθεσπίσθη καὶ τὰ τότε γνωστὰ ξένα νομοθετῆματα, ὡς καὶ τὰ πρὸ τοῦ νόμου τούτου ἀχθέντα ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς συναφῆ σχέδια νόμων. Οὕτω καὶ μόνον δύναται νὰ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ ἀσφαλῆς διεξακρίβωσις τῆς ἀληθοῦς βουλήσεως τοῦ νομοθέτου καὶ ὁ ἀκριβῆς σκοπὸς εἰς ὃν ἀπέβλεψε συνειδητῶς οὗτος. Μόνη ἡ λογικὴ καὶ δι' ἡ καθ' ὑποκειμενικὴν ἐκτίμησιν τελεολογικὴ ἐρμηνεία οὐ μόνον καθ' ἑαυτὴν ἀνεπίτρεπτος εἶναι, ἀλλὰ καὶ δέον ν' ἀποκρούεται ὅταν καταλήγῃ εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ ἄλλως σαφοῦς γράμματος τοῦ νόμου. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐρμηνευτικὸν πρόβλημα ἐντοπίζεται εἰδικῶς εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «σύνοδοι», ἀπαντωμένου ἐν τῇ § 1 τοῦ εἰρημένου νόμου («τὸ ἀξιόποιον... ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξεϊ βουλευτικῶν συνόδων»), χωρὶς νὰ προσδιορίζεται ἐν αὐτῇ ἡ ταῖς λοιπαῖς διατάξεσιν εἴτε τοῦ αὐτοῦ νόμου εἴτε τοῦ τροποποιητικοῦ τούτου νόμου ΧΕ' τῆς 11|11|3|1877, τὸ εἶδος τῆς συνόδου, ἂν νοοῦνται δηλαδὴ μόνον αἱ τακτικαὶ ἢ, ἀντιθέτως, καὶ αἱ ἐκτακτοί. Καθ'

ἡμᾶς, ὡς «σύνοδοι» ἐν τῇ ρηθείσῃ διατάξει νοοῦνται οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκτακτοί διὰ τοῦς ἐξῆς ἐπτὰ ἀναπτυσσομένους κατωτέρω λόγους:

α) Ὁ νόμος ΦΠΣΤ|1876 ὡς καὶ ὁ τροποποιητικὸς τούτου ΧΕ'|1877 ἐξεδόθησαν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς § 3 τοῦ ἀρθρ. 80 («Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει τὰ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν...») τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864, τὸ ὅποιον ἐν ἀρθρ. 37 ἐδ. α' διακρίνει σαφῶς μεταξύ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου. Ἐντεῦθεν συνέπεται ὅτι ὁ νομοθέτης τοῦ 1876 καὶ ὁ τοῦ 1877 ἐγνώριζον τὴν κατὰ τὸ Σύνταγμα ὑπαρξίν δύο εἰδῶν συνόδων, τακτικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐκτάκτου ἀφ' ἑτέρου. Τὴν διάκρισιν ταύτην διετήρησε καὶ τὸ νῦν ἰσχύον Σύνταγμα ἐν ἀρθρ. 37 ἐδ. α', 54 καὶ 60 § 1. Δηλοῖ δὲ ὁ ὅρος «σύνοδος» τὸ ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς περιόδου χρονικὸν ἐκεῖνο διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ Βουλὴ δύναται νομίμως νὰ συνέρχεται καὶ συνεδριάξῃ ἀσκούσα τὰς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιότητας αὐτῆς (πρβλ. Χρ. Σγουρίτσα, ἐνθ' ἄνωτ. τ. Α', σελ. 315).

β) Ἡ ὡς εἴρηται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος θεσπισθεῖσα διάκρισις τῶν συνόδων εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους εἶχεν ἐφαρμοσθῆ ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1876 πλέον ἢ ἅπασι ἐν τῇ πράξει. Ἐπομένως ὁ νομοθέτης τῶν ἐτῶν 1876 - 1877 ἐγνώριζεν ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 37 τοῦ Συντάγματος ἀρμοδιότης τοῦ Βασιλέως ὅπως συγκαλῆ τὴν Βουλὴν εἰς ἐκτακτὸν σύνοδον, εἶχε κατ' ἐπανάληψιν ἀσκηθῆ. Πράγματι δὲ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 ἡ Βουλὴ συνεκλήθη τρίς εἰς ἐκτακτὸν σύνοδον: 1) ἡ τῆς Α' Βουλευτικῆς Περιόδου τὴν 10 Ἰανουαρίου 1866, 2) ἡ τῆς Β' Περιόδου τὴν 8 Νοεμβρίου 1868 καὶ 3) ἡ τῆς ΣΤ' Περιόδου τὴν 5 Μαρτίου 1875 (ὄρα Γ. Φιλαρέτου, Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ εἰσαγωγῆς ἱστορικῆς καὶ σχολίων κατ' ἀρθρον, 1889 σελ. 280). Ὁ νομοθέτης λοιπὸν ἐν γνώσει καὶ τῆς πρακτικῆς ἐθέσπισε τοὺς νόμους ΦΠΣΤ|1876 καὶ ΧΕ'|1877, ἐπομένως ἠδύνατο καὶ ὤφειλεν, ἐὰν ἄλλως ἐσκέπτετο καὶ ἀλλοίωσεν ἢ βούλησις αὐτοῦ, διὰ τῆς προσθήκης πρὸ τῶν λέξεων «βουλευτικῶν συνόδων» τοῦ ἐπιθέτου «τακτικῶν», ν' ἀποκλείσῃ τὸν συνυπολογισμὸν εἰς τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τῆς ἐκτάκτου συνόδου. Ἐφόσον ὅμως τοῦτο δὲν ἐπράξεν ἐν ὄψει τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι ἠθέλησε νὰ μὴ διακρίνῃ μεταξύ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, ἀρκούμενος εἰς τὴν παρέλευσιν τριῶν βουλευτικῶν συνόδων, οἰονδηπότε καὶ ἂν εἶναι τὸ εἶδος αὐτῶν.

γ) Ἡ Βουλὴ καὶ ἐν ἐκτάκτῳ συνόδῳ τελοῦσα ἠδύνατο, ὅπως καὶ σήμερον δύναται, νὰ ἐπιληφθῆ, πλὴν τοῦ θέματος ὅπερ προεκάλεσε τὴν σύγκλησιν αὐτῆς, καὶ οἰουδηπότε ἄλλω δι' ὃ κατέστη ἀρμοδιὰ. Ἐξαιρέσει τοῦ προϋπολογισμοῦ (ἀρθρ. 60), τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ μὴ δυναμένου νὰ περιορίσῃ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς (ὄρα καὶ Ν. Ν. Σαρίπολος, ἐνθ' ἄνωτ. τ. Α', σελ. 513 ἐπ., Χρ. Σγουρίτσα, ἐνθ' ἄνωτ. τ. Α', 1959, σελ. 318). Κατ' ἀκολουσίαν, δὲν ἀποκλείεται ἐκτακτός τις σύνοδος οὐ μόνον νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ χρόνον μακρότερον τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος (ἀρθρ. 54) ὀριζομένης ἐλαχίστης τριμήνου διαρκείας τῆς τακτικῆς συνόδου (ὅπως λ. χ. ἡ ἐκτακτὸς σύνοδος τῆς I' Βουλευτικῆς Περιόδου διήρκεσεν ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1885 μέχρι 5 Ἀπριλίου 1886, βλ. Γ. Φιλαρέτου, ἐνθ' ἄνωτ.), ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι πολιτικῶς ἀπειροσ σημαντικώτερα οἰασθήποτε ἄλλης τακτικῆς συνόδου. Ἐκ τούτων συνέπεται ὅτι καὶ ἡ περὶ καταδιώξεως Ὑπουργοῦ τινας πρότασις, δύναται νὰ ὑπόβληθῆ οὐ μόνον διαρκούσης τῆς τακτικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτάκτου συνόδου. Ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμίαν διάφορον ἀποφικ διευτυπώθη ποτέ οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ διατυπωθῆ.

δ) 'Εφόσον, κατά τὰ ὑπὸ στοιχ. γ' ἀναπτυχθέντα, ἢ περὶ καταδιώξεως τοῦ Ὑπουργοῦ πρότασις δύναται νὰ ὑποβληθῆ ἔν οἰαδήποτε τακτικῆ ἢ ἐκτάκτω συνόδῳ, δῆλον καθίσταται ὅτι ὁ νομοθέτης ἀπέβλεψε μετὰ λόγου εἰς τὸ νὰ παράσῃ περισσότερὰς εὐκαιρίας πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς. Τοῦτο εἶχε δι' αὐτὸν ἰδιαζόντως προέχουσαν σημασίαν.—καὶ οὐχὶ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ χρόνος (ὄρα κατωτέρω ὑπὸ στοιχείου στ'), διὸ καὶ ἐξεφράσθη κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον οἰασθήποτε παρερμηνείας : «μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξει βουλευτικῶν συνόδων». Ὁ νομοθέτης δὲν ἤρκεσθη εἰς τὴν ἀπλουστέραν διατύπωσιν «τριῶν ἐπομένων τῆ πράξει συνόδων», ἀλλὰ προέταξε καὶ τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα «ἀμέσως», οὕτως ὥστε νὰ παράσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εὐχέρειαν εἰς οἰανδήποτε σύνοδον, τακτικὴν ἢ ἔκτακτον, καὶ ἂν τελῆ αὕτη, νὰ δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν. Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου «ἐπομένων» ἐξεφράσθη ὡς ὁ νομοθέτης τὴν περὶ οὐνεχείας ἀδιακρίτου τῶν ἐπακολουθουσῶν συνόδων, ἄνευ οἰασθήποτε διακρίσεως αὐτῶν εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους, βούλησιν αὐτοῦ.

ε) Τὴν ὡς ἄνω ἀρχὴν τῆς συνεχείας τῶν συνόδων ἀκολουθεῖ ὁ νόμος ΦΠΣΤ|1876 καὶ εἰς τὰ ἄρθρ. 22 καὶ 25 § 2 αὐτοῦ καὶ μάλιστα πολὺ πέραν τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων. Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι μεταξὺ οἰασθήποτε (τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου) καὶ τῆς ἀμέσως ἐπομένης (τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου) συνόδου τῆς αὐτῆς βουλευτικῆς περιόδου, κρατεῖ παρ' ἡμῖν συνέχεια (Kontinuität), ἐνῶ κρατεῖ, ἀντιθέτως, ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ συνεχείας (Diskontinuität) μεταξὺ δύο βουλευτικῶν περιόδων, ἀφορῶσα οὐ μόνον εἰς τὰ νομοθετικὰ ἀλλ' εἰς τὰ ἐν γένει ἔργα τῆς Βουλῆς. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἀρχὴν διασπᾷ ὁ νόμος ΦΠΣΤ|1876 διὰ τῶν εἰρημένων ἄρθρ. 22 καὶ 25 § 2, καθιερῶν τὴν ἀρχὴν τῆς συνεχείας τῶν συνόδων δύο διαφόρων περιόδων (πρβλ. Ν. Ν. Σαρρίπου, ἐν ἄνωτ. τ. Α, σελ. 474 σημ. 3) διότι ἐπιτρέπει ὅπως ἡ ποινικὴ δίωξις τοῦ Ὑπουργοῦ συνεχισθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἀλλῆς περιόδου συνόδου τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκωσιν αὗται εἰς διαφόρους περιόδους. Ἡ σύμφωνος ἐν προκειμένῳ ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1964 γνωμοδότησις Εἰσαγγ. Ἀρείου Πάγου ρητῶς δέχεται ὅτι, «χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας», ὡς «σύνοδος» ἐν τοῖς ἄρθρ. 22, 24 καὶ 25 § 2 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ|1876, δέον νὰ νοηθῆται «οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκτακτος». Ἄλλ' ἐρωτᾶται : ἐπιτρέπεται εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὅρος, ὡς ἡ «σύνοδος», ἐπαναλαμβανόμενος εἰς διάφορα ἄρθρα ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου, νὰ νοηθῆται κατ' ἄλλα μὲν εἰδικῶς, κατ' ἄλλα δὲ γενικῶς, ἐπομένων δὲ ὡς «σύνοδος» νὰ νοηθῆται κατὰ μὲν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ εἰρημένου νόμου μόνον ἡ τακτικὴ, κατὰ δὲ τὰ ἄρθρ. 22, 24, 25 § 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἢ τε τακτικὴ καὶ ἡ ἔκτακτος : Ἄν «ἐκ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ τῆς ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας», ὡς «σύνοδος» κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ταῦτα ἄρθρα νοηθῆται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκτακτος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ ἕτερος εἰδικὸς λόγος παροχῆς περισσότερων εὐκαιριῶν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, καθὰ προείρηται ὑπὸ στοιχ. δ', ἐπιβάλλει ὅπως ὡς «σύνοδος» κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου νοηθῆται ἢ τε τακτικὴ καὶ ἡ ἔκτακτος.

στ) Ἄν ὁ νομοθέτης δὲν ἤθελε ν' ἀποβλέψῃ κυρίως—κατὰ τὰ προειρημένα ὑπὸ στ. δ' καὶ ε'—ὅπως παράσῃ εὐκαιρίας πρὸς ἄσκησιν τῆς ποι-

νικῆς διώξεως κατὰ πᾶσαν, τακτικὴν ἢ ἔκτακτον, σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὸν χρόνον καθ' ἑαυτὸν, θὰ ἐχώρει εὐθέως εἰς τὴν διατύπωσιν διατάξεως περὶ παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων διὰ τῆς παρελεύσεως χρόνου τινὸς τὸν ὁποῖον ρητῶς θὰ ὠρίζεν. Οὕτως ἄλλως τε ἔπραττεν, ἐπὶ παραδείγματι, αὐτὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ Ὀλδεμβούργου τοῦ 1852 ὀρίζον τετραετὴ τὴν παραγραφὴν (ἄρθρον 204), ὁ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμος τῆς Ὀλλανδίας τοῦ 1855 ὀρίζων ὡς χρόνον πρὸς παραγραφὴν τὴν πενταετίαν (ἄρθρ. 33). Καὶ αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Χ. Τρικούπη ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ 1875 σχέδιον νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, ὠρίζεν (ἄρθρ. 33) ὅτι τὸ ἀξιόποιον ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν (ὄρα Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς Περ. Ζ συν. Α, σελ. 15) Μὴ ὀρίσας ὁμοῦ ὁ νόμος ΦΠΣΤ|1875 ὅτι τὸ ἀξιόποιον ἀποσβέννυται διὰ τῆς παρελεύσεως ὀρισμένου χρόνου, σαφῶς ἅμα διεδήλωσεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ὀμολογῆται εἰς τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς μόνον αἱ τακτικαὶ σύνοδοι. Διότι, ἐφ' ὅσον κατ' ἑτορ μόνον εἰς μίαν τακτικὴν σύνοδον συνέρχεται ἡ Βουλὴ, εὐλογον εἶναι ὅτι ὁ νομοθέτης θὰ ἤρκειτο νὰ τὰξῃ ὠριομένον τῆς παραγραφῆς χρόνον, ὡς λ.χ. τριετίαν, καὶ δὲν θὰ ἐξεφράζετο, καθ' ὃν τρόπον εὐρητὰ διατετυπωμένη ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ εἰρημένου νόμου ἢ βούλησις αὐτοῦ.

ζ) Ἄν ἐκ τοῦ συνυπολογισμοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν τακτικῶν συνόδων καὶ τῆς τυχόν παρεμβληθείσης ἐκτάκτου, συντομεύεται ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς καὶ ἀποβαίνει βραχύτερος τῆς τριετίας ἐφόσον ὡς «σύνοδοι» θὰ ἑνοοῦντο μόνον αἱ τακτικαί, ἐν τούτοις οὐδὲν ἄτοπον ἢ παράδοξον ἐνυπάρχει ἐν τούτῳ. Διότι καὶ εἰς ξένας, νεωτάτας, νομοθεσίας ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος ὀρίζεται συντομώτερος τῆς καθ' ὑπόθεσιν τριετίας. Ἐν Αὐστρίᾳ λ.χ. ὁ νόμος (Verfassungsgerichtshofgesetz) τοῦ 1925, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ τελευταίως διὰ τοῦ τῆς 11 Ἰουν. 1947 νόμου, ὀρίζει (§ 80) τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς εἰς ἕξις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ (ὄρα τὸ κείμενον ἐν I. A d a m o n i c h, Die Bundesverfassungsgesetze, 1948. σ. 569, πρβλ. τὸ ὅ α ὕ τ ο ὕ, Handbuch des österreichischen Verfassungsrechts, 5η ἐκδ. ὑπὸ Η. S p a n n e r, 1957, σ. 406). Ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, ὅταν αἱ ξένοι νομοθεταὶ ὠρίζον χρόνον παραγραφῆς 1 ἕως 5 ἔτη, ἀποφεύγων ν' ἀναφέρῃ ὠρισμένον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐπέρχεται ἡ παραγραφὴ, ἐπιθυμῶν ἅμα νὰ δημουργήσῃ διὰ τὴν Βουλὴν περισσότερὰς εὐκαιρίας πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀφίση τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς διώξεως, συνῆψε τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀξιόποιου διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξει συνόδων ἀδιακρίτως τὸ εἶδος αὐτῶν, ἀδιαφορῶν ἂν ἔν τινι συγκεκριμένη περιπτώσει ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς θὰ ἦτο πράγματι βραχύτερος πῶς τῆς τριετίας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καὶ μακρὰν πάσης de lege ferenda ἀπόψεως, ἀποφαινόμεθα ὅτι κατὰ τὸ κείμενον δίκαιον ἢ διὰ τῆς παραγραφῆς ἐξάλειψις τοῦ ἀξιόποιου τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ΦΠΣΤ|1876 (καὶ τοῦ τροποποιητικοῦ τούτου νόμου ΧΕ|1877) προβλεπομένων ἀξιόποιων πράξεων, ἐπέρχεται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 αὐτοῦ ὀριζόμενα, μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξει τακτικῶν ἢ καὶ ἐκτάκτων συνόδων.

Οἱ γνωμοδοτοῦντες καθηγηταὶ
 Ἡλίας Γ. Κυριακόπουλος
 Ἀριστόβουλος Ι. Μάνεσης

ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Ἡρωτήθημεν πῶς πρέπει νὰ ὑπολογίζεται ὁ κατ' ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΘΠΣΤ "περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν" χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων ἀδικημάτων.

Ἡ γνώμη μας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐρωτήματος εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

I

Ὁ νόμος ΘΠΣΤ τῆς 22 Δεκεμβρίου 1876/23 Φεβρουαρίου 1877 "περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν" (ἰσχύων καὶ νῦν δυνάμει τοῦ νόμου 1443 τῆς 16/23 Ἰουνίου 1950 "περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναγομένων εἰς τὴν περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν νομοθεσίαν" καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 80 τοῦ Συντάγματος ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως) ἐγένετο ἰδίως (δρα καὶ I. Ἀραβαντινοῦ, Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν Ὑπουργῶν, 1880, σελ. 195. H. N. Σαριπλόου, Ἑλληνικὸν Συνταγματικὸν Δίκαιον, τ. Α, 3η ἔκδ. 1915, σελ. 228 σημ. 5) ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Αὐστριακοῦ νόμου τῆς 25 Ἰουλίου 1867 (ὄν βλ. ἐν K. BERNATZIK, DIE ÖSTERREICHISCHEN VERFASSUNGSGESETZE MIT ERLÄUTERUNGEN, 2α ἔκδ. 1911) σελ. 371 ἐπ.)

Τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ἡμετέρου νόμου, καθορίζον τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων ἀδικημάτων, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν § 27 τοῦ εἰρημένου Αὐστριακοῦ νόμου ἔχουσαν οὕτως: "Δέν ἐπιτρέπεται ἡ δίωξις τῶν Ὑπουργῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, εἰάν ἡ κατηγορία δέν ἐγερθῇ ἐν τῇ μετὰ τὴν παρένομον πρᾶξιν ἀμέσως ἐπομένη συνόδῳ, ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πρᾶξις ἐγένετο τὸ πρῶτον γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως λογαριασμοῦ τινος, ἐν τῇ συνόδῳ ἐκείνῃ κα' ἣν ὑπεβλήθη οὗτος πρὸς ἔλεγχον". Ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ δι' αὐτῆς ὀριζόμενος χρόνος παραγραφῆς εἶναι βραχυτάτος, διότι ἀπαγορεύεται ἡ ἔγερσις κατηγορίας μετὰ τὴν πάροδον τῆς μετὰ τὴν τέλει τῆς πράξεως ἀμέσως ἐπομένης συνόδου κατὰ κανόνα καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, πλὴν εἰάν ἡ πρᾶξις καταστῇ γνωστὴ ἐκ τινος λογαριασμοῦ, ὁπότε ἀπαγορεύεται ἡ ἔγερσις κατηγορίας μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου διαρκούσης τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη οὗτος (πρβλ. JULBRICH DAS ÖSTERREICHE STAATSRECHT, 1909, σελ. 152.)

*Η ως άνω διάταξις τοῦ Αὐστριακοῦ νόμου, περιορίζουσα αἰσθητῶς τὸν χρόνον παραγραφῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκληθεῖ ὡς ἐξαιρετικὴ ἢ μοναδική, καθόσον κατεῖς τῆς νομοθεσίας ἄλλων Κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρατηρεῖται (πρβλ. καὶ I. De Raabantiνοῦ, ἐν. ἀν. σελ. 252) τῆσις πρὸς περιορισμὸν ἀδικημάτων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐαυτοῦ καθηκόντων, ὡς παρῶδειγμα ἀρκεῖ νὰ μνημονευθῇ ὁ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμος () II) τῆς Σουηδίας τῆς 10 Φεβρουαρίου 1810, οστις δὲν συγχωρεῖ τὴν δίωξιν πρῶξεως, ἢ ὅποια παρέμεινεν ἀνεξέταστος ἐν τῇ ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεισιν αὐτῆς ἀρξαμένη συνόδῳ, περιορίζων οὕτω τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς εἰς μίαν μόνον σὺνοδον.

Πρὸς τὴν ξένην ταύτην νομοθεσίαν ἦτο ἀκόλουθος καὶ ἡ ἐν τῇ θεωρίᾳ παρ' ἡμῖν, πρὸ τοῦ νόμου ΘΗΣΤ/1876, διατυπωμένη ἀπαίτησις, ὅπως προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ νομοθέτου βραχὺς ὁ πρὸς παραγραφὴν χρόνος διὰ νὰ μὴ ἐπιτρέμαται ἐπὶ μακρὸν ὑπερᾶνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ σκέθῃ τοῦ λαοικλήτους. Ὁρα N. I. Σερικῶλου, Πραγματεῖα τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, 2α ἔκδ. τ. Γ, 1874, σελ. 125, Διομήδους Κυριακοῦ, Περίδικαστικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, σελ. 22. Ὁ τελευταῖος οὗτος συγγραφεὺς ἐν τῷ μετὰ θάνατον ἐκδοθέντι, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἄλ. N. Διομήδους, ἔργῳ του "Ἑρμηνεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος" τ. B. 1904, σελ. 240-241, χαρακτηριστικῶς τονίζει ὅτι πρέπει νὰ συνταχθῇ ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος "ἐπειδὴ αἱ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίαι, γινόμεναι μάλιστα ὑπὸ πολιτικοῦ σίματος, ἢτοι τῆς βουλῆς, ὑποδεικνύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καθῶν ἔξαφιν καὶ προσιωνίζονται οὐχὶ ἀτάραχον τῶν πνευμάτων κατῆστασιν, δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον, οὔτε συμφέρον τῇ πολιτείᾳ νὰ παρέχη ἡ ἀνωτάτη ὑπουργικὴ θέσις εἰς τοὺς καταλαβόντας αὐτὴν ἕναον φόβον καταφορῶς πολιτικῆς". Ἐπισημαίνων δὲ ὅτι "διὰ μὲν τοῦ γαλλικοῦ νομοσχεδίου ἠλαττώθη ἡ παραγραφὴ, περιορισθεῖσα εἰς τὸν χρόνον μιᾶς βουλευτικῆς περιόδου, διὰ δὲ τοῦ πρῶσικοῦ ἐπιέρχεται ἡ παραγραφὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης συνόδου μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ἐπαύθη ἢ παρητήθη ὁ Ὑπουργός", οἰονεὶ χαίρων ἐκδέχεται: "Οὕτω δὲ καὶ σπανιῶτερον θέλουσιν ἀναφαίνεσθαι ποινικαὶ δίκαι κατὰ κεκαυμένων Ὑπουργῶν, οἵτινες ἰδιωτεβόντες καὶ ὄλως ἀπροστάτευτοι

Ίσως τυγχάνοντες, δύνανται νά γίνουν έθματα ανεδρετος ένδικησεως"

II

Τό άρθρ. 8 τοῦ νόμου ΘΠΣΤ/1876: "Τό άδικηποινον τῶν έν τῆ παρόντι νόμῳ προφ βλιπομένων άδικημάτων έξαλείφεται διά τῆς παραγραφῆς μετά τήν λήξιν τριῶν έρῆσεως έπομένων τῆ πράξει βουλευτικῶν συνόδων." Εάν τό άδικημα διαπραχθῆ διαρκοσης τῆς συνόδου, ἡ παραγραφή αὐτοῦ άρχεται από τῆς έπομένης συνόδου". Η διδταξίς αὐτή κατακρίθη κατό τινων συγγραφέων (Ι. Αραβαντινοῦ, Ν. Ν. Χαριπόλου, Κ. Γεωργοπούλου, περί ὧν κατωτέρω) έπειδή καθιεροῖ μικρόν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς χρόνον, τήν παρέλευσιν δηλονότι μόνον τριῶν βουλευτικῶν συνόδων άμέσεως έπομένων τῆς τελέσεως τῆς πράξεως. ΑΛΛ' ἡ έπίκρισις ἢ καί γενικώτερον ἡ αντίληψις περί τῆς βραχυπροθέσου παραγραφῆς, σὺδεμίαν έπολύτως σημασίαν έπιτρέπεται νά ἔχη διά τήν έρμηνείαν τοῦ ὡς ἄνω άρθρ. 8 τοῦ νόμου ΘΠΣΤ/1876, είδικώτερον δέ εἶναι τελείως άσχετος πρὸς τήν έννοιαν τοῦ ὅρου "σβνοδος". Ο ὅρος οὗτος, χρησιμοποιούμενος υπό τοῦ εἰρημένου νόμου οὐ μόνον έν άρθρ. 8 ἀλλά καί έν τοῖς άρθρ. 22, 24, 25 § 2, πρέπει νά έρμηνευθῆ, ὡπως πράττεισι καί οἱ ὡς ἄνω τρεῖς συγγραφεῖς καθά έκταθῆσεται κατωτέρω, αὐτοτελῶς καί ανεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν έκέρχεται ἡ παραγραφή. Έντεῦθεν συνέπεται ὅτι δέν εἰστέθει ἡ διατυπωθεῖσα άποψις υπό τοῦ Κρ. Σγουρίτσου, Χυνταγματικῶν Δίκαιον, τ. Α, 1959, σελ. 410, καθ' ἣν, τοῦ νόμου μή διακρίνοντος μεταξύ τακτικῆς καί έκτάκτου συνόδου, έπειδή διά τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς έκτακτον έννοσον "ὅτι ἦτο δυνατόν ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς νά συντέμνεται", δέον νά δεχθῶμεν ὅτι ὡς "σβνοδοι" νοοοῦνται μόνον αἱ τακτικαί καί οὐχι αἱ τυχόν παρεμβληθεῖσαι έκτακτοι. Τῆς αὐτῆς γνώμης εἶναι καί ὁ Αλ. Βασιθέτσος, Παρασκευάσεις τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεῦματος, 1960, σελ. 40-41, χωρίς ὅμως νά δικαιολογήσῃ αὐτήν.

Η άνωτέρω άποψις οὐ μόνον αντίκειται (ἄρα κατωτέρω III) εἰς τό γράμμα καί τήν λογικῆν έρμηνείαν τοῦ εἰρημένου άρθρ. 8 (οὐχ' ἦτιον καί τῶν άρθρ. 22, 24, 25 § 2) τοῦ νόμου ΘΠΣΤ/1876, ἀλλά καί αποκροβεται διά τῆς αντίθέτου διδασκαλίας έτέρων συγγραφέων οἱ τινες, καίτοι κατακρίνουσι τόν βραχόν τῆς παραγραφῆς χρόνον, έν τοῦτοις υποστηρίζουσι, καί ὀρθῶς, ὅτι ὡς "σβνοδος" νοεῖται

οὐ μόνον ἡ τακτική ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκτακτος. Τὴν ὀρθὴν ταύτην ἀποφιν διατύπωσεν ἄρχικως ὁ πρῶτος ἐρμηνευτής τοῦ αὐτοῦ ὡς εἴρηται νόμου 1. Ἀραβαντινῶς, ἐν. ἄν. σελ. 254. Κατακρίνων τὴν διάταξιν τοῦ ὡς ἔνω ἐρθρ. Β "ὁμοῦ ἐταξε λίαν σύντομον χρόνον παραγραφῆς, δυνάμενον νὰ συμπληρωθῇ διὰ μιᾶς ἐκτάκτου συνόδου", δέχεται οὕτω σαφῶς ὅτι μεταξύ τῶν τριῶν βουλευτικῶν συνόδων τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν παραγραφὴν, συνυπολογίζεται καὶ ἡ τυχόν παρεμπροσθέντα ἔκτακτος σύνοδος. - Ἐπίσης καὶ ὁ Κ. Γεωργόπουλος, Μαθήματα Συνταγματικοῦ Δικαίου, 1958, σελ. 152, καίτοι δέχεται ὅτι "ἡ παραγραφὴ εἶναι ἐξαιρετικῶς σύντομος" ὁρθῶς ὑποστηρίζει ὅτι ἐφόσον ὁ νόμος δέν ποιεῖται διάκρισιν, πρέπει νὰ ἐχθῶμεν ὅτι ὡς σύνοδοι νοοῦνται κατ' αὐτόν ὄχι μόνον αἱ τακτικαὶ τοιαῦται, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκτακτοὶ". - Ὁ δὲ Ν. Ν. Σαρρίπουλος, ἐν. ἄν. τ. λ. σελ. 240, ἐνῶ κατακρίνει τὴν περί παραγραφῆς προθεσίαν ὡς οὖσαν "ὕπερ τὸ δεῖον βραχεῖαν", ἀρκεῖται νὰ τονίσῃ ὅτι "τὸ ἀξιοποιεῖν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 6921/1976 προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἡμέρας ἐπομένων τῇ πράξει βουλευτικῶν συνόδων", χωρὶς νὰ διευκρινίσῃ τὸν ὅρον "σύνοδος". Ἡ σιωπὴ τοῦ ἐπιφανοῦς νομοδιδασκάλου πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ, καθ' ἡμῶς, μᾶλλον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐλαμβάνει καὶ αὐτός, ἐπόμενος τοῦ νόμου, τὸν ὅρον ἐν τῇ γενικότητι αὐτοῦ ὑπεννοεῖ δηλαδὴ τὴν τε τακτικὴν καὶ ἔκτακτον σύνοδον. - Τέλος, ὁ Α. Ἰδρωμένος, τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἐρμηνείας, 1968, σελ. 276, οὐδεμίαν ἐπίκρισιν διατυπῶν, ἴσως ἐπειδὴ δέν θεωρεῖ μικρὸν τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς, περιοριζόμενος νὰ σημειώσῃ ὅτι "τὸ ἀξιοποιεῖν τῶν πράξεων τοῦ Ἐκτετακτοῦ παραγράφεται διὰ τριῶν ὅλων βουλευτικῶν συνόδων". Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ διατύπωσις αὕτη ἐπιτρέπει τὴν ἀσφαλῆ ὑπόθεσιν ὅτι καὶ ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀντιλαμβάνεται ὡς "σύνοδος" τὴν τε τακτικὴν καὶ ἔκτακτον. Ἄλλως τε, ὅτε Ν. Ν. Σαρρίπουλος, καὶ ὁ Α. Ἰδρωμένος, εἴαν ἤθελον νὰ διακρίνωσι μεταξύ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, θὰ ἐξίφεραζον τοῦτο ἀσφαλῶς σαφέστερον πρὸς ἀποφυγὴν πλῆθους παρανοήσεως "μὴ προβάντες ὅμως εἰς τοιαύτην διάκρισιν, προἰκείμετον ἀσφαλῶς γνωστὴν ταύτην καὶ, ἐπομένως, τὴν κατὰ τὰ δύο αὐτῆς εἶδη ἔννοιαν τῆς συνόδου.

Ἀσχέτως πρὸς τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας γνώμας ἐγκύριον συγγραφέων, ἢ ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ΘΠΕΤ/1876 δεῖον νὰ ἐρμηνευθῆ κατὰ τε τὴν γραμματικὴν διατύπωσιν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τε τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐθεσπίσθη καὶ τὰ τότε γνωστὰ ζῆνα νομοθετήματα, ὡς καὶ τὰ πρὸ τοῦ νόμου τούτου ἀχθέντα ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς συναφῆ σχέδια νόμων. Οὕτω καὶ μόνον δύναται νὰ καταστῆ ἐφικτὴ ἡ ἀσφαλῆς διεξακρίβωσις τῆς ἀληθοῦς βουλήσεως τοῦ νομοθέτου καὶ ὁ ἀκριβὴς σκοπὸς εἰς ὃν ἀπέβλεψε συνειδητῶς αὐτός. Μόνη ἡ λογικὴ καὶ δὴ ἡ καθ' ὑποκειμενικὴν ἐκτίμησιν τελειολογικὴ ἐρμηνεία οὐ μόνον καθ' ἑαυτὴν ἀνεπίτρεπτος εἶναι, ἀλλὰ καὶ δεῖον ν' ἀποκροῦνται ὅταν καταλήγῃ εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ ἕλλως σαφοῦς γράμματός τοῦ νόμου. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐρμηνευτικὸν πρόβλημα ἐντοπίζεται εἰδικῶς εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου "σύνδοχοι", ἀπαντημένου ἐν τῇ § I τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ εἰρημένου νόμου ("τὸ ἐξιδιοκίνον... ἐξολοκίφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τρίων ἐξέως ἐκτετακτων τῆς προξεί βουλευτικῶν συνόδων") χωρὶς νὰ προσδιορίζεται ἐν αὐτῇ ἢ ταῖς λοιπαῖς διατάξεσι εἴτε τοῦ αὐτοῦ νόμου εἴτε τοῦ τροποποιητικοῦ τούτου νόμου ΚΕ' τῆς 11/11 Μαρτίου 1877, τὸ εἶδος τῆς συνόδου, ἢν νοοῦνται δηλαδὴ μόνον αἱ τακτικαὶ ἢ, ἀντιθέτως, καὶ αἱ ἐκτακτοί. Καθ' ἡμᾶς, ὡς "σύνδοχοι" ἐν τῇ ρηθείσῃ διατάξει νοοῦνται οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκτακτοί διὰ τοὺς ἐξῆς ἐκτὸς ἀναπτυσσομένους κατωτέρω λόγους:

α) Ὁ νόμος ΘΠΕΤ/1876 ὡς καὶ ὁ τροποποιητικὸς τούτου ΚΕ'/1877 ἐξεδόθησαν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 80 ("εἰδικὸς νόμος θέλει ὄρῃσαι τὰ περὶ εὐθύνης Ἰπουργῶν...") τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864, τὸ ὁποῖον ἐν ἄρθρ. 37 ἐδ. α' διακρίνει σαφῶς μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτακτοῦ συνόδου. Ἐνταῦθεν συνέπεται ὅτι ὁ νομοθέτης τοῦ 1876 καὶ ὁ τοῦ 1877 ἐγνώριζον τὴν κατὰ τὸ Σύνταγμα ὑπαρξίν δύο εἰδῶν συνόδων, τακτικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐκτακτοῦ ἀφ' ἑτέρου. Τὴν διάκρισιν ταύτην διετήρησε καὶ τὸ νῦν ἰσχύον Σύνταγμα ἐν ἄρθρ. 37 ἐδ. α', 54 καὶ 60 § I. Δηλοῖ δὲ ὁ ὅρος "σύνδοχοι" τὸ ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς περιόδου χρονικὸν ἐκτείνον διήρημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ δύναται νομίμως νὰ συνέρχεται καὶ συνεδριάζῃ ἀσκοῦσα πρὸς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιότητος αὐτῆς (πρβλ. Χρ. Συγγρηγίτης, ἐν. ἀν. τ. Α, σελ. 315).

β) Ἡ ὡς εἴρηται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος θεσπισθεῖσα διάκρισις τῶν συνόδων εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους, εἶχεν ἐφαρμοσθῆ ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1876 πλεον ἢ ἅπασι ἐν τῇ πράξει. Ἐπομένως ὁ νομοθέτης τῶν ἐτῶν 1876-1877 ἐγνώριζεν ὅτι ἢ κατὰ τὸ ἀρθ. 37 τοῦ Συντάγματος ἀρροδιότης τοῦ Βασιλέως ὅπως συγκαλῆ τὴν Βουλὴν εἰς ἔκτακτον σὺνοδον, εἶχε κατ'ἐπανδύλησιν ἀσκηθῆ. Ἄρῳματι δὲ ἀπὸ τῆς ἐνάρισως τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 ἡ Βουλὴ συνακλήθη τρίς εἰς ἔκτακτον σὺνοδον: 1) ἡ τῆς Α' Βουλευτικῆς Περιόδου τὴν 10 Ἰανουαρίου 1866, 2) ἡ τῆς Β' Περιόδου τὴν 8 Νοεμβρίου 1868 καὶ 3) ἡ τῆς XI' περιόδου τὴν 5 Μαρτίου 1875 (ὄρα Γ. Φιλαρέτου, Ἐντομὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ εἰσαγωγῆς ἱστορικῆς καὶ σχολίων κατ'ἀρθρον, 1889, σελ. 280). Ὁ νομοθέτης λοιπὸν ἐν γνώσει καὶ τῆς πρακτικῆς ἐθέτισε τοὺς νόμους ΘΠΣΤ/1876 καὶ ΧΒ 7/1877, ἐπομένως ἠδύνατο καὶ ὄφειλε, ἐάν ἄλλως ἐσκέπτετο καὶ ἄλλοια ἦτο ἡ βούλησις αὐτοῦ, διὰ τῆς προσήκης πρὸ τῶν λέξεων "βουλευτικῶν συνόδων" τοῦ ἐπιθέτου "τακτικῶν", ν' ἀποκλείσῃ τὸν συνπολογισμὸν εἰς τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τῆς ἐκτάκτου συνόδου. Ἐρῳσον ὅμως τοῦτο δὲν ἔπραξεν ἐν ὄψει τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἔπειται ὅτι ἠθέλησε νὰ μὴ διακίνη μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, ἀρκομένως εἰς τὴν παρέλευσιν τριῶν βουλευτικῶν συνόδων οἰουδῆποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ εἶδος αὐτῶν.

γ) Ἡ Βουλὴ καὶ ἐν ἐκτάκτῳ συνόδῳ τελοῦσα ἠδύνατο, ὅπως καὶ σήμερον εἶναι, νὰ ἐπιληφθῆ, πλην τοῦ θέματος ὅπερ προσέβλεπε τὴν σύγκλησιν αὐτῆς, καὶ οἰουδῆποτε ἄλλου δι' ὃ κατέστη ἀρροδιὰ, ἐξαιρέσει τοῦ προῖπολογισμοῦ (ἀρθρ. 60), τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ μὴ δυναμένου νὰ περιορίσῃ τὸν κῶλον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς (ὄρα καὶ Η. Ν. Χαριπόλου) ἐν. ἄν. τ. Α, σελ. 513 ἐπ. Χρ. Σγουρίτσα, ἐν. ἄν. τ. Α, 1959, σ. 318). Κατ'ἀπολοουσίαν, δὲν ἀποκλείεται ἔκπαπτός τις σὺνοδος εὖ μόνον νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ χρόνον μακρότερον τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος (ἀρθ. 54) ὀριζομένης ἐλαχίστης τριμήνου διαρκείας τῆς τακτικῆς συνόδου (ὅπως λ. χ. ἡ ἔκτακτος σὺνοδος τῆς I' Βουλευτικῆς Περιόδου διήρμησεν ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1865 μέχρι 5 Ἀπριλίου 1866, βλ. Γ. Φιλαρέτου, ἐν. ἄν.), ὅλλῃ καὶ

νά είναι πολιτικῶς ἀκρίτως σημαντικότερα οἰασθήκατε ἄλλης τακτικῆς συνόδου. Ἐκ τούτων συνέκεται ὅτι καί ἡ περί καταδίωξεως Ἰπουργοῦ τινος πρότασις, δύναται νά υποβληθῆ οὐ μόνον διαρκοῦσης τῆς τακτικῆς ἀλλὰ καί τῆς ἐκτάκτου συνόδου. Ἐκ αὐτοῦ οὐδεμία διάφορος ἕποφίς διατυπώθη ποτέ οὔτε ἦτο δυνατόν νά διατυπωθῆ,

δ) Ἐφόσον, κατὰ τὰ ὑπὸ στ. γ' ἀναπτυχθέντα, ἡ περί καταδίωξεως τοῦ Ἰπουργοῦ πρότασις δύναται νά υποβληθῆ ἐν οἰαδήποτε τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνέδῳ, δηλον καθίσταται ὅτι ὁ νομοθέτης ἀπέβλεπε μετὰ λόγου εἰς τὸ νά παράσχη περισσότερας εὐκαιρίας πρὸς ἀσκήσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς. Τοῦτο εἶχε δι' αὐτόν ἰδιαζόντως προΐχουσαν σημασίαν, -καί οὐχί αὐτὸς καθ' ἑαυτόν ὁ χρόνος (ὅρα κατωτέρω ὑπὸ στοιχείον στ) διὸ καί ἐξεγράφη κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον οἰασθήκατε παρερμηνείας: "μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἡμέρας ἐπομένων τῇ πρόξει βουλευτικῶν συνόδων". Ὁ νομοθέτης δὲν ἠρέσθη εἰς τὴν ἀπλουστεράν διατύπωσιν "τριῶν ἐπομένων τῇ πρόξει συνόδων", ἀλλὰ προέταξε καί τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα "ἡμέρας", οὕτως ὥστε νά παράσχη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εὐχέρειαν εἰς οἰανδήποτε σένοδον, τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ, καί ἂν τελῆ αὕτη, νά ἀσκήσῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν. Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου "ἐπομένως" ἐξέφρασε ρητῶς ὁ νομοθέτης τὴν περί συνεχείας ἀδιακόπου τῶν ἐπικολουθειῶν συνόδων, ἄνευ οἰασθήκατε διακρίσεως αὐτῶν εἰς τακτικὰ καί ἐκτάκτους, βουλήσιν αὐτοῦ.

ε) Τὴν ὡς ἄνω ἀρχὴν τῆς συνεχείας τῶν συνόδων ἐκολουθεῖ ὁ νόμος 3187/1876 καί εἰς τὰ ἀρθ. 22 καί 25 ἡ 2 αὐτοῦ καί μάλιστα πολὺ πέραν τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων. Γνωστὸν ταγχάνει ὅτι μεταξὺ οἰασθήκατε (τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου) καί τῆς ἡμέρας ἐπομένης (τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου) συνόδου τῆς αὐτῆς βουλευτικῆς περιόδου, κρατεῖ παρ' ἡμῖν συνέχεια (*Kontinuitat*), ἐνῶ κρατεῖ, ἀντιθέτως, ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ συνεχείας (*Diskontinuitat*) μεταξὺ δύο βουλευτικῶν περιόδων, ἀφορῶσα οὐ μόνον εἰς τὰ νομοθετικὰ ἀλλ' εἰς τὰ ἐν γένει ἔργα τῆς Βουλῆς. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἀρχὴν οἰασθῆ ὁ νόμος 3187/1876 διὰ τῶν εἰρημένον ἀρθ. 22 καί 25 ἡ 2, καθιερῶν τὴν ἀρχὴν τῆς συνεχείας τῶν συνόδων δύο διαόδων

περιόδων (πρβλ. Ν.Ν. Χαριτσίου, Εν. Αν. τ. Α. σελ. 474 σημ. 3) δίδει επιτρέπει όπως ή ποινική δίωξις του Υπουργού συνεχισθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου σύνοδον τακτικὴν ἢ ἔκτακτον, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκουσιν αὐταὶ εἰς διαφόρους περιόδους. Ἡ σύμφωνος ἐν προκειμένῳ ἐπ' ἀριθ. 20 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1964 γνωμοδότησις Εἰσαγγ. Ἀρείου Πάγου ρητῶς δεχεται ὅτι, "χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας", ὡς "σύνοδος" ἐν τοῖς ἄρθ. 22, 24 καὶ 25 § 2 τοῦ νόμου 9821/1976, δεῖον νὰ νοητῆ "ὁ μόνον ἢ τακτικὴ ἢ ἄλλ᾽ καὶ ἡ ἔκτακτος". Ἀλλ' ἐρωτᾶται: ἐπιτρέπεται εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὅρος, ὡς ἡ σύνοδος", ἐπαναλαμβανόμενος εἰς διόφορα ἄρθρα ἐνδὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου, νὰ νοητῆ κατ' ἄλλα μὲν εἰδικῶς, κατ' ἄλλα δὲ γενικῶς, ἐπομένως δὲ ὡς "σύνοδος" νὰ νοητῆ κατὰ μὲν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ εἰρημένου νόμου μόνον ἢ τακτικὴ, κατὰ δὲ τὰ ἄρθ. 22, 24, 25 § 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἢ τε τακτικὴ καὶ ἡ ἔκτακτος; Ἄν "ἐκ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ τῆς ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας", ὡς "σύνοδος" κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ταῦτα ἄρθρα νοητῆ ὁ μόνον ἢ τακτικὴ ἢ ἄλλ᾽ καὶ ἡ ἔκτακτος; ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ ἕτερος εἰδικὸς λόγος παροχῆς περισσοτέρων ἐγκαιριῶν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἔσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, καθὼς προαίρηται ὑπὸ στ' δ' ἐπιβάλλει ὅπως ὡς "σύνοδος" κατὰ τὸ ἄρθ. 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου νοητῆ ἢ τε τακτικὴ καὶ ἡ ἔκτακτος.

στ) Ἄν ὁ νομοθέτης δὲν ἤθελε ν' ἀποβλέψῃ κυρίως - κατὰ τὰ προειρημένα ὑπὸ στ' δ' καὶ ε - ὅπως παράσχῃ ἐνκαιρίας πρὸς ἔσκησιν τῆς ποινικῆς δίωξις κατὰ πᾶσαν, τακτικὴν ἢ ἔκτακτον, σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὸν χρόνον καθ' ἑαυτὸν, θὰ ἐχώρει εὐθέως εἰς τὴν διατάξιν διατάξιν περί παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων διὰ τῆς παραλεύσεως χρόνου τινὸς τὸν ὅποιον ρητῶς θύβριζεν. Οὕτως ἄλλως τε ἐκράτηεν, εἰ καὶ παραδείγματι, αὐτὸ τὸ πένταγμα τοῦ Ὁλοκαυτωμένου τοῦ 1852 ὀρίζον τετραετὴ τὴν παραγραφὴν (ἄρθ. 204), ὁ καὶ εὐθέως τῶν Ὑπουργῶν νόμος τῆς Ὁλλανδίας τοῦ 1855 ὀρίζον ὡς χρόνον πρὸς παραγραφὴν τὴν πενταετίαν (ἄρθ. 33). Καὶ αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Χ. Τρικοβίη ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ 1875 σχέδιον νόμου περί εὐθέως Ὑπουργῶν, ὀρίζον (ἄρθ. 33) ὅτι τὸ ὄξισποι-

νον εξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν (ὄρα Παράρτημα τῆς ἡμερησίας τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς Νομ.Ζ συν.Α.σελ.15). Μὴ ὀρίσας ὅμως ὁ νόμος ΟΠΣΤ/1876 ὅτι τὸ ἀξιοποιῖνον ἀποσβέννεται διὰ τῆς παραλεύσεως ὀρισμένου χρόνου, σαφῶς ἤμα δεεδήλωσεν ὅτι εἰν ἤθελε νὰ ὑπολογίζωνται εἰς τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς μόνον αἱ τακτικαὶ συνέδοι. Αἰετι, ἐφόσον κατ'ἔτος μόνον εἰς μίαν τακτικὴν συνέδον συνέρχεται ἡ Βουλὴ, εὐλογον εἶναι ὅτι ὁ νομοθέτης θὰ ἤρκειτο νὰ τὰξῃ ὀρισμένου τῆς παραγραφῆς χρόνον, ὡς λ.χ. τριετίαν, καὶ εἰν θὰ ἐξεφρόζετο, καθ'ὸν τρόπον εὔρηται διατετυπωμένη ἐν ἄρθ.8 τοῦ εἰρημένου νόμου ἡ βουδλησις αὐτοῦ.

ζ) Ἐν ἐκ τοῦ συνυπολογισμοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν τακτικῶν συνόδων καὶ τῆς τοχόν παρεμβληθείσης ἐκτάκτου, συντομεύεται ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς καὶ ὀποβαίνει βραχύτερος τῆς τριετίας ἐφόσον ὡς "συνέδος" θὰ ἐνοοῦντο μόνον αἱ τακτικαί, ἐν τοῦτοις σὺδὲν ἔτοπον ἢ παρῆδοξον ἐνοκάρχει ἐν τοῦτω. Αἰετι καὶ εἰς ζῆνας, νεωτέρας, νομοθεσίας ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος ὀρίζεται σύντομος, συντομότερος τῆς καθ'ὀκδοθεσιν τριετίας. Ἐν Αὐστρία λ.χ. ὁ νόμος (VERFASSUNGSGERICHTSHOJGESETZ) τοῦ 1925, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρος καὶ τελευταίως διὰ τοῦ τῆς 11 Ἰουνίου 1947 νόμου, ὀρίζει (§ 80) τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς εἰς ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἰπουργοῦ (ὄρα τὸ κείμενον ἐν L. ADAMORICH, DIE BUNDESVERFASSUNGSGESETZE, 1948, σ. 559, πρβλ. τοῦ αὐτοῦ, HANDBUCH DES ÖSTERREICHISCHEN VERFASSUNGSRECHTS, 5η ἐκδ. ὑπὸ H. SPANNER, 1957, σ. 406). Ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, ὅταν αἱ ζῆναι νομοθεσιαὶ ὀρίζον χρόνον παραγραφῆς 1 ἕως 5 ἔτη, ὀποφύγων ν' ἀναφέρῃ ὀρισμένον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὀποίου ἐπέρχεται ἡ παραγραφῆ, ἐπιθυμῶν ἤμα νὰ δημιουργήῃ διὰ τὴν Βουλὴν περισσοτέρας εὐκαιρίας πρὸς ὄσησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ὀφίσῃ τὸν Ἰπουργὸν ἐπὶ μακρὸν ὕπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς διώξεως, συνῆψε τὴν ἐξέλειψιν τοῦ ἀξιοποιῖνου διὰ τῆς παραγραφῆς μὲ τὴν λῆξιν τριῶν ἡμέσων ἐπομένων τῇ πρῆξει συνόδων ἀδιακρίτως τοῦ εἴδους αὐτῶν, ὀδιαφορῶν ἢ ἐν τινι συγκεκριμένη περιπτώσει ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς θὰ ἦτο πράγματι βραχύτερος πως τῆς τριετίας.

ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ

*Επί τη βάση των όνω έρω και μακράν πύσης *de lege ferenda* απόψεως, αποφαινόμεθα ότι κατά τό καίμενον δίκαιον ή διά της παραγράφης έξέλιψις του άξιοποινου των υπό του νόμου ΟΠΕΤ/1876 (καί του τροποποιητικού τουτου νόμου ΚΕ/1877) προβλεπομένων άξιοποινων πράξεων, εκέρχεται, κατά τά έν άρθ. 8 αυτού οριζόμενα, μετά την λήξιν τριών άρθεως έπομένων τη πράξει τακτικων ή και έκτακτων συνόδων.

Οι γνωμοδοτούντες καθηγηται

*ΝΑΙΟΣ Γ. Κυριακόπουλος

*Αριστόβουλος Ι. Μένεσης

... (The following text is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to contain a detailed discussion or commentary related to the legal provisions mentioned in the header and the main text.)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΚΑΤ/ΜΑ..... ΕΝΔ. ΑΡ.....

№ 614648

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΝΤΟΛΗΣ * ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ / ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ / ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗΣ

(ΑΠΛΗΣ-ΕΠΕΙΓΟΥΣΗΣ-ΥΠΕΡΕΠΕΙΓΟΥΣΗΣ) ΑΥΣ. ΑΡΙΘ.....

N. 1489 (531/64) 300

Ε.Υ. 94/63

* Αναλόγως της περιπτώσεως διαγράφονται αι περιττά λέξεις

ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ :				ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ			
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :				ΠΙΣΤΩΣΕΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓ/ΣΜΩΝ			ΣΥΝΟΛΟΝ
ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ	ΠΟΛΙΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ	ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ	ΠΟΣΟΝ ΕΝΤΟΛΗΣ	ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ	ΕΞΟΔΑ	
Karabouziou 17 Αθῆναι 1172040 Μπακορία 17 Αθῆναι							
Ορ. Γεωργίου Μάνεση Καθηγητή Νομικής Θεσσαλονίκη ΑΒ	Θεσσαλονίκη	Αγ. Σοφίας 22		25000	26	3	25029
ΕΙΔΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ :							25029

ΕΚΔΟΣΗ
 ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ
 ΕΠΕΙΓΟΥΣΗΣ

ΕΝΤΕΛΛΕΤΑΙ Ο ΤΑΜΙΑΣ ΟΠΩΣ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΔΡΧ. :

ΕΙΣΠΡΑΧΘΗ
Ο ΤΑΜΙΑΣ

Εν

Αθήνα, 3/12/1964

ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

(Signature)

Είδ. Σύμβουλοι	Όργ. Θέσεις	Υπηρ.	Βασ. Μισθ.	Επιδ. Ακρ.	Έξοδα Παρασ.	Έξοδα Κιν.	Συμβ. Έπιτ.	Σύνολον	Παρατηρ.
1. Δημ. Συνοδινός	5	4	6438	250	3000	1250	500	11.468	Άναθ. Έπιπ. Έλέγχ
2. Άποστ. Άναστασίου			6438	250	3000	1250	-	10.968	Κινημ. Ταινιών
3. Έμμ. Μάρκογλου			6438	250	3000	-	-	9.688	-
4. Γεωρ. Μπέρτσος			6438	250	3000	-	-	9.688	-

<u>Είδ. Συνεργάται</u>	20	16							
1. Άλεξ. Μελετόπουλος			9000						
2. Άριστ. Τζάθας			9000						
3. Νικολ. Διναρδάτος			7500						
4. Άλκ. Ζαφειρόπουλος			7500						
5. Βιργ. Τσουδερού-Παπαδάτου			7000						
6. Δημ. Φιλδισάκος			6000	-	-	-	500	6.500	Έλεγ Ταιν.
7. Κορν. Ποιητίδης			5000						
8. Μιχ. Λεφάκης			5000						
9. Ίδων Μοσχοβίτης			5000						
10. Φαίδ. Μόρφης			5000						
11. Ίωαν. Καρροφύλας			4000						
12. Βικ. Νέτας			4000						
13. Κων. Λιανός			6500						
14. Νικ. Γεωργιάδης			5500						
15. Γεωργ. Παπουτσάκης			4500						
16. Σωτ. Κοντάκος			9000						
17. Ίωάν. Μπέττος			5000						

*Αρθ. Πρωτ. 20. Γνωμ.

Π ρ ο ς
Τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
Ἐ ν τ α Ὑ θ α .

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ἰμῶν ὅτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων, περὶ ὧν τὸ ὑπ' ἀριθ. Β.Π. 9/1964 ἔγγραφον Ἰμῶν, ἡ ἡμετέρα γνώμη εἶναι ἡ ἑξῆς :

Α'. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου ΦΠΣΤ τῆς 22/12/1876 / δημοσιευθέντος τῆ 23/2/1887/ " περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ἰπουργῶν ", ἰσχύοντος καὶ νῦν κατὰ πάσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ν. 1443/1950 καὶ τῆς ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως ὑπὸ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος /1952/, ὁρίζει ὅτι τὸ ἀξιοποινὸν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῆ πράξει βουλευτικῶν συνόδων, ἐὰν δὲ τὸ ἀδίκημα διαπραχθῆ διαρκούσης τῆς συνόδου ἢ παραγραφῆ αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης συνόδου .

Τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου τοῦτου λαλεῖ γενικῶς περὶ " συνόδων " χωρὶς νὰ προσδιορίζηται ἐν αὐτῷ ἢ ταῖς λοιπαῖς διατάξεσι τοῦ νόμου ΦΠΣΤ ἢ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτὸν νόμου ΧΕ/1877 τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δηλ. τακτικῆς μόνον ἢ καὶ ἐκτάκτου, μολονδὲ τὰ κατὰ τὴν νομοθέτησιν τῶν νόμων τούτων ἰσχύον Σύνταγμα /1864/ διέκρινε τὴν/β συνόδον εἰς τὰ δύο ταῦτα εἶδη αὐτῆς /ἄρθρ. 37/ ἐδ. 1/, ἅτινα καὶ τὸ νῦν ἰσχύον Σύνταγμα /1952/ διετήρησεν /ἄρθρ. 37 ἐδάφ. 1, 54, 60 / .-

Ἀδῶν τῆς γενικότητος τοῦ ὅρου " σύνοδος " ὑπεστηρίχθη ὅτι ὡς τοιοῦται νοοῦνται ἐν τῷ μνησθέντι ἄρθρῳ 8 οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ ἔκτακται, συγχρόνως δ' ἐπεκρίθη τὸ ἄρθρον τοῦτο διότι τάσσει λίαν σύντομον χρόνον παραγραφῆς /βλ. 1 Ἀραβαντινοῦ, Πράγματα περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν Ἰπουργῶν, 1880, / 25 σελ. 254, Κ. Γεωργοπούλου, μαθήματα Συνταγματικοῦ Δικαίου, 1958, σελ. 152. Ὁ Ν.Ν. Σαρτζπολος, Ἑλλην Σύνταγμ. Δικ., Α. α915, 18 σελ. 240 παρετήρησε μὲν ὅτι ἡ ἐν ἄρθρῳ 8 προθεσμία τῆς παραγραφῆς " εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον βραχεῖα ", δὲν ἐξέφρασεν ὁμως γνώμην περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου " σύνοδοι " / . Ἀντιθέτως ὑπεστηρίχθη ὅτι ὡς σύνοδοι νοοῦνται ἐν τῷ 8 μόνον αἱ τακτικαί, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἔκτακτοι /Χ. Σγουρίτσα, Συνταγ. Δικαίον Α, 1959, 42 σελ. 410, Α, Βαμβέτσου. Αἱ παρεκβάσεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, 1960, σελ. 40 - 41 / .-

Τὸ γεγονός ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Νόμου δὲν διακρίνει τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δὲν ἀρκεῖ νὰ στηρίξῃ ἐρμηνείαν ὅτι ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ 8 ὡς σύνοδος νοεῖται καὶ ἡ ἔκτακτος. Διὰ τῆς λογικῆς ἐρμηνείας δέον νὰ ἀνευρεθῇ ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐννοία τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 συνόδου. Βούλησις δὲ καὶ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου τοῦ ν. ΦΠΣΤ, ρυθμίζοντος τὰ τῆς εὐθύνης τῶν Ἰπουργῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιταγῆς τοῦ Συντακτικοῦ Νομοθέτου ἐν ἄρθρῳ 80 καὶ 3 τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος /1864/ ἦτο προφανῶς νὰ καταστήσῃ κατ' ἔκτασιν καὶ κατὰ χρόνον δυνατὴν ἐν τῇ πράξει τὴν πραγμάτωσιν τῆς Ἰπουργικῆς εὐθύνης. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι :

././.

α/ Αί πράξεις, δι' ας ὁ Ἰπουργὸς δύναται νὰ κατηγορηθῆ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ ν. ΦΠΣΤ οὐχὶ εἰδικῶς /ἀναλυτικῶς/, ὡς ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ, ἀλλὰ συνθετικῶς κατ' ἐβρυτάτας κατηγορίας περιλαμβανοῦσης καὶ πάσαν ἄλλην, πρᾶξιν, ἣτις δὲν θὰ εἶχεν εἰδικῶς προβλεφθῆ ἐν τῷ ἀντιθέτῳ νομοτεχνικῷ συστήματι τῆς εἰδικῆς ἀναγραφῆς ἐκάστης πράξεως.

β/ Τὰ ἄρθρα 12-14 καὶ 17-35 τοῦ ν. ΦΠΣΤ ἀναγράφουσι τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διαδικασίαν τῆς ποινικῆς διώξεως ὡς διεξακτέαν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον ἢ ἐν συνεχείᾳ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου, ἐπιβαλλομένης οὕτω τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων /περὶ ἧς βλ. Ν.Ν. Σαριπόλου αὐτόθι 27 σελ., 474 σημ. 3 /, καί περ ἀνηκουσῶν εἰς διαφόρους περιόδους προδήλως χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας. Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τούτου σκοποῦ συναγεται ὅτι ἐν τοῖς ἄρθροις 22, 24 καὶ 25 ὡς σύνοδος νοεῖται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκτακτος.

γ/ Ἐνῷ ὁ αὐστριακὸς περὶ εὐθύνης Ἰπουργῶν νόμος τῆς 25/7/1867 /βλ. εὐτόν ἐν 1911, σελ 371-378/, ὅστις κυρίως ἐπετέλεσε τὴν βᾶσιν τοῦ Νόμου ΦΠΣΤ /βλ. Σαριπόλου, αὐτόθι σελ. 228 σημ. 5 /, ἔτασσε βραχυτάτην παραγραφὴν /ὄρισας ἐν καὶ 27 ὅτι " ἡ δίωξις τοῦ Ἰπουργοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου καθεὶ οὕτω ἐπιτρεπτή ἐάν ἡ κατηγορία δὲν ἔχη ἐγερθῆ ἐν τῇ μετὰ τὴν παράνομον πρᾶξιν ἀμέσως ἐπομένη βουλευτικῇ συνόδῳ, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πρᾶξις ἐγένετο κατὰ πρῶτον γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως δημοσίου τινὸς λογαριασμοῦ, ἐν τῇ βουλευτικῇ ἐκείνῃ συνόδῳ καθ' ἣν ὁ λογαριασμὸς ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν "/, ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἀπέστειρε τὸν βραχυτάτον χρόνον παραγραφῆς ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ ματαιοῦντα ἐν τῇ πρᾶξει σχεδὸν πλήρως τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου, ἀναγράφας τρεῖς βουλευτικὰς συνόδους, Ἐξέσπισεν οὕτω ρυθμίσειν συνάδουσαν πρὸς τὰ ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τοῖς νομοθεσίαις κρατοῦντα, καθ' ἃ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Βουλῆς πρὸς ποινικὴν δίωξιν τῶν Ἰπουργῶν ἐνδείκνυται μὲν νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βραχύς, οὐχὶ ὅμως βραχυτάτος /βλ. Ι. Ἀραβαντινοῦ, αὐτόθι καὶ 25 Δ. Κυριακοῦ-Α. Διομήδους Ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος, τομ. Β' 1904 σελ./.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω συναγεται ὅτι ὡς " σύνοδοι " ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. ΦΠΣΤ νοοῦνται μόνον αἱ τακτικαί, οὐχὶ δὲ καὶ ἔκτακτοι διότι αὗται, συγκαλούμεναι ἐλευθέρως ὡσαύτως κριθῆ εὐλόγον /ἄρθρ. 37 ἑδαφ. 1 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952 / καὶ δυνάμεναι νὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἐλάχιστον χρόνον / ἄτε μὴ ὀριζομένου ἐν τῷ Συντάγματι κατωτάτου ὅριου διάρκειας αὐτῶν / καθιστῶσι τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Βουλῆς πρὸς δίωξιν τῶν Ἰπουργῶν βραχυτάτον καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπτώσειν ἐκ τῶν τριῶν συνόδων αἱ δύο εἶναι τακτικαί, δεδομένου ὅτι τὸ κατώτατον ὄριον διάρκειας τῆς τακτικῆς συνόδου εἶναι τρεῖς μόνον μῆνες / ἄρθρ. 54 καὶ 2 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952/. Συναγεται ἐπίσης ὅτι αἱ διὰ τὴν παραγραφὴν ἀπαιτούμεναι τρεῖς τακτικαὶ σύνοδοι δύνανται νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἢ καὶ ἄλλης περιόδου.

Β'. Ἐπί τοῦ λοιποῦ περιεχομένου τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἐρωτημάτων συναπτομένου πρὸς ὄρισμένα πραγματικά γεγονότα / ἥτοι πρὸς ὄρισμένας ληξάσας βουλευτικὰς συνόδους καὶ τὸν ἐν σχέσει πρὸς αὐτὰς ζητούμενον ὡς συμπληρωθέντα ἢ μὴ χρόνον παραγραφῆς / ὅθεν δυναμὲθα νὰ γνωμοδοτήσωμεν διότι ἡ Εἰσαγγελία Ἀρείου Πάγου γνωμοδοτεῖ ἐπὶ καθαρώς νομικῶν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος / ὡς ἀνωτέρω στοιχ. Α / ἀσχέτων πρὸς συγκεκριμένην περιπτώσιν πραγματικῶν γεγονότων ὑποβληθεῖσαν ἢ τυχὸν ἀποβληθησομένην εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, οἷον εἶναι καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 80 τοῦ Συντάγματος δικαστήριον διὰ τοὺς Ὑπουργούς. -

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεπσαγγελεὺς

/ Νικ. Καλιμπουλος / . -

[Faded text containing references and commentary, partially illegible]

τὸ γινώσκω καὶ μόνον, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ άρθρου 80 ἀναφέρεται πρὸς αὐτὰς τῆς συνέλευσης, ὅθεν ἀρκεῖ νὰ εἰρησυσταῖ ὅτι ἐν τῇ εἰρησυσταῖ ἄρθρῳ 8 ὡς συνέλευσις νομιμῆς καὶ ἡ ἀκεχρῆτος. Διὸ τῆς λογικῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν ἢ ἀνεπαρκῆς ἢ ἀσύντακτοι καὶ ἀνεπιτάκτοι καὶ ἐπιτάκτοι ἢ ἐπιτάκτοι ἐν τῇ συνέσει ὡς συνέλευσις. Κοιτῆσαι δὲ καὶ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου τοῦ ν. 3127, καθάπερ καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἴκωσθων εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιταγῆς τοῦ Συνταγματικῆς Κοινοβουλίου ἐν ἄρθρῳ 80 καὶ 2 τοῦ τότε ἱσχυροῦς Συντάγματος / 1864 / ἥτοι κεραιθεὶς ὡς κατὰ οὐσίαν κατ'ἐπίστασιν καὶ κατὰ χρόνον δυνατὴν ἐν τῇ πράξει τὴν πραγματικῶν τῆς Ὑπουργικῆς ἐθεσίης. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι :

- 1.— 'Ο νόμος ΠΠΣΤ " περί εθθύνης 'Υπουργών " έδημοσιεύθη τήν 23 Φεβρουαρίου 1877, τήν δέ 11 Μαρτίου συνεπληρώθη διά τοῦ νόμου Χ.Β. " περί μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων τοῦ περί εθθύνης 'Υπουργών ". Κατά τὰ μεσολαβήσαντα ἀπό τοῦ 1863 ἔτη εἶχον γίνει ἀρκεταί ἔκτακτοι σύνοδοι, ἐγνώριζεν ἐπομένως καί ἐκ τῆς πράξεως ὁ νομοθέτης τήν διαφοράν μεταξύ τακτικῆς καί ἐκτάκτου συνόδου. Συγκεκριμένως εἶχον γίνει ἔκτακτοι σύνοδοι
- 'Εν πλήρει γνώσει ἐπομένως τῶν πραγμάτων ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν μεταξύ τακτικῆς καί ἐκτάκτου συνόδου .
- 2.— 'Ο μόνος παρ' ἡμῖν εἰδικῶς ἀσχοληθεῖς μέ τήν ἐρμηνείαν τοῦ ἀνωτέρω νόμου καί γενικῶς μέ τὸ θέμα τῆς εθθύνης τῶν 'Υπουργῶν ὁ Ι. 'Αραβαντινός, ρητῶς ἀποφαίνεται ὅτι κατά τήν ἔννοιαν τοῦ ἡμετέρου νόμου συνυπολογίζονται διά τόν προσδιορισμόν τῆς παραγραφῆς καί αἱ ἔκτακτοι σύνοδοι. Μόνον δέ DE LEGE FERENDA ἐπικρίνει τὸ ἔδοχομένως σύντομον τῆς παραγραφῆς . Ι. 'Αραβαντινοῦ: Πραγματεία περί εθθύνης ἡγεμόνων καί ὑπουργῶν 1880 / σελ. 253, 254 / .
- 3.— 'Ο νομοθέτης μή θεσπίσας τήν ἀπόσβεσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς διά τῆς παρελευσεως ὠρισμένου χρόνου, δέν ἐπέδωσε σημασίαν εἰς τὸ γεγονός τοῦτο, . 'Απέδωσε σημασίαν εἰς τήν ὑπαρξίν εὐκαιριῶν πρὸς ἀσκήσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς. Καί πᾶσα σύνοδος ἀποτελεῖ τοιαύτην εὐκαιρίαν. Δοθέντος δέ ὅτι οὐδαμῶς ἀποκλείεται ἡ ἔκτακτος σύνοδος, νά εἶναι ὄχι μόνον μακροτέρα ἀλλά καί πολιτικῶς σημαντικωτέρα ἀπό τήν τακτικὴν οὐδαμῶς δικαιολογεῖται ὁ ἀποκλεισμός τῆς ἐκτάκτου, διά τόν ὑπολογισμόν τῆς παραγραφῆς. 'Αντιθέτως ἂν ἤθελε νά ὑπολογίζωνται μόνον αἱ τακτικαὶ σύνοδοι θά ἤρκετο νά ἀναφέρῃ τόν χρόνον, διότι κατ' ἔτος μῶμομ μία τακτικὴ σύνοδος λαμβάνει χώραν .
- 4.— Προκειμένου περί ἐρμηνείας ἀσαφοῦς ποινικῆς διατάξεως — ὡς ἡ προκειμένη — θά ἦτο ἄντικρως ἀντιθέτον πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἐρμηνευτικοὺς κανόνας, ἂν ἠρμηνεθετο εἰς βάρος τοῦ κατηγορουμένου καί δὴ ἂν τοῦτο ἐγένετο ἀντιθέτως πρὸς τὸ σαφές γράμμα τοῦ νόμου, βάσει λογικῶν συμπερασμάτων χωρὶς οὐδεμίαν ἔνδειξιν νά ὑπάρχη περί τοῦ ὅτι τοιαύτη ἦτο ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου .

[29.1]
Επιτομή

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Εν Αθήναις τῇ 13ῃ Οκτωβρίου 1964

Ἀριθ. Πρωτ. 20 . Γνωμ.

Π ρ ό ς

Τόν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Ε ν τ α ὐ θ α

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων, περὶ ὧν τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 9/1964 ἔγγραφον ὑμῶν, ἡ ἡμετέρα γνώμη εἶναι ἡ ἑξῆς. -

Α. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου ΦΠΣΤ τῆς 22/12/1876 (δημοσιευθέντος τῇ 23/2/1887) " περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ἱπουργῶν", ἰσχύοντος καὶ νῦν κατὰ πάσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ν. 1443/1950 καὶ τῆς ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως ὑπὸ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος (1952), ὁρίζει ὅτι τὸ ἀξιόποινον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει βουλευτικῶν συνόδων, ἐὰν δέ τὸ ἀδίκημα διαπραχθῇ διαρκούσης τῆς συνόδου ἢ παραγραφῆ αὐτοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης συνόδου. -

Τὸ γράμμα τοῦ ἁρθρου τοῦτου λαλεῖ γενικῶς περὶ " συνόδων " χωρὶς νὰ προσδιορίζηται ἐν αὐτῷ ἢ ταῖς λοιπαῖς διατάξεσι τοῦ νόμου ΦΠΣΤ ἢ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτόν νόμου ΧΕ/1887 τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δηλ. τακτικῆς μό-
νον ἢ καὶ ἐκτάκτου, μολονδὶ τὰ κατὰ τὴν νομοθέτησιν τῶν νόμων τοῦτων ἰσχύον
Σύνταγμα (1864) διέκρινε τὴν σύνοδον εἰς τὰ δύο ταῦτα εἶδη αὐτῆς (ἄρθρ. 37
ἔδ. 1), ἅτινα καὶ τὸ νῦν ἰσχύον Σύνταγμα (1952) διετήρησεν (ἄρθρ. 37 ἔδ. 1,
54, 60). -

Λόγω τῆς γενικότητος τοῦ ὅρου "σύνοδος" ὑπεστηρίχθη ὅτι ὡς τοιαῦται νο-
οῦνται ἐντῷ μνησθέντι ἁρθρῳ 8 οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκτακτοί,
συγχρόνως δ' ἐπεκρίθη τὸ ἄρθρον τοῦτο διότι τάσσει λίαν σύντομον χρόνον
παραγραφῆς (βλ. 1 Ἀραβαντινοῦ, Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ
τῶν Ἱπουργῶν, 18880, (25 σελ. 254, Κ. Γεωργοπούλου, μαθήματα Συνταγματικοῦ Δι-
καίου, 1958, σελ. 152. Ὁ Ν. Ν. Σαρίπολος, "Ἑλλην Σύνταγμ. Δικ.", Α. α915, (18 σελ.
240 παρετήρησε μὲν ὅτι ἡ ἐν ἁρθρῳ 8 προθεσμία τῆς παραγραφῆς " εἶναι ὑπὲρ
τὸ δέον βραχεῖα", δὲν ἐξέφρασεν ὅμως γνώμην περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου
"σύνοδοι"). Ἀντιθέτως ὑπεστηρίχθη ὅτι ὡς σύνοδοι νοοῦνται ἐν τῷ ἁρθρῳ 8
μόνον αἱ τακτικαί, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἐκτακτοί (Χ. Σγουρίτσα, Συνταγμ. Δίκαιον
Α, 1959, (42 σελ. 410, Α, Βαμβάτσου. Αἱ παρεμβάσεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πο-
λιτεύματος, 1960, σελ. 40 - 41). -

Τὸ γεγονός ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ νόμου δὲν διακρίνει τὸ
εἶδος τῆς συνόδου, δὲν ἀρκεῖ νὰ στηρίξῃ ἐρμηνείαν ὅτι ἐν τῷ εἰρημένῳ ἁρθρῳ
8 ὡς σύνοδος νοεῖται καὶ ἡ ἐκτακτος. Διὰ τῆς λογικῆς ἐρμηνείας δέον νὰ ἀνευ-
ρεθῆ ἢ βούλησις τοῦ νομοθέτου καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐννοία τῆς ἐν τῷ ἁρθρῳ -8-
συνόδου. Βούλησις δὲ καὶ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου τοῦ ν. ΦΠΣΤ, ρυθμίζοντος τὰ
τῆς εὐθύνης τῶν Ἱπουργῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιταγῆς τοῦ Συντακτικοῦ Νομοθέτου
ἐν ἁρθρῳ 80 & 3 τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος (1864) ἦτο προφανῶς νὰ κατα-
στήσῃ κατ' ἐκτασιν καὶ κατὰ χρόνον δυνατὴν ἐν τῇ πράξει τὴν πραγμάτωσιν τῆς
Ἱπουργικῆς εὐθύνης. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι:

///

α) Αί πράξεις, δι' ἃς ὁ Ἵπουργὸς δύναται νὰ κατηγορηθῆ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἄρθροισι 1 καὶ 2 τοῦ ν. ΦΠΣΤ οὐχὶ εἰδικῶς (ἀναλυτικῶς), ὡς ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ, ἀλλὰ συνθετικῶς κατ' ἐυρυτάτας κατηγορίας περιλαμβανοῦσης καὶ πάσαν ἄλλην, πράξιν, ἥτις δὲν θὰ εἶχεν εἰδικῶς προβλεφθῆ ἐν τῷ ἀντιθέτῳ νομοτεχνικῷ συστήματι τῆς εἰδικῆς ἀναγραφῆς ἐκάστης πράξεως.-

β) Τὰ ἄρθρα 12-14 καὶ 17-35 τοῦ ν. ΦΠΣΤ ἀναγράφουσι τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διαδικασίαν τῆς ποινικῆς διώξεως ὡς διεξακτέαν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον ἢ ἐν συνεχείᾳ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου, ἐπιβαλλομένης οὕτω τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων (περὶ ἧς βλ. Ν. Ν. Σαριπόλου αὐτόθι (27 σελ., 474 σημ. 3), καὶ περ ἀνηκουσῶν εἰς διαφόρους περιόδους προδήλως χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας. Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τούτου σκοποῦ συνάγεται ὅτι ἐν τοῖς ἄρθροισι 22, 24 καὶ 25 ὡς σύνοδος νοεῖται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκτακτος.-

γ) Ἐνῶ ὁ αὐστριακὸς περὶ εὐθύνης Ἵπουργῶν νόμος τῆς 25/7/1867 (βλ. αὐτόν ἐν

1911, σελ. 371-378), ὅστις κυρίως ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τοῦ Νόμου ΦΠΣΤ (βλ. Σαριπόλου, αὐτόθι σελ. 228 σημ. 5), ἔτασσε βραχυτάτην παραγραφὴν (ὀρίσας ἐν & 27 ὅτι " ἡ δίκαιος τοῦ Ἵπουργοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου παύει οὕσα ἐπιτρεπτή ἐάν ἡ κατηγορία δὲν ἔχη ἐγερθῆ ἐν τῇ μετὰ τὴν παράνομον πράξιν ἀμέσως ἐπομένη βουλευτικῇ συνόδῳ ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πράξις ἐγένετο κατὰ πρῶτον γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως δημοσίου τινὸς λογαριασμοῦ, ἐν τῇ βουλευτικῇ ἐκείνῃ συνόδῳ καθ' ἣν ὁ λογαριασμὸς ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν"), ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἀπέστερξε τὸν βραχυτάτον χρόνον παραγραφῆς ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ ματαιοῦντα ἐν τῇ πράξει σχεδὸν πλήρως τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου, ἀναγράφας τρεῖς βουλευτικὰς συνόδους, ἑθέσπισεν οὕτω ρυθμίσειν συνάδουσαν πρὸς τὰ ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ ταῖς νομοθεσίαις κρατοῦντα, καθ' ἃ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Βουλῆς πρὸς ποινικὴν δίκαιον τῶν Ἵπουργῶν ἐνδείκνυται μὲν νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον βραχύς, οὐχὶ ὁμως βραχυτάτος (βλ. Ι. Ἀραβαντινοῦ, αὐτόθι & 25 Δ. Κυριακοῦ-Α. Διομήδους Ἑρμηνεῖα τοῦ Συντάγματος, τομ. Β. 1904 σελ.).

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω συνάγεται ὅτι ὡς "σύνοδοι" ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. ΦΠΣΤ νοεῖται μόνον αἱ τακτικαί, οὐχὶ δὲ καὶ ἔκτακτοι διότι αὗται, συγκαλούμεναι ἐλευθέρως ὁσάκις κριθῆ εὐλογον (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952) καὶ δυνάμεναι νὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἐλάχιστον χρόνον (ἄτε μὴ ὀριζομένου ἐν τῷ Συντάγματι κατωτάτου ὁρίου διαρκείας αὐτῶν) καθιστῶσι τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Βουλῆς πρὸς δίκαιον τῶν Ἵπουργῶν βραχυτάτον καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπτώσει ἐκ τῶν τριῶν συνόδων αἱ δύο εἶναι τακτικαί, δεδομένου ὅτι τὸ κατώτατον ὄριον διαρκείας τῆς τακτικῆς συνόδου εἶναι τρεῖς μόνον μῆνες (ἄρθρ. 54 & 2 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952). Συνάγεται ἐπίσης ὅτι αἱ διὰ τὴν παραγραφὴν ἀπαιτούμεναι τρεῖς τακτικαὶ σύνοδοι δύνανται νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἢ καὶ ἄλλης περιόδου.-

Β. 'Επί του λοιπού περιεχομένου των εν τῷ ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἐρωτημάτων συναπτομένου πρὸς ὠρισμένα πραγματικά γεγονότα (ἤτοι πρὸς ὠρισμένας ληξάσας βουλευτικὰς συνόδους καὶ τὸν ἐν σχέσει πρὸς αὐτάς ζητούμενον ὡς συμπληρωθέντα ἢ μὴ χρόνον παραγραφῆς) δὲν δυνάμεθα νὰ γνωμοδοτήσωμεν διότι ἡ Εἰσαγγελία Ἀρείου Πάγου γνωμοδοτεῖ ἐπὶ καθαρῶς νομικῶν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος (ὡς ἀνωτέρω στοιχ. Α) ἀσχέτων πρὸς συγκεκριμένην περίπτωσιν πραγματικῶν γεγονότων ὑποβληθεῖσαν ἢ τυχόν ὑποβληθησομένην εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, οἷον εἶναι καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 80 τοῦ Συντάγματος δικαστήριον διὰ τοὺς Ὑπουργούς.-

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

Ὁ παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς

(Μιχ. Καλιμόπουλος). π-

ΦΤΕΤ' αρι' ενδιγ' κορυ-
 1377

1. Ο ναυορ ~~επιφανεια~~
 πωρ ιδιωματων ημ' ~~αποτα~~
 23 Φεβρουαριου 1877, ημ' δ'
 11 Μαρτιου αρι' ενδιγ' κορυ-
 δεσ τοσ ναυορ Ν.Ε. η αρι' ημ' ο
 πυριου τωτ' τελειου το
 αρι' ενδιγ' κορυπ' κατ'
 τα γεωμετρικα ασοσ τοσ
 1863 ετ' εφορ ημ' ενδιγ' κορυ-
 μεντα αρι' ενδιγ' κορυ-
 ενδιγ' κορυπ' ημ' ενδιγ' κορυ-
 ο' ενδιγ' κορυπ' ημ' ενδιγ' κορυ-
 ημ' ενδιγ' κορυπ' ημ' ενδιγ' κορυ-
 μεντα αρι' ενδιγ' κορυ-
 εφορ ημ' ενδιγ' κορυ-
 ημ' ενδιγ' κορυπ' ημ' ενδιγ' κορυ-

^{αυρα} ^{εσθρα}
 εν φωνη (τω) απαγγελου
 ε νομοθετῶν νομοθετων αριστων
 δειξινον γελουσαν ταυτην
 ναι εκταυτοσ ονομα.

2. Ο γους οαυ υπω δεικναι
 αφορητικῶν γη λην εφηνωτα
 τω κωλυου νομου ναι φη-
 ρισις γη το δευτῳ εσθρα
 τωι οαορητων ο. λ. ποταμῶν
 πωτων ασογανωτα ο. ναυ
 λην εννοιασ τωι ενωλεπα
 νομου οου ασογανωτα δα
 τωι οσοδωρετων τῶν οαυ
 φησιν ναι α' ενωλετων
 ονομα. Μοι δ' δε λεγε
 φερεντα εσπινα το ναυ
 νομικωσ ουλογοσ τῶν οαυ φησιν

faint handwritten notes in the left margin, including the word "Αδελφον" and other illegible text.

1875 15/12/1876

Dapad. allogg. sprud.
ay. 233

O voyo fuyifela ay 19/12/75
ay a'anyvoss.

De 1877 yoye sulantow
16/5/1877. Zorodo

ay b' anyvoss fuyifela
ay 8/12/1876
ay. 160

ay f' anyvoss ay 4/Mapda
1877
ay. 438

Είδ. Σύμβουλοι	Όργ. θέσεις	Υπηρ.	Βασ. Μισθ.	Επιδ. Ακρ.	Έξοδα Παρασ.	Έξοδα Κιν.	Συμβ. Έπιτ.	Σύνολον	Παρατηρ.
Δημ. Συνοδινός	5	4	6438	250	3000	1250	500	11.468	Άναθ. Έπιπ. Έλέγχ
ΞΑποστ. Άναστασίου			6438	250	3000	1250	-	10.968	Κινημ. Ταινιόγ
Έμμ. Μάρκογλου			6438	250	3000	-	-	9.688	-
Γεωρ. Μπέρτσος			6438	250	3000	-	-	9.688	-

<u>Είδ. Συνεργάται</u>	20	16							
Άλεξ. Μελετόπουλος			9000						
Άριστ. Τζάθας			9000						
Νικολ. Διναρδάτος			7500						
Άλκ. Ζαφειρόπουλος			7500						
Βιργ. Τσουδεροϋ-Παπαδάτου			7000						
Δημ. Φιλδισάκος			6000	-	-	-	500	6.500	Έλεγχ Ταιν.
Κορν. Ποιητίδης			5000						
Μιχ. Λεφάκης			5000						
Ίδων Μοσχοβίτης			5000						
Φαίδ. Μόρφης			5000						
Ίωαν. Καρροφύλας			4000						
Βικ. Νέτας			4000						
Κων. Λιανός			6500						
Νικ. Γεωργιάδης			5500						
Γεωργ. Παπουτσάκης			4500						
Σωτ. Κοντάκος			9000						
Ίωάν. Μπέττος			5000						

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΥΑΡΟ ΣΑΠΟΡΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ Κ. ΔΟΒΑ

[31-1] ΑΘΗΝΑΪΚΗ

ΑΥΛΙΚΟΙ

18-12-64

ΟΙ ΗΡΑΚΛΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ ΥΠΟΝΟΜΕΥΤΑΙ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

ΕΡΕΥΝΑ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΗΣ «ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ»

11^{ον}

«Ο Κομμουνιστής, γράφει ο Δ. Πουρμάρας, καταδιωχθείς ως στασιαστής, ελοιορκήθη υπό στρατού εις ένα πύργον της περιφερείας Οϊτύλου και απεκλείσθη των εκλογών διά μιας παρανόμου και άνοήτου καταδίξης. Δι' αναλόγων μεθόδων δεσποτισμού και άνελευθέρας άγριότητος απεκλείσθη των εκλογών έν Μεσολογγίω και ο Τριζοΐτης. Μόνον του Δεληγεώργη έφείσθη ο «Τζομπές», διά να μη στερηται ή Βουλή έ-

νός τουλάχιστον άρχηγού άντιπολιτεύσεως».

Ο βασιλόπαις Νικόλαος άποκαλύπτει στα Άπομνημονεύματά του ότι υπήρχε σχέδιον δολοφονίας του Κομμουνιστού. Άλλ' ο Γεώργιος, που ήθελε την ήρεμα του, δέν έδινε τή συγκατάθεσί του. Έκτοτε, όμως, ο Κομμουνιστής και ο Τριζοΐτης ένεργήσαν στον μαύρο πίνακα της Αύλης.

«ΡΤΠΑΡΩΤΑΤΟΙ ΚΟΛΑΚΕΣ»

Ο Θ. Φλοφαΐτης, ένας από

ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑΝ :
ΕΙΣ ΤΗΝ 7^{ην} ΣΕΛΙΔΑ

Οι BEATLS ^{31-23,} ΣΤΟ IGLOO

ΟΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΙ GERMAN BEATLS
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ "IGLOO,"

Γω. Δροσπούλου 64 (Φωκ. Νέγρη)

Ξεφάντομα μέχρι πρωίας

Τηλεφωνήσατε 831.225

ΑΥΛΙΚΟΙ

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τους κορυφαίους Έλληνας συνταγματολόγους, έγραψε στο «Συνταγματικών Δικαίων» του (σελίδες 192) τα εξής:

«Η Ιστορία έβεβαίωσε ότι οι περί τον βασιλέα έθιζόμενοι εις την θεραπείαν του ήγεμόνος γίνονται χαμερπέστατοι και ρυπαρώτατοι κόλακες, βδέλλαι των βασιλέων και των λαών. Έντεθεν και η λέξις αυλικός μετέπεσε εις την σημασίαν του κατά τέχνην άσκούντος την κόλακειαν, δηλαδή του θεραπευτικού των δυνατών... Δι' ό έθεωρείτο επονεϊδιστον έκπαλαι το έχειν την φήμην αυλικού (τό «αυλικόν άκουσαι» κατά Πλουταρχον) και κατερωγενέτο η «αυλική περιέργεια», ως άποκαλεί ταύτην ό Πλουταρχος».

Αναφερόμενος δ' έν συνεχεία στην «καμαρώλλα» γράφει:

«Τπό το ισπανικόν δέ όνομα καμαρώλλα, υποκοριστικόν του capote (δομάτιον) δηλοϋται ειδικώτερον η αυλή έν τη προκειμένη κακή σημασία της, κυβέρνησις δηλαδή άπόκρυφος, ήτις ένθρονισμένη εις τά βασιλικά δομάτια έπυροατεί συγχάσις της υπεύθινου κυβέρνησεως η άντιστατεί προς αυτήν επιβούλις, επί βλάβη των δημοσίων συμφερόντων».

ΛΗΣΤΟΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΚΟΜΠΙΝΑΔΟΡΟΙ

Τπό την άπαισίαν και ειδεχθή μορφήν της καμαρώλλας ειδε πάντοτε ό έλληνικός λαός την αυλήν, τους δέ αυλικούς ως «χαμερπεστάτους και ρυπαρωτάτους κόλακας», που, κάτω από μια ανεπίτρεπτη σπουδαιοφάνεια, αυτοί, οι κενώτεροι και άσημότεροι των ανθρώπων, έκολάκευσαν τά πάθη και τίς αδυναμίες των βασιλέων, για να εξυπηρετήσουν τά δικά τους συμφέροντα.

Στην έλληνική ιστορία των νεωτέρων χρόνων υπήρχε πάντοτε μια αυλή, που έκυβερνούσε εκ των παρασκηνίων. Κι' η αυλή αυτή έπεσώρευσε στον τόπο άναρίθμητες σιμφορές.

Στά πρώτα χρόνια της βασιλείας του Γεωργίου Α', οι αυλικοί είχαν εξελιχθή σε ληστροτρόφους και εύτελεις επιχειρηματίες (ζουμπιναδόρους, όπως θα λέγαμε σήμερα). Ο αυλάρχης Σμαράγδος Σούτσος συντηρούσε στο κτήμα του Τατοΐου, που ήταν τότε δικό του και που το πούλησε κατόπιν στο Γεώργιο Α', συμμορίες ληστών, που έκαναν συχνά επιδρομές και μέσα στην πρωτεύουσα. Οι άρχηγοί αυτών των συμμοριών ένεφανίζοντο ως Έρωαλείς του Στέμματος και κακοποιούσαν τους άντιφρονούντας. Και κάποιος αλοκόλαξ τους άπεκάλεσε κάποτε στη Βουλή «στυλοβάτας του θρόνου» και έσχισε τά ιμάτιά του όταν ό πρωθυπουργός Κοινοβουλευτικός θέλησε να τους καταδιώξει. Οι αυλικοί και πάλιν μετέβαλαν τό ζήτημα του Λαυρίου σε έθνική σμφορά. Ο Χαρίλαος Τρικοΐτης τους κατήγγειλε με τά ιστορικά άρθρα του «Τό παρόν και τό μέλλον» και «Τίς πταίει;» ότι ζημεροβραδυάζονταν στα χρηματιστή-

ρια και διηθήναν τό παιχνίδι που γίνεται με τίς μετοχές του Λαυρίου, για να' άποκομίσουν τεράστια κέρδη. Σύμμαχόν τους είχαν και τον Άνδρέα Συγγρό, που εξέλιχθη άργότερα σε εύπιστο φίλο και οικονομικό σύμβουλο του Γεωργίου Α'.

ΤΟΤ ΤΟ «ΕΦΤΛΛΕΑΝ»

Ο Γεώργιος Α', υπό τό βάρος των έναντιόν του κατηγοριών, σέφτηκε τότε να παραιτηθή. Άλλά, στο τέλος, προτίμησε να κάλεση τον Τρικοΐτη και να του αναθέσει την έντολήν του σχηματισμού κυβέρνησεως.

Έτσι, ό Τρικοΐτης ένίησε προς στιγμήν. Άλλά οι αυλικοί και ό Γεώργιος Α' του τό «εφύλαξαν». Οι πράγματι («τώ μικρά μετά μεγάλην», τους άπεκάλεε ό Τρικοΐτης), οι αυλικοί (που και αυτοί τους είχε άποκαλέσει «λακέδες των άνακτόρων»), ό ίδιος ό βασιλεύς, υπενόμεσαν συνεχώς τό έργο του. Η αυλή είχε γίνει τότε κέντρον συννομιτών και άδιστάκτων κερδοσκοπών. Ο Τρικοΐτης ήταν ένα μεγάλο εμπόδιο, που έπρεπε να συντριβή. Έτσι, στο τέλος, η αυλή όλόκληρη εξεσπάθωσε έναντιόν του. Τον κατεπολέμησαν σ' όλόκληρη την Ελλάδα, ακόμη και στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τό Μεσολόγγι, όπου οι βασιλικοί ύπασπισται περιήρχοντο τά κερφενία έκφρονούντες λόγους έναντιόν του.

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια. *Οχι*
αγνη αφηφ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ του Gloriphon από τό περιπερόσας;

- * Στοιχίζει μαζί με τό βιβλίο του 50 Δρχ.
- * Κυκλοφορεί κάθε δεύτερο Σάββατο.
- * Ο δεύτερος δίσκος κυκλοφορεί από 26η Δεκεμβρίου.

Μελετώντας τους δίσκους παράλληλα με την κυκλοφορία τους, σε 1 χρόνο θα κατέχετε ΠΛΗΡΩΣ την Γερμανική γλώσσα.

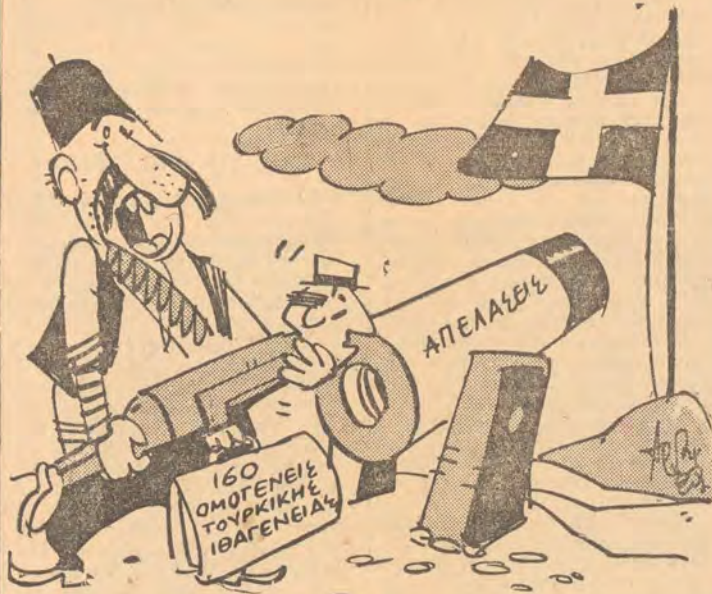
«Έκδοσις του» Internationales Institut für Fremdsprachen, - 24 δίσκοι μακράς διάρκειας ύψηλής πιστότητος - 24 πολυτελή βιβλία - 17.000 νέες λέξεις - 800 άσκήσεις με τίς λύσεις τους - έμπορική άλληλογραφία κ.λ.π. κ.λ.π.

GLORIPHON

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ «Ο

ΣΧΟΛΗ ΑΔΕΛΦΩΝ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Καλούνται αι επιθυμούσαι να εισέλθωσιν εν τω Νοσοκομίω του εν Αθήναις ΣΙΑΙΣΣΑ Ο

Μέ νέον... «βομβαρδισμόν» άπειλεί ή "Άγκυρα!
(Του 'Αρχέλαου)

Κα
μο
τη
σε
κα
αυ
το
Α
μή
ή
π
σε
τ
κ
λι
τ
θα
α
σ
σ
τ
π
τ
μ
τι

Συμφωνία Μο

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΕΡΗ ΣΥΓΚΡΟ

νία και Η

• ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (18. ύπ.) Η άποτυχία του Συμβουλίου του Ν.Α. Τ.Ο. να ρυθμισή τή επιμαχον ζήτημα της πολυμερούς πυρηνικής δύναμης έχει δημιουργήσει σοβαράν κατάστασην εις την 'Ατλαντικήν Συμμαχίαν. Υπάρχουν σήμερον πληροφορίες καθ' ός ή 'Αμερική και ή Δυτική Γερμανία θα προχωρήσουν εις την συγκρότησιν της δύναμης αυτής και ότι την ηγετική θέσιν της Γαλλίας θα καταλάβη ή Δυτ. Γερμανία. Τοιούτον αποφασισμενον έν τούτοις θα προκαλέσθι την σφοδράν γαλλικήν αντίδρασιν. Δεν αποκλείεται ή στρατηγός Ντε Γκωλ εις απόσπασιν μετ' ήν προή εις την συγκρότησιν του τρί-

το
φί
τη
θα
στ
Β
π
έ
γ
α
τ
κ
κ
έκ των παρασκηγιών του ΝΑΤΟ.

ΑΘΗΝΑΙΙΚΗ 18-12-64

Χιλιάδες άπάτες διέπραξαν οι ιδιαίτεροι του κ. Τσάτσου

• ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΙΣΜΗΝΟΝ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ

Κατά δύο ημέρας προηγήθησαν, του ιδιαίτερου του κ. Καραμανλή εις τό έδωλιον του κατηγορουμένου οι ιδιαίτεροι του τ. υπουργού και βουλευτού της ΕΡΕ κ. Κ. Τσάτσου. Οι ιδιαίτεροι του κ. Τσάτσου τέλειωσαν χθές από την άπάτη από τό Τριμελές Πλημμελοδικείο με 18 μηνών φυλάκισιν έκαστος. Οι ίδιοι Θ. Βασδέκης και Α. Παπανικολάου, ό πρώτος υπάλληλος και ό δεύτερος διευθυντής του ιδιαίτερου γραφείου του κ. Τσάτσου έχουν και κατά τό παρελθόν καταδικασθί διά παρομοίας πράξεις. Ένώ ό ιδιαίτερος του Καραμανλή περνούσε τις 50—100.000 δρχ. για μία άδεια αυτοκινήτου ή ταξί, οι Βασδέκης και Παπανικολάου για μικρο διορισμούς περιόριζαν τις απαιτήσεις των γύρω στις 30.000 δραχμές.

Θύματά τους: οι Γ. Σταθόπουλος και 'Αδάμ Γεωργόπουλος 30.000 δρχ. από τον καθένα για να διορισθούν στην ΔΕΗ, Βασιλική Γλυνού και Γ. Σηλάτος 30.000 ή κάθε ένας για τον ΟΤΕ και 15.000 δρχ. από την 'Ιωάννα Γρηγοροπούλου την όποιαν (την μόνη) διώρισαν στον ΕΟΤ! 'Ο Βασδέκης ισχυρίσθη — όπως και οι μηνυται — ότι τά χρήματα του τά πήγαν εις την Βουλή και έν συνεχεία παρουσία των τά παρέδωσε «στ' άφεντικό» του τον Παπανικολάου. 'Ο τελευταίος άρνήθηκε ότι είχε σχέσιν με τον Βασδέκη. Πλήν όμως, ως είπεν ό συνήγορος του Βασδέκη κ. 'Αρ. Γαβριηλίδης, υπάρχουν χιλιάδες σημειώματα προς υπουργούς, προέδρους οργανισμών, διευθυντές Τραπεζών με ύπογραφές και των δύο κατηγορουμένων.

Ε
κα
π
τά
κ
η
σα
σι
γο
δι
κα
ρ
κα
νο
χε
τη
Π
Δ
θε
στ
γρ
έκ
νο
τε
κα
τα

Η ἔκθεσις

[32.]

τοῦ ἀντισταγγελέως κ. Τούση

Τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Τούση ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς τὸ Σεβαστὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. Π. 228) 12.12.1963 Ἐμπ. Πρωτ. Διαταγῆς ὑμῶν παρηγγέλθημεν νὰ ἐνεργήσωμεν ἐξέτασιν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν διάθεσιν ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἐκά-

στου τούτων προϋπολογισμοῦ τῶν λεγομένων πιστώσεων δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας.

Αἱ πιστώσεις αὗται διὰ τὴν 10ετίαν 1951-1952-1962 ἀλλήθον εἰς τὰ κατωτέρω, ἀντιστοιχῶς πρὸς ἕκαστον ἔτος, σημειούμενα ποσὰ ἐπὶ τοῦ ἀντιστοιχῶς ὡσαύτως σημειουμένου ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ὡς οὗτος τελικῶς διεμορφώθη.

α) Διὰ τὸ Ὑπουργεῖον 'Εξωτερικῶν

1951—1952. Προϋπολογισμὸς δρχ. 50.342.700, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 8.893.000.

1952—53. Προϋπολογισμὸς δρχ. 60.172.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 10.700.700.

1953—54. Προϋπολογισμὸς δρχ. 114.657.000 ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 29.253.000.

1954—55 Προϋπολογισμὸς δρχ. 139.869.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 39.243.000.

1955—56. Προϋπολογισμὸς δρχ. 213.024.800, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 59.580.000.

1957. Προϋπολογισμὸς δρχ. 172.254.600, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 42.810.000.

1958. Προϋπολογισμὸς δρχ. 196.279.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 49.503.000.

1959. Προϋπολογισμὸς δρχ. 233.980.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 73.743.000.

1960. Προϋπολογισμὸς δρχ. 252.706.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 64.690.000.

1961. Προϋπολογισμὸς δρχ. 231.919.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 61.770.000.

1962. Προϋπολογισμὸς δρχ. 299.105.000, ἀπόρρητοι δαπάναι δρχ. 105.701.000.

β) Διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας

1951—52. Προϋπολογισμὸς 9.242.700, ἔθνικαὶ δαπάναι 300.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 200.000.

1952—53. Προϋπολογισμὸς 12.035.600, ἔθνικαὶ δαπάναι 710.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 342.500.

1953—54. Προϋπολογισμὸς 25.456.100, ἔθνικαὶ δαπάναι 3.525.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 1.375.000.

1954—55. Προϋπολογισμὸς

26.828.500, ἔθνικαὶ δαπάναι 2.620.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 1.666.400.

1955—56. Προϋπολογισμὸς 47.215.400, ἔθνικαὶ δαπάναι 3.680.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 2.937.000.

1957. Προϋπολογισμὸς 40.671.000, ἔθνικαὶ δαπάναι 2.300.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 1.700.000.

1958. Προϋπολογισμὸς 38.119.000, ἔθνικαὶ δαπάναι 2.400.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 1.690.000.

1959. Προϋπολογισμὸς 45.203.000, ἔθνικαὶ δαπάναι 3.430.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 1.460.000.

1960. Προϋπολογισμὸς 45.660.000, ἀπόρρητοι δαπάναι Γραφείου Τύπου 750.000. Γραφείου Τύπου 750.00.

1961. Προϋπολογισμὸς 77.

22^{ΟΝ}

ΝΕΥΡΙΚΗ ΚΡΙΣΙ

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ὀνορέ Λιέ Μπαζάκ

Ἡ ἑξαδέλφη Μπέττυ

Τὰ εἰκονογραφημένα ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς

— Ἀναούησα πολύ γιὰ σένα, εἶπε ἡ Ὁρτάνς στὸν σύζυγό της.
— Δὲν ὑπῆρχε λόγος. Ἦμουν σὲ φιλικὸ στίτι καὶ μὲ ξαναῆρα ὁ φίλος μας ὁ Στίντμαν μὲ τὰ πόδια. Κουβεντιάσαμε. Γι' αὐτὸ ἀργήσαμε.

Μιλώντας ὁ Βενεσολά ἔδωσε στὴν γυναῖκα του τὰ χρήματα ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ἡ κυρία Μαρνέφ.
— Μοῦ τὰ ἔδωσε ὁ φίλος μας ὁ Κάνορ, τῆς εἶπε. Τὴν ἴδια μέρα ἡ Ὁρτάνς εἶδε τὸν σύζυγό της νὰ

φεύγει πρῶτ-πρῶτ, ἀλλὰ δὲν ἀνησύχησε. εἶθ' ἀπαιτοῦν νὰ ἐργασθῆ γιὰ τὴν δουλειὰ ποὺ ἀνέλαθε, ἀκέφτηκε.
Σὲ λίγο ἄλλο τὴν ἐπισκεπτόταν ὁ Στίντμαν.
— Πού εἶναι ὁ Βενεσολά; ρώτησε.

— Ἀ, μόλις ἔφυγε. Θὰ στείλω ἄλλο νὰ τὸν φωνάξουν.
Κάθησαν στὸ σαλόνι καὶ ἡ Ὁρτάνς ρώτησε ὕστερα:

— Πῶς τὰ περάσατε, λοιπὸν, χθὲς μὲ τὸν ἄνδρα μου;
— Καλὰ. Μόνο ποὺ αὐτὴ ἡ κυρία Μαρνέφ δὲν εἶναι πολὺ εὐχάριστη. Δὲν μοῦ ἀρέσει καθόλου αὐτὴ ἡ γυναῖκα.

— Ὡστε εἶχατε πάει στὸ στίτι αὐτῆς τῆς γυναῖκας, πρόλαβε νὰ φωνάξῃ ἡ ἀτυχῆ Ὁρτάνς καὶ λιποθύμησε.
Ἡ καμαριέρα ποὺ ἔπρεξε γιὰ νὰ τὴν πιάσῃ στὸ δωμάτιό της δὲν μπόρεσε, γιὰτὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Στίντ-

μπος ἔπαθε ἰσχυροτάτη νευρική κρίση.
Ὁ Στίντμαν δὲν ἤξερε τί νὰ κάνει. Πῶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Βενεσολά; Ἀλλὰ μέσα στὴν κρίση τῆς ἡ Ὁρτάνς φώναξε:

— Θὰ εἶναι πάλι σ' αὐτὴν τὴν γυναῖκα.
Ὁ Στίντμαν χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ἔπρεξε ἀμέσως στὸ στίτι τῆς Μαρνέφ καὶ ἔβγαλε τὴν Βαλερί ντυμένη σὰν Δαλιδά καὶ τὸν Βενεσολά νὰ τὴν ζωγραφίσῃ.
— Ἔλα μαζί μου ἀμέσως, τοῦ εἶπε.

Καὶ ὅταν δῆξαν τοῦ ἐξήγησε.
— Πῶς θὰ δικαιολογηθῶ τώρα; ἔκανε ἀπελπισμένος ὁ κόμης.
Τὴν ἴδια ὥρα ἡ Μπέττυ τοῦ εἶχε εἰδοποιηθῆ ἀπὸ

τὴν Βαλερί πῶς κάτι φοβερὸ συνέβαινε, ἤλθε νὰ δώσῃ σανίδα σωτηρίας στὸν συνένοχό της. Κάτι τοῦ εἶπε στὸ αὐτὶ καὶ τὰ μάτια τοῦ Βενεσολά ἀστράψαν χαρούμενα.

Στὸ μεταξύ ἡ δαμόνη Οὐλό εἶχε τρέξει στὸ στίτι τῆς κόρης της γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ.
Ἔκλειαν τώρα καὶ οἱ δυὸ μαζί γιὰ τὴν προσβολὴ ποὺ εἶχε κάνει στὴν οἰκογένεια ὁ Πολωνός.

Ἐσφινκὰ ὁ τελευταῖος αὐτὸς μπήκε στὸ δωμάτιο.
— Ἦλθε ἔδω ὁ Στίντμαν ὅταν εἶπα; ρώτησε.
— Πού ἦσαν χθὲς μαζί του; τὸν ἔκοψε ἡ Ὁρτάνς.
— Ἀ, ναι, σ' αὐτὸ σου εἶπα ψέματα. Ἀλλὰ τὸ

ἔκανα γιὰ τὸ καλὸ μας. Δὲν μποροῦσα νὰ σοῦ πῶ πῶς στὴν ἀπελπισία μου δανείστηκα χρήματα ἀπὸ τὴν κυρία Μαρνέφ.
Ἡ Ὁρτάνς σηκώθηκε χαρούμενη.

— Τὸ ἔκανες αὐτὸ γιὰ μένα; Καὶ στὴν καταφατικὴ ἀπάντησι τοῦ συζύγου της ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του.
Ἀφοῦ ἔτσι συμφιλιώθηκε πάλι τὸ ζεῦγος, ὁ Βενεσολά πήγε στὸ δωμάτιό του νὰ ἐργασθῆ πάνω στὸ

σχέδιο τῆς Δαλιδάς. Ἡ Ὁρτάνς ποὺ τὸν ἐπισκέφθηκε σὲ λίγο παραξενεύθηκε ὅταν εἶδε τι ἐτοίμαζε καὶ τὸν ρώτησε ἀμέσως.
ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: Ἡ συνέχεια.

Μόλις κατόλαβαν οἱ δυὸ Καραλλάρης καὶ ὁ σύντροφός τους ἐνοιώσαν τὰ χέρια καὶ λούουν. Γρήγορα ἄλλοι ξαναβ...

29/3/Ε

Εκπληκτική πρότασις

Εροτόμεν την κυβέρνησιν και ειδικώς τον κ. πρωθυπουργόν, αν είναι συμφωνός με την πολιτική της Ένωσεως Κέντρου, δηλώσει του κ. Ζιγδή προς διαμαρτυρούς, ότι η ΔΕΗ ή τουλάχιστον ο κλάδος διανομής αυτής πρέπει να ιδιωτικοποιηθή. Το ότι ισχυροί οικονομικοί παράγοντες, εκδηλώσαν εις το παρελθόν, διά να περιέλθη υπό την εξουσίαν των ο πατρών της κυβέρνησιν της ΔΕΗ — ο οποίος και αποφέρει τα κέρδη — είναι γνωστόν. Αλλά εκείνο που καταλείπει και ζητάται επί ΕΡΕ, δεν φανταζόμεθα ότι μετά την άνοδον της ΕΚΕς την έσοδιαν φύσιν αποτελείσθαι σχέδιον προς πραγματοποίησιν, ενός των προσηγορευμένων, δηλαδή εις το Δημόσιον, δηλαδή εις τον λαόν και δεν είναι δυνατόν να εκχωρηθή εις αλλένα. Τεράστια είναι τα κεφάλαια, τα οποία έχουν επενδύθη και η κυβέρνησις όφειλε να διαβαρίσθαι την θέσιν της επί της άπόψεως Ζιγδή.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΔΡΥΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ ΑΡΙΘ. 4
Τηλ. 236.781-782, Λογιστηρίου 236.296

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964
Σεβαστιανού και Ζωής μαρτ.
Έτος 14ον. Άρ. φύλλου 4150. Τιμή 5ρχ. 1.50

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ε. ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησ. 5ρ. 470, 6ξάμ. 250
Τυπογρ. Βούλγαρη 11. Τηλ. 532.405-407

Ή «σκηνοθεσία»

Δεν γνωρίζομε άκόμη τί άριθμός ελέγγο μεταξυ των συνταγματάχων Καριότητα και των επισκεπτών του Χατζη-ιστοπούλου και Σωτηροπούλου. Όποσδήποτε όμως είναι γεγονός ότι δεν ήτο ή πρώτη επίσκεψή των στο γραφείον του, ή άποσπασμένη ή πρώτη φορά από συντητήσσαν. Όπως επίσης δεν θα μπορούσε να άμνησθήσθη ο κ. συνταγματάχης το γεγονός ότι εφρόντισε διά την τοποθέτησιν του ένας τουλάχιστον έξ αυτών εις έδραν. Έκείνο που καλείται, λαμπόν, να δικαιολογήσθαι ή συντηματάχης Καριότητας, δια να άφίσησθαι άν θέλη τα εκατομμύρια, είναι διατί τους έδωγετο εις συνουσία μαζί του και τί άλλας σχέσεις έδικαιολογήσει να έχη με άπόστολους κατηγορίας έναντίον του. Το πεισισόν εκ του ποηρού έστί. Αυτό τουλάχιστον και μόνον θα έφερε να άποχρησθή τα όργανα της δεξιής να σιωπήσουν και όχι να άμιλούν περί σκηνοθεσίας —προτάεσμα καμνού εκεί όπου ή φωτιά ήδη έμάνετο.

Έζητήθη από τον κ. εισαγγελέα ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΑΒΕΡΩΦ

διὰ τὰ μυστικά κονδύλια
του ύπουρου. Έξωτερικών
ΠΑΝΙΚΟΣ ΣΤΗΝ Ε. Ρ. Ε.

Πλην τής δικαιοσύνης περί εθύνης ύπουργών, άνακύπτει ήδη θέμα και ποινικής διώξεως άναγόντων των ύπευθύνων τής διαχειρίσεως των μυστικών κονδυλίων. Ο προεστάμενος τής εισαγγελέας Άθηνών κ. Θ. Χατζίκος έζήτησεν άδεια εν μέρος του κ. ύπουργού Δικαιοσύνης διά την άσκισιν διώξεως, διασισθείς εις άναφοράν του άντεισαγγελέως Πρωτοδικών κ. Νικολοδημού, ο όπούος άποφαίνεται ότι «πρόέκυψαν» ύπαίτιοι τρίτοι τελέσαντες τὰ εις τὰς εκθέσεις άναφερόμενα έγγλήματα ούχι κενωρίσμενος, άλλ' εν συμμετοχή μεθ' ύπουργών (άρθρα 43-47 του Π.Κ.).

Έξ άλλου, συντομικόν στοιχείον διά την άσκισιν και ποινικής διώξεως άπέτέλεσε κατάθεσις του τέως ύπευθύνου ύπουργού Έξωτερικών κ. Οικονομίδη—Έκούρα, όστις συμμετείχεν ως μέλος της έπιτροπής μυστικών κονδυλίων, ο όπούος άναφέρει ότι έαν έγνώριζε το προορισμόν των κονδυλίων, θα είχεν άνηθή να έγκρίνη την διάδοσιν τους εις δύο τουλάχιστον περιπτώσεις: α) των 10 εκατομμυρίων, την διαχείρισιν των όπούων άνέλσεν ο τότε ύπουργός Έξωτερικών κ. Αβέρωφ και β) των 5 εκατομμυρίων δραχμών, που άπεστέλλαν εις τον τότε εν θόνην προεδρικήν κ. Υψηλάντην διά την πληρωμήν των δικηγόρων εις την ύπόθεσιν Μέρτεν.

ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Ρ.Ε.

Ή τοιαύτη εξέλιξις κατεβούρησε την Ε.Ρ.Ε., ή όπούα δια δήλωσεν του κ. Αβέρωφ ισχυρίζεται ότι δια μόνης της δημοσιεύσεως του πίνακος εγένοντο άνεπίτρεπτοι έθνικαί ζημίαι». Εις τους ισχυρισμούς αυτούς της Ε.Ρ.Ε. και του φερόμενου ως κυρίου ύπόλογου εις την διαχείρισιν των μυστικών κονδυλίων του ύπουργείου Έξωτερικών, ή κυβέρνησις ύπηρεζε κατηγορηματικά.

«Κατάθεσιν, έδηλώθη, κατά καθήκον εις την Βουλήν, τας εκθέσεις των άνωτέρων δικαστικών και κατά την γνώμη της ή δημοσιότης ούδενός εκ των άναφερομένων ποσών προκαλεί έθνικήν ζημίαν». Παρεμπιπτόν σκεπτικώς ότι ή δημοσιεύσις των πίνακων είναι το φυσικόν επακόλουθον της διαταχθείσης έκούσεως επί της διαχείρεσεως των μυστικών κονδυλίων. Ή παρουσίασις διαχειρίσεως διαπιστώθη. Και τα προκύπτοντα τούτ' θέματα είναι:

- α) Ποία ποσά άνελήθησαν νομίμως και διετέθησαν δι' έθνικούς σκοπούς.
- β) Ποία άνελήθησαν παρανόμως και διετέθησαν χαριστικώς δια κομματικούς σκοπούς.
- γ) Ποία ή εθύνη του έγκαινόντος την διάδοσιν ύπουργού.

Πάντας οι πολιτικοί κύκλοι, εκ της δημοσιεύσεως των εκθέσεων, συγκρίνον εις την διαπιστώσιν ότι ή Ε.Ρ.Ε. κατεδικάσθη άνεκκλήτως, ήθικώς και πολιτικώς, εις το θέμα των μυστικών κονδυλίων.

Αποδεικνύεται δηλαδή ότι αί διαπάσαι διά την κάλυψιν έθνικών άποροτήτων ακολουθούν μίαν περίεργον άνωσιν, εθύς μετά την άνάληψιν της άρχης υπό του κ. Καραμανλή. Έπίσης τα μεγέθη των κονδυλίων δεν συμπίπτουν χρονικά με τας έμφανείς έθνικάς άνάγκας. Ούτω, ότε το Κυπριακόν άνώριστο εις την άποκορύφωσιν του διετέθησαν εκ του ύπουργείου Έξωτερικών 59, 42, 49 εκατομμύρια διά τὰ έτη 1956, 1957, 1958 αντίστοιχώς. Το 1962 τα μυστικά κονδύλια άνήλθον εις 105.701.000 δραχμάς, ένα δεν ύπήρχον ηύξημεγαί άπόροτητα» έθνικαί άνάγκαι, διατί το Κυπριακόν δεν άπασχόλει πλέον την Έλλάδα.

Ο κ. ΑΒΕΡΩΦ

Ο τέως ύπουργός Έξωτερικών κ. Αβέρωφ προήλθ σήμερον εις τας εξής διακρίσεις: α) Τα έντιμα άνόματα των πορνημάτων θα ήρουν διά να διαπιστώσθαι ότι αί χορηγήσεις καλώς έγένοντο. β) Εις τον διπλωματικόν ύπόλληλον κ. Θ. Μπαίλον χορηγήθη ποσόν 2 έκτα. το όποιον άπεστέλλη εις Έλληνικήν πρεσβείαν (μη κατονομαζομένη) προς έκτέλεσιν φαρμακείας έθνικής έργασίας εις Ίστανούπολιν. γ) Εις Μ. Αλεξάνδριν 420.000 δραχ. και έτεροι 150.000 δραχ. διά την αγοράν οικοπέδου πρεσβείας Λευκωσίας και διά την συντήρησιν εν Κύπρω Έλληνικής ύπηρεσίας. δ) Εις Π. Μολδοβίατην χορηγήθη ποσόν 411.000 δραχ. προς άποζημίωσιν Μακεδόνα καλλιγρητών, μη δυναθέντων να καλλιγρησούν τους πέραν της μεθόρου άγρούς των. ε) Εις κ. Πετροπούλον και Μπουμπάλην 267.000 δραχ. διά την συντήρησιν ξενολώσεων φοιτητών. στ) Εις τον διπλωματικόν ύπόλληλον κ. Βενταλίαν 600.000 δραχ. δι' ειδίον σκαπόν εις Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου Αίμου και άποζημίωσιν κονδυλιούχων, οι όποιοι άνέκαθεν προσλαμβάνοντο και διατηρούντο ήδη υπό της παρούσης κυβέρνησεως. ζ) Έπιχορηγήσεις προς μητροπολίτας Ισαωνίων και Αργυροκάστρου (ε 900.000 δραχ. η) Εις Ν. Σαμψών 244.000 δι' άργυρωσιν έθνικής έργασίας. θ) Εις Κ. Μουάν 9.700 δραχ. δι' ενόισιον των γραφείων της κυπριακής πρεσβείας. ι) Αι προς διάφορους ξένους και Έλληνας δημοσιογράφους χορηγήσεις (350.000 δραχ.) έγιναν διά την προσφοράν συγκεκριμένων ύπηρεσιών κλπ.

Σκίτσά

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΣΕ ΠΟΛΥ ΟΙΚΕΙΟ ΤΟΝΟ

Ο κόσμος κι' εσείς

ΔΑΣΗ ΕΛΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Με την άδεια που δόθηκε από το υπουργείο Γεωργίας για την κοπή ελάτων από άρισμένα δάση των επαρχιών, γέμισαν από χθές τα ανθοπωλεία με χριστουγεννιάτικα δέντρα. Δάση ελάτων σχηματίσθησαν στην πλατεία Ταχυδρομείου, στην πλατεία Κλαυθμώνος και στα παλιά Ανάκτορα, ενώ μικρότερα δάση, ελάτων πάντοτε, εμφανίσθησαν στις συνοικιακές πλατείες. Οι τιμές είναι μέλλον προσιτές και η ποιότητά πολύ καλή, ώστε να μην υπάρξει έλλειψη ή ανάγκη της καταφυγής στα ψεύτικα δέντρα, τα οποία ζητούνται πολύ λίγο. Έτσι το έθιμο αυτό, ένο πρός την Ελλάδα, χρονο με το χρόνο κατακτά έδαφος και πολιτογραφείται όριστικά στον τόπο μας.

ΧΩΡΙΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οι επιτελείται της Ν. Σύμφωνης παραπονούνται ότι το ωραίο αυτό πρόσωπο είναι... κλειστό για τους ξένους. Μη δοκιμάσετε να το επισκεφθείτε. Όλοι οι δρόμοι — και είναι χιλιάδες δρόμοι — στερούνται πινακίδων. Και μόνον αν βρεθεί κανείς χριστιανός οπούδασας πατριδογνωσία του συνδικισμού, θα σεί οδηγία να βρούτε τον δρόμο που θέλετε. Τόσο δύσκολο είναι, αν έτι να μπουν επιγραφές, τουλάχιστον να γραφούν στις γωνίες τα ονόματα των δρόμων.

ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΑΙ;

Μη νομίζετε, μουσικόφιλοι! Αθηνάιοι — όχι Έλληνες γιατί δεν φάναι ο'λη την Ελλάδα — ότι μπορείτε πιά να ακούτε το Γ' Πρόγραμμα του ΕΙΡ. Ένα σφύριγμα εκκευρικό συνοδεύει κάθε έκταξια, που στα «τινά» ή «πιανίσμο», ακούγεται περισσότερο από τη μουσική. Και όποτε ακούτε πάντα τη μουσική, είναι όμως; Με ποία άν-

● Ένα μέλος του Συμβουλίου Έπικρατείας, Ένας στρατηγός, Ένας καθηγητής του Πανεπιστημίου και τρεις τέσσερες ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί — όλοι, άλλοι μόνον, επρώην και νύν συνταξιούχοι — σμίγουν τα πρωινά στο Ζάππειο κι' απολαμβάνουν τις λιακάδες — όταν υπάρχουν — του Δεκέμβρη... Ένα πρωινό, που βρέθηκε άτακουστής, διαπίστωσα ότι, όλοι... κουτσουμπόλευαν την κακή μαγειρική των σφύρων τους!... Όλοι, εκτός από τον στρατηγό, που παρεπονείται: — Ποτέ μου δεν χόρτασα ο'λη μου τη ζωή! Ο πατέρας μου ήταν γραμματέας σ'ε Ειρηνοδικείο και είχε δέκα παιδιά. Πεινούσαμε όλοι! Αργότερα, στις εκστρατείες του στρατού, πάλι πεινούσα. Και τώρα, με τό στομάχι μου, ακολουθώ την δίαιτα του γιαιτρού... Ζωή είναι αυτή;

● Τό περσιινό «κλού» της πλατείας Κοτζιά — Ένας Άη - Βασίλης πάνω σ' Ένα θλιμμένο, που τό σέρνουν δύο ελάφια — στοίχισε στον εμπνευστή του φωτογράφο είκοσι περίπου χιλιάδες δραχμές, αλλά του απέφευε πολλαπλάσια κέρδη. Γιατί τό παιδιά ήθελαν να φωτογραφηθούν στην άγκαλιά του καλού αγίου της Κασαρίας... Έφέτος, όμως, είκοσι φωτογράφοι, με όλα τά... μέσα, δικαδικούν την αποκλειστικότητα της... επιχειρήσεως. Και ό κ. Πιλάτος σπάει τό κεφάλι του να βρού διέξοδο στην πολιορκία... Γιατί, τάχα, δεν αναλαμβάνει ό δήμος την εκμετάλλευση, για να μάς δώσει και μιά εικόνα ελληνικότερη; Ούτε θλιμμένα, ούτε ελάφια υπάρχουν στή φαντασία των παιδιών της χώρας μας...

● Δυσαναλογίες... Για τον Έκονο του Έρωθού Σταυρού τό ξενοδοχείον «Μεγάλη Βρεταννία» διέθεσε 1.000 (χιλίες) δραχμές και τό ξενοδοχείον «Κίγκυ Τζάρτζι» δραχμές 100 (εκατόν).

● Ο Άη - Βασίλης στούς δρόμους της Λευκασίας όπως τον είδε ό συντάκτης της κυριακής «Μάχης» κ. Α. Λυκαυθής: «Δώρα, δώρα, δώρα. Περάστε κύριοι. Κυρίες μου σπάταλες, που καταράγετε σάν άγριοι τά σπλάχνα του προμηθέα πορτοφολιού, περάστε. Κι' εσείς, άγριοι σάν πλάτη την πλάτη των...»

Υπευθυνίζουσε...

★ Ρεσιτάλ έργων Σκαλκώτα των Σ. Τεχιάτη, Διομαντέλλου και Γ. Παπαϊωάννου, πάνω στην Έλληνοαμερικανική Ένωσι (Μασσαλίας 22), ώρα 8 μ.μ. Το ρεσιτάλ, θ' άποτελέσει την πρώτη συγκρότηση έκταξιας, των συζωμένων έργων του Σκαλκώτα για βιολοντσέλλο και πιάνο. Έπίσης θ' άρμηνευθή για πρώτη φορά στην Ελλάδα τό κήπο-λόβου του Σκαλκώτα.

★ Ο διακερής πιανίστας Γιάργος Δασκαλάς στή 7η συνεκία συνδρομητών του Καλλιτεχνικού Γραφείου Άθηνών, ώρα 10 μ.μ. στο «Κίλιον» θ' άρμηνεύσει έργα Μπατόκν, Μπραχμς, Φρανκ, Σκριμπν και Προκόφιου.

★ Η Α.Μ. ό Βασίλειος, θ' άρραστή στή διάλεξιν που οργανώνει ό Έλληνοαμερικανικός Σύνδεσμος ώρα 11 π.μ. στο Πολυτεχνείον (Τοσίτσα), με άδηλητην τον καθηγητή Θ. Κογγιουμτζήλη και θέμα «Ο Νύκτωρ και τό Έργον του».

★ Διά των μεγάλω αρχιτέκτονα, γλύπτη και ζωγράφου της Άναγεννησεως Μιχαήλ Άγγελω — με την εύκαιρία των τετρακοσίων χρόνων άπό τό θάνατό του — θ' άδηλήση ό Άγγελωσ Προκόπιου, καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης στο Πολυτεχνείον, ώρα 7.30 μ.μ. θ' άρμηνεύσει φωτιστικές εικόνες και κινηματογραφική ταινία. Είσοδος έκ της όου Τόσιτσα.

★ Ένα ταξίδι στο φεγγάρι είναι τό θέμα της άδηλίας του άστροδύμου Κ. Κασαπί, αίθουσα ΚΛΗ (Όμψρου 28) ώρα 8 μ.μ.

★ Για την έτεροδικία της άμερικανικής άποστολής στή Ελλάδα θ' άδηλήση ό διακερής Δ. Μιέλις, ώρα 8 μ.μ. στή αίθουσα της όου Σοφοκλέους 5.

★ Διά την μουσική εξέλιξη στή Ρωσία θ' άδηλήση ό συνθέτης Μίμης Πλάσας σάν «Παρνασσός», ώρα 9 μ.μ. θ' άκουσθούν μουσικά παραδείγματα.

★ Ο Ιατροφιλόσοφος Γρ. Γεωργουδάκης, θ' άδηλήση στή Παγκρήτιο Ένωσι (Γενναδίου 7), ώρα 7.30 με θέμα «Η κοσμοθεωρία μου και αι δημιουργικα συλλήψεις αότηρ».

★ Η Πανελλήνια Ένωσις Ψυχικής Υγιεινής, οργανώνει διάλεξιν σάν «Παρνασσός» ώρα 7.30 μ.μ. με άδηλητην τον καθηγητή Ρ. Βόσαν και θέμα «Κατευθύνσεις εις την ψυχιατρικήν και την ψυχικήν υγιεινήν».

Τηλεγραφούν...

ΡΡΥ ΓΚΟΛΑΝΤΟΥΩΤΕΡ, έδηλωσεν ότι διά των παραπομπών...
...ό πιθωνότερος υποψήφιος των Ρεπουμπλικανικών ΚΑΛΙΣΕΣ από μούρη υποψήφια χ...
...και θεωρούνται πολύ σέυ. ● Ο Μ...
...του Ισραήλ και άπο τους πρωταγων...
...άξει τά άπομνημονεύματά του, που άνω...
...παιών καθήγησε ΕΣΜΠΣΤΕΡ άνεκάνω...
...καλάνα τά δόντια τους. ● Ο ΑΙΤΡΙΚΟ, ό...
...έστειλε στο Κρεμλίνο δύο κοστούμια που...
...κετικός ήγέτης και τό όποιο του έπιστρά...
...Μόσχα, για να του τά παραδόση προσωπ...
...λίας ΜΕΣ ΣΜΕΡ έτοιμάσει ένα έδαμιατικ...
...νιστή, που όπηρετεί τη θητεία του σε μιά...
...● ΟΙ ΧΙΜΠΑΤΖΗΔΕΣ μιλάνε: Ένα πρό...
...η Βασιλική Έπαρτις των Έπιστημών, άπο...
...κινηματογράφου ΑΝΝΑ ΚΑΡΡΙΑ έδη...
...πολύ πιο εύκολο να έχη κανείς άληθινή...
...των χωρών.

Ένα νέο βιβλίο του Δημήτρη Φωτιάδη

Οι εκδόσεις «Κυψέλη» εκκλήφορσαν τό νέο βιβλίο του Δημήτρη Φωτιάδη «Η έξωσι του Όθωνα». Ο γνωστός λογοτέχνης και Ιστορικός έξιστορεί σ' αυτό, με τό ιδιαίτερο άφηγηματικό του ύφος, τά δραματικά γεγονότα που άδηγησαν, με την έξεγερσι του λαού και του στρατού τον Οκτώβριο του 1862, στην έξωσι άπό την Ελλάδα του Όθωνα και της Αμελίας. Πρόκειται για μιά νέα προσφορά του έκλεκτου συγγραφέα προς τό άναγνωστικό κοινό μας, που τόσο άγάπησε τις προηγούμενες έργασίες του.

ΟΡΦΕΥΣ
Κολοσσιαίο! Τεράνιο!
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ
Ζω 1964-65
που ζωντανεύει τον πιο μεγάλο
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΡΥΛΟ

ΠΕΡΣΕΥΣ
Ο ΑΝΤΙΤΗΤΟΣ
* PERSÉUS, THE INVINCIBLE *
ΕΙΣΧΡΟΜΟΝ ΕΙΝΕΜΑΣΚΟΠ
Με τον Γίγαντα της Δράσεως
ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΑΡΙΣΣΟΝ

ΚΙΡΣΟΙ - ΦΛΕΒΙΤΙΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ
Scholl
— Άνακουρίζουν και προστατεύουν τά πόδια.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ κ. ΕΥ. ΑΒΕΡΩΦ:

ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΖΗΜΙΑΝ ΘΑ ΠΡΟΞΕΝΗΣΗ Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΥΛΟΥ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

«Η Κυβέρνησις κατέθεσε κατά καθήκον εις τὴν Βουλὴν τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν. Καί, κατὰ τὴν γνώμην τῆς, ἡ δημοσιότης οὐδενὸς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ποσῶν προκαλεῖ ἐθνικὴν ζημίαν». Τοῦτο ἐδήλωσε χθὲς ἔγκυρος κυβερνητικὴ πηγὴ, εἰς ἀπάντησιν δηλώσεων τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Εὐ. Αβερῶφ, σχετικῶς μὲ τὰς ἐκθέσεις τῶν δικαστικῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Σημειωτέον, ὅτι ὁ κ. Ἀβερῶφ ὑποστηρίζει, εἰς τὰς δηλώσεις του, ὅτι τὰ ἀναφερόμενα ποσὰ εἰς τὸν δημοσιευθέντα πίνακα «κονδυλίων» διετέθησαν δι' ἔθνικοὺς καὶ μόνον λόγους καὶ κυρίως διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου. Τονίζει, ἐπίσης, ὅτι ὁ προκαλούμενος αὐτῷ θόρυβος ἐπιφέρει ἐθνικὴν

ζημίαν, τὴν εὐθύνην τῆς ὁποίας φέρει ἡ Κυβέρνησις.

Ο κ. Π. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ὑπουργὸς κ. Π. Βαρδινογιάννης εἰς ἐπιστολὴν του ἀναφέρει: «Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσιν περὶ μυστικῶν κονδυλίων γίνεταί μνεία καὶ τοῦ ὀνόματός μου. Θεωρῶ χρέος μου νὰ διευκρινίσω ὅτι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ κυρίως θητείας μου ἐπανειλημμένως μετέβην, εἴτε ἐπὶ κεφαλῆς ἀποστολῶν, εἴτε μόνος μου, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, προκειμένου νὰ ἐκπροσωπήσω τὴν χώραν εἰς διεθνῆ συνέδρια ἢ ὀργανισμοὺς, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ὁποίων λίαν εὐγλώττως ὁμιλοῦν αἱ κατὰ καιροὺς ἐκθέσεις τῶν εἰς τὰ Κράτη ἐκεῖνα διπλωμα-

τικῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ, θεαδίως, τὰ οικονομικά μου δὲν μοῦ ἐπέτρεπον νὰ ὑφίσταμαι ὄλην τὴν δαπάνην τῶν ἐν λόγω ταξιδίων, ἔλαβον ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἴτε μέρος, εἴτε τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων μου (εἰσιτήρια καὶ ἐξόδα διαμονῆς) διὰ τὰς ἀποστολάς ΝΑΤΟ καὶ σκανδιναυκῶν χωρῶν, κυρίως. ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑΛΛΗΝ ΔΡΑΧΜΗΝ, ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΔΙ' ΑΠΟΣΤΟΛΑΣ ΕΘΝΙΚΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΗΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΩΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ, ΕΛΗΦΘΗ ΠΟΤΕ ΠΑΡ' ΕΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ 18 ἔτη τῆς δημοσίας μου ζωῆς. Λυποῦμαι, διότι ἡ ἀναχώρησις μου σήμερον εἰς τὸ ἐξωτερικόν δι' ἐθνικὴν ἀποστολὴν δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ προβῶ καὶ εἰς δηλώσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς μὲ τὸ ἴδιον περιεχόμενον».

Ἦς ἐγνώσθη, εἰς τοὺς κατατεθέντας εἰς τὴν Βουλὴν φακέλλους διὰ τὰ μυστικά κονδυλία ἐπισυνάπτεται ἔγγραφον τοῦ προϊσταμένου τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν πρὸς τὸν ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖ ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ νὰ δώσῃ ἡ Βουλὴ ἀδειαν διὰ τὴν ἀσκήσιν διώξεων ἐναντίον ὑπευθύνων.

ΣΥΝΩΝΥΜΙΑ

Ὁ Γεώργιος Σταύρου Καραδημος, ἐκ Περιστερίου Παγωνίου Ἰωαννίνων, διοικητικὸς υπάλληλος τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, δηλοῖ, ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν ἀναφερόμενον ὡς λαβόντα χρηματικά ποσὰ ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν Γ. Καραδημον καὶ ἀσφαλῶς θὰ πρόκειται περὶ συνωνυμίας.

ΕΘΝΟΣ

18-12-64

ΙΑΤΡΟΙ

Δρ. Α. ΜΑΝΤΑΣ διευθυντής ιατρός της μαιευτικής και γυναικολογικής κλινικής του Δημοσίου Νοσοκομείου Ν. Ίωνίας ε' Η 'Αγία Όλγας, 'Αχαρνών 116 (1^ο Α-γιος Παντελεήμων), τηλ. 811.476.

Δρ ΧΑΡΗΣ Γ. ΜΑΣΟΥΡΑΣ, μαιευτής - χειρουργός - γυναικολόγος, 'Επιμελητής μαιευτηρίου «ΕΛΕΝΑΣ», Μαρίκας 'Ηλιάδη, επανελθών μετά διετή εκπαίδευση εις 'Αγγλία (Λονδίνο, Οξφόρδη) δέχεται καθ' ἑκάστην 7 - 9 μ.μ. και επί συνεντεύξει εις τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας 47 ἰατρείον του, στάσις «Εὐαγγελισμός», τηλ. 725.082.

ΑΡΙΑΔΗ ΝΙΚΟΛΑ ΔΟΥ-ΛΕΛΟΥ ΔΑ., ἰατρός Γυναικολόγος - Μαιευτής. Δέχεται καθημερινῶς 11 π.μ. — 1 καὶ 5 — 7 μ.μ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαριλάου Τρικούπη 50, τηλέφ. 612.515.

Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ, Σόλωνος 138, τηλ. 616.517. & ρας 10 - 12 π.μ. καὶ 6 - 8 μ.μ.

ΠΕΤΡΟΣ Ε ΚΑΡΘΟΥΝΗΣ οδοντίατρος, ὁδὸς Τζωρτζ 3, 1ος ὄροφος (πλατ. Κάνιγγος) τηλ. 615.124. Δέχεται 4 — 7 μ.μ.

πολυτελείας δωρὶ σαλονὶ καινούργεσ καπιτονέ θαύμα τέχνης καὶ ποιότητος, ἔτερον πολυτελείας σαλονὶ ἰταλικὸ (Ναπολιτάνο), ἀποτελούμενο ἀπὸ καναπέ, 4 πολυθρόνεσ, 3 τραπέζια κλασικὸν μὲ πατίνα, σαλονὶ ἀμερικάνικο μονόχρωμα τύπου γίγας 6 τεμάχ. ἀπὸ Φὸν Ρέμπερ καινούργεσ, τραπεζορία μαουένια σχεδὸν καινούργη, ἀποτελούμενη ἀπὸ τραπέζι πτυσσόμενον, 6 καθίσματα καὶ μπουφέν ἀρίστησ ἔργασίας, τραπέζι φορμάκια κουζίνας, μὲ 4 καθίσματα, μπάρ πτυσσόμενον ἀπὸ μασίφ τικ Δανίας, ἕνα σαλονάκι χῶλ γαλλικὸ 'Αντουάν ἀποτελούμενον ἀπὸ καναπέ, 2 πολυθρόνεσ καὶ τραπέζια, μεγάλα καὶ μικρὰ κάρδα θαλασσογραφίεσ καὶ διάφορα Γάλλων, 'Ισπανιὸν ζωγράφων, ἕνα διπλὸ κρεβάτι ἀμερικάνικο μὲ 2 διπλὰ στρωματέξ, λάμπεσ ἐπιτραπέζιεσ σαλονιοῦ, ἕνα σαλονάκι γωνία 4 τεμαχιὸν, μεγάλης ἀγοραστικῆσ ἀξίασ. Λουί - κένξ ἀπὸ χρυσῆ πατίνα κεντημένο στὸ χέρι (πραγματικὰ Λουί-κένξ), δίσκουσ στέρεο Φιντέλιτ 33 στρωφῶν, 2 παλὰ ἀνδρικά, 2 ράδια τρανζίστορ, 2 μονὰ κρεβάτια ὁμοίωμορφα μὲ 2 μονὰ στρωματέξ ἕκαστον ἀπὸ μασίφ μαόνι κρέμ Μαλαισίας, 1 ποδήλατο κοριτσιῶν ἕνω τῶν 12 ἐτῶν. 'Επισκέψει θὰ γίνωνται δεκατὶ μόνον διὰ συγκεκριμένον εἶδος Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον 11 π.μ. - 2 μ.μ. καὶ 4 - 8 μ.μ. Κυριακὴν 10 π.μ. - 2 μ.μ. Ὁδὸς Δημητρίου Σούτσου ἀριθμ. 4, Α' ὄροφος, πλατεία Μαρτίλη δύο στάσεισ πρὸ τοῦ τέρματοσ 'Αμπελοκήπων, κτυπήσατε τὸ 2ον κομβίον.

11) Δύο συγκροτήματα γραφείων μισθωμένα τὸ πρῶτον 5500 δρχ. μην. ἀντὶ 800.000 δρχ τὸ δεύτερον 7000 δρχ. μην. ἀντὶ 1.000.000 δρχ. Δ. ΠΕΤΑΛΑΣ, Πανεπιστημίου 61, 2ος ὄροφος, γραφ. 3, τηλ. 232.244.

ΣΤΗΝ ΛΟΥΤΣΑ παραθαλάσσια οἰκόπεδα μέσα στὰ σπιτία, ἐπάνω στὴν στάσι τοῦ λεωφορείου, μὲ φῶσ, περιφραγμένα ἐπίπεδα, πευκόφυτα. Λίγη προκαταβολή, πολλῆσ δόσεισ 'Επισκέψεισ δωρεῶν Τετάρτην καὶ Σάββατον 4 μ.μ. καὶ Κυριακάσ 10 π.μ. Πατὲ δὲν ἐπαλήθευσαν ὠραιότερα. ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥ-ΛΟΥ. Χαλκοκονδύλη 32 (πλατ. Λαυρίου) τηλ. 521.041.

ΜΗ ΨΑΧΝΕΤΕ ΑΔΙΚΩΣ. Πουθενά δὲν θὰ βρῆτε τόσον προνομιοῦχο οἰκόπεδα, σὰν αὐτὰ πού σᾶσ προσφέρουν αἱ ἐπιχειρήσεισ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ, στὸν Παράδεισο 'Αγίας Παρισκευῆσ, Σταυρὸ - Γέρακα - Γλυκὰ Νερά. Δρόμοι εσραδεισ, συγκοινωνία τακτικωτάτη, μὲ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ πολλῆσ ἄτοκεσ δόσεισ. 'Επισκέψεισ καθημερινῶσ δωρεῶν, πρῶτ 10 καὶ ἀπόγευμα 4.30. Νικηταρὸ 9β καὶ Θεμιστοκλέουσ γωνία ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ. τηλέφ. 622.249.

ΛΟΥΤΡΟΠΥΡΓΟΣ παραθαλάσσια οἰκόπεδα μὲ πολλῆσ δόσεισ πλησίον τῆσ θαλάσσοσ εἰσ κατοικημένον περιβάλλον, μὲ ἠλεκτροικὸν ρεῦμα, ἤλεσ καὶ θέαν πανοραματικὴν, πῆχεισ 400 — 1000, τιμὴ ἀπὸ 20.000. ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ, Πανεπιστημίου 65, τηλ. 229.230.

στο ἶΚΑ, ΖΕΚ ἕνος καὶ ἐκτοσ σχεδίου. Στὰ ΑΝΩ ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ, στὴν 2α στάσι μὲ σπιτία γύρω. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ, Στὰ Δίου 43, τηλ. 228.218 — 223.328.

ΠΛΑΤ: 1) Μὲ 210.000 διαμέρισμα 3 δωμ., Χ., λ., κ., ἔπανα προσφύειασ μὲ δρύινα πατώματα καὶ καλοριφέρ καὶ 2) Δύο ἡμιμόγεια διαμερίσματα τῶν 2 καὶ 3 δωμ., φωτεινὸτατα μὲ βεράντεσ, ἀμφότερα καὶ καλοριφέρ, μὲ ἀρίστην διαίρεσιν καὶ πολυτελὴ κατασκευὴ Α.Μ., ἔπαντα καὶ παραδοτέα ἀμέσωσ. Πληροφορία εἰσ τὴν οἰκοδομήν Χρυσοστόμου Σμύρνησ 56, ὄπισθεν Κλωναρίδου, 3η παράλληλοσ Πατησίων ἢ τὸν ἰδιοκτήτην κ. ΠΑΥΛΑΚΟΝ, Πανεπιστημίου 67, τηλέφ. 220.303.

ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ σπιτία - διαμερίσματα - καταστήματα μὲ δόσεισ, ἐπὶ τῆσ λεωφόρου Δημ. Μουσοπούλου 106. Μικρὴ προκαταβολὴ καὶ 30 μηνιαίας ἀτόκουσ δόσεισ. ΑΡ. ΣΚΑΦΙΔΑΣ — Τεχνικὸν Γραφεῖον — λεωφόροσ Βασιλ. Κωνσταντίνου 4 — τηλ. 474.472.

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ τῶν 2 καὶ 3 δωμ., χῶλ, κουζίνα, λουτροῦ, καλοριφέρ, 76 τετραγ. πολυτέλεστατα καὶ πλουσιώτατα, ἄνευ κοινοχρήστων. Τηλέφ. 233.664 καὶ 972.925

ΠΛΑΟΥΝΤΑΙ κρεββατοκάμαρα πατίνα καινούργησ, ντουλάπα τρίφυλλη, κλίνη μονή, τουαλέττα μὲ ἔγκαμτὸ κομοδίνο. Γλημοφορία: τηλ. 876.356, 9 - 10 π.μ., 5 - 7 μ.μ.

Επαιρναν χρήματα δια να διορίσουν

[35.]

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΔΙ' ΑΠΑΤΗΝ

Καὶ ὀλίγα περὶ μυστικῶν κονδυλίων

Φυλακίσαις 1½ ἔτους ὑπέβαλε χθὲς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν δι' ἀπάτας εἰς τὸν Α. Παπανικολάου, διευθυντὴν τοῦ ἰδιαίτερου γραφείου τοῦ ἐπὶ Κυβερνήσεως Ε.Ρ.Ε. ὑπουργοῦ κ. Κ. Τσάτσου καὶ εἰς τὸν Θ. Βασδέκη, τέως ὑπάλληλον Προεδρίας ἐπὶ ὑπουργίας, ἐπίσης, τοῦ κ. Τσάτσου.

Ὡς κατατέθη εἰς τὴν δίκην, οἱ Γ. Σταθόπουλος (χθὲς μνηστῆς), Α. Γεωργόπουλος, Ἰωάννα Γρηγοροπούλου, Ι. Βώδος, Βασιλικὴ Γληνοῦ καὶ Γ. Σκλάβος παρέδωσαν εἰς τὸν Βασδέκην χρηματικὰ ποσὰ 15.000 - 30.000 δρχ., διὰ νὰ διορισθῶν εἰς διαφόρους θέσεις τοῦ Ο.Τ.Ε., τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ τῆς Δ.Ε.Η. Παρουσία τῶν ὁ Βασδέκης τὰ παρέδωκεν (εἰς δέμα) πρὸς τὸν Παπανικολάου, ἀλλ' ὅταν ἐξ ὅλων διωρίσθῃ μόνον ἡ Γρηγοροπούλου, οἱ λοιποὶ διεμαρτυρήσαν ἐντόνως εἰς τὸν κ. Τσάτσον, ὁ ὁποῖος τοὺς συνέστησε νὰ καταφύγουν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, τὸ αὐτὸ δὲ συνεβούλευσε καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου του, ὁ ὁποῖος

ισχυρίζετο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως.

Πράγματι, αἱ ἐκατέρωθεν μηνύσεις ὑπεβλήθησαν, ἀλλ' ὁ Παπανικολάου πρότεινε νὰ ἀνακαλέσων ἀμοιβαίως. Καὶ αὐτὸς μὲν ἀνεκάλεσε, οἱ δὲ Σταθόπουλος καὶ Σκλάβος παρέλαβον ἀπὸ τὸν Βασδέκην συναλλαγματικὰς τρίτου τινὸς (ὁ ὁποῖος τὰς εἶχε παραδώσει εἰς τοὺς ἰδιαίτερος, διὰ νὰ ἐγκριθῇ κάποια αἴτησις διὰ δάνειον). Οἱ λαβόντες τὰς συναλλαγματικὰς θὰ ὑπεχρεῦντο εἰς τὴν δίκην τῆς ἀπάτης νὰ «μολοκώσων» τὰς καταθέσεις των. Ὅταν ὅμως αἱ συναλλαγματικαὶ ἔληξαν καὶ ἐζήτησαν νὰ ἐξοφληθῶν, ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὰς εἶχον ὑπεξαιρέσει. Καὶ ἐμνηύθησαν διὰ τὴν... ὑπεξαιρέσειν.

Χθὲς οἱ μὲν ἰδιαίτεροι κατεδικάσθησαν διὰ τὴν ἀπάτην, οἱ δὲ Σταθόπουλος καὶ Σκλάβος ἠβώωθησαν. Ὁ εισαγγελεὺς, μάλιστα, κ. Βέλλιος πρότεινε νὰ πληρώσῃ ὁ ἰδιαίτερος τὰ ἐξόδα τῆς δίκης τῶν ἄλλων.

Ὡς μάρτυς ἐξητάσθη χθὲς ὁ κ.

Τσάτσος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἐκπληξίν του διὰ τὴν καταγορίαν εἰς δάρος τοῦ πρώην (1946 - 1963) διευθυντοῦ τοῦ γραφείου του. Συγκεκριμένως, εἶπε ὅτι, «καθ' ὅσον γνωρίζεις, ὁ Βασδέκης δὲν ἦτο ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου του. Ἐξητάσθη κατ' ἀντιπαράστασιν μὲ τὸν κατηγορούμενον, ὁ ὁποῖος ἐπέμεινε ὅτι ἐμισθοδοτεῖτο, κατωνόμασε τὴν προϊσταμένην, ἡ ὁποία τοῦ κατέβαλε τὸν μισθὸν καὶ ἐπέμεινε ὅτι κάθε φορὰν ὑπέγραφεν εἰς τὴν μισθοδοτικὴν κατάσταση. Ὁ μάρτυς ἔφερε ἀντίγραφον πίνακος τῶν τότε ὑπαλλήλων, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Βασδέκης δὲν ἀνεφέρετο καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ κατηγορουμένου ὑπεστήριξε ὅτι εἰςπληρώντο ἀπὸ τὰ μυστικὰ κονδύλια».

Ἀπολογία Βασδέκη: «Γέταιρνα τὰ χρήματα καὶ τίθετα στὸν Παπανικολάου». Ἀπολογία Παπανικολάου: «Δὲν ἔπῃρα ποτέ δραχμῆ. Ἄλλο πρόσωπον ἐνεφάνιζεν ὁ Βασδέκης εἰς τὰ θύματά του ὡς, ὄθην, Παπανικολάου καὶ, ὄθην, τοῦ παρῆνιδε τὰ χρήματα».

ΕΘΝΟΣ

18-12-64

35-27

ΙΕΣ ΓΙΑ ΔΥΟ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΥΣ
ΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ
ΕΝΤΕ ΚΥΡΙΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΕ ΠΛΗ-
) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ **ΠΙΤΣΟΣ**

3 ΣΕΤ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ
ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ
ηρωμένα όλα τὰ έξοδα, συμβολαι-
άσφαλισμένα δι' 1 έτος από τόν
τικήν έταιρίαν «Ο ΦΟΙΝΙΞ».
ται με πληρωμένα όλα τὰ έξοδα
ος.

ΑΚΡΟΝ

Σταδίου 26

ΙΛΙΟΝ

Έρμου 11

ΤΑ ΘΕ
ΑΚΡΟΠΟ
ΜΠΟΥΡΝΕ

δίδουν σήμερα δύο παραστάσεις

«ΑΚΡΟΠΟΛ», τήν επιθεώρησι

20

«ΜΠΟΥΡΝΕΛΛΑ»

Κ Α Τ Ε Ρ

τὴν ΧΑΡΤΟ

Σ η μ . : Δέν δίδουν παραστάσιν δι-
κής Έστίας.

ΝΕΑ. 18-12-64

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΟΝΔΥΛΙΑ ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Θά ζητηθῆ ἄρση τῆς ἀσυνήθιας γιά διώξη ὑπουργῶν τῆς ΕΡΕ

ΥΠΗΡΧΑΝ σήμερα πληροφορίες ὅτι ἡ Εἰσαγγελία Ἀθηνῶν θά ζητήσῃ μέ ἔγγραφό της πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς τὴν ἄρση τῆς ἀσυνήθιας ὠρισμένων βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ, πρῶν ὑπουργῶν, προκειμένου νά ἀσκηθῆ διώξη ἐναντίον τους γιά τὴ διαχείριση τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Ἡ εἰσαγγελικὴ αἴτηση στηρίζεται σὲ ἀναφορά τοῦ ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν κ. Νικολοδήμου, ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται ὅτι «προέκυψαν ὑπαίτιοι τρίτοι τελέσαντες τὰ εἰς τὰς ἐκθέσεις ἀναφερόμενα ἐγκλήματα οὐχὶ κεχωρισμένως, ἀλλὰ ἐν συμμετοχῇ μεθ' ὑπουργῶν».

● ΚΑΤΑ τίς πληροφορίες μας ἡ Κυβέρνηση θ' ἀφήσῃ ἐντελῶς ἀνεπιπρόσδεκτοι καὶ τὴ Βουλὴ καὶ τὴ Δικαιοσύνη νά πράξουν τὸ καθήκον τους.

● ΕΓΝΩΣΘΗ, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ἀνάμεικτος διαχείριση τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν προκύπτει καὶ ἀπὸ κατὰθεση τοῦ πρεσβευτοῦ, τέως ὑπηρεσιακοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Οἰκονόμου - Γκούρα. Ἀναφέρει στὴν κατὰθεσή του ὁ κ. Γκούρας— ὁ ὁποῖος ἦταν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν μυστικῶν κονδυλίων—ὅτι ἐάν ἐγνώριζε τὸν προορισμὸ τῶν κονδυλίων, θά εἶχε ἀρνηθῆ νά ἐγκρίνῃ τὴν διάθεσή τους σὲ δύο τουλάχιστον περιπτώσεις: στὸ κονδύλιο τῶν 10.000.000 δραχμῶν ποῦ διεχειρίσθη ὁ κ. Ἀβέρωφ, καὶ στὸ κονδύλιο τῶν 5.000.000 δραχμῶν ποῦ ἐστάλησαν στὸν τότε πρεσβευτὴ στὴ Μπὸν κ. Ὑψηλάντη γιά πληρωμὴ τῶν δικηγόρων στὴν ὑπόθεση Μέρτεν.

● ΑΛΛΟΙ, ἄριστα πληροφορημένοι κύκλοι τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ ὅσα ἀποκαλύπτονται στοὺς καταλόγους ποῦ ἐδημοσιεύθησαν, εἶναι «σταγόν ἐν τῷ ὠκεανῷ». Τὰ μεγάλα κονδύλια τῶν παροχῶν ἐδίδοντο χωρὶς ἀποδείξεις καὶ χωρὶς νά ἀναγράφονται πουθενὰ τὰ ὀνόματα τῶν «μεγάλων τρακτικῶν».

Ἄνεπιπρόσδεκτοι ζήμιες

● Ο ΕΠΙ ΕΡΕ ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ μέ ἐκτενεῖς δηλώσεις του ὑπεστήριξε χθές

ὅτι ὅλες οἱ χορηγήσεις ἀπὸ τὰ μυστικά κονδύλια εἶναι δικαιολογημένες. Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀπέφυγε—πρὸς τὸ παρόν, ὡς λέγει—νά παράσῃ σαφέστερες ἐξηγήσεις, γιὰτί κτὰ τὴ γνώμη του, μέ τὴ

δημοσίευση τοῦ καταλόγου τῶν κονδυλισύχων ἔγιναν ἀνεπιπρόσδεκτοι ζήμια».

● ΕΓΚΥΡΗ κυβερνητικὴ πηγὴ ἐδήλωσε, ἀπαντώντας στὸν κ. Ἀβέρωφ, τὰ ἑξῆς: «Ἡ Κυβέρνησις κατέθεσε κατὰ καθήκον εἰς τὴ Βουλὴν τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνωτατων δικαστικῶν. Καὶ κατὰ τὴν γνώμην της, ἡ δημοσιότης οὐδὲν ἄλλο ἐκ τῶν ἀναφερομένων ποσῶν προκαλεῖ ἐθνικὴν ζημίαν».

● ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ ὅτι κατὰ τὴ συζήτηση ποῦ θά διεξαχθῆ στὴ Βουλὴ ὁ κ. Ἀβέρωφ θά προκληθῆ νά ἐξηγήσῃ πῶς δικαιολογεῖται ὁ εἰκοσαπταετασιασμὸς τῶν μυστικῶν κονδυλίων στίς παραμονὲς τῶν ἐπιλογῶν τοῦ 1961

Ο υπεύθυνος της κ...
 κού θα παρουσιάσει, κατά πάσαν
 βεβαιότητα, ελληνική κωμωδία.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ δ Μίμης Φωτόπουλος
 πού θα μείνει στο θέατρο «Πορεία» μό-
 νο έως τις 20 Ιανουαρίου, άπεφάσισε
 να μην αλλάξει έργο, για τό τόσο μι-
 κρό διάστημα, αλλά να συνεχίσει τόν
 «Υπουργό με τό ζόρι» τού Μπιραμπώ,
 πού τόσο άρέσει.

ΑΛΛΑΓΗ άτμοσφαίρας χδές στό θέ-
 ατρο «Κώστα Μουσούρης»: Ύστερα ά-
 πό τούς Βασιλιάδες, οί προλητάριοι.
 Τήν παράσταση τού έργου «Οί τρείς
 άδελφές» παρακολούθησε ή σοβιετική
 κοινοβουλευτική ομάδα. Οί Ρώσοι ή-
 θελαν να ίδούν πώς παίζεται ό Τσε-
 χώφ στην Έλλάδα. Καί ένθουσιαστη-
 καν άπό τήν παράσταση. Στο δια-
 λείμμα, πήγαν στό παρασκήνιο και
 συνεχόρησαν τόν Κώστα Μουσούρη και
 τούς συνεργάτες του. «Είσαστε περι-
 φρημοί» τού έπταν «Τέλειοι Ρώσοι. Μό-
 νο πού δέν προφίρετε σιστά τά ρω-
 σικά όνόματα». Έξ όνόματός τους ό
 Πάβελ Λεσνιάκ προσφωνώντας τόν Κώ-
 στα Μουσούρη, έπε πώς, με μεγάλη
 στά Μουσούρη, οι Ρώσοι τίς έλληνι-
 κές παραστάσεις.

...εξεχαιρία να
 ...όρα σε πό-
 ...ται ή έλλη-
 ...τας τήν θαυ-
 ...ου «Οί τρείς
 ...ό Λεσνιάκ έ-
 ...χουν όι πνευ-
 ...ές άνταλλαγές
 ...αι άλληλοκστα.
 ...σοβιετικοί δου-
 ...Τζένη Ρουσέα
 ...είς άδελφές»,
 ...πρής έρμηνει-
 ...σημένα μι-
 ...πολσόι».

...της όμορ-
 «μεις Ύφη-
 ...παρακολου-
 ...παράσταση
 ...χίρη» στό
 ...ό διαλέμ-
 ...και συ-
 ...και τούς
 ...ώραία έ-
 ...ξά τήν δι-
 ...ει σάν θ-
 ...υλάει με-
 ...ξ, παρου-
 ...κει. Είναι
 ...γά, άλλά
 ...της τό
 ...μ γουναρι-
 ...της πλη-
 ...η συνολι-
 ...άπό 500.
 ...α, θα δο
 ...κινηματο-

‘Η «Μίς Ύφήλιος» Κούλα Τσοπέη
 στή «Μαίρη, Μαίρη»: Μά τή Τζέ-
 νη Κορέξη, τήν όποία συνεχάρη
 για τήν μεγάλη της έπιτυχία

γάπη», γιατί θα φύγω στην ‘Αμερι-
 κή και θα ήθελα να μάθω τό τέλος
 τής έκπομπής. Όμως, ό Ληναίος δέν
 ήξερε να τήν πληροφορήσει, γιατί ή
 έκπομπή γράφεται μιά-μιά συνεχεία.
 Κι ή Κούλα Τσοπέη λυπήθηκε πού θα
 φύγη στην ‘Αμερική χωρίς να μάθω τό
 τέλος. ‘Αλλά — ποίός ξέρει; — μπου-
 ρεί, κι’ όταν ξανόρθη, ή έκπομπή να
 συνεχίζεται.

ΤΟ «ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ» θα επανα-
 λάβη, σε λίγες ήμέρες, τόν «Πύρ-
 γο» τού Κάφακα στό θέατρο «Βεά-
 κη», πραγματοποιώντας έτσι τό
 «εναλλάσσόμενο ρεπερτόριο» πού
 εγγήγειλε.

Φ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ

Ο ΚΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΦΗΓΗΤΗΣ
ΣΤΟ «ΤΑΜΑ» ΤΟΥ ΜΑΤΣΑ
 Ο θάνας Καστόπουλος είναι ό ά-
 φηγής στό νέο πρωτοποριακό ιτα-
 κυμανταίρ τού Νέστορα Μάτσα «Τό
 τάμα». Ο έκλεκτός πρωταγωνιστής τού
 ‘Εθνικού Θεάτρου με πρωτότυπο δι-
 αλογικό τρόπο με τή μικρή ήρωίδα
 τού φίλμ, πού είναι ένα άληθίνα «τα-
 μένο» κορίτσι άπ’ τήν ‘Αγιάσα, πα-
 ρουσιάζει τήν μικρού μήκους ατή ται-
 νία πού γυρίσθηκε έξ όλοκλήρου στή
 Λεσόθ με διευθυντή φωτογραφίας τόν
 Βασίλη Κωνσταντινίδη και με τή συμ-
 μετοχή γυναικών και χωρικών διαφό-
 ρων όρειών χωριών.

ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ ΤΗ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ Π

Τήν προσέχη Δευτέρα
 νακοπούλου θα έρμηνει
 ρινό κέντρο τής Πλάκ-
 δου έμφανίζεται, τό
 Τσεχόφ «Βάκκα». Ίν-
 ζί τής ή Ζώρης Σαρη
 Μαρία Ευστρατίου,
 και έσκηνοθέτησε τό
 Ρένα Καμπαλάου, τή
 χορογραφία, ό Δημ.
 γραφε τή μουσική, κα-
 πούλος, πού έφιλοτέχ-
 διάκοσμο.

● Έκκυκλοφόρησε δι-
 γενιότακα τραγούδια
 τήν Παϊδική Χαρωδία
 Μέ Χριστουγεννιάτικα
 κλόφρησε και δίσκο
 Κόμο.

● Η Έννια Καλογε-
 σε καινούργιους δίσκ-
 θια μεταξύ τών όποί-
 νόκι» κ. ά.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ

Διενεργείας Δημοσίου
 Διαγωνισμού διά τήν
 ένός Αυτομάτου Έσω-
 λεφωνικού Κέντρου, χω-
 3 γραμμών ΟΤΕ — 15
 τερικών συνδέσεων με
 τας έσωτερικών συνδ

‘Ο ‘Οργανισμός ‘Εθνικού
 κηρύσσει ‘Αμμόσιον Μειώ-
 νισμόν δι’ ένσφραγίστων τ-
 τήν προμήθειαν ένός Αύτ-
 τερικού Τηλεφωνικού Κέντ-
 τής 3 γραμμών Ο.Τ.Ε., ή
 έσωτερικών συνδέσεων με
 τας έσωτερικών συνδιστά-
 μεθ’ όλων τών έξαρτημά-
 τω

‘Ο Διαγωνισμός ένεργ-
 28ην Δεκεμβρίου 1964,
 ραν και ώραν 11—12ην η-
 τοίς γραφείοις τού ‘Οργ-
 ‘Αγίου Κωνσταντίνου.

Πληροφορία και όροι τ-
 παρέχονται κατά τας έργα-
 και ώρας υπό τής Ύψη-
 θειών τού ‘Οργανισμού
 τρου (κ. Β. Μαστορόπου-
 ‘Εν ‘Αθήναις τή 17 Δε-
 ‘Ο Διοικητικός
 ‘Οργανισμού
 ΗΛΙΑΣ Β

TZAMIA ΜΕ ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ: S FOR SPRAYING” ΠΟΝ-ΨΕΚΑΣΜΟΥ ΤΖΑΜΙΩΝ)

ΧΡΩΝΙΑ
 ΠΟΛΛΑ

...στο πάτωμα» :
 ...ουλος, ή Μαρ-
 ...ή Κατερίνα
 ...αντιγόνη Κουκού-
 ...ά σικινή

...τροβάλη για πρώτη
 ...τήν ταινία «Παρι-
 ...7άν, Λύν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ: 70.000, 71.000
ΣΥΝΤΑΞΗΣ: 70.000, 70.007
ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ: 71.077

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

(18)

Θεσ/νίκη τη 16η Ιανουαρίου 1963

Κατ'εστασιν
εμφαίνουσα τὸ ἀντίτιμον καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν στραβέντων 5.220 φύλλων, ἐπὶ 1 - 31/12/62 εἰς 7 Ἑλληνικὰς Ἐργατικὰς Ἱπηρεσίας καὶ 6 ἑλληνικὰς Ἐργατικὰς Ἐπιτετα, ἐν Γερμανίᾳ, ὡς τὸ ἀπ' ἀριθ: Β.Π.2000/11 τῆς 27/11/62 ἑγγράφου τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου, Ἱπηρεσίας Συντονισμοῦ.

5.220 φύλλα Ἐφημερίδος	ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ	πρὸς 1,80	δρχ.	7.820.-
Ταχ/κὰ 1.960 φύλλων 6/σελίδων		πρὸς 10	δρχ. τὰ 20 φύλλα	200.-
" 1.960. "	8/σελίδων	14	" " "	1.372.-
" 1.080. "	12/σελίδων	21	" " "	1.254.-
" 220. "	16/σελίδων	30	" " "	200.-
				<u>11.846.-</u>

Δραχμαὶ ἑνδεκα χιλιάδες ἑξακόσιαι τεσσαράκοντα ἑξ.

Ἐἰς ἐξόφλησιν τοῦ ἀριθ. 1451/6.1.1963
πρωτοβουλίας τῆς ἐπιτετατῆς ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ
ἀπὸ τοῦ Διαφυλακτικῆς Τροποδότης Ἐργατικῶν
Ἐπιτετατῆς, ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 7183/6.4.1962
πρωτοβουλίας, ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 9978/6.4.
ἰσ. τῆς ἐν δρχ. 11.646.- ἀπὸ τῆς ἐπιτετατῆς
ἑξαιτίας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 11.646.- ἀπὸ τῆς ἐπιτετατῆς
ἐν ἀποδείξει ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 11.646.- ἀπὸ τῆς ἐπιτετατῆς

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
18 ΤΡΟΦΙΑ Β' ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

№ 269890

5/8 A.

Αθήναι, 29 DECEMBER 1962

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ & ΕΝΤΟΛΗΣ CLEARING No

ΜΕΣΟ GREEK - GERMAN CLEARING - ΛΟΓΙΣΜΟΣ No

Α Ι Τ Τ Ο Χ Ο Υ Α - Λ Ο Γ Α Ρ Ι Α Σ Μ Ο Ι

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ
& ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝΤΟΛΕΩΣ

MINISTRY TO THE PRIME MINISTER'S OFFICE
ATHENS

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ
& ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ

THEMISTOCLES TSATSOS
GREEK ROYAL EMBASSY IN ~~WEST~~ GERMANY

Ε Δ Ο Σ Ε Ν

ΕΠ ΤΙΜΗ

ΚΑΤΑΒΑΛΤΕΟΝ ΠΟΣΟΝ
ΕΙΣ ΣΥΝΥΓΜΑ CLEARING

DM 53.089,82 (DEUTSCHE MARK FIFTY THREE
THOUSAND EIGHTY NINE AND 82/100)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΣΥΝΤΟΙ

GOVERNMENTAL EXPENSES

ΔΑΣΜ ΚΛΑΣΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ:

- I. Της Α/μοφύ: κ.α. 3041 ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ CLEARING - ΔΡΑΧΜΑΙ
- Είς Α/μοφύ: Έντολαι Οικονομικών Αναγκών Clearing

AS

*Εκδόσις τής υπό τὰ ἀνωτέρω
στοιχετά έντολης.

ΒΕΝΟΝ	ΝΟΜΙΣΜΑ	ΤΙΜΗ	ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ
ΕΙΔΟΣ	ΠΟΣΟΝ	ΕΠΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ	ΔΡΑΧΜΑΙ
DM	53.089,82	7,5344	400.000.-

- II. Της Α/μοφύ: κ.α. 1601 ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ - ΔΡΑΧΜΑΙ
- Είς Α/μοφύ: Άνεκκαθάριστα Ταχυδρομικά-Τηλεγραφικά

ΔΡΑΧΜΑΙ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ.-

400.000.-

1488 2792

ΕΓΚΡΙΣΙΣ:

Ε.Π. 3283/Κ/29.12.62

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ
Τ. ΜΙΛΙΣ
Σωφ. Κίτσιος

Ο ΠΡΟΣΤ. ΥΠΕΡΕΞΙΑΣ

Salzburger Nachrichten

FREIE TAGESZEITUNG FÜR DIE ÖSTERREICHISCHEN BUNDESLÄNDER

Salzburg, Bergstraße 12, Tel. *74 1 27 und *73 5 07; Wien I, Rotenturmstraße 25; Tel. 63 44 36 und 63 43 06; Linz, Gesellenhausstraße 21, Tel. 27 9 23 und 28 1 56.
Post- u. Trägerabonnement S 35.—, Verschleißerabonnement S 33.— monatlich. Wochenendabonnement vierteljährlich S 30.—, Postspark.-Kto. Wien 188.904
Einzelpreis: Italien Lire 70.—; Schweiz sfr. —.50; Deutschland DM —.45; Wochenendausgabe: Italien Lire 100.—; Schweiz sfr. —.65; Deutschland DM —.60

Nummer 263 * Donnerstag, 12. November 1964 20. Jahrgang

Gespräch Moskau-Peking Anfang 1965

Sowjetisch-chinesische Verhandlungen werden in Peking stattfinden - Vorkonferenz von 26 Parteien verschoben

MOSKAU (UPI, AP, dpa). Mittwoch nachmittag verlautete aus zuverlässigen nichtsozialistischen kommunistischen Kreisen in Moskau, daß der neue sowjetische KP-Chef Breschnew und der chinesische Regierungschef Tschu En-lai sich in ihren fünftägigen Geheimgesprächen im Kremel geeinigt hätten, Anfang 1965 in Peking Verhandlungen zwischen Vertretern beider Parteien zur Beilegung ihres ideologischen Konfliktes aufzunehmen. Die noch von Chruschtschow für 25. Dezember d. J. einberufene Vorkonferenz von 26 kommunistischen Parteien zur Vorbereitung einer Konferenz aller kommunistischen Parteien der Welt sei für Ende Jänner oder Anfang Februar aufgeschoben worden. Aus den gleichen Kreisen verlautet auch, daß die Sowjetunion jetzt bereit sei, China wieder dringend benötigte Wirtschaftshilfe zu gewähren.

Der Tag begann damit, daß die mit Spannung erwartete Debatte im Bundestag über das deutsch-französische Verhältnis, zu dem die SPD 14 Dringlichkeitsanfragen gestellt hatte, nicht stattfand, weil Bundeskanzler Erhard sich mit Zeitmangel zur Vorbereitung entschuldigte, wes-

halb die Fragestunde auf Freitag vertagt wurde. Sofort nach der Vertagung berichtete Adenauer dem Kanzler unter vier Augen ausführlich über seine Gespräche mit Präsident de Gaulle in Paris. Anschließend befaßte sich das Bundeskabinett mit den Anfragen der SPD.

was die FDP dahin deutet, daß eine Abberufung Schröders nicht in Frage komme. Das gleiche versicherte auch Bundespresseschef von Hase. Mittwochabend trat der Fraktionsvorstand der CDU/CSU zu einer Sitzung zusammen. Es wurde beschlossen, Frankreich entgegenzukommen und eine Entscheidung in der Frage der MLF zu vertagen. Hingegen hält Bonn am bisherigen deutschen Getreidepreis für 1965 und 1966 fest. Bundesaußenminister Schröder bleibt im Amt. Diese Beschlüsse sollen einstimmig gefaßt worden sein.

regter Nervosität. Gerüchte wurden kolportiert, daß der Rücktritt des Bundesaußenministers Schröder bevorstehe und manche Zeitungen, wie der Düsseldorfer „Mittag“, berichteten sogar, eine Regierungsumbildung stehe bevor.

Die FDP kritisierte die Vertagung der Beantwortung der SPD-Fragen und forderte eine Aussprache mit Erhard. In dieser soll der Kanzler Mittwoch nachmittag versichert haben, die Außenpolitik der Bundesregierung werde unverändert fortgesetzt,

Offiziell wurde bisher über all dies nichts verlautbart. Die zu den Revolutionsfeiern nach Moskau gekommenen Abordnungen aus zwölf kommunistischen Staaten sind größtenteils wieder heimgekehrt, unter ihnen auch der polnische KP-Chef Gomułka, von dem gestern Spekulationsmeldungen aus Moskau noch besagt hatten, er bleibe vorderhand in Moskau, um das Zustandekommen einer Einigung zwischen Tschu und Breschnew zu fördern.

47 Schüler durch Explosion verletzt

Unglück durch einen Schüler in Hanau, der einen Sprengstoffkörper fand

HANAU (dpa, UPI). Auf den Tag genau fünf Monate nach dem furchtbaren Flammenwerferattentat eines Wahnsinnigen gegen Schüler und Lehrerinnen auf eine Schule in einem Kölner Vorort, durch das acht Kinder und zwei Lehrerinnen den Tod gefunden haben, ereignete sich Mittwoch vormittag in einer Schule in Hanau (Hessen) während der Pause im Schulhof ein Explosionsunglück, durch das 47 Schüler und Schülerinnen von etwa zehn Jahren verletzt wurden. Alle wurden in Spitalsbehandlung gebracht, aus der mehr als die Hälfte nach ambulanter Behandlung zu den Eltern entlassen wurden. Zwölf Kinder erlitten jedoch schwere Verletzungen.

diesem Gebiet sollen 1100 Menschen ertrunken sein. In den überfluteten Dörfern steht das Wasser drei bis sechs Meter hoch. Der Einsatz von Flugzeugen für Rettungs- und Hilfsaktionen ist weitestgehend behindert, da viele Flugplätze unter Wasser stehen.

bar, die Pressefreiheit ist es auch! — so erklärt das CSU-Organ. Die Stellungnahme der CSU-Korrespondenz vom Dienstag hat die SPD in rüder Weise als „Unverschämtheit“ zurückgewiesen.

Unruhen und Ausschreitungen im Sudan

KHARTUM (Reuter, AP). Nach schweren Demonstrationen erklärte der sudanesischer Ministerpräsident Khalifa Dienstagabend in einer Rundfunksprache, seine erst zwei Wochen alte Zivilregierung werde sich mit aller Kraft für die Aufrechterhaltung der Ordnung einsetzen. Die Bevölkerung solle Ruhe bewahren, da sich durch Gewalt kein Problem lösen lasse. — Zuvor war es vor allem in Khartum zu stürmischen Demonstrationen gegen die früher herrschenden Militärs gekommen, weil der Sender Ondurman berichtet hatte, daß ein Militärputsch gegen die Zivilregierung bevorstehe. Die sudanesischer KP gab Mittwoch bekannt, diese Rundfunksendung stamme von einem ihrer Mitglieder. Seine Aktion sei heldenhaft gewesen.

Ein Schüler hatte auf dem Weg zur Schule auf der Straße einen Sprengkörper gefunden, den er in der Pause, als die Kinder gerade auf dem Hof dichtgedrängt vor der Türe zum Schuleingang standen, seinen Freunden zeigte. Der Sprengkörper, angeblich eine Handgranate, explodierte und die Folgen waren furchtbar. Wo eben noch die Schulkinder noch fröhlich geläutert hatten, wälzten sich jetzt Dutzende von ihnen auf dem Boden in ihrem Blut und man hörte nur Wimmern, Stöhnen und Schreie. Mehrere Kinder erlitten Nervenschocks. Dem Finder des Sprengkörpers mußte der rechte Arm abgenommen werden. Zwei Kinder verloren je ein Auge, einem Mädchen wurde in einer komplizierten Operation ein Splitter aus dem Herzbeutel entfernt.

Das neue US-Verteidigungsbudget

WASHINGTON (AP, dpa, UPI). Der amerikanische Verteidigungsminister McNamara erklärte Mittwochabend, auf Grund der vorliegenden Unterlagen werde es möglich sein, das US-Verteidigungsbudget für das Fiskaljahr 1965/66 mit 50 Mrd. Dollar zu begrenzen. Die US-Regierung beabsichtige, bemannte Bomber auf absehbare Zeit im Dienst zu lassen. Die Entwicklungsarbeiten an neuen Bombertypen würden fortgesetzt, damit sie notfalls jederzeit gebaut werden könnten. Zur Lage in Südvietnam erklärte McNamara, daß die USA dort wahrscheinlich „noch viele Jahre“ in den Krieg gegen den Kommunismus verwickelt sein werden.

Australien fühlt sich bedroht

DSCHAKARTA (UPI). Indonesiens Präsident Sukarno erklärte Mittwoch auf einer Massenversammlung in Dschakarta, er wolle alle „neu aufstrebenden Kräfte“ in einer militänten Front zusammenschließen, um den Weltimperialismus zu zerstören. Diese Bewegung soll demnächst mit einer Konferenz der „neu aufstrebenden Kräfte“ in Dschakarta gegründet werden und als militante Macht die Imperialisten zum Rückzug zwingen.

Im Verlauf dieser Demonstrationen wurden die Botschaftsgebäude der USA und Großbritanniens, besonders aber Ägyptens, angegriffen. In diesem Haus entstand beträchtlicher Schaden. Die Demonstranten beschädigten ferner zahlreiche Autos sowie Geschäfte und setzten Freudenhäuser in Brand. Ägyptens Botschaft war deshalb Ziel der Demonstrationen, weil Gerüchte in Umlauf gesetzt worden waren, daß Nasser-freundliche Offiziere einen Umsturz planten.

1100 Menschen in Vietnam ertrunken

SAIGON (dpa, Reuter, AFP). Die zwei Taifune und pausenlosen Regenfälle, von denen der nördliche Teil Südvietnams in den letzten Tagen heimgesucht worden ist, wobei weiterhin ungeheure Regengüsse niedergehen, verursachten eine weit größere Hochwasserkatastrophe, als nach den ersten Meldungen anzunehmen war. Nach bisherigen Berichten, die nur von amerikanischer Seite vorliegen, sind die Katastrophengebiete von der Umwelt völlig abgeschnitten. 85 bis 90 v. H. der bewohnten Fläche der drei Provinzen Suang Nan, Quang Tin und Quan Nhai stehen völlig unter Wasser. Etwa eine Million Menschen sollen obdachlos sein und aus den überschwemmten Dörfern strömen die Menschen in Massen in die größeren Städte. Allein in Da Nang trafen nach amerikanischen Feststellungen bisher rund 45.000 Flüchtlinge ein. In

Britische Liberale stimmen für Labour

LONDON (UPI, dpa). Die neue britische Labour-Regierung errang in der Nacht auf Mittwoch im Unterhaus den zweiten Abstimmungserfolg, als ein Tadelantrag der Konservativen gegen das allgemeine Regierungsprogramm mit 315 gegen 294 Stimmen abgelehnt wurde. Tags zuvor war ein Tadelantrag der Konservativen und Liberalen wegen der Pläne zur Verstaatlichung der Stahlindustrie mit 307 gegen 301 Stimmen gefallen. In der Nacht auf Mittwoch stimmten die Liberalen allerdings für die Regierung. Ihr Sprecher erklärte, dies sei erfolgt, weil seine Fraktion den Mißtrauensantrag der Konservativen als arrogant ansehe. Drei Wochen nach Amtsantritt einer Regierung seien solche parlamentarischen Schritte fehl am Platze.

Ein Sprecher der indonesischen Botschaft in Canberra sagte Mittwoch, Australien und Indonesien gerieten zunehmend auf einen Weg, der zum Zusammenstoß führe. Er bezog sich damit auf eine Erklärung des australischen Ministerpräsidenten Menzies, der tags zuvor geäußert hatte, daß die fortgesetzten Angriffe Indonesiens gegen Malaysia eine „wirkliche Kriegsgefahr“ darstellten. Menzies hatte angekündigt, daß Australien erstmals in Friedenszeiten wegen der Spannung in Südostasien eine zweijährige Wehrpflicht einführen werde.

Die beiden wichtigsten politischen Parteien des Sudans, zwei religiöse Gruppen, forderten Mittwoch Ministerpräsident Khalifa ultimativ auf, den Staatschef General Abbud abzusetzen.

Bonner Anfrage zum Berliner Presseffandal

BERLIN (dpa, SN). Die FDP brachte Mittwoch im Bundestag eine Anfrage zu dem vom Westberliner Bürgermeister Willy Brandt vorige Woche verschuldeten Presseskandal in Berlin ein, der zu einer Polizeiaktion im gleichen Umfang wie bei der „Spiegel“-Affäre mit Hausdurchsuchungen und umfangreichen Beschuldigungen geführt hatte. Ebenso wie die CSU-Korrespondenz vom Dienstag, verglich das CSU-Organ „Bayern-Kurier“ Mittwoch diesen Presseskandal mit der „Spiegel“-Affäre und prangert es an, daß die meisten größeren westdeutschen Zeitungen über diese Affäre tagelang überhaupt nicht berichtet oder sie an unauffälliger Stelle mit wenigen Zeilen abgetan haben. Die „Spiegel“-Affäre hingegen hätten dieselben Zeitungen monatelang mit Schlagzeilen bedacht. „Das Recht ist unteil-

Bonner Anfrage zum Berliner Presseffandal

BARCELONA (UPI, dpa). Die spanische Regierung hat die Forderung der kommunistischen Gewerkschaft bei den Staatsbahnen, die Sonntag früh begann, noch verschärft. Die Zollbeamten wollen bis zum Wochenende streiken. Bereits Mittwoch lagen an allen Grenzübergängen nach Italien Tausende von Lastwagen und Lastzüge unabgefertigt fest. Streikweise bildeten sich an den Grenzstationen kilometerlange Stauungen. Im Güterbahnhof Mailand stehen bereits so viele Güterzüge, daß Fachleute meinen, die Abfertigung werde vier Wochen in Anspruch nehmen. Im Eisenbahnverkehr herrschen wegen der Kurzstreiks chaotische Zustände. Die Beförderung von Arbeitern wird in verschiedenen Gebieten überhaupt nur mehr durch Automobile, Lkw und Militärfahrzeuge bewerkstelligt.

Streiks in Italien: Verkehrs- und Wirtschaftsschaos

ROM (dpa, AP). Mittwoch, am zweiten Streiktag der italienischen Zollbeamten, zeichneten sich bereits ungeheure Schäden für die Wirtschaft ab, die durch Teilstreiks der kommunistischen Gewerkschaft bei den Staatsbahnen, die Sonntag früh begann, noch verschärft wird. Die Zollbeamten wollen bis zum Wochenende streiken. Bereits Mittwoch lagen an allen Grenzübergängen nach Italien Tausende von Lastwagen und Lastzüge unabgefertigt fest. Streikweise bildeten sich an den Grenzstationen kilometerlange Stauungen. Im Güterbahnhof Mailand stehen bereits so viele Güterzüge, daß Fachleute meinen, die Abfertigung werde vier Wochen in Anspruch nehmen. Im Eisenbahnverkehr herrschen wegen der Kurzstreiks chaotische Zustände. Die Beförderung von Arbeitern wird in verschiedenen Gebieten überhaupt nur mehr durch Automobile, Lkw und Militärfahrzeuge bewerkstelligt.

Bundeskabinett deckt Schröder

Fernspruch unseres Korrespondenten. BONN (SN-gh). In Bonn herrschte Mittwoch eine Stimmung äußerst er-

Kein Aufschub der Verjährung für NS-Mord

BONN (dpa, UPI, AP). Bundespresseschef von Hase teilte Mittwoch auf seiner Pressekonferenz in Bonn mit, das Bundeskabinett habe in einer Sitzung am Donnerstag voriger Woche beschlossen, die Verjährungsfrist für NS-Kriegsverbrechen nicht zu verlängern. Die Begründung hierfür besagt, daß eine rückwirkende Verlängerung der Verjährungsfrist für Mord rechtlich nicht

Skandal in Berlin

Das ist kein Originaltitel. Die sehr angesehene, unabhängige Westberliner Tageszeitung „Tagesspiegel“ gebrauchte bei Kommentierung der vom Westberliner Bürgermeister Brandt am 4. November d. J. veranlaßten Polizeiaktion gegen Westberliner Zeitungen als Titel des Leitartikels das Wort „Skandal“. Am selben Tag veröffentlichte die Zürcher Tageszeitung „Tat“ einen Eigenbericht ihres international bekannten Deutschland-Korrespondenten René Allemann über diesen Fall, der „Presseskandal in Berlin“ betitelt war. Man kann wirklich nichts anderes zum Tatbestand sagen. Der Skandal erhält noch ein unruhliches Anhängsel dadurch, daß der größte Teil der großen westdeutschen Zeitungen den Vorfall fast völlig totschwiegen. Der Skandal dieses Falles von gröblicher Unterdrückung der Pressefreiheit ist derart, daß auch wir als eine österreichische Zeitung es im Interesse der Freiheit als Pflicht ansehen, darauf einzugehen.

Um was geht es? Der 38jährige Journalist Lothar Brenner, Verleger, Geschäftsführer und Chefredakteur des „7-Uhr-Blattes“ und des „Wochen-Echos“ in Westberlin, hatte in seinen Zeitungen eine Artikelserie über die politische Vergangenheit des Herrn Willy Brandt während dessen Emigrantentzeit in Norwegen veröffentlicht und angekündigt, er wolle diese Serie nun auch in Broschürenform herausbringen. Darin sah Herr Brandt „Beleidigung, politische üble Nachrede und Verleumdung“. Schlagartig setzte am Abend des 4. November die erwähnte Polizeiaktion ein, für die 49 Polizeibeamte und zwei Staatsanwälte aufgeboden wurden, welche — wir halten uns im Nachstehenden weitgehend an die Berichte und Kommentare des „Tagesspiegels“ und der „Tat“ — an sechs Stellen zugleich Hausdurchsuchungen durchführten: In den Redaktions- und Verlagsräumen der Zeitungen Brenners, in dessen Wohnung und in den Wohnungen einiger seiner Angestellten. Aus den Redaktions- und Verlagsräumen am Kurfürstendamm wurden einige Lastwagen voll beschlagnahmter Geschichtspapiere, Leserbriefe, 3000 Zeitungen usw. weggeschafft. Ein Photoreporter, der vom Abtransport Aufnahmen machen wollte, wurde von der Polizei zusammengeknüpelt und blutig geschlagen. Der eine anwesende Staatsanwalt wies schließlich die Polizisten zurecht, fand es aber nicht nötig, dieses gewalttätige, ungesetzliche Vorgehen von sich aus weiter zu verfolgen, wie es seine Pflicht wäre („Offizialdelikt“).

Es wurde zu dieser Aktion verlautbart, Herr Brandt habe durch Gerichtsbeschlüsse Ermittlungen in Gang gebracht, die sich „gegen namentlich noch festzustellende Personen, die als Mitheifer, mittelbare Täter, Anstifter oder Gehilfen für die Abfassung und Verbreitung des Artikels strafrechtlich verantwortlich sind“, richteten. Im Zuge dieses Ermittlungsverfahrens wurde „die Beschlagnahme von Aufzeichnungen, Belegen, Korrespondenz und Geschäftsunterlagen angeordnet, soweit diese über die finanzielle oder inhaltliche Ermöglichung der Artikelserie wegen der Broschüre (gegen Brandt) „Hier drückt uns der Schuh, Herr Regierender“ durch unbekannte Mittäter oder Gehilfen Aufschluß geben“.

In Zusammenhang damit wurde versucht, Brenner persönlich und seine Zeitungen herabzusetzen. Tatsache ist, daß seine zwei Zeitungen mit einer Gesamtauflage von 80.000 Stück vom gesamtdeutschen Ministerium subventioniert werden. „Tagesspiegel“ und Zürcher „Tat“ schreiben, daß es sich hier um einen Rechtsbruch, um ungesetzliches Vorgehen von Polizei und Staatsanwaltschaft, um Terror usw. handle. Die Westberliner Justiz habe sich hier skandalös benommen, bescheinigt der „Tagesspiegel“. Die gleiche Zeitung sowie die „Tat“ brandmarkten es als ungeheuerlich, durch einen üblen Trick eine Mittäterschaft Unbekannter bei den angeblichen Vergehen Brenners zu konstruieren, um sich

damit die Handhabe für die Hausdurchsuchungen und Beschlagnahmen zu schaffen. Der Tagesspiegel fragt: „Wie kann beispielsweise das finanzielle Ermöglicht sein Zeitungsartikel eine Mittäterschaft begründen? Ist eine Lebensmittelfirma, die im Tagesspiegel inseriert, vielleicht Mittäter, wenn ein Redakteur etwa einen Politiker beleidigt, weil das Inseratengeld das mitermöglicht? Die Zeitung wirkt hiezu die Frage der Rechtsstaatlichkeit auf. Allemann schreibt in der „Tat“ im gleichen Sinne.

Es ist naheliegend, daß in verschiedenen Zeitungen, die den Mut aufbrachten, gegen den Mißbrauch der Justiz durch Herrn Brandt aufzutreten, ein Vergleich zur „Spiegel“-Affäre vom Oktober 1962 gezogen wird. Damals ging es um die schwerwiegende Anschuldigung des Landesverrats, hier aber um die private Ehre des Herrn Brandt. Damals erhob sich ein Orkan der Entrüstung im deutschen, im schweizerischen und im internationalen Blätterwald. Heute aber säuselt es kaum in diesem „Wald“. Der Unterschied ist kraß: Demokratie und Pressefreiheit 1. und 2. Klasse. Wir wollen unsere Vermutung hier offen aussprechen: Herr Brandt scheint zu fürchten, die Durchleuchtung seiner besagten Vergangenheit könnte ihn seine politische Position und den erhofften Aufstieg zum Kanzler kosten. Denn um was geht es bei den Anschuldigungen, die kaum ein Blatt in der Bundesrepublik auszusprechen wagt? Brandt habe in norwegischer Sprache einige Bücher gegen Deutschland und das deutsche Volk während des Krieges und nachher veröffentlicht, davon eines unter dem Titel „Verbrecher und andere Deutsche“, und er habe bei der deutschen Besetzung Norwegens als Soldat in norwegischer Uniform auf deutsche Soldaten geschossen. Seit Errichtung der Berliner Mauer schreiben mehr als einmal deutsche und nichtdeutsche Zeitungen über das makabre Thema: „Deutsche schießen auf Deutsche“. Aber Herr Brandt und seine Behörden werden wild, wenn man auf ihn bezogen diese Frage nur leicht antippt. Jenseits der Mauer schießen Deutsche auf Deutsche, polizisten und werden Staatsanwälte in Bewegung gesetzt, es wird wie in einer Diktatur durchsucht, beschlagnahmt und auf Photoreporter losgedroschen, nur wenn jemand zur Frage stellt, ob Herr Brandt denn wirklich auf Deutsche geschossen habe. Darf man in einer echten Demokratie eine solche Frage nicht stellen? Einerseits spricht man im Westen von Westberlin als einer Insel der Freiheit und der Osten bezeichnet die gleiche Stadt als Frontstadt. Herr Brandt aber beugt das Recht und greift zu ungesetzlichen Maßnahmen. Wäre es nicht einfacher und drängt es sich nicht als nächstliegende Lösung auf, daß Herr Brandt eine Bescheinigung des norwegischen Verteidigungsministeriums und eine gleiche Bescheinigung des Parteivorstandes der norwegischen SP vorlegt, worin ihm bezeugt wird, es sei nicht wahr, daß er in norwegischer Uniform auf deutsche Soldaten geschossen habe? Damit würde er sich, vor allem aber Westberlin als Insel der Freiheit, dem freien Deutschland, der kümmerlich dahinvegetierenden jungen deutschen Demokratie einen Dienst erweisen und reine Luft schaffen. Tun Sie dies, Herr Brandt!

WIEDER WURDE EIN WESTDEUTSCHER, von Beruf Kaufmann, in der CSR verhaftet. Ihm werden Schmutzgel und Devisenvergehen vorgeworfen. (dpa)

Landesrat Adolf Vögel, Bregenz, ehemals Finanzreferent in der Vorarlberger Landesregierung:

Das Verhältnis zwischen bundesstaatlicher Zentralgewalt und Eigenhoheit der Länder wird weitgehend durch den Finanzausgleich bestimmt. Grundsätzlich ist er im Finanzverfassungsgesetz niedergelegt, auf dem die Finanzausgleichsgesetze basieren. Da begegnen wir aber bereits dem ersten Widerspruch: Während das Finanzverfassungsgesetz vorsieht, daß die Gebietskörperschaften jene Verwaltungskosten zu tragen haben, die aus der Erfüllung der ihnen übertragenen Aufgaben erwachsen, bestimmt das Finanzausgleichsgesetz, daß die Kosten der mittelbaren Bundesverwaltung von den Ländern zu tragen sind!

Angelpunkt des Finanzausgleiches ist die verbundene Steuerwirtschaft. In Österreich besteht das Steueraufkommen heute zum allergrößten Teil aus Bundesabgaben. In der Schweiz liegen die Besteuerungsrechte bei den Kantonen und diese führen dem Bund so viel ab, wie er für die Erfüllung der überkantonalen Aufgaben braucht. In Österreich liegen die Verhältnisse genau umgekehrt. Für die Erhaltung des bundesstaatlichen Charakters hat aber eine echte Finanzhoheit der Länder größte Bedeutung. Sie verlangt, daß die Länder auch auf der Einnahmenseite ihrer Budgets eine gewisse Entscheidungsfreiheit besitzen. Nun ist allerdings die Sanierung des gegenwärtigen Zustandes schwierig. Bei den ertragreichen Steuern ist ein Abgehen von der verbundenen Steuer-

Das Neujahr bringt höhere Preise

Klaus bereitet auf Erhöhung von Strom- und Milchpreis vor - Wohnungsreform: Halber Optimismus

LINZ (SN). Sanft machte Bundeskanzler Dr. Klaus die oberösterreichischen Wirtschaftstreibenden bei der Landestagung des Wirtschaftsbundes darauf aufmerksam, daß zum Jahresbeginn eine „kleine Strompreiserhöhung“ als Nachziehfahrer erfolgen werde. Er gab auch seiner Meinung Ausdruck, daß der Milchpreis erhöht werden müßte. Der Bundeskanzler berief sich andererseits darauf, daß bei den jüngsten Budgetverhandlungen neue Belastungen der Wirtschaft vermieden werden konnten. Es sei auch erreicht worden, daß die Belastung durch die Rentendynamik nicht allein aus Steuergeldern getragen werde, sondern daß der Staatszuschuß nur ein Viertel bis ein Drittel betragen soll. Erleichterungen strebe er auch für die Familien an, für die die Kinderermäßigung innerhalb der Steuergruppen neu geordnet werden müsse, ebenso die Belastung der mittätigen Ehefrau. Die Besteuerung von Ehepaaren stellt sich Dr. Klaus im Splitting-System vor. Für die Regelung der Wohnungswirtschaft bis zum 31. Dezember zeigte sich der Bundeskanzler halboptimistisch: er ist nicht sicher, daß bis zum festgelegten Termin die ganze Frage abgehandelt sein wird, glaubt aber an eine Teileinigung. Er werde sich dafür einsetzen, daß die Wohnungsfrage als Ganzes behandelt werde, also nicht bloß der Wohnungsbau, sondern auch die Mietfrage. Ziel müsse es ebenso sein, die Wohnbaufinanzierung wie die Mietengerechtigkeit sicherzustellen.

Sein wirtschaftliches Programm

gliederte der Bundeskanzler in vier Punkte: Förderung der öffentlichen und privaten Investitionstätigkeit, geschickter Einsatz der Arbeitskräfte — Fremdarbeiter müßten früher angefordert und ihr Einsatz nicht regionalen und saisonalen Beschränkungen unterworfen werden —, erhöhte

Förderung von Bildung und Forschung und die Sicherung des Geldwertes. Der Bundeskanzler legte vor den Wirtschaftstreibenden ein Wort für die Bildung von Vermögen in den Händen der Unselbständigen und eine Umschichtung der Einkommensverteilung ein.

Gleitklausel - Rolltreppe der Baupreise Grundlaggespräch Rechnungshof-Bauwirtschaft - Ö-Norm-Reform?

WIEN (SN). Zwischen Rechnungshof und Bauwirtschaft finden Gespräche über die Preisgestaltung bei öffentlichen Aufträgen statt. Gewisse grundsätzliche Schwierigkeiten wurden in der Denkschrift des Ausschusses Bauwirtschaft im paritätischen Beirat nicht behandelt. Eine Ursache liegt darin, daß es noch aus der Kriegszeit her üblich ist, den Gewinn eines Bauunternehmens mit 3 bis 4 Prozent in die Kalkulation einzusetzen, wozu noch ein Gefahrezuschlag von 2 Proz. kommt. Dies entspricht der damaligen amtlichen Preisregelung im Bauwesen, die auch während mehrjähriger Bauzeit eines Objekts Kosten und Preise fix band. Heute sind die Baumaterialpreise und die Löhne jedoch so in Bewegung, daß die Kalkulation, die dem Bauherrn vorgelegt wird, regelmäßig nicht eingehalten werden kann. Man hat deshalb auf Drängen der Bauwirtschaft in den Ö-Normen die Gleitformel für die Preise eingeführt, so daß die Bauunternehmen unerwartete Steigerungen auf die Endpreise überlasten können.

Nun sind die Behörden verbindlich angewiesen, nach der Ö-Norm A 2650 das Billigtbot anzunehmen. Wenn sie sich jedoch für das Bestbot entscheiden, das eine bessere Ausführung, aber einen höheren Preis bedingt, müssen sie dies eingehend begründen — und sich meist mit dem Rechnungshof auseinandersetzen. Um das zu vermeiden, nehmen sie das Billigtbot und werden bessere Ausführungen während des Baues mit Hilfe der Gleitklausel in die Endpreise untergebracht. Nun soll eine Prüfungspraxis gefunden werden, die diesen Übelstand beseitigt. Damit könnte auch der starke Lohn- und Preisauftrieb auf dem Bausektor eingedämmt werden. Dieser Auftrieb wird vielfach dadurch verursacht, daß die Bauinnung Lohnforderungen allzu leicht nachgibt, um anderweitige Schwierigkeiten zu vermeiden, weil sie die Mehrkosten mit der Gleitklausel überwälzen kann. Das könnte sie aber nicht mehr, sollte es jedoch bei öffentlichen Aufträgen zur Preisfixierung für die Dauer der Bauzeit kommen.

„Unperson“ Olah bedrückt Bau-Holzarbeiter Gewerkschaftstag voll Spannungen - Die Debatte könnte den Regisseuren im ÖGB entgleiten

WIEN (SN). In den Wiener Sophiensälen begann Mittwoch der bis zum Wochenende dauernde Gewerkschaftstag der Bau- und Holzarbeiter, einst der Hausgewerkschaft des inwärtigen Sozialistischen „Unperson“ gewordenen Franz Olah; der deshalb keine Einladung erhalten hatte. Da sich diese Gewerkschaft in der zweiten öffentlichen Phase des Olah-Konfliktes, als die SP-Gewerkschaftsfraktion gegen Olah aufzog, für ihren ehemaligen Obmann ausgesprochen hatte, wurde ihr Gewerkschaftstag mit nicht geringem Interesse erwartet. Allerdings war es

klar, daß am ersten Tag noch keine Debattenredner zu Wort kommen würden, die sich mit dem Vorgehen der SP-Gewerkschaftsfraktion und der Partei gegen Olah befassen könnten. Die Veranstaltung begann erst am Nachmittag und es gab die üblichen Begrüßungsansprachen und Grußadressen. Es wurde aber bereits am Mittwoch offenkundig, daß es der SP-Gewerkschaftsfraktion unter der Führung des ÖGB-Präsidenten Benya gelungen ist, die Funktionäre auch der Bau- und Holzarbeitergewerkschaft, zumindest soweit sie direkt vom Gewerkschaftsbund abhängen,

auf die Generallinie gegen Olah zu bringen. Entgegen aller bisherigen Übung enthielt der dem Gewerkschaftstag vorgelegte Rechenschaftsbericht keine Würdigung der Verdienste des ehemaligen Obmannes sowohl dieser Gewerkschaft als auch des Gewerkschaftsbundes, Franz Olah. Lediglich in der Liste der früheren Funktionäre, steht sein Name, auch ein Foto findet man.

FP mäßigt ihre Kritik am Grünen Plan Sozialisten verlangen Investitionskommission und einen Bodenfonds

WIEN (SN). Der Landwirtschaftsausschuß des Nationalrates nahm Mittwoch einstimmig den Grünen Plan 1965 und den Grünen Bericht 1963 an. In der Debatte übte Dipl.-Ing. Dr. Scheuch (FP) nur milde Kritik an der österreichischen Agrarpolitik; Die bisherigen Grünen Pläne hätten bestätigt, daß die Existenz der Bauern nicht sichern könnten. Das Agrarproblem könne nicht mit Subventionen und Beihilfen gelöst werden, es sei eine Frage des Kostenaufwandes.

halten, das Betriebseinkommen je Arbeitskraft ist auf 21.266 S gestiegen. Weihs bemängelte, daß im Nachweis über die Verwendung der Förderungsmittel die Beiträge der Länder fehlen und auch die Beiträge der Landwirtschaft selbst sowie die aus ERP-Mitteln nicht ausgewiesen würden. Um Fehlinvestitionen auszu-schließen, sollten 1965 die zu finanzierenden Projekte von einer Kommission überprüft werden. Dies und die Schaffung eines Bodenfonds verlangte auch Starbacher (SP) als Wunsch des Arbeiterkammertages und des ÖGB. Griesner (VP) klagte, daß trotz steigenden Rohertrags der Landwirtschaft die Preisschere immer weiter auseinanderklaffe.

Bei den Delegierten merkte man darob Unsicherheit und eine gewisse Bedrückung. Es ist durchaus möglich, daß es Donnerstag oder Freitag trotz der dagegen gerichteten angestrebten Bemühungen des ÖGB zu einer Olah-Diskussion kommt. Unter den Begrüßungsrednern waren auch der Finanz- und der Sozialminister. Dr. Schmitz sprach zugleich namens des Bundeskanzlers und zeigte den Gewerkschaftlern, wie eng Wirtschafts- und Sozialpolitik zusammenhängen. Mit unseren bisherigen Methoden der Investitionsfinanzierung könne die Wirtschaft nicht mehr wachsen, und dann könnte auch die Sozialpolitik nicht verbessert werden, meinte Schmitz und versuchte nicht erfolglos, seinen Zuhörern die ideologische Scheu vor neuen Methoden auszu-reden. Prosk sprach vor allem über seine aktive Arbeitsmarktpolitik und die Pensionsdynamik und schloß: „Das Sozialministerium bleibt ein wesenloses Gebäude, wenn ihm nicht die motorische Kraft der Gewerkschaften die Seele gibt.“

Dipl.-Ing. Dr. Weihs (SP) nahm aus dem Grünen Bericht heraus: Die Wachstumsrate der Land- und Forstwirtschaft habe 1963 mit der des Bruttonationalprodukts Schritt ge-

Bund und Länder in der Finanzpolitik

wirtschaft nicht mehr möglich. Einkommen-, Lohn-, Umsatz- und Mineralölsteuer müssen aus wettbewerbsmäßigen Gründen bundeseinheitliche Sätze haben. Das sagt aber noch nicht, daß man den Ländern nicht wenigstens eine beschränkte Steuerhoheit zurückgeben könnte. In diesem Zusammenhang sind Biersteuer, Weinsteuern, Kraftwagenabgabe, Bodenwertabgabe genannt worden. Diese Gruppe ergäbe etwa 6 Prozent des derzeit den Ländern aus den gemeinschaftlichen Bundesabgaben zufließenden Anteils. Wenn wir aber bedenken, daß beim Vorarlberger Budget für 1964 mit einem Ausgabenrahmen von 355 Millionen Schilling nur 80 Millionen für den Landtag frei disponierbar waren und alle anderen Aufwendungen gesetzlich gebunden waren, dann wäre doch ein relativ großer Teil der frei verfügbaren Mittel auch einnahmefähig in eigener Hoheit. Einnahmefestsetzung in eigener Verantwortung erzieht aber auch zu ehrlicher Ausgabenpolitik!

allein um die Betrauung der Länder mit Verwaltungsaufgaben, die sie schon bisher für den Bund ausüben. Zum Beispiel verwalten die Landesstraßenbauämter auch die Bundesstraßen, gegen Verrechnung. Alle größeren Entscheidungen werden aber vom Handelsministerium gefällt. Projekte und Berechnungen müssen nach Wien. Die Ministerialbeamten sind überzeugt, daß sie auf alle Fälle gescheitert sind als die in den Ländern draußen, sie ändern ab und machen Rückfragen. Bei der Wasserbautenförderung, für die das Landwirtschaftsministerium zuständig ist, geht es den gleichen Weg. Nach langem Hin und Her muß dann doch die Landesstelle die Arbeit machen, nachdem die Zentralstellen ihren Segen gaben. Das gesamte Förderungswesen (Wohnbau, Landwirtschaft etc.) könnte auf Landesbasis einfacher durchgeführt werden. Selbstverständlich müßte der Bund dann das Recht haben, die widmungsmäßige Verwendung der Gelder zu prüfen. Seit 1963 sind die Kommissionen da am Werk, man sieht aber immer wieder, daß die Zentralstellen gar keine Freude an dieser Vereinfachung haben. Die Aufteilung der Mittel für diese neugeschaffenen Länderkompetenzen hätte natürlich schlüsselmäßig zu erfolgen. Dabei sollten die Bevölkerungszahl, die Landesfläche und auch

der Nachholbedarf auf dem speziellen Gebiet berücksichtigt werden. Ein anderes Gebiet, wo eine Festigung der Länder-Finanzhoheit notwendig wäre, ist die Abschaffung der sogenannten Landesumlage. Durch sie können die Länder heute einen Teil des den Gemeinden zustehenden Satzes aus den gemeinsamen Bundesabgaben einbehalten „zur Deckung des durch sonstige Einnahmen nicht gedeckten Bedarfes“. Es ist einerseits der Länder unwürdig, von den Gemeinden wegzunehmen, was diesen gesetzlich zusteht, andererseits aber wäre die Ablösung der Landesumlage durch einen neuen Verteilungsschlüssel gerechtfertigt, da die Länder in vielen Bereichen den Ausgleich zwischen den steuerstarken und steuerarmen Gemeinden herstellen müssen. Es laufen jetzt Verhandlungen über ein neues Finanzausgleichsgesetz. Das Gesetz von 1959 ist Ende 1963 abgelaufen und um ein Jahr verlängert worden. Bei den Verhandlungen hat sich gezeigt, daß gerade die Gemeinde Wien nicht an einem neuen Finanzausgleich interessiert ist. Vizebürgermeister Slavik weiß genau, daß er keinen besseren Modus bekommen kann. Nun gibt es eine Reihe dringender Aufgaben für die Länder — ich erwähne nur an den Straßenbau! Län-

Nach Redaktionsschluß

WIEN (SN). Mittwoch abend mußte die Vorstellung der „Raub der Sabinerinnen“ in den Wiener Kammer-spielen kurz nach Beginn der Auf-führung abgebrochen werden: Der Hauptdarsteller, der bekannte Schau-spieler Ernst Waldbrunn, stürzte plötzlich zusammen. Er hatte einen Kreislaufkollaps erlitten. Trotz sofor-tiger ärztlicher Behandlung konnte Waldbrunn nicht mehr auftreten.

Verhandlungen über Bauernkrankenkasse

WIEN (ÖPK). Die Verhandlungen zwischen Ärztekammer und Land-wirtschaftskammer über die Bauern-krankenkasse wurden Dienstag auf Beamtenebene fortgesetzt. Man katalo-gisierte die Standpunkte. Die wei-teren Verhandlungen sind wieder den Kammerfunktionären vorbehalten, die kommenden Dienstag zusamen-treten dürften. Einig wurden sich Ärzte und Bauern gegen das Sozial-ministerium, daß die Bauern-Kran-kenversicherung weitgehend föderalistisch mit eigenen Landesinstituten unter einer Dachorganisation aufge-baut werden müsse.

60 Jahre soziale Krankenversicherung der Kaufleute

WIEN (SN). Die dem Verband der Meisterkrankenkassen angeschlos-sene Krankenkasse der Kaufmann-schaft feierte dieser Tage ein in der Sozialversicherung beachtliches Ju-biläum. Vor 60 Jahren haben sich in Wien zum ersten Male selbständige Handelstreibende mit dem Gedanken befaßt, eine soziale Krankenversiche-rung für die Mitglieder ihrer Genossen-schaft als Selbsthilfeeinrichtung ins Leben zu rufen. Die Krank-enkasse der Kaufmannschaft ist Rechts-nachfolgerin dieser Krankenkasse. Sie hat einen durchaus homogenen Versicherungskreis, so daß individu-elle Betreuung der Versicherten mög-lich ist. Die freie Arztwahl und die Möglichkeit, den Arzt als Privat-patient in Anspruch nehmen zu kön-nen, sind besonders hervorzuheben.

Antidumpinggesetz wird verlängert

WIEN (APA). Eine Novelle zum Antidumpinggesetz, die sich im Ein-lauf der nächsten Nationalratssitzung befindet, sieht die unveränderte Gel-tung des Gesetzes bis 31. Dezember 1967 vor. Bisher mußte die Bundes-regierung in zehn Fällen von ihrem Verordnungsrecht Gebrauch machen, um schwerwiegende Schädigungen der österreichischen Wirtschaft abzu-stellen oder wenigstens in ihren Aus-wirkungen zu lindern.

Bon der Kultusgemeinde ausgezeichnet

WIEN (APA). Der Bundesvorstand der Israelitischen Kultusgemeinden hat für Verdienste im Kampfe gegen antisemitische und neonazistische Tendenzen sowie im Kampfe für Recht und Gerechtigkeit dem Sozial-minister Prosk die Goldmedaille 1963 und dem Direktor der Lehrer-bildungsanstalt in Graz, Dr. Göbhart, die Goldmedaille 1964 verliehen. Diese Auszeichnung wird seit 1958 alljährlich am 10. November, dem Gedenktag der „Kristallnacht“ vom November 1938, Nichtjuden des öffentlichen Lebens zuteil.

LANDES RAT ADOLF VÖGEL wurde 1891 in Doren, einer Gemeinde des vorderen Bregenzwaldes, geboren. Er ist zeit seines Lebens ein Bauer geblieben. Die zweiklassige Volksschule seines Dorfes blieb die einzige formale Bildungsstätte des Mannes, der 1928 in den Vorarlberger Landtag gewählt wurde, 1930 zum ersten Male an Bundesfinanzausgleichsverhandlungen teilnahm und 1934 die Leitung des Finanzreferates in der Vorarlberger Landesregierung übernahm. Nach 1945 wurde Adolf Vögel wieder in der alten Funktion in die Landesregierung berufen. Bis 1959 vertrat er Vorarlberg auch im Bundesrat. In den letzten 20 Jahren zählte er zu den profiliertesten Landespolitikern Österreichs und galt in Finanzfragen zwischen Bund und Ländern als führender Fachmann. Aus altersmäßigen Gründen lehnte Landesrat Vögel eine Wiederwahl in den Landtag heuer ab und schied mit der Übergabe des Finanzressorts an Altlandeshauptmann Ulrich Hg aus der Landespolitik. Der Landtag verliert in ihm einen ob seines Mutterwitzes und seiner Schlagfertigkeit berühmten Debattenredner.

Salzburger Nachrichten

FREIE TAGESZEITUNG FÜR DIE ÖSTERREICHISCHEN BUNDESLÄNDER

Salzburg, Bergstraße 12, Tel. *74 1 27 und *73 5 07; Wien I, Rotenturmstraße 25; Tel. 63 44 36 und 63 43 06; Linz, Gesellenhausstraße 21, Tel. 27 9 23 und 28 1 56.
Post- u. Trägerabonnement S 35.—, Verschleißerabonnement S 33.— monatlich. Wochenendabonnement vierteljährlich S 30.—, Postspak.-Kto. Wien 188.904
Einzelpreis: Italien Lire 70.—; Schweiz sfr. —.50; Deutschland DM —.45; Wochenendausgabe: Italien Lire 100.—; Deutschland DM —.60

Nummer 288 *

Samstag, 12. / Sonntag, 13. Dezember 1964

20. Jahrgang

VERJÄHREN KRIEGSVERBRECHEN?

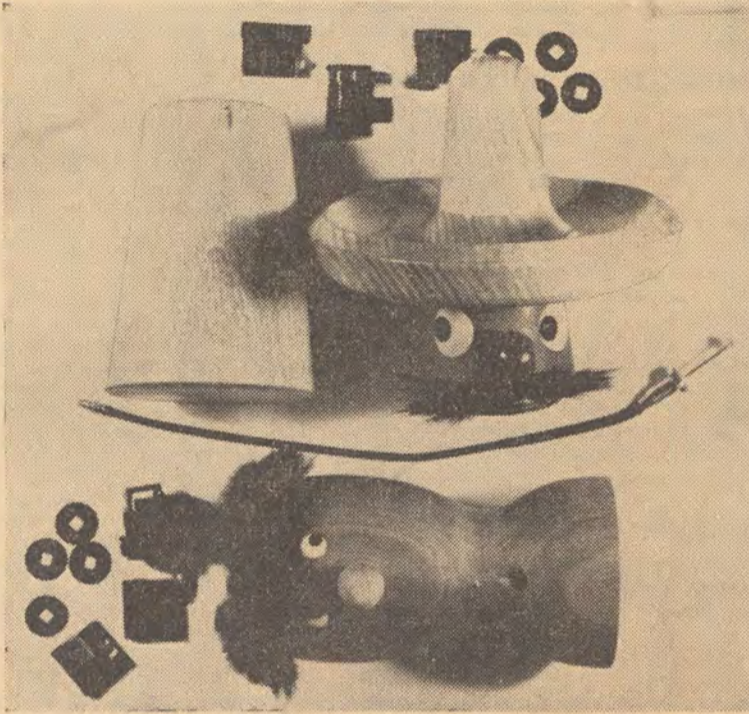
HERBERT GODLER

Es ist ein Thema, das brennend heiß geworden ist: Die Verjährung der Kriegsverbrechen. Soll die Frist für die Gewalttaten aus der Zeit der nationalsozialistischen Herrschaft im kommenden Jahr ablaufen? Die Meinungen darüber gehen auseinander. Nicht nur in der Bundesrepublik Deutschland, wo sich die Bundesregierung gegen eine solche Fristverlängerung ausgesprochen hat und deshalb seit Tagen Zielscheibe heftiger Angriffe ist, auch in Österreich sind die Fronten geteilt. Wenn wir daher heute unsere Ansicht äußern, so beziehen wir gleichsam unseren Standort; er kann nur an einer Front liegen. Aber wir haben uns nie davor gescheut, ein „Eisen“ gerade dann anzugreifen, wenn es heiß war, und wir haben unsere Meinung auch dann kundgetan, wenn sie nicht populär gewesen sein mag. Daran wollen wir uns auch in Zukunft halten.

Die Frage, ob in Österreich am 29. Juni 1965 die Frist für Kriegsverbrechen verjähren soll, ist in erster Linie von rechtstheoretischer und rechtstechnischer Natur. Nachdem im Jahre 1957 das Parlament das Kriegsverbrechergesetz außer Kraft gesetzt hat, können derlei Verfahren nur auf Grund des allgemeinen Strafrechts eingeleitet werden. Paragraph 227 dieses Gesetzes besagt: „Durch Verjährung erlischt Verbrechen und Strafe, wenn der Täter von dem Zeitpunkte des begangenen Verbrechens . . . an zu rechnen, in der vom gegenwärtigen Gesetze bestimmten Zeit von einem inländischen Strafgerichte nicht in Untersuchung gezogen wurde.“ Die Zeit der Verjährung wurde für Verbrechen, wie sie hier zur Debatte stehen, auf 20 Jahre festgelegt. Und im Paragraph 230 StG heißt es: „Die Wirkung der Verjährung ist: daß weder Untersuchung noch Strafe wegen eines solchen Verbrechens mehr stattfinden kann.“

Also sind die Grenzen klar gezogen. Man kann sie natürlich verwischen oder aufheben. Wie man es anscheinend jetzt zu tun bereit ist, indem man von der Schaffung eines Verjährungsverlängerungs-Gesetzes spricht. Wäre ein solcher Schritt unseres Gesetzgebers aber nicht ein gefährlicher Unterfangen? Der bekannte deutsche Rechtswissenschaftler Dr. Arndt bezeichnete die Verlängerung einer laufenden Verjährungsfrist als eine Vermehrung der staatlichen Strafgewalt nach der Tat. Zwar erklärte Justizminister Dr. Broda dazu, in Österreich existiere ein entsprechendes verfassungsgesetzliches Verbot einer nachträglichen Vermehrung der Strafgewalt des Staates nicht, aber: Stellt sie dennoch nicht die Verletzung eines fundamentalen Rechtsgrundsatzes und damit aber auch eine Gefahr für unseren Rechtsstaat dar? Gut, angesichts der grauenhaften Verbrechen, die unter Hitlers Herrschaft verübt worden und die auf das allerschärfste zu verurteilen sind, schaffen wir morgen ein Ausnahmegesetz. Wer aber gibt uns die Gewähr dafür, daß uns übermorgen nicht gleiches aus einem anderen, vielleicht politischen Grunde widerfährt? Wer kann dem Vertrauen schenken, der Unrecht mit Unrecht vergelten will?

Der Nestor der österreichischen Strafrechtslehre, der emeritierte Universitätsprofessor Dr. Rittler, hat vor mehr als 30 Jahren, als nach einem großen Bankskandal ein neues Gesetz (Tatbestand der Untreue) auf Handlungen angewendet werden sollte, die vor dem Tage des Inkrafttretens begangen worden waren, einen Kommentar verfaßt, der immerwährende Gültigkeit hat, weil er die Gefahr aussagt: „In der Praxis würde der Gesetzgeber, der einmal den Satz ‚nullum crimen sine

SPIONAGE KONZENTRIERT SICH AUF ÖSTERREICHISCHEN ERFINDERGEIST

Die Sicherheitsbehörden deckten in den letzten Tagen in Österreich einen ungewöhnlichen Spionagering auf, der Forschungsergebnisse aus dem Planseewerk Ostberlin unvermittelt und mit vorläufig vergrabenen Sendern dafür gesorgt hatte, im Kriegsfall militärische Nachrichten nach Ostberlin fließen zu können. Das Werkzeug der Spione war grotesk wie in einem Groschenroman: Wollknäuel, Schlinggriffe, ausgehöhlte Tischbeine, Wachsosen und Nähgruppen dienten als Verstecke für Kameras, Mikrofilme und Chiffre-Tabellen. Die vom Innenministerium freigegebenen Bilder zeigen Nähgruppen, deren Augen als Objektive versteckter Präzisionskameras dienen.

Bilder: Innenministerium

Wenn sie nicht mehr herzig sind! Was dann?

GERHARD NEUREITER

Über Österreich läuft derzeit eine Sammelwelle, wie sie seit Hermann Gmeiners besten Zeiten mit Aktionen für die Kinderdörfer nicht mehr verzeichnet wurde. Es geht darum, der Jugend ab 14 Jahren, wenn sie ins Berufsleben tritt, in die Mittelschule geht oder eine Universität besucht, ein Heim zu geben, sofern sie dieses nicht dort finden kann, wo es sein sollte: zu Hause.

Dr. Bruno Buchwieser, der Initiator der Jungarbeiterbewegung in Österreich und des Europa-Hauses in Wien mit über 200 Plätzen für Lehrlinge und Studenten aus 20 verschiedenen Ländern, kennzeichnet das Motto für die neue Sammelwelle „Hilf der Jugend“ sehr treffend. Das gute Herz für Kinder, meint er, reißt bei 14 ab. Mit 14 Jahren sind die Kinder nicht mehr herzig, da werden sie halbstark, wie wir zu sagen pflegen, und das ist auf jeden Fall verdächtig. Geschimpft wurde schon viel darüber, dagegen getan weniger.

„Hilf der Jugend“ zählt den Bestrebungen nach wohl zu den vornehmsten Bemühungen um die heranwachsende Generation seit dem letzten Krieg. Der Verein will in erster Linie Häuser, Dörfer und Dörfer bauen, um den Jugendlichen ab dem 14. Lebensjahr, falls diese Jugendlichen kein Zuhause haben oder auswärts einen geistigen oder handwerklichen Beruf erlernen müssen, Sicherheit und Geborgenheit zu schenken, bis sie auf Grund einer soliden beruflichen Ausbildung fähig sind, den Schritt ins Leben zu wagen. Mit zwölf Schilling Jahresbeitrag, das bedeutet einen Schilling pro Monat, mit Verschlußmarken zum Preis von 50 Groschen (weniger als das Porto eines Weihnachtsglückwunsches), Sparbüchern in Betrieben und Sackerln mit einem Förderungsbeitrag von zehn Schilling soll hier eine Tätigkeit entfaltet werden, von der für die Zukunft unendlich viel erwartet werden darf.

Wer einmal in Wien oder in einer der anderen Universitätsstädte in Österreich in eine Studentenbude geschaut hat, in der zwei bis vier zukünftige Leuchten unserer Gesellschaft hausen und von den Stipendien oder den spärlichen, schwer ersparten Zuschüssen von zu Hause leben müssen, der weiß bedingungslos, daß hier einmal — und zwar bald — mehr geschehen muß, als bisher getan wurde. Da stehen Gasrechauds neben dem Bett, auf einem winzigen Tisch müssen die kompliziertesten, technischen Zeichnungen ausgeführt werden

und im matten Licht einer 25er Birne flimmern die lateinischen Buchstaben des corpus juris civilis (eine Hunderterbirne erlaubt die Zimmerwirtin nicht, wegen des Stromverbrauches); weiß der Himmel, warum da noch niemand einen Paragraphen gefunden hat, nach dem man die Allgemeinklagen könnte, weil sie solche Zustände billigt oder einfach nicht sieht. Es ist eben zu finster.

In der jungen Universitätsstadt Salzburg mit seiner alten Tradition tritt dieses Problem immer mehr in den Vordergrund. Hier wird man in den nächsten Jahren verfolgen können, was passiert, wenn Studenten Zimmer suchen und zu wenig davon vorhanden sind. Vorausschauende Vermieter beginnen heute schon, eine Umstellung von der Privatzimmervermietung im Sommer an Umlauber auf die Einquartierung eines Studenten zu überlegen oder eine Kombination von beidem zu suchen, was sowohl der Universität zugute kommen wird wie der ganzen Stadt und den Vermietern. Alles kann aber nur eine Übergangslösung bleiben, denn endgültig befriedigen nur moderne Studentenheime, von denen in Salzburg wohl schon eines existiert. Die Monate, bis es zu klein sein wird, vermag sich jeder an den Fingern abzuzählen. Die Stadtplanung spielt mit der verlockenden Idee, die Salzburger Altstadt Häuser, in denen wegen ihrer kleinen Bauweise niemals auf Zukunft zugeschnittene Familienwohnungen entstehen können, Schritt für Schritt ohne äußere Veränderungen in Studentenwohnungen umzubauen. Doch wir werden das kaum noch erleben.

Dies alles zeigt, wieviel für die Jugend ab dem 14. Lebensjahr noch geschehen muß. Nicht nur die akademische Jugend bedarf der Unterstützung, auch die Lehrlinge brauchen Heime, Unterkünfte und Anleitungen, um das zu werden, was die Zukunft von ihnen verlangt: Meister ihres Faches im eigenen oder fremden Betrieb.

In der Flut der Hilfsaktionen, die über die Wohlstandsgesellschaft hereinbricht, ist mit „Hilf der Jugend“ eine Grundidee aufgetaucht, wie sie so alle zwanzig bis fünfzig Jahre einmal verwirklicht werden kann, um dann durch Jahrzehnte oder Jahrhunderte zu wirken. Bei diesem Aufbau mitzuhelfen, lohnt sich.

lege praevia' durchbrochen hat, überhaupt keine Schranken mehr anerkennen. Er würde nicht lange untersuchen, ob die Handlung, die er nachträglich für strafbar erklären will, zur Zeit ihrer Begehung erlaubt oder verboten war; er würde sie einfach, gestützt auf seine Allmacht, mit Strafe belegen. Dann kann jeder neue Machthaber im Staate seine Widersacher mit den Mitteln des

Strafrechtes erledigen, indem er ihre Taten, die sie durchaus im Einklang mit dem Recht der Begehungszeit setzen, ex post kriminalisiert . . .

Nun zur rechtstechnischen Frage. Justizminister Dr. Broda stellte in der jüngsten Budgetdebatte des Nationalrates fest, das Justizministerium habe alles getan, um die Verjährung durch Einleitung von Verfahren zu unter-

brechen. Das Ministerium erwarte außerdem in absehbarer Zeit den Ausbau aus anderen Ländern, die von den Nationalsozialisten beherrscht oder besetzt waren. Warum, so fragen wir, sind dem Ministerium vom Ausland dort liegende Akten und Dokumente über NS-Verbrechen nicht bisher schon zur Auswertung angeboten worden? Wissen wir, wann wir dieses Beweismaterial tatsächlich

erhalten werden? Auf welchen Zeitraum soll also die Verjährung verlängert werden? Zwei, drei oder fünf Jahre? Und was dann, wenn nach Ablauf dieser Frist plötzlich ein Fall auftaucht, der bis dahin unbekannt geblieben war? Welch Problematik!

In diesem Zusammenhang verdient auch ein anderer Gesichtspunkt Beachtung: Es ist eine alte Tatsache, daß die Glaubwürdigkeit eines Zeugen fast immer von der Sicherheit abhängt, mit der er seine Argumente vorträgt. Wer sich trotz guten Willens gewisser, ja sogar gravierender Einzelheiten, nicht mehr erinnert, läuft Gefahr, daß seine Aussagen an Beweiskraft einbüßen. Und wer kann sich nach 20 und noch mehr Jahren schon an Einzelheiten erinnern; auch wenn sie noch so schrecklich gewesen sein mögen? Wir werden doch immer wieder mit der Tatsache konfrontiert, daß Prozeßzeugen, die zu einem Fall, mag er nur ein Jahr alt sein, gehört werden, erklären: Das weiß ich nicht mehr, das liegt doch schon ein Jahr zurück.

In einem anderen Licht sehen wir diese brennende Frage allerdings, wenn wir sie vom Standpunkt der Moral und Ethik betrachten. Hier stimmen wir mit Dr. Broda überein, daß das Rechtsgefühl heute noch immer auf das empfindlichste getroffen ist, wenn die schrecklichen Verbrechen aus der NS-Zeit zur Sprache kommen. Aber dieses Gefühl ist bei jedem anderen Mord ebenso getroffen. Und es wurde auch vor wenigen Tagen wieder strapaziert, als ein Gericht einen Vater, der sein fünfjähriges Kind qualvoll zu Tode marterte, nicht mit der gebührenden Höchststrafe belegte. Wir betonen es noch einmal: Wir verurteilen und verabscheuen die grauenhaften Taten aus der Zeit des Nationalsozialismus. Aber man kann nicht auf der einen Seite im Sinne einer modernen Strafrechtspflege dafür plädieren, Verbrechen, die 20 Jahre nicht verfolgt wurden, verjähren zu lassen, und auf der anderen Seite ein Ausnahmegesetz schaffen. So, als gäbe es „gute“ und „schlechte“ Mörder.

Will man es dennoch wagen, so muß man sie alle in einen Topf werfen. Dann soll aber auch das neue österreichische Strafrecht diesem Umstand Rechnung tragen. Im Entwurf des

(Fortsetzung auf Seite 2, Spalte 1)

Sie lesen heute:

- „Krebsarzt“ Dr. Issels freigesprochen / Beifallssturm im Münchener Justizpalast (S. 11)
- Hans Lehmann, München: Europa, Amerika und die NATO / Hintergründe, der Meinungsverschiedenheiten in der Allianz — Carlo G. Mundi, Rom: Tauziehen um Italiens neuen Präsidenten (S. 3)
- Hans Breidbach-Bernau und Dr. Kurt Meusburger: Der Mensch lebt unter dem Einfluß des Welters (Seite 17)
- Michael Wonisch: Totale Mondfinsternis in der Nacht vom 18. zum 19. Dezember (S. 18)
- Gottfried Kraus: „Parsifal“ — Dokument aus Bayreuth (S. 19)
- Bunter Lesestoff zum Wochenende: Kurzgeschichten (S. 20), Buchbesprechungen (S. 21), Jugendseite (S. 22) und Frauenseite (S. 31)
- SN-Dokumentation: Seit 5 Uhr 45 wird zurückgeschossen (S. 32)
- Fernseh- und Radioprogramm (Seite 23, 24)
- Kurse der Wiener und Münchener Börse (S. 9)
- Führer durch den Inseratenteil (Seite 11)

Generalstreik verursacht Chaos in Frankreich

Ausschlaggebend war die Einstellung der Stromversorgung - Regierung blieb passiv

Fernspruch unseres Korrespondenten
 PARIS (SN-hk). Unter außerordentlich hoher Beteiligung aller Staatsbediensteten wurde Frankreich Freitag durch einen Streik lahmgelegt, der erstmals von allen Gewerkschaften gemeinsam durchgeführt worden ist. Dies sind 2,5 Mill. Bediensteten des Staates zwanzen durch ihre Kampfmaßnahme gegen die Lohnpolitik der Regierung rund sieben Millionen Beschäftigte der Privatindustrie zum Feiern. Den Ausschlag für die Wirksamkeit des Streiks gaben diesmal die Elektrizitätsarbeiter, die bereits Donnerstagabend den Strom abgeschaltet hatten.

Am „schwarzen Freitag“ waren die Folgen für das Land dementsprechend. In Paris und in etwa 50 Prozent der französischen Städte gab es keinen Strom. Dadurch fielen überall die Verkehrsmittel aus, was allein in Paris 15 schwere Verkehrsunfälle verursachte, die drei Todesopfer, darunter einen Polizisten, forderten.
Keine Heizung, kein Unterricht, keine Post
 Vielfach funktionierten auch die Heizungen nicht. Die internationalen Züge verkehrten zwar, doch mit enormen Verspätungen und nur mit Dampflok. Die Pariser Untergrund-

bahn funktionierte sporadisch; jedermann konnte gratis fahren, weil niemand da war, um die Karten zu lochen.
 Wegen des Lehrstreiks gab es keinen Unterricht. Durch den Ausstand der Postbediensteten wurden keine Briefe zugestellt, dafür aber erschienen die Briefträger, um Weihnachtsgeschenke entgegenzunehmen. Das automatische Telefonnetz funktionierte, Ferngespräche aber kamen kaum zustande. Von den 1600 Autobussen der Pariser Verkehrsbetriebe waren bloß etwa 100 im Dienst. Die 400 für einen Notverkehr eingesetzten Armeelastwagen waren zum

Bersten überfüllt. Der Autoverkehr stieg indessen auf gut 25 Prozent über normal. Die einzige „Erleichterung“ war dadurch gegeben, daß die Polizei, die kein Streikrecht besitzt, aus Solidarität mit den Staatsbediensteten keine Strafen wegen verbotenen Parkens verhängte.
Wegen des Streiks, der Freitagabend zu Ende ging, wurde erstmals seit Kriegsende eine Sitzung der Nationalversammlung infolge der Verkehrsschwierigkeiten abgesagt.
 Die Streikenden wollten durch den Ausstand Lohnerhöhungen bis zu 10 Prozent erzwingen, da die Regierung bisher nur maximal 4 Prozent zugebilligt hat. Bemerkenswert ist die Tatsache, daß die Regierung keine Gegenmaßnahmen gegen den Streik traf. Sie erließ keine Gestaltungsbeehle, offenbar weil sie früher damit schlechte Erfahrung gemacht hatte. Man hofft anscheinend darauf, daß die Bevölkerung der Streiks überdrüssig wird. Die Gewerkschaften hingegen bezeichneten den Streik als vollen Erfolg.

Strafgesetzbuches ist jedoch wiederum die Verjährung enthalten. Ihre Auslegung weicht nur geringfügig von den derzeit geltenden Bestimmungen ab. Man hat also darauf verzichtet, die Verjährung für Gewaltverbrechen generell aufzuheben. Unsere Bedenken gegen ein Ausnahmegesetz halten wir aber in jedem Fall aufrecht, weil es um eine grundsätzliche Rechtsauffassung geht.
 Und noch etwas: Man lasse die Politik aus dem Spiele. Nicht nur deshalb, weil um das Recht nicht gefachelt werden kann, sondern weil man schon einmal durch Pauschalverfahren Unrecht gesetzt hat.

Neues Nachfolger

Fernspruch unseres Korrespondenten
 BONN (SN-gh). Der deutsche Bundestag wählte Freitag mit den Stimmen der Koalitionsparteien und gegen die Stimmen der SPD zum neuen Wehrbeauftragten den CDU-Bundestagsabgeordneten Matthias Hoogen. Der 60jährige Hoogen, der dritte Wehrbeauftragte seit Einrichtung dieses Amtes, ist im Gegensatz zu seinen zwei Vorgängern nicht Militär, sondern Jurist; er war bisher Vorsitzender des Rechtsausschusses des Bundestages, dem er seit seiner Erziehung als Abgeordneter angehört. Vor der Hitler-Zeit gehörte Hoogen dem streng katholischen Zentrum an. Im Kriege war er Oberleutnant, amtierte aber auch als Kriegesgerichtsrat und Oberstabsrichter.

Herzog von Windsor wird operiert

HOUSTON (AP, UPI, dpa). Der im 70. Lebensjahr stehende Herzog von Windsor wird sich nächste Woche in Behandlung des Methodistenkrankenhauses in Houston (Texas) begeben, wo er wahrscheinlich operiert werden wird. Er leidet an einer Arterienverengung (Aneurysma). Seine Gattin wird während seines Spitalsaufenthaltes in einem Zimmer neben dem ihres Mannes Quartier nehmen. Genau vor 28 Jahren, am 10. Dezember 1936, hatte der Herzog als König Eduard VIII. abgedankt, um die geschiedene Amerikanerin Wallis Simpson, eine Bürgerliche, zu heiraten.

Es gärt in Pakistan

KARATSCHI (UPI, Reuter). Donnerstag und Freitag kam es in den größeren Städten Pakistans erneut zu schweren Demonstrationen, vor allem der Studenten, gegen die schlechten Lebensbedingungen und die hohen Studienkosten. Als die Polizei in Karatschi mit Tränengas und Gummiknüppeln gegen die Demonstranten vorging, erhielten die Demonstranten Zulauf von der Bevölkerung, die ihr Mißfallen an der Regierung des Feldmarschalls Aju Khan äußerte.

Führender OAS-Terrorist gefaßt

PARIS (AFP, UPI). Das französische Innenministerium gab Freitag bekannt, daß am 3. Dezember der 35jährige Korse Luciani, ein höherer Funktionär der antigaulistischen Untergrundorganisation OAS, in Paris festgenommen worden ist. Luciani hatte zeitweise die Finanzen der OAS verwaltet und im August 1962 an dem mißlungenen Attentatversuch auf de Gaulle in Petit-Clamart teilgenommen. Er war wegen Beteiligung an diesem Attentat vor einiger Zeit in Abwesenheit zu 20 Jahren Kerker verurteilt worden.

Tito wettet gegen Bonn

Nochmals Stellungnahme zur Absetzung Chruschtschows

BELGRAD (dpa, Reuter, UPI, APA, Tanjug). Freitag vormittag gab Präsident Tito in Belgrad für die Auslandskorrespondenten - ihrer etwa 100 - eine Pressekonferenz, auf der er versicherte, er sei bei bester Gesundheit und habe Kraft genug, um weiterhin als Generalsekretär seiner Partei zu arbeiten, wenn der jetzige Parteitag ihn im Amt des Generalsekretärs bestätige. Er betonte, daß Jugoslawien sehr gute Beziehungen zu Ostdeutschland unterhalte und er die „DDR“ im nächsten Jahr besuchen wolle. Die Beziehungen zur Bundesrepublik seien hingegen nicht gut, da sie sich weitere, Entschädigungen an die Opfer der deutschen Besetzung Jugoslawiens zu zahlen und auch die diplomatischen Beziehungen zu Jugoslawien abgebrochen habe. Er hoffe aber, daß es zu einer Besserung der Beziehungen kommen werde. Sehr entschieden wandte sich Tito gegen die Errichtung der MLF unter Beteiligung der Bundesrepublik. Dies wäre gefährlich, sagte Tito, denn als nächstes könnten dann in der Bundesrepublik Atomwaffen reaktiviert werden und die dortigen „revanchistischen Elemente“ könnten sich ihrer eines Tages bedienen.
 Tito betonte, zwischen Jugoslawien

Straßenschlacht wegen Tschombe in Rom

Zusammenstöße zwischen Kommunisten und Neofaschisten - Polizei greift mit Gummiknüppeln ein

ROM (UPI, AP). Trotz starker Sicherungen durch die Polizei kam es Donnerstagabend in Rom erneut zu Unruhen, die von den Kommunisten wegen Tschombes Besuch in der italienischen Hauptstadt angezettelt worden waren. Etwa 800 Kommunisten wollten zum Amtssitz des Ministerpräsidenten Moro und zum Parlament marschieren und dort demonstrieren. Sie wurden von der Polizei aufgehalten, worauf es zu Handgreiflichkeiten kam. In eine kleine Straßenschlacht artete die Demonstration aus, als plötzlich eine Gruppe von Neofaschisten auftauchte und mit den Kommunisten eine Schlägerei begann. Dabei wurden zahlreiche Personen verletzt und 130 Personen verhaftet.

Im Verlauf der Schlägerei wurden auch sieben kommunistische Abgeordnete verprügelt. Mit blutverschmierten Gesichtern stürmten diese dann ins Parlament und forderten eine Unterbrechung der Sitzung als Protest gegen Tschombe und die Maßnahmen der Polizei. Als dieser Antrag abgelehnt wurde, kam es zu einem unvorstellbaren Tumult, durch den die Sitzung eine Stunde lang unterbrochen wurde.

Tschombe ändert Reisepläne

ROM (AP, UPI, dpa). Der kongolesische Ministerpräsident Tschombe sagte Freitag in Rom seine Reise nach New York ab, wo er ursprünglich vor dem Sicherheitsrat seine Politik gegenüber den kongolesischen Aufständischen darlegen wollte. In einer Verlautbarung der kongolesischen Delegation heißt es, daß ein Besuch New Yorks zeitlich nicht mehr durchzuführen sei. Tschombe werde Samstag nach Leopoldville zurückfliegen.

Spaak rechtfertigt Aktion der Fallschirmjäger

Der belgische Außenminister Spaak erklärte Freitag im Rahmen der Kongo-Debatte vor dem Weltfriedensrat in New York, der Einsatz belgischer Fallschirmjäger in Stanleyville sei nötig gewesen, um die Geiseln aus den Händen der Rebellen zu befreien. Er verwahrte sich scharf gegen die Vorwürfe einer Reihe afrikanischer Delegierter, die Belgien einer vorbedachten Aggression gegen Kongo, der Kriegsprovokation und imperialistisch-kolonialistischer Absichten beschuldigt hatten. Die zur Charakterisierung der belgischen Aktion von den Gegnern gebrauchten Ausdrücke zeigten, daß es ihnen an Argumenten mangelte. „Es ist leichter

einen Kraftausdruck als ein kraftvolles Argument zu finden“, sagte Spaak.

Streikbrecher in Italien

ROM (dpa, AP). Freitag, am zweiten Tag des italienischen Journalistenstreiks, zeigten sich einige Lücken in der Streikfront: In Rom erschienen drei Zeitungen - der unabhängige „Messaggero“, der unabhängige rechtsstehende „Il Tempo“ und die neofaschistische Zeitung „Il Secolo d'Italia“ - sowie die Florentiner „La Nazione“. Ein Teil der Journalisten dieser Blätter arbeitet „auf Grund interner Abmachungen“, über die jede Auskunft verweigert wird. Die Verleger dieser Zeitungen erklärten jedoch, daß sie die Forderungen des Journalistenverbandes ablehnen.

Schröder bei Wilson

Fernspruch unseres Korrespondenten
 LONDON (SN-hjn). Der deutsche Außenminister Schröder traf Freitag mit Flugzeug in London ein und nahm sofort Gespräche mit dem britischen Premierminister Wilson auf. Man mißt in London diesen Konsultationen beträchtliche Bedeutung für die Zukunft des westlichen atomaren

Verteidigungssystems bei, vor allem deshalb, weil Wilson erst Donnerstagabend von seinen Beratungen mit der amerikanischen und der kanadischen Regierung nach England zurückgekehrt ist und Schröder indessen mit der französischen Regierung NATO-Fragen erörtert hat.

Obwohl Wilson auf einer Pressekonferenz erklärte, daß seine Gespräche mit Johnson „sehr erfolgreich“ gewesen seien, steht fest, daß es ihm nicht gelungen ist, aus der NATO-Atomstreitmacht eine ausschließlich englisch-amerikanische Angelegenheit zu machen, in der das von einer Kontrolle ausgeschlossene Deutschland der Geldgeber sein und das „Fußvolk“ stellen soll. Es hinge jetzt von Bonn und im Gespräch mit Wilson auch von Schröder ab, wie weit sich Deutschland mit einer klaren Politik und eigenen Vorstellungen gegenüber der britischen Regierung und deren Plänen durchzusetzen vermag. Beunruhigend ist, daß die Reorganisation des westlichen Bündnisses zu einer Affäre zwischen USA, England und Deutschland geworden ist. Die Briten und weitgehend auch die Deutschen versuchen lediglich, sich untereinander und mit Washington abzustimmen und Frankreichs Absicht stehen als unabwendbar hinzunehmen.

Britisch-Guayana droht ein Bürgerkrieg

Linksradikaler Ministerpräsident Jagan verlor Neuwahlen, will aber nicht abtreten

GEORGETOWN (AFP, AP). In der britischen Kronkolonie Guayana im Nordteil der Ostküste Südamerikas bahnt sich eine gefährliche Krise an, nachdem der bisherige linksradikale Ministerpräsident Jagan Montag bei den Neuwahlen die absolute Mehrheit verloren hatte. Jagan weigerte sich Freitag, von seinem Amt zurückzutreten, und es besteht keine verfassungsmäßige Möglichkeit, ihm die Bildung einer Minderheitsregierung zu verhelfen. Jagan hat mit seiner „Volkspartei“ 24 Parlamentssitze erlangt, während jedoch der Nationalkongreß des Oppositionsführers Burnham (22 Sitze) mit der „Unionspartei“ d'Aguiars (9 Sitze) eine Koalitionsregierung bilden will.

Verfeindete Rassen

Die Gefahr liegt jedoch darin, daß Jagans Partei ausschließlich aus Nachkommen eingewanderter Inder besteht, die der Partei Burnhams, einer reinen Negerpartei, und den Wahlen d'Aguiars äußerst feindselig gegenübersteht. Im Frühjahr d. J. war es zwischen den beiden Bevölkerungsgruppen zu schweren Konflikten gekommen, die 173 Todesopfer forderten. Falls Jagan sein Amt nicht abgibt, sind neue Rassenkämpfe zu erwarten, weswegen die britischen Truppen in Guayana in Alarmzustand versetzt wurden.

Im Westen wurde Jagans Wahlniederlage begrüßt, weil man von einer Regierung Burnhams einen westfreundlichen Reformkurs erwartet, der angesichts der Nähe Kubas von ausschlaggebender Bedeutung wäre. Jagan hatte während seiner Regierungszeit mehrfach Castro besucht und ihn seiner Sympathie versichert.

Chruschtschow verliert eine Funktion

MOSKAU (dpa, AP, UPI, TASS). Der Oberste Sowjet der Sowjetunion beendete Freitag seine bloß dreitägige Session mit der einstimmigen Billigung des neuen Staatsbudgets sowie des neuen Wirtschaftsplans. In seinem Schlusswort wies Ministerpräsident Kosygin Kommentare der westlichen Presse zurück, daß die Kürzung der sowjetischen Militärausgaben um 500 Mill. Rubel durch die Notwendigkeit, zu sparen, diktiert worden sei. Das sei unrichtig. Er sprach sich jedoch für Sparsamkeit in der Verwaltung und für Preissenkungen aus.

Vor der Verabschiedung des Budgets bestimmte der Oberste Sowjet den neuen KP-Chef Breschnjew zum Vorsitzenden des Verfassungsausschusses an Stelle Chruschtschows. Dieser Ausschuss war 1961 auf Wunsch Chruschtschows gegründet worden, um die jetzt noch gültige Verfassung von 1936 aus der Stalinzeit zu ersetzen.

Kritik an Chruschtschow und Kosygin

Zum ersten Male seit Chruschtschows Absetzung wurde sein Name Freitag öffentlich genannt, als der Vorsitzende des Wirtschaftsrates der Mittelrussischen Region Tschern

nosjom, Beljack, vor dem Obersten Sowjet erklärte, Chruschtschow habe sich bei Ausarbeitung der Wirtschaftspläne der vergangenen Jahre von unrealistischem Wunschdenken leiten lassen. Es schien, daß diese namentliche Kritik überraschend kam. Als der Name Chruschtschow fiel, sah der Parteideologe Suslow erstaunt von seinen Papieren auf.

Zwei Tage zuvor hatte bereits Beljack auch die von Kosygin verkündete Wirtschaftsplanung kritisiert und gesagt, der neue Plan „enthalte schwerwiegende Irrtümer, die nichts anderes als eine Wiederholung der Fehler der vergangenen Jahre“ seien.

Mehr Dollars sollen Vietnam helfen

Wieder einmal neue Reformpläne auf dem gebuldrigen Papier

SAIGON (Reuter). Die südvietnamesische Regierung veröffentlichte Freitag nach Abschluß der Gespräche des Ministerpräsidenten Van Huong mit dem von Konsultationen in Washington zurückgekehrten US-Botschafter Taylor ein Kommuniqué, in dem verstärkte US-Militär- und Wirtschaftshilfe für Südvietnam angekündigt wird. Ferner wurde mitgeteilt, daß gemeinsame Pläne zur Einschränkung der kommunistischen Infiltration aus Nordvietnam, eine Vergrößerung der südvietnamesischen Regierungstreitkräfte und ein Ausbau der Luftverteidigung beschlossen worden seien. Nähere Angaben wurden nicht gemacht.

Nach dreitägigen Beratungen erklärten die Buddhisten-Oberbonzen Freitag ihre „formelle Opposition“ gegen die Regierung, die nicht besser sei als das vor einem Jahr gestürzte Regime Diems. Die Buddhisten kündigten die Fortsetzung ihrer Politik der Gewaltlosigkeit und der Nichtzusammenarbeit gegenüber der gegenwärtigen Regierung an.

Bundeswehr - zweitbeste Armee der NATO

Fernspruch unseres Korrespondenten
 BONN (SN-gh). Bei der Beantwortung einer großen FDP-Anfrage über die Lage in der Bundeswehr teilte Bundesverteidigungsminister von Hassel Freitag vor dem Bundestag in Bonn mit, daß sich trotz allen bestehenden Mängeln die Schlagkraft der Bundeswehr ständig erhöht habe. Auf Grund der von der NATO

durchgeführten Prüfungen rangiere sie nach den Streitkräften der USA als zweitbeste Armee in der Allianz. Der Minister gab aber zu, daß bei dem schnellen Aufbau und der Größe der Bundeswehr - 430.000 Soldaten und 170.000 Zivilpersonen - Mängel und Mißstände nicht zu vermeiden seien. Von Hassel wies aber entschieden alle Versuche zurück, daraus ein kollektives Urteil über die Gesamtverfassung der Truppe abzuleiten.

Kurz gemeldet

DIE US-GESANDTSCHAFT IN BUKAREST wurde in den Rang einer Botschaft erhoben, nachdem Rumänien schon einige Monate zuvor seinen Geschäftsträger in Washington zum Botschafter befördert hatte. (UPI)
 ATOMSICHERE UNTERKUNFTE für rund 1 Million Menschen besitzt die Stadt New York. (AFP)
 DIE STUNDENLÖHNE der Industriearbeiter in der Bundesrepublik Deutschland sind vom Juli 1963 bis Juli 1964 im durchschnittlich 6 v. H. gestiegen. Im gleichen Zeitraum betrug die Zuwachsrate in den USA, England und Kanada 2 bis 3 v. H., in Österreich 5 v. H., in Schweden 5,5 v. H., in Belgien 4,5 v. H. und in Frankreich 4 v. H. (dpa)
 DER BONNER BUNDESTAG hob die Immunität von neun Abgeordneten wegen Verkehrdelikten auf und gab damit die Genehmigung, Strafverfahren gegen sie einzuleiten. Von diesen neun Abgeordneten gehören vier der SPD an, je zwei der CDU und der FDP; einer ist fraktionslos. (dpa)
 IN BONN DEMONSTRIERTEN kürzlich rund 2000 Menschen aus der ganzen Bundesrepublik mit einem Protestmarsch gegen die geplante Notstandsgesetzgebung und die MLF. Der deutsche Zweig der „Internationalen der Kriegesegner“ hatte die Demonstration, über die man sich im Krimi wohl gefreut haben dürfte, veranstaltet. (dpa)

① Λογισμ. Ε. Υφ. Α. Α. (Πιστωτικό βιβλίο)

ΗΜΕΡ.	ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦ.	ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ	ΧΡΕΩΣΙΣ	ΠΙΣΤΩΣΙΣ	ΥΠΟΛΟΒΙΣ
28/12/62		Επιταγή 600.000/-	600.000=-		600.000=-
29/12/62		Επιταγή Ε.Τ. 3286/Κ		400.000=-	200.000=-
		" " 3285/Κ		50.000=-	150.000=-
31/12/62		" " 3316/Κ		50.000=-	100.000=-
21/1/1963		" " 153/Κ/37		11.646=-	88.354=-
22/1/63		" " 304/Κ/58		11.270=-	77.084=-
15/3/63		" " 564/Κ		10.560=-	66.524=-
9/5/63		" " 756/Κ		11.670=-	54.854=-
14/5/63		" " 985/Κ		11.070=-	43.784=-
7/6/63		" " 1146/Κ		11.690=-	32.094=-
9/7/63		" " 1323/Κ		11.810=-	20.284=-
20/8/63		" " 1563/Κ		11.560=-	8.724=-
30/12/63		Επίδομα 80 αρθ. 120529 παραρτήμα Διατίθεται επί ταμείο ταμείου Επιδόμα		8.924=-	
			600.000=-	600.000=-	#

Λογισμ. χρηματικών άναρχων
 καταρτισθ. υπό αρθ. 2/28/1963
 από Υπουργείου Εξωτερικών.

A n s c h r i f t e n

✓
(17)

der in der Bundesrepublik Deutschland befindlichen Aussenstellen der Griechischen Kommission des Arbeitsministeriums.

Sämtliche Aussenstellen sind dem Sozialrat bei der Kgl. Griechischen Botschaft in Bonn, Koblenzer Str. 73, Tel. 37368 und 38716-38717, unterstellt.

Aussenstelle Hamburg

Hamburg, Kurt-Schumacher-Allee 16, im Arbeitsamtgebäude Tel.2402992 (Zuständigkeitsbereich:Schleswig-Holstein,Hamburg,Bremen,Niedersachsen).

Aussenstelle Düsseldorf

Düsseldorf, Fritz-Roeber Str.2, im Arbeitsamtgebäude Tel.14620 (Zuständigkeitsbereich:Nordrhein-Westfalen, ausgenommen die Regierungsbezirke Köln und Aachen).

Aussenstelle Köln

Köln-Mülheim, Arnsberger Str. 11, im Arbeitsamtgebäude Tel.64645 (Zuständigkeitsbereich: Regierungsbezirk Köln und Aachen, Bundesland Rheinland-Pfalz und Saarland).

Aussenstelle Stuttgart

Stuttgart, Hölderlinstr. 36, im Landesarbeitsamtgebäude Tel.223737 (Zuständigkeitsbereich: Bundesland Baden-Württemberg, ausgenommen dem Regierungsbezirk Nordbaden).

Aussenstelle Frankfurt a.M.

Frankfurt a.M., Fischerfeldstr. 10-12, im Arbeitsamtgebäude Tel.22034 (Zuständigkeitsbereich: Bundesland Hessen und Regierungsbezirk Nordbaden).

Aussenstelle München

München, Thalkirchnerstr. 54, im Arbeitsamtgebäude Tel.533977 (Zuständigkeitsbereich: Süd-Bayern).

Aussenstelle Nürnberg

Nürnberg, Karl Grillenberger Str. 3, im Arbeitsamtgebäude Tel.221472 (Zuständigkeitsbereich: Nord-Bayern).

Απόρ. 2. Δου. νόμος :

ο αρχαιος ιδρυσολογος Ναλίας
 δε θεωρησολογος //

= ιδρυσολογος = ο αρχαιος in concreto
 γαρσολογος κωνμωσ ονμωσ

ιδρυσολογος = ο νόμος κατ' ον & αρχησ
 ιαμωσφωσ ιδη εσ αρχησφωσ
 (αμωσφωσ, α.χ. φωσφωσ δε φωσφωσ
 αδησ)

A.W. 298 (1952) Δου. Κωνμωσ γ. 506
 " 242 (1954) " " " 416

Από το 7 Ευαγγελίων, 1 Δὲν. Κεφ.

Αποστολή 4 μαθητῶν, ἐξ ἑαυτῶν
καὶ τῶν μαθητῶν 4, καὶ τῶν μαθητῶν 4
ἐπιστολῶν

Καὶ τῶν μαθητῶν 4 §17 γ. 5/52

7/14 Dominica 7/12/1963

Opus inatopyuon —

6/12/ 50 inatop. individuals dra pads
 boran splatiz appoyedon

5/12 *Opus ^{quodum} montyua* & le *Uooy*
 Tuo —

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

[43.4]

521321 - Μουσει

Καθητ 9000

Βενεζουα β ενοικια
τραφειο

131111 [019243]

- 1) Abgawy va lo
 Dipositor a idos
 (in connecting with me)
- 2) - This speaks too soon
 you will not
 have it
- 3) Dipa 2500 p.p.u.w
- 4) Expense report 15¢
 (in expense 2)
- 5) 26 Arapian envelope
 very nice - enjoy it
- 6) Kelly's is books
 8 Area re pydow book

Na arholpay
kef

1) - 2.500 F

2) - Endure ovarablu
dyah

3) Papabaz ydp 17

Mald Ky' 27

y 28

Spencer per gawards
long and prony d'incos
counted p'colicah
intempus nei
awopie

Longman Co. Ltd
 Lyngby Denmark
 180

50-60

Προσηγοριῶν

Μῶδος: ὅτι

διὰ διαφορὰν ἡρώωντος
ενισχυοῦν ἢ ἐπιπλεονεχῶν

ἢ τοῦ ποσῶν (εὐνοίας)

Ἦτος ἀπορρογῶντος διο.

— φασὶν ἔχειν

ἢ ἡρώωντος ~~ἢ~~ ἐπὶ

ἀντιθέσει ἐπιπλεονεχῶν.

ἢ ἡρώωντος ἢ ἡρώωντος ἢ ἡρώωντος
ἢ ἡρώωντος ἢ ἡρώωντος ἢ ἡρώωντος

Όχι : απλά εσω
 : οι πρώτες κωδικοί
 (και εσείς) επηρεάζουν

—
 Συνολικά για Ε.Β.Α. δεν
 υπάρχει ποτέ κωδός.

Δεν είναι δυνατόν να διορθωθεί

—
 Ημερής κωδός και οι
 κωδικοί πρώτες κωδικοί

Και οι κωδικοί γρήγορα
 κωδικοί ή κωδικοί

fin

(Eunodos Grad. Berif. 1920

Warning des pupas

Aye aye
ye, olo pivilavi

Glasgow

~~ki eoli prot. uard.~~
hope ualufosia

A) Oti, epurayosomindua
y den ~~edvungu onosov~~ ~~apochu~~ ~~orogator~~
- ~~o rogo to carptov~~

1) *Ch. du cyprus*
admission muros

Ch. upilis;

Ch. du nadro
neias

Ch. du p. p. p. p. p.
by Kobru.

Ch. du v. l. u. p.
o. d. d. d. d. d.
g. o. o. g. v. d. o. o. p. o. b.
o. o. o. o. o. o. o. - B. o. y. s.

Ean upcas avly yde
 valo va' eyxoz, ~~like~~
 mo avkoyas moyya
 olar vint' y ty eyyoy
 toh - nalyvota

- a) potun' nodya
- b) no oydlun' nyalov
 nopyalos da drop'is
 otvuyta dia to appo

Doychun' upcas Svats
 vol' suavun' uplois

2) Οι ελαστικές δυνάμεις
δία εφαρτ. τα οστέια & συνάρτ.
υποτροχιαστών

Ποιός ε' υπήλξ; « τρυφερό
να υποτροχιαστών»

αορτή διχρ. ο νεφρός;

- τρυφερό να ελαστικό

(ελασ. μέρη αρτηριοκλ. & φ.

δυναμ. να υπήλξ δι'
αολο τρυφερό;

και αολο υπήλξ τροχών

H Kob. upim de
 loto polimo (T. X.
 o vlnocyp. gop j
 g rooyen, xpi

Eiver voutor de dotala
 duxpds co caprebon
~~vopu~~ dalsjux vpi pook.
 vno vovoyen ;

Mvolmaly : vpyyeban
 veyeban

a) vpiar vpi la d'vau
 vpyyeban

2/ upior arpi ty arpi
ty polinobulos

(ar belos upoty ^{poduslylos} ~~poduslylos~~ _{1/2}
totu ar durachy upoty _{1/2}

totu ar durachy upoty
pod. wordy

of notappita i y volusoty

3) Eidenwipos
uordwipos

To 90% pool. uordwip.

Olav der arwipos la enab
pupa fia eyog. ypon

Olav der bupuan ~~ypu-~~
~~ypu-~~ ~~ypu-~~ ~~ypu-~~ ~~ypu-~~
pupupuz

Katryyos es lag lwanag
wupwubos

y de es ton uordwipos

1. Kordopuzos das 1947.
em 36 Volumes
2. Ser la aconyria i rigo
3. Ser cila Avator va jutor
fraz xopis aolon Vamp
jop ob dion oparua
yxiato en aconyria
opara
4. Dia garyon uordyue
aconyria da lon
epis jopon

α) ἰσοπέδιοι δὲ ἄλλοι
 καὶ ἰσοπέδοι

β) ἄλλοι δὲ ἰσοπέδοι καὶ
 ἀσυνήκων ἰσοπέδοι
 ἢ ἰσοπέδοι

γ) ἄλλοι δὲ ἰσοπέδοι ἀσυνήκων
 ἰσοπέδοι ἢ ἰσοπέδοι
 ἀσυνήκων (ἰσοπέδοι)

δ) ἄλλοι ἰσοπέδοι ἀσυνήκων
 ἰσοπέδοι ἢ ἰσοπέδοι
 ἀσυνήκων ἢ ἰσοπέδοι
 ἀσυνήκων ἢ ἰσοπέδοι
 ἀσυνήκων ἢ ἰσοπέδοι

Kalibudz apomadun
 es shy va ajuaton
 di es oyban dous
 - Va. Ocu. auldas
 Nporlyer nordogoye

Mon to 1961 eslyoz
 adyus oyban y
 puous nordogoye

Atoloz yon di ois of
 Kourya an 1947-1964
 evyemur es pualme
 nordoyic

Κονδυλοειδών

α) νομίζω υπογραμμισμένο
 διεισδύοντες

β) εαυτήν εφόσον
 πόθεν τα διεισδύοντες
 οργάνωσαν

Πόθεν τα διεισδύοντες
 οργάνωσαν; = Πόθεν τα
 οργάνωσαν

Κάθε υπογραμμισμένο
 ήν οργάνωσαν ήν
 ήν οργάνωσαν ήν
 οργάνωσαν ήν

Högskolan är
 med sin verksamhet
 sammanfogad och
 baserar sig på
 lagstiftning av riksdagen
 och utövar sin verksamhet

A. Dödsfall. Besöksåret NATO
 # var hög. Dagens
 Huvudsakliga är utövarna
 och utövarna bildade
 speciala för närvarande

B. Poff.

Wuoyou sluo apu

Ok upos

ka la' apozopa ¹ pis ⁴
opoz upozim ^{upozim}
wopozim

kol us wolo um
upozim upos

O suachy
duoy, us 4 Bony slar
Juloyu to suach. ofosu

Ser duciorola /
vojiluz upira

Mior to vojolevad
duacota u upira

(Aradidlar R es arlu
va la upira

dati ar 4 dufu 13
sapiluz - vojiluz
vojiluz - va juu
mivela vojiluz vojiluz

Οικονομικόν Έτος	Πίστεως Γεν. Δ/σεως Τύπου	Πίστεως Εθνικ. Δαπανών	Δαπάναι καταβληθεῖσαι ἐκ τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἀμοιβῆς ὑπερωριῶν εἰς συνεργάτας	Ποσοστὸν
1957	40.671.000.-	2.300.000.-	740.000.-	32%
1958	38.119.000.-	2.400.000.-	620.000.-	25,8%

Η ερμηνεία της γλώσσας των
 αρχαίων γράμματα, οτι ερμηνεύονται
 ερμηνεύονται ^{εἰς} τα ερωτήματα γὰρ
 τῶν ἀγνοούντων τὴν ἀλήθειαν τῆς
 κτίσεως καὶ τῶν ἀποστόλων τῶν ἀποστόλων
 γὰρ τῶν ἀποστόλων ἀποστόλων
 εἰς τὴν νῦν ἡμετέραν. Ἡ κτίσις
 νῦν εἴτε ἀληθινῶς ἐρμηνεύεται
 καὶ ἐρμηνεύεται εἰς τὴν ἀλήθειαν
 ἀποστόλων ἀποστόλων ἀποστόλων
 διὸ ἐκείνη ἀποστόλων ἀποστόλων
 τῶν ἀποστόλων τῶν ἀποστόλων ἀποστόλων
 ἀποστόλων ἀποστόλων ἀποστόλων
 ἀποστόλων ἀποστόλων ἀποστόλων
 ἀποστόλων ἀποστόλων ἀποστόλων
 ἀποστόλων ἀποστόλων ἀποστόλων

Η συνταγή της προηγούμενης
 σελίδας της ισοβόλης της ενδε
 ρεις της να υποστηρίξουν
 το γυναικείο ~~σώμα~~ της
~~ισοβόλης~~ της ενδε ρεις
 ταύτης αντιστοίχως όπως
 από της κοπτικής αυτής
 της Κόσμησής της

Το γυναικείο σώμα πότε
 μαν σπυρτήρ εναν εις της
 της ενδε ρεις της ενδε ρεις
 ασταθώς. Απρ' υπέρ του
 να διατηρηθεί.

202 ity euagupulo wapa
 ty uouy jwiz; 4' euuawo
 ah la' puulug' uor dya uan
 (euator lida ~~euator~~ euator dya +
 uyn' ~~euator~~ ~~euator~~ lous
 dyaup, jorion aila uan to
 uoy ~~uoy~~ ty EPE. M'co
 poriz jayula uor uoyulo
 ah eu to' puulug' uor
 tyion 4' jya ~~uoy~~ euator
 jora 4' EPE du' tu
 du jayyin to' uoyon
 Oh uoyra 4' jwora to'
 uor dya uor uor dya uor
 ah ^{ayion} loub' eu jwora to' uoyon
 jris uoyra uor uoyon
 uor lous uoyra uoyon

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

+ diokle ...
 ...
 ... 4-5 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...

...

...

κατανοητά, α' εστίαι τα
 εσπεύσαν τω δ' αὖτε τοσούτων
 τῶν εσπίων ^{καὶ τῶν αἰώνων} ἰνδύοις καὶ
 οὐ κατανοητός δὲ ἔστιν ὁ
 να ληθῆναι τὸ ἀγνώστου.
 δι' αὐτὸ ἐκδηλοῦται ἡ οὐκ
 κάρτερος ἐπιφανὴς ἐπιφανῶν
 διαμαρτυρίᾳ διατρίβει
 δεσφ' ἡ γέννησις ^{οὐκ} ἔστιν ἡδὲ
 να ἐκδηλοῦται ἡ οὐκ ἔστιν ἡ
 να ἀγνοῦν ἐπιφανῶν τῶν
 τῶν ΕΡΕ. καὶ δι' αὐτὸν τὸ
 κοινῶν τῶν ἀγνοῦν ἡ ἀγνοῦν
 τῶν ἀγνοῦν τῶν
 ἡ δὲ ἀγνοῦν τῶν
 εἶνα τῶν ἀγνοῦν τῶν
 οὐκ ἔστιν ἡ ἀγνοῦν τῶν

Βοιωτῶν δὲ γυγὼν ἀστυνόμοι
 τίνας ἢ ἀπαρτυροὺς ἀεὶ καὶ
 ἴσοι ἢ ἐπιλογῆ ἀπὸ δεικνυμένων
 ἔπεισαν, κατὰ πῦλιν δὲ γυγῶν
 τοῦ ἠποδουσοῦρου, ἐποδῶν ἀνω

χρόνος ἀπεριόριστος.

καὶ ^{γυγῶν} ~~ἴσοι~~ ἀπὸ δεικνυμένων
 τῶν βιωτῶν ἀπεριόριστος ἢ ἀνω

ἔπεισαν ~~ἀνω~~ ἀπὸ ἀνω
 γυγῶν, ~~ἀνω~~ καὶ ἴσοι

* ἢ ἴσοι ἀπαρτυροὺς ἐπὶ ἴσοι
 ἀπεριόριστος ἢ ἀπὸ δεικνυμένων

εἶναι διαγορῶν ἐκείνων οὐκ ἴσοι

δὲ ἀπὸ ἀνω ἀπὸ δεικνυμένων ἢ ἐπὶ ἴσοι

ἢ ἀπὸ δεικνυμένων ἀνω.

ἢ τῶν ἐκείνων ἀπὸ δεικνυμένων ἀνω
 ἢ ἀπὸ δεικνυμένων, κατὰ πῦλιν

Ey' o'oor a'pos uo'aleles lo'os
 u' u'ndros da' la' d'at'nealung
 ap'elvaig, d'ati' ye' i'iu
 lo'ng'elov' o'leio' u'p'dos da'
 Iron' di' y'eva' lo'is N. 3859
 (1929) u' 545 (1941) o' o'osio'
 p'ulis ep'f'ov' o'li' d'ic'um'it'ig
 d'ra'p'ias p'op'i' p'ov'ov' «
 ep'ig'ing' i'ua'lele' u'od'ee'ov'
 p'oy'aris ~~ep'os~~ ^{di' e' ap'ep'p'ia} ~~u'lo'is~~ ep'os d'
 ep'ov'ov' ov' lo' y'ual'eu'
 u'ov'ig'iv' ap'p'ov' ap'p'ov'
 u'ov' lo'is u'ov'ov'ov'ov' u'ov'
 lo'v' an'ol'ep'v' v'ov'ov' i'v'lo'ov'ov'
 d'ati' e' lo' ov'ig'iv' lo'v'lo'
 lo'ov' ov'ep'ov' e'p'p'ov'ov' lo'v'
 v'ov'ov' u' u'ndros, u'ov'ov'ov'ov'

hiu neyyar, iiv diya
 loi unuvar apureyio vi
~~ayily~~ ~~nao~~ unalpyy; li ^{side} ~~ayily~~
 waig li' oovig drovafar
 or nad' in alpycha l'ayopya
 wapelvay li' oovay, ^{ayily} ~~ayily~~
 drovafar un' oov or ayoy
 l'ayopya nad' in idumayya
^{ayily} ^{no ayoy}
 julis Bi alpycha

Νοσοκομεία εν τῷ εὐδαίμονι
 Α) εφευρόμενα νοσοκομεία, μὴ εἰς
 περιουσία τῆς ἐπιτελείας ἀρ-
 γημάτων
 ἢ νοσηλῶν

τὸ κατὰ
 πόσον μία ὠρισμένη δαπάνη ἐξυπηρετεῖ ἐθνικὸν σκοπὸν εἶναι καὶ
 τὸ ὅποσον δὲν δύναται νὰ κριθῇ εἰμὴ ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς ἀκολουθαυμένης

^{ἐπιτελείας}
 ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως γενικῆς πολιτικῆς. Ποία πρέπει νὰ
 εἶναι ἡ γενικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ^{αὐτὴ ἡ} προσδιορίζει ἐκάστο-
 τε ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς. Τὸ ἐὰν συγκεκριμένη πράξις ἐμπί-
 πτει ἢ δὲν ἐμπίπτει μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς οὕτω καθορι-
 ζομένης γενικῆς πολιτικῆς ἐκφεύγει τελείως πάσης μὴ πολι-
 τικῶς κρινόμενης ἐξουσίας. Ἐὰν ὁ ἔλεγχος τῆς σκοπιμότητος
 ἔχει ἀποκλεισθῆ καὶ ὡς πρὸς τὰς κοινὰς διοικητικὰς πράξεις,
 ττοσοῦτῶ μᾶλλον δεόν νὰ ἀποκλεισθῇ προκειμένου περί πράξεων
 Ἐπιτελείας ὁλοκλήρου κυβερνήσεως.

B/ ali epistolo de' pualum
 uordogion d'asava a lms
 s' d'ualo vi' p'rou dra ton
 yarepov uordogion, aueo hē
 bus los d'ugosion ay' iposlos
 kai wo uala sap' ban aaz
 ap' h' uoyupē s' iudros vi
 uouuadokiaz hui edian hē
ay' hui
 tipion ē hui ay' hui
 upion hē uoy' uo kubepus'
 av hē pupa

It is a copy of the original text, written in a cursive hand, and is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

This section contains several lines of text, also mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words like "ay' hui" and "tipion" are visible, matching the text in the main block above.

Τό κατά πόσον καθι-
 σταμένης τῆς δαπάνης φανεραῶς δύναται νά ἐπέλθῃ βλάβη εἰς
 τά ἐθνικά συμφέροντα δέν δύναται νά κρίνη παρά μόνον ἐκεῖνος,
 ὁ ὁποῖος δύναται καί νά προσδιορίσῃ τί συνιστᾷ βλάβην καί
 τί συνιστᾷ ὠφέλειαν, δηλαδή μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χαράσσει
 τήν πολιτικὴν γραμμὴν. Ὁ Ὑπουργός ἐν προκειμένῳ ὡς ἤδη
 ἐλέχθη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπό στοιχεῖον β) περιορισμοῦ δέον νά
 λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρωτίστως κατά τί ἡ κρινομένη δαπάνη μή λαμβάνου-
 σα δημοσιότητα ὑποβοηθητικὴν λειτουργίαν τοῦ κρατικοῦ μηχανι-
 σμοῦ ἐν ὄψει τῶν ὑπό τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ἐπιδιω-
 κομένων ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς γενικωτέρων σκοπῶν. Τούτου δοθέν-
 τος καί ἡ κρίσις αὕτη εἶναι κρίσις περί τῆς σκοπιμότητος
 τοῦ τρόπου καθ' ὃν δέον νά προσφερθῇ ὠρισμένη ὑπηρεσία.

*Ἄρτις μορφοῦν οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ
 τῆς χαρακτικῆς, ὡς καὶ ^{νομιμῶς} ~~κατὰ~~ ^{κατὰ} ~~κοινῶν~~
 ἡμῶν ἀρχῶν*

1.- Τό σύνολον, ἄνευ οὔδεμιᾶς ἀπολύτως ἐξαιρέσεως διετε-
 θεθῆ διά σκοπούς σχετιζομένους ἀμέσως μέ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ
 Ὑπουργείου Προεδρίας.

./.

2.- Τό σύνολον, ἄνευ οὔδεμιᾶς ἀπολύτως ἐξαιρέσεως, διε-
 τέθη διά σκοπούς προδήλως ἐθνικούς, στενωῶς συνδεδεμένους
 πρὸς τήν διεξαγωγὴν βασικῶν λειτουργιῶν τοῦ Κράτους, τῆς
 ἀρμοδιότητος τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ἰδίᾳ δέ διά τῶν
 ἀντικομμουνιστικόν ἀγῶνα, τόν Κυπριακόν, τήν παρακολούθησιν
 τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ καί ἄλλους παρεμφερεῖς σκοπούς.

ἡμετέρας ἰσχυρῆς καὶ
 γὰρ ἡδύτης καὶ ἡμῶν
 ἀσφύτως τῶν ἰσχυρῶν
 "νοδὸν ἰσχυρῶν" οἱ ἄλλοι ἐπι-
 ποδοῦντες ἡμῶν ἰσχυρῶν
 ἀσφύτως ἰσχυρῶν οἱ
 οὐκ

ἐν τοῖς ἀσφύτως
 τοῦ ἀσφύτως

ἡμῶν ἀσφύτως
~~ἡμῶν ἀσφύτως~~ οἱ ἄλλοι
 ἀσφύτως ἰσχυρῶν καὶ ἡμῶν
 γὰρ ἡδύτης ἡμῶν ἰσχυρῶν
 καὶ ἡμῶν ἀσφύτως ἡμῶν
 ἀσφύτως ἰσχυρῶν ἀσφύτως
 ἀσφύτως ἀσφύτως. # Εἰς
 ἡμῶν ἰσχυρῶν ἡμῶν
 ἀσφύτως ἰσχυρῶν ἡμῶν

Η ανθρωπογενής οργάνωση
 φαίνεται να είναι δυνατή αν συνδυαστεί
 Η εργασία προς συγκέντρωση ^{απορροφητική} (όχι
 δυνατή δια της απασχόλησης ατόμων
 αντισταθμιστική ^{να γίνει} δύναμη να γίνει
 χωρίς τη βοήθεια του κοινωνικού
 αίσθησης

Η κρίσις επομένως δεν πρέπει να είναι "από
 συγκομιδής" αλλά συνολική και μόνον εάν εκρίνετο ότι ή
 ή αποκάλυψις του μηχανισμού της προπαγάνδας δι' έθνικιά
 θέματα δεν βλάπτει, τότε μόνον θα ήτο δυνατόν να ειλη τις
 ότι και αι πολλαί μεμονωμένα περιπτώσεις ήδύναντο όλαι
 μαζί άκινδύνως να κατονομασθοῦν.

Πάντως αι κυβερνήσεις της Έθνικης Ριζοσπαστικῆς
 Ένώσεως αι όποσαι διεχειρίσθησαν τά ζητήματα αυτά, είχαν
 τήν πεποίθησιν ότι ο προπαγανδιστικός μηχανισμός πρέπει
 να είναι όσον τό δυνατόν άφανέστερος. Αύτή ήτο ή πολιτική
 των κρίσις επί του θέματος. Αύτή ήτο ή πολιτική των. Καί
 αυτός υπήρξε ο τρόπος καθ' όν άντελαμβάνεται ^{αυτό} τήν διεξαγωγήν
 της προπαγάνδας επί των μεγάλων έθνικῶν θεμάτων. Αύτήν
 τήν πολιτικήν δύναται ^{πᾶς τις} να επικρίνηται ~~να~~ πολιτικῶς οί πάντες.
 Άλλά οὔδεις δύναται να τήν καταστήσῃ αντικείμενον δικα-
 νικῆς κρίσεως.

Είδικώτερον ὡς πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κονδυλούχων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας λειτέα τὰ ἀκόλουθα: α) Ὑπαρχουν κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι πρέπει νά μείνουν μυστικοί, β) ἐξ ὧσων θά ἠδύνατο ὑπὸ ἄλλας συνθήκας νά εἶναι φανεροί, ἐξ αὐτῶν:

1) Ἐχομεν μερικούς οἱ ὅποιοι δέν ἔχουν τὰς τυπικάς προϋποθέσεις νά προσληθοῦν ἄλλως - (κομμουνισταί) καί ~~οἱ~~ ^{ἢ προσμῆμι πρὸς ἑθνικῶς χροικῶς με ἀντικατα} ὅποιοι εἶναι ~~ἀνάγκη νά προσληθοῦν.~~

2) Ἐχομεν ἄλλους ^{οἱ σιτισοι} ~~ποῦ~~ δέν θέλουν νά ἐμφανίζωνται ὡς κονδυλιοῦχοι, ἐνῶ ~~συμφέρει~~ ^{συνφέρει} ἐθνικῶς νά προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των,

3) Ὑπάρχει ἡ κατηγορία τῶν ἐχόντων εἰδικά προσόντα γλωσσομαθείας, οἱ ὅποιοι ἐνῶ ~~εἶναι~~ ^{εἶναι} ἀπαραίτητοι, ἐν τούτοις ἀρνοῦνται νά ὑπηρετήσουν ἐφ' ὅσον θά ἐλάμβανον ὅσα κατὰ νόμον ἠδύνατο νά λάβουν ἐάν κατελάμβανον ὀργανικὴν τινὰ θέσιν, ἐφ' ὅσον δηλαδή ὑπῆρξεν ὡς τακτικοί ἢ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι καί ἐπληρῶνοντο διὰ φανερῶν κονδυλίων.

4) Τέλος ὑπάρχουν καί ὠρισμένοι κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι, ἂν ὑπῆρχαν ὀργανικαὶ θέσεις θά ἠμποροῦσαν νά προσληθοῦν κανονικῶς, καί οἱ ὅποιοι εἶναι ἀναγκαῖοι ὑπηρεσιακῶς, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων καί φανερῶν κονδυλίων μέχρις ἀρτιωτέρας διαρθρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, προσελήφθησαν κατ' ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ κονδύλια.

Ἡ τοιαύτη πρόσληψις εἶναι: α) ὑπηρεσιακῶς χρήσιμος, β) δέν ἀυξάνει τὰς δαπάνας, διότι πάντως ἡ δαπάνη θά ἐγίνετο, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαραιτήτου παρ' αὐτῶν ἐπιτελουμένης ἐργασίας, γ) τέλος, τόσον βέβαιον εἶναι ὅτι ταῦτα ἀληθεύουν, ὥστε ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη ὁ θεσμός ἀπὸ τὸ 1947 ἕως τὸ 1963, 36

Ὑπουργοί ἐπὶ 16 ἔτη κάμνουν παγίως τοιαύτην χρῆσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων καί τοῦτο ἐν γνώσει τοῦ Γενικοῦ Λογιστη-

Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ἀπητεῖτο ἡ γνώμη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 Ἐπιτροπῆς ὄχι μόνον ὅτε συνετάσσετο τὸ εἰς τὸ Ἵπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβαλλόμενον πρακτικὸν αὐτῆς ἵνα αἱ δαπάναι γίνουιν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ἀλλὰ καὶ ὅτε διετάσσετο ἐκάστη συγκεκριμένη δαπάνη ἀπὸ τὸν Ἵπουργὸν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἐν τῇ γνωματεύσει τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθέντος ποσοῦ, γνωμάτευσις ἣτις εἶναι συμβουλευτικὴ διὰ τὸν Ἵπουργόν, δέν εὔσταθεῖ.

α) Διότι δέν προκύπτει ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος οὐδαμοῦ ζητεῖ ὅπως ὑπάρχη τοιαύτη γνώμη δι' ἐκάστην συγκεκριμένην δαπάνην καὶ εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸ δημόσιον δικαίον ἡ ἔννοια τύπου τὸν ὁποῖον δέν θεσπίζει ρητῶς ὁ νόμος, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος καθιεροῦται διὰ συμπερασμάτων.

β) Διότι τὸ ἐγκρίνον τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ παρὰ τοῦ Ἵπουργοῦ διαχείρισιν Ἵπουργικὸν Συμβούλιον ἔχον μίς εἰς χεῖρας του τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ἵπουργοῦ ἐνέκρινε τὰς δαπάνας, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Οὐδαμοῦ τοῦ νόμου ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πρᾶξις ἐγκρίσεως ἐκάστης συγκεκριμένης δαπάνης ἣν διατάσσει ὁ Ἵπουργός. Ἡ ἐπιτροπὴ

προκειμένου να υποβληθῆ ἡ γνώμη τῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης πιστώσεως ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ὕφους τοῦ σχετικοῦ κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ Ἑπουργικὸν Συμβούλιον ~~ἢ~~ ^ἢ ~~βεβαίως~~ ἐλευθέρα νὰ ζητήσῃ οἰανδήποτε θέλει πληροφορίαν προκειμένου νὰ ἐκφέρῃ γνώμην καὶ ἐλευθέρα νὰ ἀρνηθῆ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην εἰάν κρῖνῃ ὅτι τὰ ὑπ' ὄψιν δηλ. στοιχεῖα δέν εἶναι ἐπαρκῆ. Ἐκ τούτου ὁμως οὐδόλως ἔπεται ὅτι ὑπάρχει ὑποχρέωσις τοῦ Ἑπουργοῦ ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν νὰ μνημονεύσουν ἐκάστην συγκεκριμένην δαπάνην. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται, ἐφ' ὅσον θέλει, νὰ τὰς ζητήσῃ, ἀλλὰ δύναται καὶ νὰ ἀρκεσθῆ εἰς τὴν κατονομασίαν γενικῶν κατηγοριῶν δαπανῶν. Ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως προκύπτει ἀντίθετος ἐκδοχή. Εἰς ^{δὲ} τὸ δημόσιον δίκαιον τουλάχιστον δέν νοοῦνται τύποι οἱ ὅποιοι δέν θεσπίζονται ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καθιεροῦνται οὕτως εἰπεῖν, διὰ συμπερασματικῶν συλλογισμῶν.

Ἐάν ὁ νόμος ἤθελε τὴν δι' ἐκάστην δαπάνην εἰδικὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς,

α) θὰ καθιέρου τὴν ἀρχὴν ὅτι δι' ἐκάστην δαπάνην ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἐνῶ ἀντιθέτως ἀπαιτεῖ ἀπλὴν γνώμην, δηλ. ^{καὶ} τὸ μὴ ὑπόχρεωτικὸν τῆς συμμορφώσεως τοῦ Ἑπουργοῦ πρὸς αὐτήν,

β) θὰ ἀπῆται μίαν "εἰδικῶς ἠτιολογημένην" γνώμην καὶ ὄχι μίαν ἀπλῶς "ἠτιολογημένην" γνώμην,

γ) διότι ἐφ' ὅσον ἐνεκρίνετο ἐξ ἀρχῆς ἡ "ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ" διαχειρίσις ἀπὸ τὸν Ἑπουργόν, δέν εἶχε πλῆξον ὁ Ἑπουργός ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτήσῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις, οὕτως ἐνεργοῦσα, ἐνεπιστεύετο εἰς τὸν Ἑπουργόν τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ διαχειρίσιν ἑνὸς ποσοῦ ὠρισμένου

ύφους παρ'αύτης προσδιοριζόμενον.

Ἡ ἐν προκειμένῳ ἔννοια τῆς διατάξεως εἶναι τόσο σαφής ὥστε οὐδέποτε ἠγέρθη ζήτημα ἀμφισβητήσεως τοῦ νομοτύπου αὐτῆς τῆς διαδικασίας τῆς τηρηθείσης ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὄλων σχεδόν τῶν παρατάξεων Ὑπουργοὶ διηύθυναν τὴν σημερινὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Τύπου.

δ) Πᾶσα ἄλλη διαδικασία ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅτι θὰ ἔδει εἰς νὰ ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἐκάστης δαπάνης πρῶτον ὅτε ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος προπληρωμῆς καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἡ δαπάνη γίνῃ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ δεύτερον ὅτε ὁ Ὑπουργός, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, διατάσσει μίαν συγκεκριμένην πληρωμὴν, ὅχι μόνον ἐκ τοῦ νόμου δέν προκύπτει, ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος. Παρακωλύεται δι'αὐτοῦ ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα πραγματοποίησις τῆς δαπάνης, προκειμένου δι'ἐκάστην ἐξ αὐτῶν νὰ συνέλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ γνωματεύσῃ.

ε) Πέραν τούτου εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τουλάχιστον καθ'ὄσον ἐγὼ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζω ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐπὶ μέρους κονδυλίων ἦτο πλήρως γνωστός εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνώριζεν ὅτι ~~μέγα μέρος~~ ^{τοιοῦτος 1α 2/3 περιῶν} τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἀφεώρα τὴν πληρωμὴν τῶν ἐργαζομένων χάριν τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τὰ κονδύλια ἐκάστου μηνός ἠναλίσκοντο κυρίως εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τοῦτο ἦτο γνωστόν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διότι τὰ ἴδια τὰ μέλη αὐτῆς διεχειρίζοντο τὰ κονδύλια αὐτά καὶ συνήθως τὰ ἴδια ἐπρότειναν καὶ τὰ ἐπιλεγόμενα πρόσωπα. Ἦτο ἐπίσης γνωστόν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους τὸ ὅποσον, πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας

νέων θέσεων εἴτε ἐπί συμβάσει, εἴτε ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, γεγονός ὅπερ ἐπάγεται καί μείζονας καί παγίας ἐπιβαρύνσει τῷ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, ἐπρότιμα μέχρις ὀριστικῆς Νομοθετικῆς ρυθμίσεως τῶν πραγμάτων τό καθεστώς τῶν λεγομένων "κονδυλιούχων" οἱ ὅποιοι οὐδεμίαν ἐπιβάρυνσιν, πλέον τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐπήνεγκον εἰς τό Δημόσιον Ταμεῖον.

Πάντως ἡ ἀκολουθηθεῖσα διαδικασία δέν ἦτο νέα. Ἀπό πολλοῦ ἐφηρμόζετο παγίως καί οὐδαμόθεν προέκυψε καί ζήτημα ὅτι δέν εἶναι ἀπόλυτος σύννομος. Οὐδεμίαν ἐπήνεγκον μεταβολήν εἰς ὅ,τι εἰς τό παρελθόν εἶχεν ἀναπαυρῆτως ἐφαρμοσθῆ.

O Noyos ФТЭТ. y KE. vovs
en vovvix paxec ky dymosomov
lov N. 3398 (1927) 6/9/1927

O N. 3398 natupna porov ky
datafes 10-62, ovxi tras

1162/
1918
1654/1919

datafes 1-9 in y lov kposomov
kvov avtiv vovov 871 (1917), 1815
y 2182 (1920) avtiv tras dylupidov
ky vovvix

Mela tiv covayopov ky tras
pax vovvix vovov ovlvov efedov
na porov lo 1950 efedov.

N. 7443 ky 16/23/lovov 1950
vovvix d'ov covayopov en
ovvix ai datafes 10-61 ai
evalupidov tras na lo N. 3398

(1927) in na ai datafes
en pelavvovovov kposomov
la ovvix tras y ov 871/1917

Κρησ Νόμος

ΦΤΕΤ' νας ΚΕ' 1877 -

871/1917 δω ιαλυσμένη ✓

1162/1918 ιοχία

1654/1919

1815-1920 δω ιαλυσμένη ✓

2182/1920 δω ιαλυσμένη ✓

3398/1927 Καταγεμ από 10-62

1443/1950 ~~Καταγεμ~~ Κατ Εσεν κ
γρον από 10-61

κ αποσπασμένη
κσο

Να ~~κατα~~ εδωκεν εν δαδρον 3
στοιχειον 2^ο ενδρα

Να οριθη ενδρα υπουρ
αφελμασ - (κοινη)

Ορισην υπηρξησ σαφηνη
Χαρας 352V αρθ. 468 Π.Κ.

Να πληρωθη παραποση
υπερ

Θεμα εδωκεν Βαλασ
10 ημερησ - Π.Κ.

dia repioōēpē fī īpāna
 kai ~~de repioōēpē~~ ep
 cōmōn xīi īg ō
 x Dpōpō gī Kēpōpō -
 gaxōpō

[Faint, mostly illegible handwritten text follows, possibly containing a list or detailed notes.]

Κατά τήν διεξαγομένην διοικητικήν ανάκρισιν διά τά μυστικά κον-
δύλια ἀπό τόν ἀντειοαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Τούσην ἐκλήθη ὁ Τσάτσος
νά δώσῃ ἐξηγήσεις ἐπί τοῦ ἀκολούθου περιστατικοῦ.

Ἐπί τῆς ἐπιστολῆς-αὐτῆς ἔγγραφον τοῦ Ἀβέρωφ πρὸς τόν τότε
Διευθύνοντα τὸ Γραφεῖον Ἰπουργοῦ κ. Δεληβάνην διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος
ἐντέλλεται νά καταβάλλῃ εἰς τόν ὑπουργόν Προεδρίας 300.000 δραχμάς
διὰ τήν ἐνίσχυσιν διὰ τοῦ τύπου τοῦ κυπριακοῦ ἀγῶνος, καί ἐνσυνεχεῖα
ὑπάρχει ἀποδείξεις τοῦ Τσάτσου ὅτι εἰσέπραξε τὸ ποσόν ἴμα τὸ διαθέσῃ
δι' αὐτόν τόν σκοπὸν μέ ἡμερομηνίαν 13 Αυγούστου 1958. Ὁ Τσάτσος ἐρω-
τηθεὶς εἶπε ὅτι δέν ἐνθυμεῖται ὕστερα ἀπὸ 6 ἔτη πῶς διέθεσε τὸ ποσόν
καί ὅτι θά προσπαθήσῃ, βοηθούμενος ἀπὸ προσωπικὰς του σημειώσεις νά
ἀνασυγκροτήσῃ τὰ γεγονότα εἰς τήν μνήμην του.

Ὁ Τσάτσος ἐν ἀρχῇ δέν ἐνεθυμήθη τίποτε. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ ἔγ-
γραφον τοῦ Ἀβέρωφ ἀναφέρεται ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ θά οἰετίθεντο κατὰ
τάς ὁδηγίας ἢ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνή-
σεως, διερωτᾶται μήπως ἐνθυμεῖσθε ἔσετς πῶς διετέθησαν αὐτὰ τὰ χρήματα.

Ὁ Τσάτσος δέν ἐνθυμεῖται ὅτι ποτέ παρέλαβε αὐτὸ τὸ ποσόν. Ἴσως νά
τὸ διέθεσε ἀπ' εὐθείας ὁ Δεληβάνης κατ' ἐντολήν τινός ἐξ ὑμῶν. Ἀλλὰ καί
ὁ Δεληβάνης δέν ἐνθυμεῖται ἀπολύτως τίποτε. Ὁ Ἀβέρωφ ἐνθυμεῖται ὅτι
ἔγινε κάποια συζητήσεις εἰς τὸ Πολιτικόν Γραφεῖον διὰ τήν ἀνάγκην τῆς
διαθέσεως αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ.

Ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι ὁ Τούσης τήν ἔλλειψιν δικαιολογητικῶν δι' αὐ-
τὸ τὸ ποσόν προτίθεται νά τήν ἀναγάγῃ εἰς μέγα σιάνδαλον (- εἶναι γε-
νικῶς κἀκίιστα διατεθειμένος ἐναντίον μας -) παρακαλεῖσθε νά μᾶς πῆτε τί
σχετικῶς ἐνθυμεῖσθε. Εἶναι ἐνδεχόμενον τὰ χρήματα νά μὴν διετέθησαν
διὰ τόν κυπριακὸν ἀγῶνα ἀλλὰ διὰ τὸ Πατριαρχεῖον. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς
τὸ θέμα θά διαλευκανθῇ ἐντός τῶν ἡμερῶν, ἐάν κατορθώσωμεν νά ἐπικοινωνή-
σωμεν μέ τόν Πατριάρχην. Ἐχομεν ὅμως ἀνάγκην τῆς ἰσχυρᾶς μνήμης σας
διὰ νά δώσωμεν εἰς τόν Τούσην μίαν ἀπάντησιν ἀνταποκρίνομένην πλήρως
πρὸς τήν ἀλήθειαν. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι δι' ὅλα τὰ ἄλλα κονδύλια τοῦ
Ἰπουργείου Ἐξωτερικῶν ὑπάρχουν ἀποδείξεις ἢ ἐντολαὶ ἄνωθεν νά μὴν
ἐξετασθοῦν. Περιμένομεν τὸ ταχύτερον μίαν ἀπάντησιν.

Συμμετέχω από νωρίς στο
 σύστημα κ. Κ. ούτως ποσών είναι
 εὐλογία του 1958 γὰρ
~~καταστάσεις~~ οὐκ ἔστιν κ. Κ.
 ποσὸν 300.000 λφ. κ. κ. κ. κ.
 τὰς ἐκτελέσει οὐκ ἔστιν κ. Κ.
 ἰσορροπία, ἡ χρυσόμασσινα
 δὲ ἀπορροφᾷ τὸν αὐτὸν
 οὐκ ἔστιν ἰσορροπία γὰρ.
 Ἐν ὅσῳ ποσὸν εὐλογία ὅτι
 ἀπορροφᾷ ~~καταστάσεις~~ οὐκ ἔστιν
 ἡ τὴν ἰσορροπία οὐκ ἔστιν κ. Κ.
 κ. Κ. οὐκ ἔστιν, κ. Κ. οὐκ ἔστιν κ. Κ.
 ἀπορροφᾷ κ. Κ. οὐκ ἔστιν
 κ. Κ. οὐκ ἔστιν ἰσορροπία κ. Κ.
 κ. Κ. οὐκ ἔστιν κ. Κ.

53 to apata aytem du wai
 hua, epe apoyano o u. k. hu
 er gair, hie is hui aycolow
 avlu uoygo eua o u. Dy. i
 oario eplyer hu woyui to
 l'aygo to, ipu R' eyas ayoi
 oapynaly to woyi aw'ensior
 is hui oario to woyi tole

~~of~~ tyms wad

55. apn to woygo aytem
 chyaer is hui u. k. sh du
 endoyoyu (5/8) uoygo sh
 to dyas. Betans idawner
 woyi di to woyi uoygo
 hui hui hadon aytem uoygo
 woyi to woyi du endoyoyu

H' avayvoren hie yppere
 un' avayvoren Die pot con-
 l'ave va' d'voren p'ore ay-
 unip'ipim p'ore (avayvoren
 is loi 'avayvoren la hie
 avayvoren. ^{Mon avayvoren} ~~avayvoren~~

er l'olovs i' avayvoren
 ad'voren va' hie avayvoren
 de loi er j'p' avayvoren

Die l'olovs de loi avayvoren
 avayvoren, yppere d' avayvoren
 avayvoren ~~avayvoren~~ ^{avayvoren}
 avayvoren ~~avayvoren~~ p'ore avayvoren
 avayvoren hie avayvoren avayvoren
 avayvoren avayvoren avayvoren
 avayvoren avayvoren avayvoren

3

11. ¹power ¹understandy ¹of ¹well
 under ¹the ¹scope ¹of ¹the
 your ¹average ¹day ¹and ¹every
 his ¹power ¹understandy ¹of ¹well
 the ¹day ¹and ¹every ¹day
 or ¹understandy ¹of ¹well

was copied by [unclear] [unclear]

[52.7]

There was also a note
concerning the [unclear] and [unclear]
of [unclear] [unclear] to
[unclear] [unclear] to [unclear].

As [unclear] [unclear] [unclear]
[unclear] [unclear] [unclear]

lady dia
apw h
yopw
hulo p
locash
entando
popy
overfika
lo fuk

To fuk... overfika o m.

"Icos ye loi T.K. o..."

zjeypan hie ~~ind...~~ fr...

oh apew i' evoyva aoli

va ledy oowoduoole, app

uata hiova aogilow p...^t

Appah lo antep...^{oow}

rapid... o m. ~~It~~ is loi

T.K. oaly eudo's iro w...

lo uahy... p... a...

is loe die. T.K. lo antep...

~~o...~~ in h' aodijer araye

~~o...~~

is lo p. loe u. Ab. v...

for ~~his~~ ~~ep...~~ mapz...

hudy 200 hie v...

Wos tola
uagord...
3 augord...
o...

~~...~~
300 x 4. sex
low uagran
...
...
...

is' and the words to
Dad. is handwriting

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

259

40921/15

12/8/1958

"Άρθρον μόνον. Τό άρθρον 23 του υπ' αριθ. 3859/1929 "περί κυρλώσεως του από 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. "περί κυρλώσεως του από 17/20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. περί συγκροτήσεως του κατά τό Σύνταγμα 'Ανωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καί "αλλων τινων διατάξεων" (1) ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἔξαιρετ ικᾶς περιστάσεις δύναται ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης ν' ἀναθέτῃ διά πράξεως αὐτοῦ εἰς Ἄρεοπαγίτας Ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἄρεου Πάγου, Εἰσαγγελεῖς καί Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν καί Ἐφέτας 1) τήν ἐποπτεῖαν καί διεύθυνσιν τακτικῆς ἀνακρίσεως ἐπί ὠρισμένης ἐκάστοτε ὑποθέσεως διεξαγομένης καί ἐκτός τοῦ Ἐφετείου, παρ' ὃ οἱ ἐκ τούτων Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν καί Ἐφέται ὑπηρετοῦσι καί 2) τήν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐπί ὠρισμένης ἐκάστοτε ὑποθέσεως ὑπαγομένης "εἴτω καί εἰς δικαιοδοσίαν ἄλλου Ὑπουργείου κατ' αἴτησιν τούτου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταί ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως.

Kritis re erpe ipva ~~antaja~~ ~~ky~~
~~boff~~ gchpema je lo xh-
 palma ^{astli} ~~sooo~~ hi 200xy.
 yponna & nai' ton usogoroon
 yanyon nas' eipa' nu
 engodon aodkifu to dinoq.
 Dalprappo

Der Dvepar re bebarion
 oh 3' aodkifu astli gchpela
 je' ky' is ara 200xy. - Tu
 pife oh nashle apo dinoq.
 on to la. G., aporanyen
 piz taryonay anyens to
 laodkifu, na apo gchpela ut'
 jufu to aodkifu, usyany

Après une telle [illegible] [55.5]

Ch' bi' [illegible] la [illegible]

La [illegible] [illegible]

Donc et [illegible] [illegible]

approuvés [illegible] [illegible]

Aux [illegible] [illegible]

général [illegible] [illegible]

les [illegible] [illegible]

Η Κυριότης σου υπὸν δε
 ματιῶν σου σφύρονται
 ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ ἀπὸ τὰ
 ἑξῆς τοῦ νόμου ἀρδ. 17

νόμος ζητεῖ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐγγυήσεις :

- α) τὴν ἀναγραφὴν τοῦ κονδυλίου εἰς τὸν Γενικὸν Προϋπολογισμόν,
β) τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἐκαστοτε
χορηγοῦμενον εἰς τὸν Ἑπιτροπικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐν τῷ Προϋπο-
λογισμῷ ἀναγραφομένου ποσοῦ καὶ δὴ βάσει τῆς γνώμης ὑπηρεσιακῆς
Ἑπιτροπῆς πέρα τῆς ἀνάγκης τοιαύτης χορηγήσεως .

- γ) τὴν πιστοποίησιν τῆς γενομένης δαπάνης ὑπὸ Παρέδρου Ἑλεγκτι-
κοῦ Συνεδρίου, βάσει τῆς πράξεως τοῦ Ἑπιτροπικοῦ Συμβουλίου .

Κατά τὰ ἄλλα τὴν διαχείρισιν ἐμπιστεύεται ἐν λευκῷ ὁ νόμος εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ κατὰ νόμου διαθέτοντος αὐτοῦ Ὑπουργοῦ . Ἀρμόδιος πάντως διὰ τὰ κρίνη κατὰ νόμον ἂν πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ δαπάνη ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων εἶναι ὁ Ὑπουργός Προεδρίας, τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς ἐχούσης συμβουλευτικὴν γνώμην .

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὡς ἐλέχθη ἀνεξέλεγκτος ὡς ὁ νομοθέτης διὰ τὰ κατοχυρῶση τὸ νομικῶς ἀνεξέλεγκτον θεσπίζει ἐν ἄρθρῳ 176, ὑπὸ πολιτικὴν ἐυθύνην, καὶ τὴν μὴ ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ .

1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

~~At. Lake to N. d. 158 (1947)~~
 epd. 17 yuroto saulale
 saavara ~~avayura~~ a/avro
 pua i' liu epodolulo lo
 Vaouppu Apodig b/ fura
 lura' lo iduon avyepo
 na f/ us Douyves va epyn
 duo nat' avo pouos ~~te~~
~~te~~ lu li' avain, loole
 avay yuro. Douy, inas
 pouli' uli avoulu av.
 y' avay Douy uli av.
 Avoulu uli avoulu av.
 y' avay ^{avoulu} uli avoulu av.
 inalavoyis pouos

Vocabul, fila, òh, a' d'acora,
 avla, g'bravle, a, uelozpadon
 uar, cooyro, uacuo, g'vato
 du, l'òr, g'volum, uodogur.

Epolita: D'òs, cua, o, updy
 ar, dravle, a, uelozpadon
 3" ep; Ear ^{oioi duode} a' (p'elòr, l'òh
 g'volum, uodogur, du, u'ap'ou
 Ear, por, o'or, ep'orle, a'or
 l'òr, u'or, l'òh, por, u'ap'ou
 g'volum, uodogur.

T'per, l'òr, uar, a' g'vulo
 d'ulo, òh, brate, 3' d'uculm
 ep'or, a, cooyrula, a'p,
 avlò, ep'or, g'vule, uel
 x'p'ur, g'vorig, epolita

wale uwaapu yralypua sponu

~~At. X. pta~~

to puyapuz tot pueluu uo
Apuu uo du deans u' osou
to udreot u uelooquadiu
ipolitu - olar, pu deoru
dnuuo carbonyu u uer
unoyodu tu deduana
to uelooquafu uo deoru
eoytu totu pporu wole u
uaketi yekia, ca fuyi
to dnuuo ayypoto, ~~at~~
sapabaru du luyfite
ye deoru ye deoru
u uelooquadiu;

Her loolor is' ungodded us
 eds to' p'olun' usdy us
 egi' eulo' h' an'p'olulo
 us to' q'conulup' h' oue
 veyig' e' q'ent' as h'
 ap'olulow' di' q' ap'olulo
 ap' ualibog' yedon, dy.
 da do 90% h' ap'olulow'
 h'ol' as' p'p'olun' usdy'p'olun'
 oile ~~us' usdy'p'olun'~~ p'olun'
 ooh ~~usdy'p'olun'~~ ^{usdy'p'olun'} h' usdy'
 ap'olulup' h'ol' e' ap'olulow'
 ooh' us' usdy'p'olun' h' ooh'
 p'olun' as' eululo' h' as' usdy'
 p'olun'

Σχέδιο Ερωτ. Καν

Είς τό 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν διενεργεῖται κατόπιν παραγγελίας δοθείσης ὑπό τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δικαιοσύνης αἰτή-
σει τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου σας Σ. Βενιζέλου ἔρευνα ὡς πρός
τήν διαχείρισιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων κατά τήν διάρκειαν
τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Ε. 'Αβέρωφ.

'Η διενεργουμένη ἔρευνα ἔχει προσλάβει τήν μορφήν
προανακρίσεως ἐξεταζομένων τῶν καλουμένων ἐνόρκως.

"Ἢδη μετά τήν ἐξέτασιν μεγάλου ἀριθμοῦ μαρτύρων ἐκλή-
θη καί ὁ κ. Ε. 'Αβέρωφ. Τῆς κατόπιν τούτου ἀποσταλείσης ὑμῖν
ὑπό τοῦ κ. Ε. 'Αβέρωφ ἐπιστολῆς ἔλαβον γνώσιν.

Τήν θέσιν τήν ὁποίαν λαμβάνω ὡς πρός τήν νομιμότητα
τῆς διεξαγομένης ἐρεῦνης ἐπιφυλάσσομαι νά ἐκθέσω ἐν καιρῷ
δημοσίᾳ καί δῆ μετά τήν περάτωσιν τῆς διεξαγομένης ἐρεῦνης,
ἵνα μή νομισθῆ ὅτι ἐπιδιώκω κατ' οἴονδῆποτε τρόπον νά δυσχε-
ράνω τήν διελεύκανσιν τῆς περί ἧς πρόκειται διαχειρίσεως.

'Ὡς ἡγέτης ὅμως τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς
ἦν καί ὁ κ. Ε. 'Αβέρωφ ἀνήκει αἰσθάνομαι τό χρέος νά ἐπιστήσω
τήν προσοχήν ~~ἐπισημάνω~~ 'Υμῶν ἐπί τοῦ κάτωθι σημείου.

I) Δέν γνωρίζω ποῖον εἶναι τό ἀκριβές περιεχόμενον τῆς
πρός τόν κ. 'Αντιεισαγγελέα τοῦ 'Αρείου Πάγου γενομένης παραγ-
γγελίας. Προφανῶς ὅμως αὕτη περιλαμβάνει τήν διαχείρισιν τῶν
μυστικῶν κονδυλίων, ἧς τήν εὐθύνην φέρει ἢ μόνον ὁ 'Υπουργός
ἢ πάντως καί ὁ κ. 'Υπουργός. Τούτου δοθέντος νομίζω ὅτι ἡ
παροχή πάσης πληροφορίας ὑπό τοῦ κ. Ε. 'Αβέρωφ πρός 'Υμᾶς
εἶναι λύσις ἡ ὁποία διευκολύνει τόν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως
του χωρίς οὔτε νά ἐξαναγκασθῆ οὗτος νά ὑπαχθῆ εἰς διαδικασίαν
ἧς ἀμφισβητεῖ τήν νομιμότητα, οὔτε νά θιγῆ τό κατά νόμον

ἀπόρρητον τῶν γενομένων δαπανῶν.

2) Ἐκ τοῦ γενομένου θορύβου ἔχει προκύψει τό ἠθικόν δικαίωμα παντός θιγομένου πρώην Ὑπουργοῦ νά ὑπάρξῃ πλέον ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ πῶς ἐχειρίσθη ὅλως τὰς εἰς τήν διάθεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἧς προΐστατο πιστώσεις. Ἡ ἀποσιώπησις τοῦ πορίσματος ὡς πρός ἓνα μέρος τῆς γενομένης διαχειρίσεως συγχωροῦσα ὄχι μόνον κακοπίστους ἀλλά καλοπίστους ἐνδεχομένως ὑποψίας εἶναι ἠθικῶς ἀπαράδεκτος. Τό κίνητρον ὅπερ μέ ὠθεῖ εἰς τήν διατύπωσιν τῆς ὡς ἄνω σκέψεως εἶναι ἡ παρασχεθεῖσα μοί πληροφορία ὅτι κατά τήν γενομένην τῶν διενεργουμένων τήν ἔρευνα διακεκριμένων δικαστικῶν ἡ ἔρευνα διαχωρίζει τί θά ἐρευνηθῇ καί τί δέν θά ἐρευνηθῇ. Τοῦτο προϋποθέτει χαρακτηρισμόν ἐκάστης δαπάνης ὡς οὐσίᾳ ἢ τύποις νομίμως γενομένης, ἢ μή ὡς καί ἐνδεχομένως ὡς ἐξυπηρετησάσης σκοπόν οὔτινος ἡ ἀποκάλυψις καί σήμερον ἔτι θά ἡδύνατο νά ἀποβῇ ἐπιζήμιος. Ἄλλ' ὁ χαρακτηρισμός ὡς οὐσίᾳ ἢ τύποις ὡς νομίμου ἢ μή ἐκάστης διαταχθείσης δαπάνης ἀποτελεῖ πράξιν προκαταρκτικῆς διώξεως, ὁ δέ χαρακτηρισμός τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ σκοποῦ ὡς ἐθνικῶς ἐπιζημίας κρίσιν πολιτικῆν. Νομίζω ὅτι καί ἡ μία καί ἡ ἄλλη ἐκφεύγουν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3) Εἰς τόν ~~ΜΠΜΜ~~ τύπον ἐνεφανίσθησαν πληροφορίες περί τῆς πορείας τῆς διεξαγομένης ἐρεύνης (οὕτω βλ. ε.π.), αἵτινες ἐμφανίζονται ὡς προελθοῦσαι ἐκ διαρροῆς. Μή ἐκδηλωθείσης οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως κατά τοῦ ὡς ἄνω δημοσιεύματος ἐπιβεβαιωμένον εἶναι ἡ κοινή γνώμη νά σχηματίσῃ τήν πεποίθησιν ὅτι αἱ δημοσιευθεῖσαι πληροφορίες εἶναι ἀκριβεῖς. Δέν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθόν νά παραμείνῃ ἀνεκτὴ ἡ δημιουργία τοιοῦτον ἐντυπώσεων. Ἀλλά περί τούτου θά γίνῃ ἄλλοτε λόγος. Σήμερον

προέχει νά εξακριβωθῆ ἕάν ὑπῆρξεν ἢ δέν ὑπῆρξε διαρροή.
 Καί ἡ περί τούτων ~~ἔμνη~~ μέριμνα νομίζω ὅτι ἀνήκει εἰς Ἰμάς.
 Λυποῦμαι ὅτι καθ' ἦν στιγμήν τόσος εἶναι ὁ φόρτος
 τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων τά ὅποια διαχειρίζεσθε ἔρχομαι νά
 προσθέσω καί ἄλλα ζητήματα εἰς τήν δημιουργίαν τῶν ὁποίων
 δέν ἔσχον ἐγώ τήν πρωτοβουλίαν.

Ἡ διενεργουμένη ἐρευνα εἶχε προλάβει τήν μορφήν
 προανακρίτως ἐξεταζομένων καλουμένων ἐνόρκως.

Ἡ ἐν μετά τήν ἐλάττωσιν μεγάλου ἀριθμοῦ μαρτύρων ἐπιθέ-
 τη καί ὁ κ. Σ. Ἀβέρωφ τῆς καρκίνου τούτου ἀποσταλείσης ὑπό
 ἡκού τοῦ κ. Ε. Ἀβέρωφ ἐκτετατῆς ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως.

Τῆν εἶναι τήν ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως
 ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως
 ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως
 ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως

Ὅς ἡγήτης ἡμῶν τῆς ἀποσταλείσης ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως εἰς
 ἡν καί ὁ κ. Σ. Ἀβέρωφ ἀνήκει ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως
 τήν προσηκόντων ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως.

1) ἕάν γνωρίζω τοῖον εἶναι τὸ ὑπερβολικῶς περιεχόμενον τῆς
 πρὸς τόν κ. Ἀντιπροσβουλοῦ τοῦ Ἰμαίου ἡθίου γενομένης παρα-
 χύσεως. Προφανῶς ὅμως αὕτη περιλαμβάνει τήν διαχείρισιν τῶν
 μυστικῶν κονδυλίων, ἧς τήν ἐκτέλεσιν φέρει ἡ μόνον ὁ Ἰμαίος
 ἢ πάντως καί ὁ κ. Ἰμαίος. Τούτου δευτέρως νομίζω ὅτι ἡ
 παροχή πάσης πληροφορίας ὑπό τοῦ κ. Ε. Ἀβέρωφ πρὸς Ἰμάς
 εἶναι ἄδεια ἡ ὅποια διευκολύνει τόν ἔλεγχον τῆς διαχείρισεως
 τοῦ γὰρ οὔτε νά ἐξαφανισθῆ οὗτος νά ἐξαχθῆ εἰς διαδίκασιν
 ἡ ἀμφισβητητῆ τῆν νομιμότητα, οὔτε νά εἰθῆ τὸ κατὰ νόμον.

Λευκωσία 13-3-64

Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Αγαπητή κυρία Ύπουργε,

Διακρίνω να αισθανθώ εις
τις αιτίες ίσως λείγοντες ευδολογίας σας.
Δυστυχώς ούδεν ενδιαφέρον εν οχρεία
ωρίς το αναμενόμενον ωσόν μετά
ωαρίων τον έλεον. Καθόσον ωσόν
ανθρώπων προσωαδίας δια να ενδύ-
μνω το ωρισταλκόν άγια εις παιλν.
βίμαι βέβαιος ότε το ωσόν δια δια-
δίσαι δι όν ωρωριέλο σκοπόν άγια
είναι αδύνατον να ενδύμνω ό,τι
δησολι. Πρέπει δι άμείους να προσδι-
σω ότε ωωγάτες δέν ενήρριφα τον
ωρορισμόν των χρηματων τα όωσια
εμπεριείσα. Ιμπωλιόν ότε η ωηρωμη
αίτη άναγεται εις την ευδοχίαν καθ' ην
έτοιμαζόμενα να αναχωρήσω δια
το Ρονδίνον. Όμοιοι ότε μωοίμαι ωωγι
ότε δέν μωορι να εās βονδίσω, έμρι-
τω δέ ότε ηυκίω δια ενδύμνω τον

εκαστὸν διὰ τὸν ὁριστὸν διαδίστασι τὸ
 ὑπαίματι ἀφύογον αὐτὸ ἰσόν.

-Ἰδιὸν λαγυνοπριπέδα καὶ δευχοπέδα
 ὡς δισκόζουσι θύμασι ἄς ἐγώσωμεν
 καὶ ἄς εὐχνοῦμεν ἅ ἐγώμεν αὐτὸ
 τὸ ἐμπροσθὸν ἀδισκόζου.

ἡμῖν Ἰωάννα διαβίβασασι τὸ
 χαρπυλοποιὸν καὶ τὸν δὲ παρ

μη τὰ ἰστὸν ὑγρὰ ἀισθητά

~~ημῖν~~

Ἄκρως Ἀπορρήτος - Αὐστηρῶς Ἐμπιστευτικὴ

Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργέ

Τὴν ζῆν τρέχοντος μηνὸς ἐκλήθην ὅπως καταθέσω ἐπὶ τῆς διενεργουμένης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑμῶν ἐρευνῆς τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀπορρήτων κονδυλιῶν. Διὰ τοῦ διπλωματικοῦ Ὑπαλλήλου κ. Μολυβιάτη, ὅστις ἐκτελεῖ νομίζω- χρέη γραμματέως τῶν διεξαγόντων τὴν ἔρευναν ἀξιοτίμων Ἀνωτάτων Δικαστικῶν καὶ ὅστις μοῦ διεβίβασε τὴν πρόσκλησιν, ἀπέστειλα τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτω ἀντίγραφον. Δι' αὐτῆς ἠρνούμενην μὲν νὰ προσέλθω διὰ λόγους νομικοῦς καὶ πολιτικοῦς, ἐπροθυμοποιούμενη ὅμως νὰ παράσχω πᾶσαν πληροφορίαν ἣτις θὰ μου ἐζητεῖτο ἐκτός τοῦ νομικοῦ πλαισίου τῆς διεξαγομένης ἐρευνῆς, καὶ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ὑμεῖς ἠθέλατε ἐγκρίνει.

Οἱ διεξάγοντες τὴν ἔρευναν δὲν φαίνονται νὰ δέχονται τοῦτο. Σέβομαι τὴν ἀποφίντων τόσοι μᾶλλον καθόσον τὴν διατυπώνουν Δικαστικοὶ τοῦς οἰοῦντες βαθύτατα τιμῶ.

Ἀπο' τὸ ἄλλο μέρος ὅμως προκύπτουν θέματα τὰ ὁποῖα χρέος μου θεωρῶ νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Διατηρῶ σοβαρὰς ἐπιφυλάξεις νομικῆς καὶ πολιτικῆς φύσεως ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν ταύτην ἣτις τό πρῶτον διεξάγεται ἐν Ἑλλάδι καὶ νομίζω εἰς οἰανδήποτε ἄλλην χώραν. Διὰ λόγους ὅμως προσωπικῆς εὐθιξίας αἱ ἀπιφυλάξεις αὗται δὲν εἶναι τοῦ παρόντος.

Εἶναι ὅμως τοῦ παρόντος ἢ πρὸς Ὑμᾶς ἐξήγησις δύο ἐκ τῶν βασικῶν λόγων οἵτινες μοῦ ὑπέβαλλον ν' ἀποστείλω τὴν προμνησθεῖσαν ἐπιστολὴν. Ὁ εἷς ἔχει σχέσιν μὲ τὰς ἄλλας ἐπιφυλάξεις μου καὶ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν θὰ ἐπιθύμουν διατελέσας ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Χώρας νὰ συμμετάσχω εὐθέως καὶ ἐπισήμως εἰς μίαν ἔρευναν ἐπὶ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ προκύψουν σοβαρώταται ζημίαι.

Ἐδηλώθη ὅτι αἱ ἐκθέσεις τῶν διεξαγόντων ὅλας τὰς ἐρεῦνας θὰ δεθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐν μόνον παράδειγμα θὰ ἦρκει διὰ νὰ καταφανοῦν οἱ κίνδυνοι τῆς τοιαύτης δημοσιότητος. Ἀποκῆυψις τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων χρηματοδοτήσεων τοῦ Οἰκογενικοῦ Πατριάρχου θὰ ἔδιδε τὴν νομικὴν ευχέρειαν εἰς τὴν τουρκικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀποβάλλῃ παρευθὺς τὸ Πατριαρχεῖον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Περιπτώσεις ἀναλόγου σοβαρότητος ὑπάρχουν πολλαί.

Θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ λεχθῆ ὅτι αὗται θὰ τεθοῦν ἐκτός δημοσιότητος, ἢ καὶ - ὡς λέγεται ἄλλωστε ὅτι διετάχθη ἡ διεξαγωγὴ ἐρευνῆς μόνον ὠρισμένων δαπανῶν δυναμένων νὰ ἔλθουν εἰς τὴν δημοσιότητα. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἐκτός τῆς ἐννοίας πάσης τάξεως, εἶναι πρωτάκουστον.

Δέν εἶναι νοητόν οἱ τελουῦντες ὑπό ἔλεγχον νά δεχθοῦν δημοσίαν συζήτησιν, νά θεωρήσῃ δέ ταύτην καί ἡ κοινή γνώμη ὡς δυνατήν καί καλοπίστον, ὅταν τῆς συζητήσεως θά ἐξαιρεθῇ τό μεγαλύτερον μέρος τῆς διαχειρίσεως καί ὅταν διά τοῦτο τό μέρος δέν θά λεχθῇ κἄν ὅτι ἠλέγχθη, ἔστω προχείρως, καί ἔχει καλῶς. Ἀλλά καί ἑτέρα ζημία σοβαρά θά γίνῃ διά τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρωτακούστου ταύτης τακτικῆς. Γνωρίζετε τὰς ἐπιμόνους φήμας τῶν τελευταίων ἐτῶν, καθ' ἃς ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἐδόθησαν μεγάλα ποσά εἰς ὑψηλά πρόσωπα. Τοῦτο εἶναι βεβαίως ἐντελῶς ἀνακριβές. Ποῖος ὅμως θά δυνηθῇ νά πείσῃ περί τοῦτου τήν ἀνωῦμον μάζαν ὅταν πολλαί δεκάδες ἢ καί ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων θά παραμείνουν ἐκτός ἐλέγχου;

Θά ἠδύνατο νά λεχθῇ ὅτι ἡ ἔκθεσις θά παραμείνῃ ἄκρως ἀπόρρητος καί δέν θά κοινοποιηθῇ. Τοῦτο θεωρητικῶς θά ἐκάλυπτε τοὺς κινδύνους. Ἐν τῇ πράξει ὅμως θά εἶναι τόσον ἐπίμονοι πολυπλευροὶ καί ἰσχυραὶ αἱ πιέσεις διά τήν παραχῆν στοιχείων ὅταν ἡ ἔκθεσις παραδοθῇ ὑπό τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν ὥστε σοβαρῶς φοβοῦμαι ὅτι εἶναι ὅλως ἀπίθανον νά ἐξασφαλισθῇ τό ἀπόρρητον.

Θά ἀντιληφθῆτε ἐλπίζω ὅτι, ἀνεξαρτήτως ἄλλων σοβαρῶν ἐπιφυλάξεών μου, ἐφόσον αἱ πιθαναὶ σοβαρώταται ζημίαι θά προκυψοῦν ἀπό πράξεις ἐνεργηθείσας ἐπί τῆς Ὑποργίας μου ἢ ἀπό σημερινᾶς ἐνεργείας εἰς ἃς τυχόν θά εὔρεθῶ εἰς τήν ἀπόρρητον ἀνάγκην, δικαιολογημένως μοῦ γεννωῦνται σοβαροὶ δισταγμοὶ προκειμένου νά συνεργήσω προσωπικῶς εἰς τήν ἐνδεχομένην περιπέτειαν.

Ἐάν Ὑμεῖς ὑπευθύνως μοῦ συστήσετε ὅπως προσέλθω καί καταθέσω, ἢ ἂν κρίνω ὅτι αἱ δοθεῖσαι ἐντολαὶ διά τήν διεξαγωγήν τῆς ἐρευνῆς δέν καλύπτουν τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις ἀντικειμενικότητος αὐτῆς, τότε θά ἀναγκασθῶ νά ὑπερμικθῶ τοὺς δισταγμοὺς μου.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος παραμένει τό γεγονός ὅτι ἡ ἔρευνα διεξάγεται καί ὅτι συνεπῶς ὑπάρχει ἤδη ἡ ἀνάγκη παροχῆς πληροφοριῶν καί διευκρινήσεων. Ἐπρότεινα πρὸς τοῦτο ὠρισμένας διαδικασίας πρὸς τοὺς ἀξιότιμους Κυρίους Δικαστικούς οἵτινες διεξάγουν τήν ἔρευναν. Φυσικά θά ἤμην ἐπίσης πρόθυμος ν' ἀπαντήσω ἐπί οἰασδήποτε ἐρωτήσεως ὑμεῖς μοῦ ὑπεβάλλατε καί δι' οἰονδήποτε ἀκόμη εἰδικόν μονδύλιον. Τοῦτο ἄλλωστε ἔπραξα καί διά τὰς διευκρινήσεις ἃς μοῦ ἐζήτησαν ὁ αἰμίνηστος προκάτοχός σας Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ὅστις—ὡς καί δημοσίᾳ ἐδήλωσεν—τὰς εἶχε θεωρήσει ἀπολυτῶς ἐπαρκεῖς.

Πρὸς τό παρόν κρίνω σκόπιμον νά παράσχω Ὑμῖν μερικὰς πληρωματικὰς διευκρινήσεις ἐπί θεμάτων ἅτινα πληροφοροῦμαι ὅτι ἠγέρθησαν κατὰ τήν ἐξέτασιν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων προσώπων. Ἐκπίζω ὅτι θά θελή-

σετε νά διαβιβάσετε τās πληροφορίας αὐτās πρὸς τοὺς διεξάγοντας τήν ἔρευναν.

1. Ἠγέρθη θέμα παρατυπίας διότι τὰ ἔγγραφα διὰ τῶν ὁποίων ἐζητοῦντο διάφορα ποσά ἀπὸ τήν Τριμελῆ Ἐπιτροπὴν τῶν Πρεσβευτῶν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ὀργανισμοῦ, δέν μνημονεύουν τόν ἢ τοὺς σκοποὺς δι' οὓς θά διετίθεντο τὰ ποσά ταῦτα.

Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, π.χ. τῶν κονδυλοῦχων περί ὧν κατωτέρω, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνώριζε πάντοτε τόν σκοπόν. Εἰς τās ἄλλας ἢ τοὐλάχιστον εἰς τās περισσοτέρας περιπτώσεις πιστεύω ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτο ἀμέσως ἢ ἐμμέσως γνωστὸς εἰς ἓν τοὐλάχιστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἄς δεχθῶ ὅτι τοῦτο δέν ἔχει σημασίαν ἐφ' ὅσον ἡ γνῶσις τοῦ σκοποῦ δέν προκύπτει βεβαία καί σαφῆς ἐκ τοῦ ἐγγράφου δι' οὗ αἰτεῖται ἡ πίστωση.

Ἡ τακτικὴ ὁμως αὐτὴ ἦτο προγενεστέρα ἐμοῦ. Προσωπικῶς ἠκολούθησα αὐτὴν ἀφ' ἑνὸς διότι ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων ἐχειρίσθην ὑπόθεσιν παρ' ἐμοῦ ἐγκαινισθεῖσαν, τόν ἀνεφοδιασμόν τῆς ΕΟΚΑ εἰς ὄπλα καί χρήματα, ἀνεφοδιασμόν ὅστις ἐν ουδεμιᾷ περιπτώσει ἐπετρεπέτο νά περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῶν συμμαχῶν μας καί του ΟΗΕ, καί ἀφ' ἑτέρου διότι ἐπληροφορήθην ὅτι ἀνάλογον περίπου τακτικὴν ἠκολούθει διακεκριμένος προκάτοχός μου. Ἀνωμαλία συβιαστικὴ δέν ὑπῆρξεν, τοῦτο δέ προκύπτει—ἵνα μὴ ἀναφέρω παρά ἓν στοιχεῖον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐτηρήθησαν λεπτομερεῖς ἀποδείξεις.

2. Ὡς πληροφοροῦμαι ἀπορία ἠγέρθη διὰ τήν ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεών μας καί τήν πληρωμὴν τῶν ξενοδοχείων μας κατὰ τās εἰς τὸ Ἐξωτερικόν ἀποστολῶν μας. Τοῦτο ὁμως ἀπετέλεσεν τακτικὴν ἀπάντων τῶν προκατόχων μου ἀπὸ τοῦ 1946 καί ἐντεῦθεν. Ἡ μόνη διαφορά ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ὑπῆρξεν ὅτι τήν μὲν ἀποζημιώσιν μας ἐμείωσα εἰς τὸ ἡμισυ τῆς μέχρι τότε ἰσχυσάσης, τήν δέ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ξενοδοχείων περιώρισα εἰς τήν πληρωμὴν μόνον τοῦ δωματίου καί τῶν ῥοφημάτων. Λυποῦμαι εἰλικρινῶς διότι ἀναγκάζομαι ν' ἀσχοληθῶ μὲ τόσον εὐτελεσθέντα πράγματα.

3. Ἀπορίαὶ πληροφοροῦμαι ἠγέρθησαν ὡς πρὸς πολλὰς πιστώσεις ἐχούσας σχέσεις μὲ τὸ Βορειοηπειρωτικόν ζήτημα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἡδυνάμην νά δώσω ἱκανοποιητικὰς ἐξηγήσεις διὰ κάθε συγκεκριμένην δαπάνην καί εἶμαι ἔτοιμος νά τὸ πράξω μόλις μοῦ διαβιβασθῇ κατάλογος αὐτῶν. Στὴν ἐπιστολὴν ταύτην θεωρῶ ἀπαραίτητον νά διαγράψω τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένοντο αἱ ἐν λόγῳ δαπάναι.

Ἡ ἔθνικὴ αὐτὴ ὑπόθεσις εὐρίσκεται εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, συναντᾷ δέ μεγίστας δυσκολίας. Ἐν ὄψει αὐτοῦ ἀλλά καί τῶν ἱστορικῶν ὑ-

ποχρεώσεων τῆς Χώρας εἶχομεν χαράξει τὰς ἀκολουθούς γραμμαεῖς:

α) Νά ἐγείρωμεν ἐμπιστευτικῶς τό θέμα εἰς πασαν ἐπίσημον ἐπίσκεψίν μας, ὥστε συνεχῶς νά ἐπισυμαίνεται εἰς ὑψηλά ἐπίπεδα. (παρεπιπτόντως σημειώνω ὅτι ἐπεσημαίνεται μὲν ἀλλά ἐβλέπομεν συγχρόνως τὰς ἀρνητικὰς ἀντιστάσεις τὰς ὁποίας διὰ πολυῦ γενικωτέρους λόγους προκαλεῖ ἡ ἔγερσις του.).

β) Νά προετοιμαζώμεθα καταλλήλως ὥστε ἂν αἰφνιδίως ἐδημηουργοῦντο πρόσφοροι διεθνεῖς συνθήκαι νά δυνάμεθα νά καταλάβωμε στρατιωτικῶς τήν ὑπόδουλον περιοχὴν ἣ, δῆθεν ἐκ τῶν ἔξω, νά ψινηθῆ ἑπαναστάσις καί αὐτονομία. (Σημεῖω σχετικῶς ὅτι ἐζητήσαμεν καί ἔγιναν ἐπιτελικὰ σχέδια, καί ὅτι εἰς βάρος τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τό ΓΕΣ ἐξεπαίδευσεν ὡς ἄνδρας τῶν ΛΟΚ, εἰς τόν Ὀλυμπον, ἀρζετούς Βορειοηπειρώτας.

γ) Νά ἐπικοινωνοῦμεν μέ πλοῦς γνωστούς ὡς καλοῦς καί πιστούς παρὰγοντας ἐν Βορείῳ Ἡπειρῷ ἰδίᾳ διὰ τῆς ἀποστολῆς φαρμάκων, Βιταμινῶν καί ἄλλων εἰδῶν. (Τοῦ=το γίνεται μέσῳ μυστικῆς Ὀργανώσεως ἐδραυούσης εἰς Ἰωάννινα, ἣτις ἐργάζεται καλῶς, καί ἣτις μόνον ἐπὶ ὀλίγους μῆνας ἐξέφυγε τοῦ σκοποῦ της διενεργήσασα ἐν Ἀλβανίᾳ δολιοφθοράς).

δ) Νά τονουῖται καλλιτέρον καί ποικιλοτρόπως τό ἐν Ἑλλάδι Βορειοηπειρωτικόν στοιχεῖον, δι' ὠρισμένων παροχῶν, διὰ χρηματοδοτήσεως ὀργανώσεων του, ἐφημερίδων, δημοσιευμάτων, εἰδικῶν Βορειοηπειρωτικῶν Ὀμάδων εἰς μεγάλας ἐορτάς κ.τ.τ.

Εἰς τοὺς τομεῖς τούτους - πάντοτε βάσει ἀποδείξεων-ἐδαπανήθησαν ὠρισμένα ποσά ἅτινα καθ' ἃ προχείρως ὑπολογίζω, ἀνερχόμενα διὰ τὴν ἐπιταετιαν εἰς ὀλίγα ἑκατομμύρια δραχμῶν, δυνατόν νά θεωρηθοῦν ὑπὸ τινῶν ὡς ἀξιόλογα, ἀλλὰ θεωροῦνται παρ' ἐμοῦ ὡς ἀπαραδέκτως μικρά. Τοῦτο εἶναι ἔτι ἀληθέστερον καθόσον οἱ Βορειοηπειρώται τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνονται κατὰ τό πλεῖστον μεταξύ τῶν πλέον ἐξαθλιωμένων Ἑλλήνων, δέν τοὺς ἐπιτρέπωμεν δέ - διὰ γενικωτέρους λόγους- νά λάβουν τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Σχετικῶς μέ τὰς δαπάνας τὰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐχούσας σχέσιν μέ τό Βορειοηπειρωτικόν ζήτημα, ἐπαναλαμβάνω ὅτι δύναμαι νά ἐξηγήσω κάθε μίαν ἐξ αὐτῶν.

4. Εἰς τόν ἀείμνηστον καί τόσον ἀγαπητόν μας Πρόεδρον Σοφοκλῆν Βενιζέλον εἶχον γεννηθῆ, ὄχι τυπικαί ἢ οὐσιαστικαί ἀμφιβολία, ἀλλὰ ἀπλῶς ἀπορία λόγῳ μερικῶν ἐκτάκτων ἐνισχύσεων τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου. Σκόπιμον δι' αὐτό κρίνω νά μνημονεύσω καί δι' ἡμᾶς ὅτι αὐταὶ προωρίζοντο μὲν διὰ τὴν κάλυψιν εἰδικῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλὰ καί διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν λίαν ἐπικινδύνων δι' ἡμᾶς ξένων προπαγανδῶν εἰς ὠρισμένας ξένας χώρας.

Αί προπαγάνδαι αὐται - ὀξύτεραι ἀπὸ τοῦ 1959 μέχρι καὶ ὀλοκλήρως τοῦ 1962 δὲν ἀντιμετωπίζονται ἐπαρκῶς διὰ τῶν ἀραιῶν διπλωματικῶν μας ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν παροικιῶν μας τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἀντιθέτως μάλιστα καὶ εἰς ὠρισεμένας περιπτώσεις ὁ ξένος διαθέτων περισσότερο μέσα παρασύρει ἢ τοῦλάχιστον ἐπηρεάζει μέρος τῆς παροικίας ἢν θεωροῦμεν ἰδιικήν μας (Σλαβομακεδόνες ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας) καὶ οὕτω ἐπιτυχᾶνει καλλιτέρα ἐν τῇ ξένη τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας ἡ προσπάθεια αὕτη θέλει χρῆμα, ἂν μὴ ἄλλο διὰ τὴν δημιουργίαν πυρήνων (Ἐκκλησιαῖαι, Ἀθλητικοὶ Σύλλογοι κ.τ.τ.) οὓς μεταγενεστέρως θὰ χρηματοδοτήσουν αἱ παροικίαι. Εἰς τὸν Τομέα αὐτὸν ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος δύναται νὰ βοηθήσῃ τὰ μέγιστα ὑπὸ τὸν ῥητὸν βεβαίως ὄρον ὅτι τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἀνακαλύψῃ ποτέ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις.

5. Θέμα ἠγέρθη διὰ τοὺς "κονδυλοῦχους" ἦτοι δι' ὅσους εἰργάζοντο ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ἠμοιβόντο ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τῶν σχετικῶν πιστώσεων ἐγνώριζε πάντοτε ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Πρεσβευτῶν τοῦ ἄρθρου 41 ἔστω καὶ ἂν ὁ σκοπὸς δὲν ἐμνημονεύετο εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφο. Τοῦτο ἐγίνετο καὶ ἐπὶ τῶν προκατόχων μου, ὁ λόγος δὲ διὰ τὸν ὅποιον ἠκολούθησα καὶ ἐγὼ τὴν ἰδίαν τακτικὴν εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Ἡ Κεντρικὴ Ἐπηρεσία τοῦ Ἐξωτερικοῦ περιλαμβάνει ὀλιγωτέρους τῶν 160 ὑπαλλήλων, τῶν διπλωματικῶν ἢ εἰδικῶν θέσεων καὶ ὑπαλλήλων κατεχόντων θέσεις γραφῶν, Δακτυλογράφων καὶ Ἀρχειοφυλάκων. Αἱ ἀνάγκαι ὁμῶς τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὠρίσθησαν αἱ θέσεις αὐταί, ηὐξήθησαν πάρα πολὺ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διανοηθῇ ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον προσωπικὸν ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῇ χρησίμος ἐπαφὴ τοῦ Κέντρου μὲ τὰς ἐνταῦθα ξένας Πρεσβεΐας, μὲ τὰς ἰδικὰς μας Πρεσβεΐας καὶ Προξενεῖα τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μὲ τοὺς ἐν τῷ μεταξύ νεοϊδρυθέντας διεθνεῖς Ὄργανισμούς, καὶ συγχρόνως νὰ γίνωνται διαπραγματεύσεις Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς φύσεως, νὰ παρακολουθοῦνται φλεγοντα θέματα, μὲ δύο λέξεις νὰ ἀσκηθῇ ἡ Ἐξωτερικὴ Πολιτικὴ τῆς Χώρας.

Δι' αὐτὸ μᾶλλον ἐκλήθη ἐμειώθη ὁ φόρτος ἐργασίας καὶ τὸ ἄγχος τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, ἤρχισα καταρτίζων νέον Ὄργανισμόν, ὅστις εἶναι ἔτοιμος καὶ θεραπευεὶ πολλὰς ἐλλείψεις. Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως του συνέχισα καὶ ἐγὼ τὴν τακτικὴν ἀπάντων τῶν προκατόχων μου καὶ, λόγῳ ἀδηρίτου ἀνάγκης, ἠμῖοβα διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων νέους οἵτινες εἰργάζοντο ἀόκτως καὶ λίαν ἀποδοτικῶς. Τοῦτο εἶμαι βέβαιος θὰ βεβαιώσῃ οἷοσδήποτε τακτικὸς ὑπάλληλος τοὺς ἐχρησιμοποιοίει. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι "οἱ κονδυλοῦχοι" εἰργάζοντο ἔναντι χαμηλοτάτης ἀμοιβῆς μὲ μόνην τὴν ἐλπίδα τῆς μονιμοποιήσεώς των.

Καί σήμερον ἀκόμη ἄν οἱ νέοι οὗτοι - οὔτινες ἤδη ἄλλως ἀμοιβονται - ἀπελύοντο, κυριολεκτικῶς θά παρέλυε τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Δέον νά σημειωθῆ ὅτι εἰς τὰς δύο προμνησθείσας (παραγραφ. 1 καί παραγραφ. 5) τυπικᾶς ἀνωμαλίας τὰς πάντοτε οὐσαστικῶς καλυπτομένας διά λεπτομερῶν ἀποδείξεων, καί τῶν ὁποίων βεβαίως ἀναλαμβάνω τήν εὐθύνην, συμμετέσχεν ἐν πλήρει καλῇ πίστει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν προκατόχων μου καί ἐμοῦ, σχεδόν ὀλόκληρον τό ἄξιον πρεσβευτικόν Σῶμα τῆς Χώρας.

Σχετικῶς μέ τήν ἀμοιβήν "τῶν κονδυλῶν" θά ἤθελα νά παρατηρήσω ὅτι ἐνῷ αὕτη ἐκυμαίνεται συνήθως μεταξύ 1200 καί 1500 δραχμῶν μηνιαίως ὑπῆρχον περιπτώσεις ἀριθμούμεναι εἰς τὰ δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρός καλῶς λιγότερον ἀμοιβόμεναι. Αὗται ἀφεώρουν εἴτε λίαν ἐξειδικευμένην Ὑπηρεσίαν ἣτις συνελάμβανε διέ' ἀσυρμάτου ραδιοτηλεγραφήματα ξένων Πρεσβειῶν καί ἀπεκρυπτογράφει αὐτά, εἴτε - εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τό ἔκρινον ἀπαράιτητον περιπτώσεις παρακολούθησεως ὄλων τῶν ἐκπομπῶν (καί τῶν νυκτερινῶν τοιοῦτων τῶν ραδιοφῶνων Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας καί Ἀλβανίας εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

6. Κάπως σχετικόν εἶναι τό θέμα τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βουλῆς στενογράφου κ. Γεωργίου Τζιοβάρα, ὅπερ καί αὐτό φαίνεται ὅτι ἐγέννησεν ἀπορίας. Ἀπο τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀειμνήστου Μιχαλακοπούλου ὁ κ. Τζιοβάρας ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπό τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν διά τήν ὑπαγορευσιν μνημονίων ἀπορρήτων συνομιλιῶν μέ ξένους, τήρησιν πρακτικῶν διαφόρων συσκέψεων κ.τ.λ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἦτις διεξήγετο ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον ἐκτός τῶν κανονικῶν ὥρῶν ἐργασίας καί ἦτις ἐχρειαζετο, μεγάλην εἰδικίαν καί ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν εἶχε καί τήν ἀδύνατον ἰδιορυσμίαν. Σχεδόν πάντοτε ἔπρεπε τήν ἐπομένην νά παραδοθοῦν τὰ στενογραφεθέντα ὑπό μορφήν δακτυλογραφημένων κειμένων εἰς πολλά ἀντίτυπα ὥστε ν' ἀποσταλοῦν εἰς Πρεσβείας καί Διευθύνσεις τοῦ Ὑπουργείου. Αἱ ἀμοιβαί τὰς ὁποίας ἐλάμβανε ὁ κ. Τζιοβάρας διά τήν ἐργασίαν ταύτην ἦν διεξῆγε κατὰ τρόπον αὐτόχρημα ἄριστον ἐκειμένοντο ἀναλόγως τῶν ὥρῶν καθ' ἃς ἀπασχολεῖτο, ὑπάρχουν δέ καί δι' αὐτάς τὰς ἀμοιβὰς αἱ σχετικαί ἀποδείξεις.

7. Πληροφοροῦμαι τέλος ὅτι ἀπορίαν ἐδημιούργησαν ὀρισμένα ἀποδείξεις διά ποσά ἐν τῷ συνόλῳ ἐλαχίστων, τονίζω ἐλαχίστων χιλιάδων δραχμῶν τοῦ Ἰδρύματος Τοσίτσα, τοῦ ὁποίου εἶμαι ἐκ διαθήκης Πρόεδρος, δι' ἀντίγραφα Βυζαντινῶν εἰκόνων καί ἔξῃ Λαϊκῆς Τέχνης τὰ ὁποία τό Ἰδρυμα τοῦτο παράγει. Πρόκειται προφανῶς περί δώρων εἰς ἐπισήμους ξένους, δοθέντων ἐκτάκτως τὰ ὁποία ἐπληρώθησαν, παρατύπως ἴσως, διά τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Ἐς μνημονευσθῆ ὅμως πρός οὐσιαστικωτάτην ἐλάφρωσιν τῆς παρατυπίας τό ὅτι ἀνεξαρτήτως πλείστων, ἑκκωμικῶν καὶ κωμικῶν τονίζω πλείστων ἄλλων

δαπανῶν γενομένων ἐξιδίων διὰ τὴν περιποίησιν ξένων ἐπισήμων, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος Τοσίτσα, πολλαὶ δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν διετέθησαν ἰδιωτικῶς παρ' ἐμοῦ δι' ἀγορὰν διαφόρων εἰδῶν Λαϊκῆς Τέχνης παραγομένων ἀπὸ τοῦ Ἰδρυμα τοῦτο, εἰδῶν ἅτινα ἐδώρησα εἰς ξένους ἐπισήμους.

Λυποῦμαι δὲ καὶ πάλιν διότι ὀφείλω ν' ἀσχοληθῶ με' τοιαῦτα εὐτελῆ πράγματα.

Δέν νομίζω, Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργε, ὅτι περιῆλθεν εἰς γνῶσιν οἰαδήποτε ἄλλη ἀξιόλογος ἀπορία, ἵνα δώσω ἐδῶ τὰς ἄς δύναμαι νὰ δώσω ἐξηγήσεις. Ἐπαναλαμβάνω ὅμως ὅτι εἶμαι ἀνά πασαν στιγμὴν εἰς τὴν διάθεσίν σας διὰ τὴν παροχὴν οἰασδήποτε πληροφορίας καὶ διευκρινήσεως.

Ἦδη οἱ ἴσχυοί δι' οὓς γράφεται ἡ παρούσα ἐπιστολὴ θὰ εἶχον καλυφθῆ ἂν δέν ἐνόμιζα ὅτι ὤφειλα νὰ προσθέσω μερικὰς γενικὰς παρατηρήσεις

Σὰς ὠμίλησα περί τῶν ἐθνικῶν κινδύνων οὓς συνεπάγεται ἡ διεξαγομένη ἔρευνα. Χαίρομαι ἰδιαίτερος - ἀπὸ αὐτῆς βεβαίως τῆς πλευρᾶς - διότι ἀλήθῃ πρόνοια νὰ μὴ διαπαχθῆ ἔρευνα καὶ ἄλλων περιόδων αἵτινες παρυσιάζουν τὰ ἴδια γνωρίσματα τῆς ἰδικῆς μου διαχειρίσεως.

Προσωπικῶς, ἡ διαταχθεῖσα ἔρευνα δέν μ' ἐνοχλεῖ. Ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι καλόπιστος κρίσις παραδεχομένη τυπικὰς ἀνωμαλίας εἴαν ὑπάρχουν τοιαῦτα θὰ ἔπρεπε ν' ἀπονεύμῃ ἔπαινον διὰ τὴν οὐσίαν, ἰσὶα διότι θὰ ἦτο ἀπολθῶς φυσικὸν δι' ἓν μέρος τοῦλάχιστον τῆς διαχειρίσεώς μου, τὸ 20% ἢ τὸ 10% ἐπὶ παραδείγματι, νὰ κάμω χρῆσιν τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου καθ' ἣν " τὸ μόνον δικαιολογητικὸν εἶναι ἡ ἔγκρισις τῆς πιστώσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβολίου! Παρὰ τὸ πολὺπλευρον, τὸ μακροετές καὶ τὸ μέγεθος τῆς διαχειρίσεώς μου κατῴρθωσα νὰ τηρήσω λεπτομερῆ δικαιολογητικὰ δι' ὀλόκληρον τὴν διαχείρισιν. Προσωπικῶς δηλαδὴ ἐφέβθην, αὐτόπως ἴσως ἐνίοτε λόγῳ ἀδηρίτου ἀνάγκης καὶ συνεχίσεως παλαιᾶς τακτικῆς, ἀλλὰ τόσον ἐπιμελῶς καὶ καλοπίστως ὥστε ἰδικῆ μου βουλήσει ἀθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἔρευνα καὶ ὑπάρχει πλήρης καὶ ἄχρους ἀπεικόνησις τῆς διαχειρίσεώς μου.

Τὸ θέμα ὅμως ἔχει πλευρὰς πολὺ σημαντικωτέρας τῆς προσωπικῆς μου τοιαύτης, ἢ ἐκείνης ὑπαλλήλων τινῶν, ἢ ἀκόμη ἐκείνης τῶν διαμαχῶν μετὰ τῶν Κομματίων, ἢ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐφευῆς εἰς ὠρισμένα μόνον χρονικὰ ὅρια καὶ ὑπὸ ὠρισμένης μόνον μὴ ἐπαρκεῖς προϋποθέσεις.

Ἔχει προπαντός τὴν σοβαρωτάτην πλευρὰν τῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ εἰς τὸ μέλλον.

Πολλὰί ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἰς τὸ παρελθόν ἐχρηματοδοτήθησαν καὶ

προσέφερον ύπηρεσίας, φοβουῦνται σήμερον μὴν ἔκτεθοῦν. Πολλοὶ ἐξ ἐκείνων οἴαντες θά ἠῆδύναντο εἰς τὸ μέλλον νά χρηματοδοτηθοῦν προσφέροντες ἕπηρεσίας, θά ἀρῆθοῦν ἀσφαλεστάτα νά τὸ πράξουν, ἐφ' ὅσον τὸ ἀπόρρητον τῆς χρηματοδοτήσεως δέν εἶναι ἐξησφαλισμένον.

Ἄλλὰ καί ἐκτός τούτου, ὅπερ εἶναι καί σοβαρώτατον:

Σεῖς ὁ ἴδιος καί οἱ διάδοχοί σας ἄν προκῦψη περίπτωσις λίαν ἐπιπελοῦς δαπάνης διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως νά μὴν εἶναι δυνατὴ ἡ παρουσίαις δικαιολογητικῶν πλὴν ἰδικῆς σας ἀποδείξεως (καί γνωρίζομεν ὅτι ἐν τῇ ξένη παρουσιάζονται τοιαῦται περιπτώσεις) εἶναι φυσικόν νά διστάσετε παρὰ πολὺ νά κάμετε τὴν δαπάνην αὐτὴν.

Καί ὀρθῶς ἐφ' ὅσον ἡ Πολιτεία, ἀδιαφοροῦσα μάλιστα δι' ἐνδεχομένας μεγάλας ζημίας, πρόκειται νά θέτῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ὀρθότητα τῆς κρίσεώς σας, καί μάλιστα νά πράττῃ τοῦτο εἰς χρόνον ἄλλον καί ὑπὸ περιστάσεις ἄλλας ἐκείνων καθ' ἃς ἐ σχηματίσθη ἡ κρίσις σας, τοῦτο δέ ἐνῶ κατὰ Νόμον δύνασθε νά κρίνετε ἐλευθέρως.

Φοβοῦμαι ὅτι ἐν τῇ πράξει σημαίνει τὸ τέλος τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων ἐθνικῶν δαπανῶν. Εὐχομαι εἰλικρινῶς νά διαψευσθῶ διότι προῖεται περὶ θεσμοῦ χρησίμου, τόν ὁποῖον μάλιστα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἰδιαιτέρως θά χρειασθῆτε, ὑποθέτω δέ εἰς μεγαλυτέραν ἢ ἄλλοτε κλίμακα.

Ἐκτελεσάσπαντοτε εὐδυνειδήτως τὸ καθῆκον μου καί δυνάμενος νά βεβαιώσω κατὰ τοὺς πλέον ἐπισημοὺς τρόπους ὅτι οὔτε χιλίων δραχμῶν πλαγίαν ωφέλειαν δέν ἀπεκόμισα ἀπὸ ὅλον τόν δημόσιον βίον, ἐνδμίσα, Ἄξιότιμε Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ὤφειλα νά διατυπώσω τὰς τελευταίας αὐτὰς παρατηρήσεις ἐπὶ μιᾶς ἐρευνῆς, ἥτις τὸ πρῶτον νομίζω διεξάγεται εἰς βουνομουμένην Χώραν.

Μετά πάσης τιμῆς

8. Ὑπάρχουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑπταετίας μερικαὶ χορηγήσεις πρὸς δημοσιογράφους συμποσούμεναι συνολικῶς εἰς οὐχί πολὺ σημαντικόν ποσόν.

Ἀφοροῦν ἅπασαι συγκεκριμένας ἕπηρεσίας αἰτηθείσας παρ' αὐτῶν, εἴτε ὑπὸ μορφήν ἐρευνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν εἴτε ὑπὸ μορφήν ἀρθογραφιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὰς ὁποίας ἐξεμεταλευόμεθα μετὰ ταῦτα.

Μέ κατάλογον τῶν ὀνομάτων καί τῶν ἡμερομηνιῶν ἀνά χεῖρας, θά ἠδυνάμην εὐκόλως νά καθορίσω τὴν παρ' ἐκάστου προσφερθεῖσαν συγκεκριμένην ὑπηρεσίαν.

παρομνη
αὐτῶν:

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ
 ΚΥΡΙΟΒ ΛΥΣ, ΚΑΝΕΛΑΚΟΝ
 ΕΦΕΤΗΝ
 ΕΝΤΑΥΘΑ

*Αξιότιμε κ.Κανελάκο

Είναι βαθύτατος ὁ σεβασμὸς τὸν ὁποῖον τρέφω τόσον πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸν ἐποπτευόντα τῆς διενεργουμένης ἐρευνῆς, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην ἐν γένει. Νομικοὶ καὶ Πολιτικοὶ λόγοι μὲ ἀναγκάζουν ἐν τούτοις ν' ἀρνηθῶ νὰ προσέλθω καὶ νὰ προβῶ εἰς κατάθεσιν ἐν τῷ κλάδῳ μιᾶς ἐρευνῆς ἀφορώσης τὴν εὐθύνην τὴν ὁποῖαν ὑπέχω ὡς Ὑπουργὸς διὰ πράξεως - καὶ δὴ ὅπως εἰδικᾶς τοιαύτας - τὰς ὁποίας ἐνηργῆσα περιβεβλημένος τὴν ἰδιότητα ταύτην.

Ἴνα μὴ νομισθῇ ὅτι ἐπιθυμῶ ν' ἀποκρύψω τί ἀπὸ ὑμᾶς καὶ τὸν Ἀξιότιμο κ. Ἀντεισαγγελέα Παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ κ. Τούση, πρὸς οὓς τρέφω βαθύν σεβασμὸν, εἶμαι ἀμέσως πρόθυμος, ἐκτὸς τοῦ κλασισίου τῆς διενεργουμένης ἐρευνῆς ν' ἀκολουθῆσω οἰανδήποτε τῶν ἀκολούθων διαδικασιῶν ἐπίπῃς ὁποῖᾶς δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησης ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός: νὰ παράσχῃ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶσαν διευκρίνισιν εἴτε εἰς τὸν προϋστάμενον τῆς ἐρευνῆς, εἴτε εἰς ὑμᾶς προσωπικῶς, ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ διπλωματικοῦ ὑπαλλήλου τελοῦντος ἤδη ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων καὶ τὸν ὁποῖον ὑμεῖς ἠθέλατε ἐπιλέξει.

Μετά πάσης τιμῆς

Ἐπιχειρήματα οὐδίας ἅτινα δεόν νά ληφθοῦν ὑπ' ὄφιν

- 1. Τά ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ κ. Βαμβέτσου
κόν νά μνημονεύσων.
- 2. Εἶναι ἀδύνατος ἡ κρίσις περὶ τῆς σκοπιμότητος μιᾶς δαπάνης
-καί δὴ ἀπορρήτου τοιαύτης- ὅταν γίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων βάσει τοῦ
ἱστορικοῦ ἐνός θέματος, καί ὄχι μέσα εἰς τὴν ζωντανὴν ἀτμόσφαιραν
τῆς ἐξελέξεώς του. Τοῦτο εἶναι ἔτι ἀληθέστερον ὅταν ἡ δαπάνη
ἀφορᾷ θέμα ἐθνικόν τό ὅποῖον διήλθεν ἀπό ἀγωνιώδεις φάσεις τῶν
ὀποίων μετὰ ἔτη ἐκλείπει τό ἄγχος.

- 3. Παρά τόν βαθύτατον σεβασμόν τόν ὀφειλόμενον πρός τοὺς
ἀνωτέρους δικαστικοὺς, πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι εἶναι δυσχερέστατον
οὔτοι μέ τὴν αὐστηράν καί εἰδικήν νοσοτροπίαν των νά κρίνουν
-καί δὴ ἐκ τῶν ὑστέρων- δαπάνας αἱ ὅποια γίνονται μέ καθαρῶς
πολιτικά κριτήρια, ἄλλοτε μέ ἐπιδιώξεις βεβαίας ἐκβάσεως, ἀλλά
ἐνίοτε καί ἀβεβαίας ἐκβάσεως, ἄλλοτε μέ σκοποὺς ἀμέσως ἀποδί-
δοντας, ἀλλ' ἐνίοτε καί ἐντελῶς ἐμμέσως ἀποδίδοντας,

Αἱ πολιτικά μάχαι, καί μάλιστα αἱ διεθνεῖς, δέν διεξάγονται
ἐντός αὐστηρῶν πλαισίων, καί μέ στήριξιν ἐπὶ σαφῶν νόμων. Ἐπιβάλ-
λουν τὴν ἐκμετάλλευσιν καί ἀπιθάνων ἀόρη εὐκαιριῶν.

- 4. " Ὅταν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τίθεται ἐν ἀμφιβολῇ ἡ τιμὴ
ἀσπίλων καί ἐξεχόντων προσώπων, δέν εἶναι ^{ὁ ἄγχος} νοσητόν νά μὴ γίνῃ
ἐπὶ ὀλοκληρῶν τῆς διαχειρίσεώς των.

Ἐνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας -δέν γνωρίζω ἂν τό ποσόν
εἶναι ἀκριβές- ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ὀμιλίαν, τὰ μυστικά
κονδύλια ἀνῆλθον εἰς 480 ἑκατομ. δραχ. περίπου.

Ὅτι οὗτοι περιγράφονται αἱ ὀμιλίαι τοῦ ὀμιλοῦντος κ. /... καὶ περὶ
προσφαιρῶν...

Ἐνεσχητόν τοῦ ὅτι τοῦτο ἔπραξε νά γίνῃ ἐφ' ὅσον αἱ ἀπο-
δοσεὶς νά εἶναι μυστικά: ἐφ' ὅσον ἐπαρτήθησαν κατωτέρως

“Εἰς αὐτὰ περιλαμβάνονται αἱ χρηματοδοτήσεις τοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΟΚΑ, τῆς Κύπρου γενικώτερον, τῶν Πατριαρχείων κτλ. κτλ.— Αὐταὶ καλύπτονται τὸ μέγιστον τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων, δὲν δύνανται καὶ νὰ μνημονευθοῦν.

Πῶς εἶναι νοητὸν διὰ τὰ πολὺ μεγάλα ποσὰ ἅτινα καὶ διεγείρουν τὴν φαντασίαν, νὰ μὴ γίνῃ λόγος, καὶ ν’ ἀσκηθῇ κριτικὴ ἐπὶ τῶν μικροτέρων ποσῶν;

5. Δαπάναι αἵτινες θεωρεῖται ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι φανεραὶ, ἐκρίθη ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, καθ’ ὅ εἶχον δικαίωμα, ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι μυστικά. Τοιαύτη ἀμφισβήτησις ἐγένε διὰ τοῦ τύπου διὰ ποσὸν μετρηθὲν εἰς τὸν ἐ.δ. ταξίαρχον κ. Βέρρο, ἄνδρα ὄχιον πάσης τιμῆς.

7. Ἐκ τοῦ θορύβου ὅστις ἐγένε πρό ὀλίγου χρόνου ὁ ταξίαρχος Βέρρος ἠναγκάσθη νὰ ἀποκαλύψῃ ὅτι παρεκλήθη νὰ ὀργανώσῃ τὴν λαϊκὴν ὑποδοχὴν τοῦ Προέδρου Ἀτζενχόουερ καὶ ὅτι —τηρήσας λεπτομερέστατα δικαιολογητικὰ—, ἐδαπάνησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ χρήματα ἅτινα τοῦ ἐδόθησαν.

Ἀπεκαλύφθη οὕτω ὅτι ἡ ἐνθουσιώδης λαϊκὴ ὑποδοχὴ τοῦ Ἀτζενχόουερ ἦτο ὀργανωμένη.

Ἰδοὺ —ἐκ τῆς μόνης περιπτώσεως ἣτις ἦλθεν εἰς τὴν δημοσιότητα— καὶ ἀποδείξεις ὅτι ἔπρεπε αἱ σχετικαὶ δαπάναι νὰ εἶναι μυστικά, καὶ ζημία προκλήθηται ἐκ/τοῦ ἀληθοῦς σκοποῦ τοῦ μυστικοῦ τούτου κονδυλίου. Ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουσι μεγαλύτεραι καὶ εὐτελέστεραι ζημίαι ἢ ὁ ταξίαρχος Βέρρος εἶχεν εἶπει περισσότερα.

Ἐλέχθη δι’ τὴν περίπτωσιν ταύτην —ὑπὸ ἐφημερίδος τινος— ὅτι οὕτω περιγράφονται αἱ διατάξεις τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ περὶ προμηθειῶν:...

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι τοῦτο ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐφ’ ὅσον αἱ δαπάναι ἔπρεπε νὰ εἶναι μυστικά: ἐφ’ ὅσον ἐτηρήθησαν λεπτομερεῖς

ἀποδείξεις καὶ διὰ τὴν προμήθειαν ἀκόμη τῶν μικρῶν χαρτίνων σημαίων, ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ ἐρευνηθῇ ἢ ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν συνήθων διατάξεων περὶ κρατικῶν προμηθειῶν, ἐπέφεραν ἀδικαιολόγητον ζημίαν εἰς τὸ δημόσιον. ὅτι διαγῆ ἢ πτωχὸν εἰς τὴν

6. Ἐπιπέσοις θέμα τῆς τηρήσεως ἀποδείξεων, γενικώτερον, εἶναι ἐν τῶν πλεονουσιωδῶν δραχμῶν περίου, καὶ ἐπὶ τὸ κοινὸν εἰς συγκαταστήσασθαι τὸ κοινὸν ἔγκουργός εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἔχη δικαιολογητικῶν. Ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ πρότασις τοῦ καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ ἔγκουρ-γικοῦ συμβουλίου ἀποτελεῖ τὸ μόνον δικαιολογητικόν. Ἡ δύνατο συνεπῶς νὰ μὴ τηρήσῃ τοιαῦτα, ἢ ἀποχωρῶν νὰ τὸ καταστρέψῃ. τὸ ἀποδοτικὸ λεπτομερῆς ἔλεγχος εἶναι ἡτὸ ἀδύνατος, καὶ βῆ μὲ πλήρη κάλυψιν τοῦ νόμου. Παρὰ ταῦτα ἐτήρησε δικαιολογητικῶν, καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι δυνατός μόνον διότι ὁ ἴδιος τὸ ἠθέλησε.

Ἄν μὴ τι ἄλλο τοῦτο ἀποτελεῖ ἀποδείξεν ὅτι ἐνήργει μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι αἱ πράξεις τοῦ ἦσαν ὀρθαί.

7. Πολύς λόγος ἔγινε περὶ τῆς "αὐξήσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἀπὸ 10 ἑκατομμύρια τὸ 1952 εἰς 105 ἑκατομμύρια τὸ 1962". Ἐξ ἴσου ἐντυπωσιακὴ ὅσον καὶ ἀνοκριβὴς ἡ παρουσίαις. Ἰδοῦ διατί: λου ἐκτός τῶν συνόρων τῆς, καὶ ἀποδοτικῶν
- α) Ἄεον ἐν πρώτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἐφ' ὅσον αἱ δαπάναι αὗται γίνονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, αἱ δαπάναι αὗται πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν εἰς συνάλλαγμα. Δεδομένου ὅτι πρὸ τοῦ 1953, ἡ δραχμὴ εἶχε διπλὴν ἀξίαν εἰς συνάλλαγμα, τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν ἰσοῦνται πρὸς 20 σημερινῶν.
- β) Τὸ 1952 ἡ ἑλλάς μόλις συνερχομένη ἐκ τοῦ συμφοριτο-πολέμου, εἶχε μοιραίως περιορίσει τὴν δόσιν τῆς εἰς τὸ ἐξωτε-
/ρικόν

οὐδόλως ἀνεμιγνύετο εἰς τὰ τῆς Κύπρου, εἰς τὰ τῆς μακεδονικῆς προπαγάνδας κτλ. κτλ., ὀλιγώτερον ἡμερίμνα διὰ πολῦτιμα Ἑλληνικά καθιδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

γ) Ἀπόδειξεις τούτου εἶναι ὅτι ὅταν ἡ ΕΡΕ ἀνηλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὰ μυστικά κονδύλια τοῦ Ὑπουργείου Ἑξωτερικῶν ἀνήρχοντο εἰς 40 ἑκατομμύρια δραχμῶν περίπου. Μὲ αὐτὸ τὸ ποσὸν θὰ συγκριθοῦν τὰ ποσὰ τῶν μεταγενεστέρων ἐτῶν.

δ) Τὸ ποσὸν τῶν 105 ἑκατομμυρίων ἀφορᾷ μόνον τὸ 1962, ἡ αὔξησις του δὲ προῆλθεν ἐκ γνωστῶν συγκεκριμένων ἀναγκῶν: Προχείρως αἱ ἐξῆς: 16.700.000 ἔκτακτος ἐπιχορήγησις Κυπριακῆς παιδείας, 5.500.000 δι' ἑορτὰς Ἁγίου Ὁρους, 7.500.000 τακτοποιήσις παλαιοῦ χρέους πρὸς ΗΠΑ. Περίπου 6.000.000 -ἴσως περισσότερα- ἀντιμετώπισις Μακεδονικῆς προπαγάνδας ἐν Καναδῇ καὶ Αὐστραλίᾳ, 3.000.000 δὲν διετέθησαν. Αὐτῶν μόνον τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν τὸ σύνολον πλησιάζει τὰ 40 ἑκατομμύρια.

β. Τὰ ποσὰ ἐντυπωσιάζουν κρινόμενα μὲ τὰ μεγέθη τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.

Κρινόμενα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀπορρήτου δραστηριότητος χώρας ὡς ἡ Ἑλλάς (Πατριαρχεῖα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὲ Ἑλληνισμόν ἐλεύθερον ἢ ὑπόδουλον ἐκτός τῶν συνόρων της, μὲ προπαγάνδας εἰς βάρος της κ.ῶ.) δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν μεγάλα.

Διὰ τὴν ὑπάρξην μέτρον συγκρίσεως σημειοῦται ὅτι, εἰς ἐποχὴν πολὺ μεγαλυτέραν μὲν ἐθνικῶν ἀγῶν, ἀλλὰ μὲ Ἑλλάδα ἀσυγκρίτως πτωχοτέραν, κατὰ τινα αὐθεντικά στοιχεῖα, ὁ Ἑλευθέριος Βενιζέλος ἐδαπάνησε μόνον διὰ πάσης φύσεως προπαγάνδαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι καὶ τοῦ 1920, 70.000.000 χρυσῆ φράγκα, ἧτοι

14 εκατομμύρια δολάρια της έποχης εκείνης, ἄτινα ἀπὸ ἀπόψεως ἀγοραστικῆς ἀξίας, ἀφόβως δύνανται νὰ ἐξλιωθοῦν μὲ ποσὸν ἄνωγερὸν τῶν τριάντα εκατομμυρίων σημερινῶν δολλαρίων.

Ἡ ἐπιπέδωσις τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

Ἡ ἀγορὰ τῆς ἀκινήτης περιουσίας ἐστὶν ἐπιπέδωσις καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

Ἡ ἀγορὰ τῆς ἀκινήτης περιουσίας ἐστὶν ἐπιπέδωσις καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

Ἡ ἀγορὰ τῆς ἀκινήτης περιουσίας ἐστὶν ἐπιπέδωσις καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

Ἡ ἀγορὰ τῆς ἀκινήτης περιουσίας ἐστὶν ἐπιπέδωσις καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

Ἡ ἀγορὰ τῆς ἀκινήτης περιουσίας ἐστὶν ἐπιπέδωσις καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

Ἡ ἀγορὰ τῆς ἀκινήτης περιουσίας ἐστὶν ἐπιπέδωσις καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας καὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀκινήτης περιουσίας...

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Καθηδρα Κεϋιχα ;
Προσολο γραδεν

~~Αθρ. Συμφεδοι~~ Ιωαννις

Αναλοκου σπλεω ~~αφης~~
Εδου κορυγις

Κυρία Εισαγωγή

~~Εισαγωγή~~ Εισαγωγή
από πρόσωπον
της ανωνύμου του έργου
~~Εισαγωγή~~

οἱ ἄλλοι ἔργα
χρόνιου ἔργου
καὶ ἄλλοι ἔργα
καὶ ἄλλοι ἔργα

καὶ ἄλλοι ἔργα
καὶ ἄλλοι ἔργα
καὶ ἄλλοι ἔργα

τοῦτο ἔργον ἐστὶν

ἔργον ἐστὶν ἔργον

ἡ ἀποστολή σου ἔχει ἰσχύος
ὅσον τὸ ἔργον σου αἰνῶς
ὡς ἐν ἐμοὶ οὐκ ἀνδραγαθῶς
ἀλλ' αἰτίαν ἐν ἑαυτοῖς
ἢ ἀπελευθερῆσαι τὴν γῆν·
ἔα δὲ τὸν ἄνθρωπον οὐκ

~~καὶ ἀποδοῦναι~~
~~αὐτῶν~~
~~καὶ τὴν~~
~~καὶ τὴν~~
~~καὶ τὴν~~
ἐστὶν ἡ ἀποστολή σου
καὶ τὸ ἔργον σου
καὶ τὸ ἔργον σου
καὶ τὸ ἔργον σου

ἢ ἐλευθερῆσαι τὴν γῆν
ἢ πρὸς ἀνελευθερίαν αὐτῶν
οὐκ ἀνδραγαθῶς

καὶ ἀποδοῦναι τὸν χρόνον σου καὶ τὸ ἔργον σου καὶ τὸ ἔργον σου καὶ τὸ ἔργον σου

ἔργον σου ἀποδοῦναι
ἢ ἀνελευθερίαν αὐτῶν

τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι

καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι

καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι

καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι

καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι
καὶ τὸ ἔργον σου ἀποδοῦναι

4

ην κεραιαν νη εντα
 εστιν ομοιωσιν τον
 κεραιον εν νη εστιν
 ον εστιν ηρω οδον
 εστραφει ην ην 30.9.60
 ην 6.10.60 2η

εφρασε κηρολη ηικων
 ην ομοιωσιν και ο εντα
 κεραιον εστραφει ην ομοιωσιν

Εἰς τὸ ἐπίσημα
 διατί το ἰούριον
 τῶ προκτεβηδων
 10.000 Δ.Μ. κατὰ τὴν
 τὴν ἀναρτῶ

ἡ ἐπι
 τῶ ἐφορῶν τὴ ἀποβῆ
~~10.000 Δ.Μ.~~ ^{105 δίκτυοι κ. Δολ.} ἐπεφῶν
 ὁ κ. Ο.Υ. διὰ τὴ ἐπιφῶ
 Πρ. 1800 - Α/1 ἐπεφῶ
 ἐπεφῶ ἐπεφῶ ἐπεφῶ
 9 Μαΐου 1961. Τὸ ἐπεφῶ
 ἄνω τὴ ἐπιφῶ ἐπιφῶ
~~ἐπιφῶ ἐπιφῶ ἐπιφῶ~~ ἐπιφῶ ἐπιφῶ
 ἐπιφῶ ἐπιφῶ ἐπιφῶ

προπαύει δὲ Ἄ. Μερσί
ἔχει γὰρ αὐτὸν περ

ἢ ἰσχυρῶς ἢ
τοῦ δευτέρου ἢ -----

ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς

ἢ ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς
ἢ ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς
ἢ ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς

CLIPSTONE

THE RYMAN LTD

CREAM WOVES

Ερωτηματιν ανδρων
 αν εγγορ ποστην ανδ
 (απαδρυα Σ. Ραφλ 1928)

Ανδρων Δυατο
 (Αγγυγγορ νορδο)

Αραμν ανδρων
 εσ εγ εσ ανδρων

Ρωσσορ πορ ανδρ

Α ανδρ ανδρ ανδρ
 ανδρ ανδρ ανδρ

Μον τοι δε ανδρ ανδρ
 ε ανδρ ανδρ ανδρ

Sasana nale yoras udbrate
 va udbrapadov, zpi lo
ovogor du ovogor
va udbrapadov

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν διενεργεῖται κατόπιν παραγγελίας δοθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης αἰτή-
σει τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου σας Σ. Βενιζέλου ἔρευνα ὡς πρὸς
τὴν διαχείρισιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Ε. Ἀβέρωφ.

Ἡ διενεργουμένη ἔρευνα ἔχει προσλάβει τὴν μορφήν
προανακρίσεως ἐξεταζομένων καλουμένων ἐνόρκως.

Ἦδη μετὰ τὴν ἐξέτασιν μεγάλου ἀριθμοῦ μαρτύρων ἐκλή-
θη καὶ ὁ κ. Ε. Ἀβέρωφ. Τῆς κατόπιν τούτου ἀποσταλείσης ὑμῖν
ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Ἀβέρωφ ἐπιστολῆς ἔλαβον γνώσιν.

Τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν λαμβάνω ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα
τῆς διεξαγομένης ἐρεῦνης ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐκθέσω ἐν καιρῷ
δημοσίᾳ καὶ δὴ μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς διεξαγομένης ἐρεῦνης,
ἵνα μὴ νομισθῇ ὅτι ἐπιδιώκω κατ'οἶον ἢ ποτε τρόπον νὰ δυσχε-
ράνω τὴν διελεύκανσιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται διαχειρίσεως.

Ὡς ἡγέτης ὅμως τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς
ἦν καὶ ὁ κ. Ε. Ἀβέρωφ ἀνῆκει αἰσθάνομαι τὸ χρέος νὰ ἐπιστήσω
τὴν προσοχὴν ~~ἡμῶν~~ Ὑμῶν ἐπὶ τοῦ κάτωθι σημείου.

I) Δέν γνωρίζω ποῖον εἶναι τὸ ἀκριβές περιεχόμενον τῆς
πρὸς τὸν κ. Ἀντιεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου γενομένης παρα-
γγελίας. Προφανῶς ὅμως αὕτη περιλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τῶν
μυστικῶν κονδυλίων, ἧς τὴν εὐθύνην φέρει ἢ μόνον ὁ Ὑπουργός
ἢ πάντως καὶ ὁ κ. Ὑπουργός. Τούτου δοθέντος νομίζω ὅτι ἡ
παροχὴ πάσης πληροφορίας ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Ἀβέρωφ πρὸς Ὑμᾶς
εἶναι λύσις ἢ ὁποῖα διευκολύνει τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως
του χωρὶς οὔτε νὰ ἐξαναγκασθῇ οὗτος νὰ ὑπαχθῇ εἰς διαδικασίαν
ἧς ἀμφισβητεῖ τὴν νομιμότητα, οὔτε νὰ θιγῇ τὸ κατὰ νόμον

ἀπόρρητον τῶν γενομένων δαπανῶν.

2) Ἐκ τοῦ γενομένου θορύβου ἔχει προκύψει τό ἠθικόν δικαίωμα παντός θιγομένου πρώην Ὑπουργοῦ νά ὑπάρξῃ πλέον ἢ ἐξακριβώσεις τοῦ πῶς ἐχειρίσθη ὅπως τάς εἰς τήν διάθεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἧς προΐστατο πιστώσεις. Ἡ ἀποσιώπησις τοῦ πορίσματος ὡς πρός ἓνα μέρος τῆς γενομένης διαχειρίσεως συγχωροῦσα ὄχι μόνον κακοπίστους ἀλλά καλοπίστους ἔνδεχομένως ὑποφίας εἶναι ἠθικῶς ἀπαράδεκτος. Τό κίνητρον ὅπερ μέ ὠθεῖ εἰς τήν διατύπωσιν τῆς ὡς ἄνω σιέψεως εἶναι ἡ παρασχεθεῖσα μοί πληροφορία ὅτι κατά τήν γενομένην τῶν διενεργουμένων τήν ἔρευνα διακεκριμένων δικαστικῶν ἢ ἔρευνα διαχωρίζει τί θά ἐρευνηθῇ καί τί δέν θά ἐρευνηθῇ. Τοῦτο προϋποθέτει χαρακτηρισμόν ἐκάστης δαπάνης ὡς οὐσίᾳ ἢ τύποις νομίμως γενομένης, ἢ μή ὡς καί ἔνδεχομένως ὡς ἐξυπηρετησάσης σκοπῶν οὐτινος ἢ ἀποκάλυψις καί σήμερον ἔτι θά ἡδύνατο νά ἀποβῇ ἐπιζήμιος. Ἄλλ' ὁ χαρακτηρισμός ὡς οὐσίᾳ ἢ τύποις ὡς νομίμου ἢ μή ἐκάστης διαταχθείσης δαπάνης ἀποτελεῖ πράξιν προκαταρτιτικῆς διώξεως, ὁ δέ χαρακτηρισμός τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ σκοποῦ ὡς ἔθνικῶς ἐπιζημίας κρίσιν πολιτικῆν. Νομίζω ὅτι καί ἡ μία καί ἡ ἄλλη ἐκφεύγουν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀντιπροσπελάου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3) Εἰς τόν ~~ΜΜΜΜ~~ τύπον ἐνεφανίσθησαν πληροφορίες περί τῆς πορείας τῆς διεξαγομένης ἐρεύνης (οὕτω βλ. ε.π.), αἵτινες ἐμφανίζονται ὡς προελθοῦσαι ἐκ διαρροῆς. Μή ἐκδηλωθείσης οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως κατά τοῦ ὡς ἄνω δημοσιεύματος ἐπόμενον εἶναι ἡ κοινή γνώμη νά σχηματίσῃ τήν πεποίθησιν ὅτι αἱ δημοσιευθεῖσαι πληροφορίες εἶναι ἀκριβεῖς. Δέν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθόν νά παραμείνῃ ἀνεκτὴ ἡ δημιουργία τοιοῦτον ἐντυπώσεων. Ἄλλά περί τούτου θά γίνῃ ἄλλοτε λόγος. Σήμερον

προέχει νά εξακριβωθῆ εἰάν ὑπῆρξεν ἢ δέν ὑπῆρξε διαρροή.
Καί ἡ περί τούτων ἔμμη μέριμνα νομίζω ὅτι ἀνήκει εἰς Ἑμᾶς.

Λυπόυμαι ὅτι καθ' ἦν στιγμήν τόσος εἶναι ὁ φόρτος
τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων τά ὅποια διαχειρίζεσθε ἔρχομαι νά
προσθέσω καί ἄλλα ζητήματα εἰς τήν δημιουργίαν τῶν ὀπίων
δέν ἔσχον ἐγώ τήν πρωτοβουλίαν.

Ἡ διενεργουμένη ἐρευνα ἔχει προσλάβει τήν μορφήν
προανακρίσεως ἐξεταζομένων καλουμένων ἐνόρκως.

Ἦδη μετά τήν εξέτασιν μεγάλου ἀριθμοῦ μυστικῶν ἐκλή-
θη καί ὁ κ. Β. Ἀβέρωφ. Τῆς κατόπιν τούτου ἀκραταρείας ἔμην
ὑπό τοῦ κ. Β. Ἀβέρωφ ἐπιστολῆς εἰλαβὸν γνῶσιν.

Τήν ἔσιν τήν ὀπίων λαμβάνω ὡς πρὸς τήν νομιμότητα
τῆς διεξαγομένης ἐρένης ἐπιτελεσμένην ἐν ἐκείνῳ ἐν κλίματι
δημοσίᾳ καί ὅτι μετά τήν περάσειν τῆς ἀνεξετάστης ἐκείνης,
εἶνα μή νομισθῆ ὅτι ἐπιδικῶ κατ' οἰονομήσαντα τρόπον εἰς ἀνεξε-
τάτην τήν διελεῦσαν τῆς κατ' ἡς πρόκειται διαχείρισεως.

Ὡς ἡγέτης ὅμως τῆς ἀξιωματικῆς ἀντικλιματικῆς εἰς
ἦν καί ὁ κ. Β. Ἀβέρωφ ἀνήκει εἰς ἐμᾶς νά ἐπιστήσῃ
τήν προσοχήν ἡμῶν εἰς τὸ κατωθί σημεῖον.

1) Ἄν γινώσκω ποῖον εἶναι τὸ ἀκριβές περιεχόμενον τῆς
πρὸς τὸν κ. Ἀντισεισιγγελέα τοῦ Ἀρ. Πάγου γινουμένης παρα-
γγελίας. Προφανῶς ὅμως αὕτη περιλαμβάνει τήν διεκρίσιν τῶν
μυστικῶν κανόνων, ἧς τήν εὐθύνην φέρει ἢ μόνον ὁ Ἑκουργός
ἢ πάντως καί ὁ κ. Ἑκουργός. Τούτου δοθέντος νομίζω ὅτι ἡ
παροχή πάσης πληροφορίας ὑπό τοῦ κ. Β. Ἀβέρωφ πρὸς Ἑμᾶς
εἶναι λύσις ἢ ὅποια διευκολύνει τὸν ἔλεγχον τῆς διαχείρισεως
του χωρὶς οὕτε νά ἐξαναγκασθῆ οὗτος νά ὑπαχθῆ εἰς διαδικασίαν
ἧς ἀμφισβητεῖ τήν νομιμότητα, οὕτε νά θιγῆ τὸ κατὰ νόμον.

Eis to Yn. E. fut. dienergeti.

τα, κατονη παρεχαι
δοθει, υπο τοσ κ. Υπουργος
Δικαιοσυνης αιτησει τοσ
αειμνηστον προκατοχου εν
Σ. Βενιζελου ερενα εν
προ τη διεχειρα των
μυστικων κωνδουλων κατα
τη διαρκεια τη υπηρεσιας,
τοσ κ. Ε. Αβερυ.

Η διενεργουση ερενα
χει προσιεβα τη πορτη
προανακρισεων μεταφορικων
των κειμενων εν ορκων
"Ηδη ^{κατα τη διεταξη} (εκτιθη) ^{κατα τη διεταξη} και ο κ.

Ε. Αβερυ, τη κατονη
τοσ τοσ ανωστησι, Υνη
υπο τοσ κ. Ε. Αβερυ ενιστοι,
ερενα γρια

ἡ ~~ἀνομιὰ~~ ἡ δὲ νομιότης
τῆς διαγωγῆς, ἐπειδή
ἐπιφέρει ἑσθλοτάτην καὶ ἐκδέχεται
ἐν κερῶν ^{διφορία} ~~τῆς δέουσι~~, ἡ
~~ἐπιφέρει~~ ~~περὶ βίου~~, περὶ
τῆς νομιότητος τῆς διαγωγῆς,
ἐπειδή, ἵνα μὴ γὰρ νομιότης
οὔτε ~~ἐπιφέρει~~ ἐπιφέρει κατὰ
οἰονομητοῦ τρόπον ἡ
δυσχεραῖα τῆς διαγωγῆς
τῆς ἡγεῖται ἡ πρόκειται διαγα-
ρῖστος.

Ἡ δὲ ἡγεῖται ἡ δὲ
ἐπιφέρει τῆς ἐπιφέρει
ἐπιφέρει τῆς καὶ ὁ κ.
Ε. Αβίρως ἐπιφέρει αἰσθη-
τικῶς ἡ χρῆσις ἡ ἐπιφέρει
τῆς προσοχῆς ἡ ἐπιφέρει
τῆς κατὰ ἡ ἐπιφέρει

1. Τα γυμνάσια αυτά
 είναι το περιεχόμενον
 τῆς πρὸς τὸν κ. ἐκτετατῆς
 ἰδέας (γενόμενης παραγωγῆς
 Προφάνος ὅπως αὐτῆς
 περιεφβίνου τῆς διευκρίτου
 τῶν φυσικῶν κοινῶν, ~~ἡ~~
 ἢ τῆς ἐκιδιμν φέρει ~~ἡ~~
 ἢ μόνον ὁ Υπουργὸς ~~ἡ~~ ^{ἢ πάντα καὶ ὁ Υπουργὸς}
 ἰσοδύνατος κομίζῃ ὅτι ἡ
 κορυφὴ καὶ ἡ προπομπία
 ὅτι ὡς κλίματις προτρετῆς
 εἶναι ~~ἡ~~ μὴ, ἢ ὅτι
 διωκομένη ^{ἢ διευκρίτου}
~~εἰσπράττει~~ τοῖς ἔγχωρον χυρῶν
 οὐκ
~~ἢ~~ δεχθῆναι ὡς ὑπόθεσιν ἐξουγκῶν
 οὐκ
~~ἢ~~ ὑναχθῆναι εἰς διεδίκεσσι
~~ἢ~~ ὅτι, ἢ ἐφισθῆται τῆ
 κορυφῆς, οὐκ ἢ διτῆ
 το καὶ ὑπο ἐπὶ τῶν
 γαυρῶν δὲ αὐτῶν

2. Ἐκ τῶν γεννηθῶν

δοξῶν ἔχει προκίβητο
^{ἡδικοί} ~~ἡδικοί~~ ^{αὐτοῦ} τὸν ἄνθρωπον τὸν ἑαυτοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ
~~ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ~~

αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ τὸν ἑαυτοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ
~~ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ~~

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

~~ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ~~

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

ἡδικοῦ καὶ ἡδικοῦ ἡδικοῦ

πικ κα τ' εγγ' εκφωγουν
τι ερωσιωνων τω κ.
επισημασθησαν ας φ. η. η. η.

3. Εις τα τωια ενεπειωθησαν
πυροφωγους περι τ'
νοσητα τ' διαφυγουν,
φωγουν, (Ουκ ε. α. τ.)

α τ' τινος εφωγουν
α ερωσιωνων εκ διαφυγ'
Μη εφωσιωνων, ουδ' εφωσιων
επισημασθησαν κα τω

α εν ερωσιωνων
ερωσιων
ερωσιων τ' κατω γρωγ'
α ερωσιωνων α ερωσιωνων
α α ερωσιωνων πυροφωγους
Ερωσιωνων. Δεν ερωσιων

ὅτι ἐν ἰσραὴλ καὶ ἔτι
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
τοιοῦτον ἀνυσσάν

Αἱ δὲ καὶ οὐκ ἐστὶν
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή

Ἐπισημασθέντα ὡς καὶ ἐν
ἀποστολῇ τοῦ ἐν ἰσραὴλ
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή
καὶ ἐν ἰσραὴλ ἡ ἀποστολή

Δύναται Ὑπουργός νά παραγγείλῃ εἰς τόν παρὰ τῆς Ἀρείῳ Πάγῃ ἀντεισαγγελέα τήν ἐνέργειαν μερικῶν προανακριτικῶν πράξεων ἀποβλεπουσῶν εἰς τήν συλλογήν στοιχείων ἐξ ὧν ἐνδεχομένως θά προκύψῃ ἐνοχὴ προσώπου διατελέσαντος ὕπουργοῦ διά πράξεις ἢ παραλείψεις ἅς οὗτος ἐτέλεσεν καθ' ὅν χρόνον ἦτο περιβεβλημένος τό ἀξίωμα τοῦ ὕπουργοῦ καί ὑπό τήν ιδιότητα ταύτην .

Τῆς ἀπαντήσεως εἰς τό ἐρώτημα τοῦτο δεόν νά προηγηθῶσι γενικαί τινές εἰσαγωγικαί παρατηρήσεις περί τῆς μεθόδου τῆς ἐνδεδειγμένης πρός ἐρμηνείαν αὐτῶν τῶν περί εὐθύνης Ὑπουργῶν νόμων :

μέτερος

Οἱ νόμοι περί εὐθύνης Ὑπουργῶν εἰς ὅλα τά κοινοβουλευτικά πολιτεύματα σκοποῦν δύο τινά : Τό μὲν νά μὴ διαφεύγῃ τοῦ ἐλέγχου διά τὰς πράξεις αὐτοῦ ὁ Ὑπουργός τό δέ νά μὴ ὑπόκειται εἰς διώξεις, αἵτινες ἔαν καθιεροῦσι ὅτι ἐπιτρέπονται θά ἠμπόδιζαν ἢ θά διετάραττον τήν ἐπί τῆ βάσει τοῦ πολιτεύματος ἐμπεπιστευμένην ἄσκησιν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Ὁ ἡγεμόνος καί τῶν ὕπουργῶν (1880) ἀποφαίνεται ὅτι ἔάν κατὰ τήν ἐκδίκασιν κοινῶν ἀδικημάτων θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ ὕπαρξις δικονομικῶν διατάξεων κατά μείζονα λόγον παρίσταται ἀνάγκη τοιούτων διατάξεων, ὡσάντις πρόκειται νά δικάσωμεν δίκην θίγουσαν τά ὕψιστα τῆς πολιτείας συμφέροντα καί ἐξεγείρουν ἰσχυρά πάθη φιλοδοξίας καί ἐκδικήσεως εἰς τοὺς ἀναμιγνυομένους εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας. (βλ. Ἰ. Ἀραβαντινοῦ, Περὶ εὐθύνης ἡγεμόνων καί τῶν Ὑπουργῶν, ἐν Ἀθήναις, 1880, σελ. 305-306). Ἀποφαίνεται μάλιστα ὁ Ἰ. Ἀραβαντινός ἐπί λέξει ὅτι :
 "ἡ πολιτεία ἔχει συμφέρον νά ἐξετάζουσι αἱ τοιαῦτα δίκαια
 "μεθ' ἀπάσης τῆς δυνατῆς ψυχραιμίας καί δικαιοσύνης, διότι ἄλλοι
 "ἐπιβάλλουσιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ σθένους τόν ἀληθῆ εὐνοῶν
 "χαρακτήρα καί θεωροῦνται ὡς ἀπλοῦν μέσον πρός τιμωρίαν καί

"ἀποσύνθεσιν τῶν ἡττημένων κομμαίων".

Ἐκ τῶν διαφορῶν λύσεων, αἵτινες ἔχουσι κατὰ καιροῦς προταθῆ τὸ ἡμέτερον πολίτευμα ἠκολούθησε τὴν ἀρχὴν καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐπιτρέπουν νὰ διωχθῆ διὰ πράξεις ἃς ἐνήργησαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην εἰμὴ μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς τῆς κατηγορίας ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς ἰδίας. Καί ἵνα μὴ ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Βουλῆς ληφθῆ ἐπιπολαίως καὶ ὑπὸ τὴν παρόρμωσιν πολιτικῶν παθῶν, ὁ νόμος ἐθέσπισεν ὅτι :

α) δέον νὰ υποβληθῆ πρότασις εἰς τὴν Βουλήν
β) τὴν Πρότασιν ταύτην δύναται νὰ υποβάλῃ μόνον βουλευτῆς.
γ) ὅτι οὗτοι δέον νὰ ᾄσι 20 τουλάχιστον καὶ δ) ὅτι δέον ἢ πρότασις αὐτῶν νὰ ὀρίζη τὰ γεγονότα ἐφ' ὧν στηρίζεται καὶ νὰ καθορίζῃ ἐπακριβῶς τὴν παραβίασιν, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ ἀνευτικεῖμενον τῆς διὰ τῆς προτάσεως διατυπουμένης κατηγορίας. Ὅτι οὐδεὶς ἕτερος πλέον τῶν 20 τουλάχιστον βουλευτῶν δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τοιαύτην πρότασιν οὐδέποτε ἠμφεσβητήθη

Ἡ ὅβτω συντεταγμένη πρότασις, ἅμα ὡς παραδοθῆ εἰς τὸ προεδρεῖον, ἀναγιγνώσκειται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, μεθ' ὃ τυποῦται καὶ ὁμοῦ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐντός δέ ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ προεδρεῖον καταθέσεως ἐγγράφεται εἰς τὸν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐκτός ἐάν ἡ Βουλὴ ἐπρόταξε ταύτην κατεπεξέγουσαν, ὄρισῃ ἄλλην ἡμέραν πρὸς συζήτησιν. Κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἡ Βουλὴ, δὲν ἀποφασίζει ὀριστικῶς τὴν κατηγορίαν ἀλλ' ἀποφαίνεται μόνον ἐάν θέλῃ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἢ νὰ διατάξῃ προανάκρισιν. Ἡ Βουλὴ δηλαδή εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται ν' ἀποφασίσῃ πρὸ τῆς ὑπ' αὐτῆς διατασσομένης προανακρίσεως τὴν κατηγορίαν. Ἡ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τουθ' ὅπερ σημαίνει τὴν ὀριστικὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως, ἣτις οὐδέποτε πλέον δύναται νὰ ἐπαναληφθῆ, δηλαδήδὲ παρ' ἄλλων βουλευτῶν ἢ διατάσσει τὴν προανάκρισιν καὶ

εκλέγει προς τοῦτο ἐπιτροπήν εἰς ἣν ἀνατίθεται, τὸ ἔργον τῆς προανακρίσεως. Δηλαδή τῆς κατηγορίας ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ἢ διενέργεια προανακρίσεως διατυπουμένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἐνεργουμένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ εἴκοσι Βουλευτῶν. Τῆνμεθόδευσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὀρίζουσι τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ Νόμου τοῦ ἔτους 1876. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 ὀρίζεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται εἴτε νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἓν τῶν ἑαυτῆς μελῶν εἴτε νὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν παρ' ἐφέταις ἢ τὸν παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα τὴν ἐνέργειαν μερικῶν ἀνακριτικῶν πράξεων .

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων προκύπτει ὅτι ἡ Βουλὴ ὄχι μόνον ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀπαγγελίας κατηγορίας ἀλλὰ ὅτι καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς διενέργειαν προανακρίσεως εἶναι καὶ τοῦτο ἀποκλειστικόν. Τοῦτο προκύπτει ἀνευδοιάστως ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Βουλὴ ἢ ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ Ἐπιτροπῆς ὑπὸ 20 τουλάχιστον βουλευτῶν γνώμη ἢ

Ἐάν πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸς διενέργειαν προανακρίσεως ἐπετρέπετο ἢ διενέργεια ἐτέρας προανάκρισις πρὸς διερεύνησιν ὑπουργικῶν πράξεων διαταγῆ τῆς Κυβερνήσεως ἢ μεμονωμένου ὑπουργοῦ θὰ ἔπρεπε - διαταχθείσης τοιαύτης προανακρίσεως - νὰ ὑπάρχῃ συγκεκριμένη πρόβλεψις προανακρίσεως ἐπιτρέπουσα τὴν ἄμεσον ὑπὸ τῆς Βουλῆς λήψιν ἀποφάσεως πρὸς κατηγορίαν ὑπουργῶν, καθ' ὅσον ἢ διενέργεια καὶ δευτέρας προανακρίσεως ἀποφάσει τῆς Βουλῆς, θὰ ἦτο περιττὴ. Ἄλλ' ὁ νόμος εἶναι ρητὸς καὶ δέν ἐπιτρέπει τοῦτο .

Θὰ ἦτο προδήλως παράλογον νὰ εἶναι ἡ Βουλὴ ὁπωσδήποτε καὶ ἐν πάσι περιπτώσει ὑποχρεωμένος πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ τὴν κατηγορίαν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως νὰ συγχωρήσῃ ὅμως καὶ ἢ παρ' ἄλλης ἀρχῆς ἐνέργεια τοιαύτης ἀπο

προανακρίσεως ή άλλης τινός έρεύνης υπό οιανδήποτε όνομα καλυπτομένης έρεύνης-^{τε}ως επί της αποκαλουμένης διοικητικής ανακρίσεως-νοητή άλλως ^{τε}μόνον προκειμένου περί πράξεων υπαλλήλων και όχι προσώπου δυσιδικοῦντος υπό της εξαιρετικής προϋποθέσεως ὅφ' ἧς δυσιδικοῦν οἱ ὑπουργοί. Λαμβανομένου μάλιστα ὅπ' ὄψιν ὅτι εἰς τήν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὑπάρχονται ὄχι μόνον οἱ Ὑπουργοί ἀλλά καί οἱ συνεργοί αὐτοῦ. Τοιαύτη διοικητική ἀνάκρισις δέν συγχωρεῖται μηδέ καί ὑπαλλήλου ἀφ' ἧς στιγμῆς προκύψει ὅτι αἱ πράξεις αὐτοῦ συνδέονται πρός πρᾶξιν Ὑπουργοῦ υπό οιανδήποτε μορφήν συνεργείας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς θέλει προκύψει τοῦτο ὁ διενεργῶν τήν προανάκρισιν ὀφείλει ἵνα μή ὑπερβῆ τά ἀκρόατατα ὅρια τῆς ἀρμοδιότητος ταύτης νά ἀπόσχη πάσης περαιτέρω ἐνεργείας καί ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τόν διατελοῦντα υπό ἀνάκρισιν Ὑπουργόν.

Καί δοθέντος ὅτι ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ὑπουργούς ἐπεκτείνεται καί εἰς ὅτι ἀφορᾷ τήν πρᾶξιν τῶν συνεργῶν αὐτῶν. Εἶναι γνωστή ἡ περίπτωσις καί ἡ μακρά συζήτησις, ἡ ὁποία προέκυψε τό 1875 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ (εἰς σχετικὴν παραπομπήν παρά τῷ I. Ἀραβαντινῷ ἐ.ἀ. σελ. 329 ἕως 331). Ὁ ἐν Ἀθήναις Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν ἠναγκάσθη νά σταματήσῃ ἐξέτασιν μαρτύρων, διότι οὗτοι κατέθεσαν γεγονότα ἀφορῶντα Ὑπουργούς καί ἀπέστειλε διὰ ἀναφορᾶς του τήν δικογραφίαν εἰς τήν Εἰσαγγελίαν Ἐφετῶν. Οὗτος ἀπέστειλε τήν δικογραφίαν εἰς τήν Βουλήν μετ' ἐκτενοῦς ἐκθέσεως. Ἡ Βουλή παρέπεμφεν εἰς τήν ἐπί τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπήν ἣτις ὑπέβαλε πρότασιν συστάσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Τόσον ὁ Βουλευτής Παπαμιχαλόπουλος ἐχαρακτήρισε τήν ἐνέργειαν τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ὡς παράνομον "διότι μόνον ἡ Βουλή ἔχει τό δικαίωμα τοῦ ἀνακρίνειν καί κατηγορεῖν τοὺς Ὑπουργούς καί προέτεινε νά διορισθῇ εἰδική ἐπιτροπή νά ἀνακρίνη ἀπὸ ἀρχῆν τήν ὑπόθεσιν χωρίς κἂν νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνακρίσεις τὰς ὁποίας ἀναρμόδιως ἀρχή κατὰ παράβασιν τοῦ καθήκοντός της

ἐνήργησε καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν". (Βλ. I. Ἀραβαντινόν
 ἐ.α. σελ. 330). Καὶ οἱ ὑπεστήριζον ὅτι ἡ
 ἐνέργεια τοῦ Εἰσαγγελέως ἦτο τίμημα ἀφοῦ ἡ παραγγελία πρὸς
 τὴν ἀναμόρφωσιν δέν κατευθύνετο κατὰ Ἵπουργῶν καὶ ἔπαυσεν
 ἐνεργοῦσα ἅμα οἱ μέρτυρες κατέθεσαν τὰ ἀφορῶντα τοὺς
 Ἵπουργούς.

Τὸ θέμα δέν προκύπτει ἐν προκειμένῳ ἀφοῦ ἡ παραγ-
 γελία ἀφορᾷ ἐξ ἀρχῆς πρᾶξιν Ἵπουργοῦ.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ κατὰ τὸ ἱστορικόν πρὸς τόν κ.
 Ἀντιεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου παραγγελία εἶναι παράνο-
 μος καὶ οὗτος δέον νά ἀπόσχη ἀπὸ πάσης ἐνεργείας, ἀρνού-
 μενος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης παρανόμου ἐνεργείας.

Δύναται Υπουργοί να παραγγείλ
 εις τον περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου
 ἀντεπιστάτους ηὐ ἐνέργειαν
 περὶ τῆς προανακριτικῆς πράξεως
 ἀνοβισκουσῶν εἰς τὴν ἀλλοτρίαν στοιχείαν
 εἰς τὴν ἐνδεχόμενους δὲ προνομήσ
 εἰς τὴν ^{πρακτικὴν ἀντιμετώπισην} ἐνδεχόμενους δὲ πράξεως ἢ
 παραγγείλῃς ὅς οὗτοι ἐγγράφῃ
 εἰς καὶ ἂν χρόνον ^{ἐπισημάνῃ} ^{ἐπισημάνῃ} ^{ἐπισημάνῃ}
 εἰς περιβόητους ἢ ἐπισημάνῃ
 τὰς ^{ἐπισημάνῃ} (καὶ εἰς τὴν ἰδιότητα αὐτῶν)

Τῆς ~~ἀντιμετώπισης~~ ἀντιμετώπισης εἰς
 ἀντιμετώπισην τοῦ ἐπισημάνῃ
 εἰς τὴν προανακριτικὴν γενικὴν
 τῆς ἐπισημάνῃς περισημάνῃς
~~περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς ἐπισημάνῃς~~
 καὶ περὶ αὐτῶν, Υπουργοὶ εἰς τὴν
 οἱ ἴδιοι περὶ αὐτῶν,
 Υπουργοὶ εἰς τὴν ἂν κοινωβουλευτικῆς
 καὶ τῆς ἐπισημάνῃς εἰς τὴν
 τοῦ περὶ τῆς περὶ τῆς ἐπισημάνῃς
 ἐπισημάνῃς εἰς τὴν περὶ τῆς
 ὁ Υπουργοὶ εἰς τὴν ἂν περὶ
 ὑποκαταστάσει δὲ τῆς, αἰτίαν
 εἰς καὶ ἐπισημάνῃς ὅτι ἐπισημάνῃς.

καὶ τῶν ἐπιπέδων ἐπιπέδων. Ἐν
τῷ Βορ, ~~ἔστι~~ διατάσσεται
καὶ τῶν ἐπιπέδων ἐπιπέδων εἰς τὴν

ἐπιπέδων, ἐπιπέδων, ἐπιπέδων
ἐπιπέδων, ἐπιπέδων, ἐπιπέδων

Ἐπιπέδων, ἐπιπέδων, ἐπιπέδων
ἐπιπέδων 15 καὶ 16 καὶ Νότος
ἐπιπέδων 1876. Ἐπιπέδων ἐπιπέδων 16

ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων

Ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων

ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων
ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων

ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων
ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων
ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων
ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων	ἐπιπέδων

(Handwritten scribble)

7

(Handwritten scribble)

~~Handwritten title or header~~

...δεδεικναι οτι η ...
...αριθμους διαστροφης ...

...απορις οτι ...
...και οτι οτι ...

...απορις ...
...Ειναι γνωσται η ...

...η η ...
...αποκρυφου η 1075 ...

...η ...

1. Αποδεικνυται (αυ. 229 - 231). ...

~~...αποδεικνυται ...~~
~~...αποδεικνυται ...~~
...Εις ...

...αποδεικνυται ...
...αποδεικνυται ...

...αποδεικνυται ...
...αποδεικνυται ...

...αποδεικνυται ...

...αποδεικνυται ...

...αποδεικνυται ...

...αποδεικνυται ...

9

To daye de ...

...
...
...

...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...
...

I.- 'Η διεξαγομένη διοικητική ανάκρισις τύποις μέν γίνεται βάσει του Ν.Δ/τος 545 τής 29.9.1941 ούσίφ όμως άποτελεϊ προκαταρκτικήν εξέτασιν στρεφομένην κατά 'Υπουργών, δοθέντος ότι κατάτείνει νά διακριβώση παρανόμους τυχόν αύτων πράξεις ούχι είς συγκεκριμένην τινά υπόθεσιν, αλλά είς τήν όλην παρ' αύτων διαχείρισιν του συνόλου των μυστικών κονδυλίων

'Η τοιαύτη όμως έρευνα γίνεται εντός των άλλων και κατό παράβασιν του νόμου "περί ευθύνης ύπουργών" οστις διαγράφει 'άποκλειστικήν ειδικήν διαδικασίαν ώς πρός τήν δίωξιν των 'Υπουργών. 'Η διαδικασία αύτη άποτελοΰσα έξαιρετικόν δίκαιον και κατισχύουσα πάσης νεωτέρας γενικωτέρας διατάξεως δέν επιτρέπει τήν έναρξιν οίασδήποτε ανακριτικής πράξεως στρεφομένης κατά 'Υπουργών παρά μόνον όταν τουτο κριθή σιόπιμον από τήν Βουλήν, ήτις άποφασίζει περί τούτου μετά πρότασιν εικοσι Βουλευτών. Μόνον ή μετ' άπόφασιν τής Βουλής συνιστωμένη 12μελής εκ Βουλευτών ανακριτική επιτροπή δύναται τό πρώτον νά κινήση οίασδήποτε φύσεως έρευναν πρός διαπίστωσιν παρανόμων ένεργειών 'Υπουργού, εν τή έννοία του Νόμου περί ευθύνης 'Υπουργών.

'Ο ισχυρισμός ότι ή διεξαγομένη έρευνα δέν στρέφεται κατά 'Υπουργών δέν εϋσταθῆ άφοϋ ή διαχείρισις των λεγομένων μυστικών κονδυλίων μόνον από 'Υπουργούς διεξάγεται. 'Ο δέ έτερος ισχυρισμός ότι δέν διεξάγεται ανάκρισις αλλά γίνεται μία άπλή διαπίστωσις γεγονότων είναι προφανώς άβάσιμος, διότι κατ' ανάγκην ή διεξαγομένη έρευνα θά διακρίνη νομίμους και παρανόμους πράξεις, θά εκταθῆ έπομένως, πέραν πάσης 'άπλης διαπιστώσεως, είς νομικάς κρίσεις, κρίσεις θεμελιούσας τήν ένδεχομένην ποινικήν δίωξιν των 'Υπουργών.

Ἐάν ἀκολουθουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ Νόμου συγκροτηθῆ ἢ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένη ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ δέν πρόκειται νά ἐρευνήσῃ τίποτε διάφορον καί τίποτε περισσότερον ἀπ' ὅ, τι ἐρευνοῦν σήμερον οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐνταλθέντες δικαστικοὶ λειτουργοί. Θά ἐπαναληφθῆ παρ' αὐτῆς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον σήμερον αὐτοὶ ἐπιτελοῦν. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν ὅτι ^ἢ σήμερον διεξαγομένη ἔρευνα γίνεται ἀναρμοδίως κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ἵπουργῶν.

II.- Πέραν τούτου ἡ ἔρευνα ἀφορᾷ εἰς κονδύλια τὰ ὁποῖα ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Νόμου πρέπει νά τηροῦνται μυστικά.

Μυστικόν εἶναι τὸ κονδύλιον τοῦ ὁποίου ἡ διάθεσις πρέπει νά μὴ γνωσθῆ, διότι τοῦτο ὑπαγορεύει τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καί δι' αὐτόν τόν λόγον ὡς πρὸς αὐτό τηρεῖται διαδικασία, δι' ἣς ἀποφεύγεται ἡ κοινολόγησις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμόν ὥστε νά εἶναι γνωστὴ εἴτε ἀπὸ τόν Ἵπουργόν καί μίαν ἐπιτροπὴν ὀλιγομελεστάτην ἐξ Ἀνωτάτων λειτουργῶν δι' οὓς ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου ἀποτελεῖ καθήκον εἴτε καί ἀπὸ μόνον ἓν πρόσωπον, τόν Ἵπουργόν ἢ Ἀνώτατον τινα λειτουργόν.

Ἡ μυστικότης εἶναι συνηφασμένη μέ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνεξελέγκτου ἀφοῦ οὐδεὶς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων ἐπιτρέπεται νά γνωρίζουν τόν τρόπον διαθέσεως τῶν κονδυλίων αὐτῶν καί δι' αὐτό τὴν διάθεσίν των ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία μόνον εἰς Ἀνωτάτους λειτουργοὺς. Τὸ ἀνεξέλεγκτον τοῦτο παρά τρίτων, ἐκτός τῶν ἀποφασίζόντων τὴν διάθεσίν των τῶν μυστικῶν κονδυλίων, συνίσταται εἰδικώτερον εἰς τὸ ὅτι:

α) δικαιούται νά τὰ διαθέσῃ κατὰ νόμον ὁ Ἵπουργός χωρὶς νά γνωρίζῃ τόν προορισμόν των παρά αὐτός ὁ ἴδιος ἢ αὐτός καί νόμφ ὀρισμένος ὑπ' ἄλληλος καί β) εἰς τὸ ὅτι αὐτοὶ οἱ μόνοι

γνωρίζοντες ὀφείλουν ἢ δικαιούνται νά μὴν ἀνακοινώσουν ποτέ εἰς κανένα εἰς τί συνίσταται αὐτή ἡ δαπάνη. Τό ἀνεξέλεγκτον τοῦτο ἐπομένως περιλαμβάνει : α) τὴν κρίσιν ὅτι ἡ δαπάνη αὐτὴ συμφέρει ἐθνικῶς νά γίνη. β) ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν συμφέρει ἐθνικῶς νά κατανομασθῇ. Ἐάν τοῦτο ἠλέγχετο παρ' ἄλλου τινός, τότε δέν θά ἐπρόκειτο περί μυστικοῦ κονδυλίου.

Ἡ τοιαύτη κρίσις τοῦ Ἑπουργοῦ δέν δύναται συνεπῶς νά ἐλεγχθῇ οὔτε ἀπό νομικῆς ἀπόφews. Δέν δύναται νά γίνη ἀντικείμενον ἐρεύνης διοικητικῆς ἀνακρίσεως. Ἐάν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἔλεγχος διὰ τὴν κρίσιν που αὐτῇ, τότε δέν θά ἦτο ἀνεξάλεγκτος τότε οὐδεμία διαφορά θά ὑπῆρχε μεταξύ φανερῶν καὶ ἐλεγχομένων καὶ μυστικῶν καὶ μὴ ἐλεγχομένων δαπανῶν. Ἐάν δέν ἦτο κριτῆς ὁ Ἑπουργός, ἐάν εἰς αὐτόν ἀποκλειστικῶς δέν ἐνεπιστεύετο τὴν κρίσιν αὐτὴν ὁ Νόμος τότε θά ἔπρεπε ὁ Ἑπουργός διὰ κάθε τοιαύτην δαπάνην νά ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον κριτῆν: "Μήπως πλανῶμαι νομίζων ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν πρέπει νά κατανομασθῇ;" Καὶ ἀκριβῶς τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν εἰς τρίτον ἀποκλείει ἐξ ὀρισμοῦ πᾶσα θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διατάξεις.

Τό συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ὁ ὑπεύθυνος Ἑπουργός ὄχι μόνον δέν ὑποχρεοῦται ἀλλὰ καὶ δέν δικαιούται νά λογοδοτήσῃ. διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων. Μόνον οὕτω ἐκπληροῦται ὁ σκοπός τοῦ ἀπορρήτου. Ἀσφαλίζεται δηλαδή καὶ ὁ δίδων καὶ ὁ λαμβάνων τὰ ἐξ ἀπορρήτων κονδυλίων ποσά. Ἐάν ἡ τοιαύτη ἀρχὴ τῆς μυστικότητος καταργηθῇ ἐπιτροπομένης τῆς ἐρεύνης τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως αὐτῶν παρ' οἴουδήποτε, τότε εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ μυστικοῦ κονδυλίου καταργεῖται.

Ἄσχέτως τοῦ θέματος ἂν τήν τοιαύτην κατάργησιν τῆς μυστικότητος ἐπιτρέπει ὁ Νόμος, ἄσχέτως δηλαδή τοῦ παρανόμου τῆς ἐρεύνης τῶν μυστικῶν κονδυλίων καί τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεώς των, γινομένης καθ' ὑπέρβασιν τοῦ τρόπου ἐλέγχου τῶν ὁποίων διαγράφει ὁ νόμος, εἶναι προφανές ὅτι ἡ ~~ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ~~ DE FACTO κατάργησις τῆς μυστικότητος ἀποτελεῖ βαρύτερον πλήγμα κατά τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Διά νά διαπιστωθοῦν τυχόν καταχρήσεις εἰς τήν διάθεσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων, καταστρέφεται ὄπλον ἀπαραίτητον διά τήν λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἄπαξ δημιουργηθῆ ἡ εὐλογος ὑπόνοια ὅτι αἱ ἀπολήψεις ἐκ μυστικῶν κονδυλίων, ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων τῶν οἰωνδήποτε κρινόντων δικαστικῶν ἢ πολιτικῶν, εἶναι πιθανόν νά γίνουν φανεραί, οἱ σκοποὶ δι' οὓς αἱ ἀπολήψεις αὐταί εἶναι ἀναγκαῖαι δέν θά εἶναι πλέον δυνατόν νά πραγματοποιηθοῦν. Καί αἱ συνέπειαι διά τήν χώραν ἐνδέχεται νά εἶναι δραματικά.

Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι δέν διατρέχει κίνδυνον ἡ μυστικότης ἐκ τῆς διεξαγομένης ἐρεύνης δέν εὐσταθεῖ. Πρῶτον διότι τὰς ἐγγυήσεις τῆς μυστικότητος τὰς ὀρίζει ὁ νόμος καί δέν δύνανται νά περιορισθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν ἄνευ νόμου καί δεύτερον διότι ἂν ὁ διαχειριζόμενος τὰ μυστικά κονδύλια Ἐπουργός γνωρίζει ὅτι ὁ μέλλων Ἐπουργός ἢ ὁ δικαστής θά ἔχουν τό δικαίωμα νά τόν κατηγορήσουν ἢ καί νά ἀποφανθοῦν περί τοῦ ὅτι κακῶς διέθεσεν ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ποσόν τί καί εὐθύνεται διά τοῦτο κατά τόν νόμον περί εὐθύνης Ἐπουργῶν στερεῖται προφανῶς τῆς ἀπολύτου διακριτικῆς εὐκαιρίας τήν ὁποίαν θέλει ὑπάρχουσαν ἐν προκειμένῳ ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία καί τόν καθιστᾷ πλεόν ἢ διστακτικόν εἰς τήν χρησιμοποίησιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν ἐπί ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἐπαινετὴ εἶναι ἡ σκέψις νὰ ἐλεγχθῆ καὶ ἡ ἐλαχίστη Ἰπουργικὴ πράξις πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κατὰ νόμον κυρώσεων ἢ πρὸς ἄσκησιν πολιτικοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ νόμος πρὸς προστασίαν τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὀρίζει τὸ ὕψος τῶν κονδυλίων καὶ τὸν ἐνδοκυβερνητικὸν, ἐνδοῦπηρεσιακὸν αὐτῶν ἔλεγχον καὶ θεωρεῖ τὰς ἐγγυήσεις αὐτὰς ὡς ἐπαρκεῖς καὶ ὡς τὰς μόνας δυναμένας νὰ συνδυασθῶσι μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς μυστικότητος.

Μόνον ἡ Βουλὴ, ἀσχοῦσα τὸ νομοθετικόν τῆς ἔργον καὶ καταργοῦσα τὰς περὶ μυστικότητος τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν διατάξεις, δικαιούται καὶ νὰ θεσπίσῃ νέον νομοθετικὸν καθεστῶς ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπετρέπετο πλέον ὁ καθ' ὑπέρβασιν τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν διατάξεων ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τῶν κονδυλίων τούτων εἴτε δικαστικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, εἴτε πολιτικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

I. W. de Jager, Dronkhuysweg
waars voor jurk bas, tot
N. d. 545 by 20/9/1941

ovis opus voolys voolvoolvool
efilaw olpoyoum uali'
l'voolvool, voolvool ol
uakluu va' diaupvoolvool
l'vool

apavovov volio voolvool
vool is voolvoolvool voolvoolvool
voolvool voolvool voolvoolvool
voolvool voolvool voolvoolvool
voolvool voolvool voolvoolvool

⊕ voolvool
voolvool
voolvool

by tot Noyoo « voolvool
voolvool voolvool, voolvool voolvool
voolvoolvool voolvool voolvool

Inasian in apo hu dihu
 hu vavoppu. k deducano
 avh avolyova yfap dno
 Inaion ^{un} (ne hopyova avoy ve
 kpa pumw lipa drel fco
 du tar pcan hu evapfu
 orad dnoth avamp luis
 apofus apoyojing ueli vavopp
 avap pona olav toolo upidz
 mooyoi eod hu hopyu
 uh avoyavfa dapi toltov
 pch opolcan cimos hopyotw
 hpon 4' pch avoyran hz
 hopy ovialopyu 12443 cu
 hopyotw avamp luis calpooz

διότι καὶ ἀγαπᾷ τὸν δικαιο-
 φάνη ἄνθρωπον καὶ ἀγαπᾷ
 τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ
 τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
 καὶ τὸν πληροῦται ἐκ τῆς
 ἀγάπης αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀγάπη
 ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
 ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀγάπη
 τοῦ Θεοῦ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
 καὶ τὸν πληροῦται ἐκ τῆς
 ἀγάπης αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀγάπη
 ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
 ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀγάπη
 τοῦ Θεοῦ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

si' uro ky katepuroo eky.
 Kaly dimalicoo julooppo!
 ka uan ayudz map'voly do
 copoi to uoioo onyepo eolo
 eokyon. Poto eoklyi lin
 uaykpan eokkifu oli u'
 onyepo di'fayoyay epura
 jukla ~~epo~~ mapodid
 uela mapatou to vepo
 aepi eodory l'ouppu

~~Epa, mapaluyuo~~

II. Τὸν τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας
 ἀποφασίζουσα τὸν νόμον ἀποφασίζουσα
 καὶ ὑποτάσσουσα πρὸς αὐτήν.

Ἐν ὄψει τῆς ἀρξαμένης ἐξετάσεως τῆς διαθέσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων ὑπὸ ἀνωτάτων δικαστικῶν, ἀνακύπτουν κατὰ σειράν τὰ ἀκόλουθα ζητήματα :

Ιον. Τί εἶναι μυστικόν κονδύλιον ἢ ἀπορρητος ἐθνικὴ δαπάνη; (Ἡ ποικίλη αὐτὴ ὀρολογία ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν) .

Μυστικόν εἶναι τὸ κονδύλιον τοῦ ὁποῦ ἡ διάθεσις πρέπει νὰ μὴ γνωσθῆ, διότι τοῦ ὕπαγορεύει τὸ ἐθνικόν συμφέρον καὶ δι' αὐτόν τὸν λόγον ὡς πρὸς αὐτὸ τηρεῖται διαδικασία, δι' ἧς ἀποφεύγεται ἡ κοινολόγησις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν ὥστε νὰ εἶναι γνωστὴ εἴτε ἀπὸ τὸν Ἐπιτροπὴν καὶ μίαν Ἐπιτροπὴν ὀλιγομελεστέην ἐξ ἀνωτάτων λειτουργῶν δι' οὓς ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρητοῦ ἀποτελεῖ καθῆκον εἴτε καὶ ἀπὸ μόνον ἓν πρόσωπον, τὸν ὑπουργόν ἢ ἀνώτατον τινα λειτουργόν.

Ἡ μυστικότης εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνεξελέγκτου ἀφοῦ οὐδεὶς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων ἐπιτρέπεται νὰ γνωρίζουν τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν κονδυλίων αὐτῶν καὶ δι' αὐτὸ τὴν διάθεσιν των ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία μόνον εἰς ἀνωτάτους λειτουργούς. Τὸ ἀνεξελέγκτον τοῦτο παρὰ τρίτων, ἐκτὸς τῶν ἀποφασιζόντων τὴν διάθεσιν των, τῶν μυστικῶν κονδυλίων, συνίσταται εἰδικώτερον εἰς τὸ ὅτι : α) δικαιούται νὰ τὰ διαθέσῃ κατὰ νόμον ὁ Ἐπίτροπος χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸν προορισμὸν των παρὰ αὐτοῦ ὁ ἴδιος ἢ αὐτοῦ καὶ νόμῳ ὀρισμένος ὑπάλληλος καὶ β) εἰς τὸ ὅτι αὐτοὶ οἱ μόνον γνωρίζοντες

δφείλουν ή δικαιούνται να μὴν ἀνακοινώσουν ποτέ εἰς κανένα εἰς τί
 συνίσταται αὐτή ή δαπάνη. Τό ἀνεξέλεγκτον τοῦτο ἐπομένως περιλαμ-
 βάνει : α) τήν κρίσιν ὅτι ή δαπάνη αὐτή συμφέρει ἐθνικῶς νά γίνη
 β) ὅτι ή δαπάνη αὐτή δέν συμφέρει ἐθνικῶς νά κατονομασθῇ.
 Ἐάν τοῦτο ἠλέγχετο παρ' ἄλλου τινός, τότε δέν θά ἐπρόκειτο περὶ
 μυστικοῦ κονδυλίου .

Ἡ τοιαύτη κρίσις τοῦ Ἵπουργοῦ δέν δύναται συνεπῶς νά ἐλεγχθῇ
 οὔτε ἀπό νομικῆς ἀπόψεως. Δέν δύναται νά γίνη ἀντικείμενον ἐρεύνης
 διοικητικῆς ἀνακρίσεως. Ἐάν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἔλεγχος διὰ τήν κρίσιν
 του αὐτήν, τότε δέν θά ἦτο ἀνεξέλεγκτος τότε οὐδεμίαν διαφορὰ θά
 ὑπῆρχε μεταξύ φανερῶν καί ἐλεγχομένων καί μυστικῶν καί μὴ ἐλεγχο-
 μένων δαπανῶν. Ἐάν δέν ἦτο κριτής ὁ Ἵπουργός, ἔάν εἰς αὐτόν ἀπο-
 κλειστικῶς δέν ἐνεπιστεῦετο τήν κρίσιν αὐτήν ὁ νόμος, τότε θά ἔπρε-
 πε ὁ Ἵπουργός διὰ κάθε τοιαύτην δαπάνην νά ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον
 κριτήν : "Μήπως πλανῶμαι νομίζων ὅτι ή δαπάνη αὐτή δέν πρέπει νά
 κατονομασθῇ ;" Καί ἀκριβῶς τήν ἀναφορὰν αὐτήν εἰς τρίτον ἀποκλείει
 ἐξ ὀρισμοῦ πᾶσα θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διατάξεις .

Τό συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ὁ ὑπεύθυνος Ἵπουργός
 ὄχι μόνον δέν ὑποχρεοῦται ἀλλά καί δέν δικαιούται νά λογοδοτήσῃ διὰ
 τήν διάθεσιν τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων . Μόνον οὕτω ἐκπληροῦται ὁ
 σκοπός τοῦ ἀπορρήτου. Ἀσφαλιζέται δηλαδή καί ὁ δίδων καί ὁ λαμβά-

ναι τὰ ἑξ ἀπορρητων κονδυλιων ασοσθ

Έαν γ' ἰσχυρῶς ἀπὸ τῆς
 προνομίας καὶ ἀπορίας
 ἐκπερῶν τῆς ἐργασίας τοῦ
 κράτους τῆς ἀδελφείας αὐτῶν
 ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, τότε ἐν
 ἀπογὰς ἔτι γ' ἵνα καὶ τὸ
 προνομίον καὶ ἀπορίας καὶ ἀ-
 γίας.

Ἐπειὶς τὸ δικαστὸν ἐν
 τῇ ἰσχυρίᾳ καὶ ἀπορίας τῆς
 προνομίας ~~ἐν~~ καὶ ἀπορίας
 ἀπορίας, τὸ ἀπορίας δικαστὸν
 τῆς ἀδελφείας τῆς προνομίας
 καὶ ἀπορίας καὶ τὸ κράτος
 τῆς ἀδελφείας τῆς, ~~καὶ ἀπορίας~~
 καὶ τὸ κράτος δικαστὸν

tota oratio depreca oratio,
 cum oratione, et si de facto
 melioribus tunc potius dicitur
 etiam tunc capite etiam
 etiam tunc utitur per se.

Sed in dictionibus tunc utitur
 prout et tunc dicitur tunc
 potius utitur, utroque
 quia etiam utitur
 et tunc utitur tunc utitur
 tunc utitur. tunc utitur
 et tunc utitur et tunc
 utitur, et tunc utitur
 tunc utitur utitur utitur

δυνατὸν ἢ ἀπολυτῶν, ἀλλὰ
 ἀδύνατον ἢ ἰσχυρὸν γενέσθαι;
 αἰ ὁμοίως δὲ τοῦ αἰ ἀπολυτῶν
 ἀδύνατον ἐστὶν ἀπολυτῶν. Ἐν
 τῷ ἐκείνῳ δὲ ἀδύνατον ἢ
 ἀπολυτῶν. Ἐν τῷ
 ὁμοίως δὲ τῷ ἰσχυρῷ
 ἀδύνατον ἢ ἐκείνῳ ἀπολυτῶν

Ὁ ἰσχυρὸς ἔστι δὲ τῷ
 ἰσχυρῷ ἀδύνατον ἢ ἰσχυρῷ
 ἢ ἐκείνῳ ἀδύνατον ἢ ἰσχυρῷ
 ἐκείνῳ ἀδύνατον. Ἐπομένως δὲ
 ἐκείνῳ ἀδύνατον ἢ ἰσχυρῷ
 ἢ ἰσχυρῷ ἀδύνατον, ἢ ἰσχυρῷ
 ἀδύνατον ἢ ἰσχυρῷ ἀδύνατον
 ἢ ἰσχυρῷ ἀδύνατον ἢ ἰσχυρῷ

nai' dōlepon diōl, en ē dia
 p'epifeyra la yvelues nor-
 sūga l'ōoupos p'opifē olī ē
 p'eyve l'ōoupos 4' ē d'ueastiz
 ta eyon to d'ueastiz va ~~va~~
 # loi vel'g'opueon 4' nai va
 zōyandou asp. loi ol.
 uainō d'ētra va l'ur post.
 uōi uorbywa zōon la va
 codonla la lōōlo uala loi
 vōyon asp. codon l'ōoupon
 olp'uta apoyariv h' zōyōla
 d'iaup'elūiz ēy'p'iz l'ur zōon
 d'ya vaap'ouōon va apoyariv
 3' vōyōōōōō vōyōōōōō uai d'

τοι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων ἡ ἐπιπέδου
 ἐστὶν ἡ ἀποκρίσιμος τῶν
 κεντρικῶν ἐπιπέδων, ἐπὶ τῶν
 ἐπιπέδων ἀποκρίσιμος

ἐπιπέδου ἐστὶν ἡ ἀποκρίσιμος
 ἐπιπέδου ἐστὶν ἡ ἀποκρίσιμος
 ἐπιπέδου ἀποκρίσιμος τῶν
 ἐπιπέδων ἀποκρίσιμος ἡ ἀποκρίσιμος
 ἐπιπέδου ἀποκρίσιμος ἡ ἀποκρίσιμος

ἀποκρίσιμος τῶν ἐπιπέδων ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος τῶν
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος τῶν ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος
 ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος ἀποκρίσιμος

grosz obywateli w wyobraźni
jeśli stworzą tę polską
kultu

Mówi się, że w wyobraźni
to wyobraźni tej jest uci
niekiedy tej jest polska
kultu tej jest polska
kultu, znaczenie uci
~~wyobraźni~~ w wyobraźni
wyobraźni uci jest
to jest da wyobraźni
o uci wyobraźni tej jest
wyobraźni uci jest
to jest uci jest
to jest uci jest
to jest uci jest

grosz

ε) 'Η πλήρης απόδειξις ὅτι ἡ ἀκολουθηθεῖσα τακτική ἦτο ^[37.15] ἡ
μόνη ὀρθή, ἡ μόνη σύννομος καί μόνη πρακτικῶς ἐφικτή εἶναι
τό γεγονός ὅτι ἀπό τοῦ 1947 μέχρι σήμερον, ὅποτε 37 Ὑπουρ-
γοί διῆλθον ἀπό ^{τύπου} Τύπου, ἡ τακτική αὐτή ἐτηρήθη παγίως καί
οὐδεμία ἀρχή, ^{ἰσχυροῦ} οὐδεμία Κυβέρνησις δέν ἐσκέφθη ποτέ νά τήν
θίξῃ ἢ νά τήν μεταβάλῃ.

Καταβολή χενφαιρών
 από το Παρ. 10

Κωνσταντίνου από τα
 απόρρητα κονδύλια του

Υπ. Εξωτερικών. 25/8/1958

Χειρογράφ. Κ. Τ. από Σειμή Παρ. 10
 Επιστολή Κωνσταντίνου.

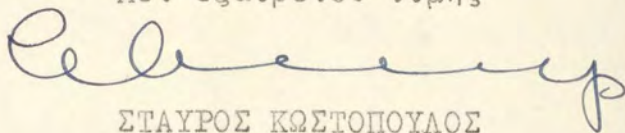
'Αθηναι, 28 Μαρτίου 1964.-

Φίλε κ. Συνάδελφε,

"Εχω τήν τιμήν νά γνωρίσω ύμῖν ληψίν τῆς ἀπό 27 τρέχοντος ἐπιστολῆς σας μετά τῆς συνημμένης αὐτῇ ἀποδείξεως τῆς ὑφ' ὑμῶν καταβολῆς τό θέρους τοῦ 1958 Δολλ. 10.000 ἐκ τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων τοῦ 'Υπουργείου 'Εξωτερικῶν.

Τήν ἀπόδειξιν ταύτην διεβίβασα πρός τήν ἀρμοδίαν Διεύθυνσιν τοῦ 'Υπουργείου 'Εξωτερικῶν πρός φύλαξιν εἰς τόν οἰκειῶν ἀπόρρητον φάκελλον θέλω δέ παραλλήλως ἐνημερώσῃ τούς διεξάγοντας τόν σχετικόν ἔλεγχον.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

'Αξιότιμον Κύριον
Κωνσταντῖνον Τσατσον
Βουλευτήν 'Αθηνῶν
Ε ν τ α ὕ θ α .-

Προσφυγή

Μουσ. Κορν. —

IV In os accipiat de manu
anaproposum in ipso is qd

III locuste ypaqa, la' omdia ~~in ipso~~
da, ^{πρόσωπο} de ~~in ipso~~ ^{in ipso} ~~in ipso~~
de ~~in ipso~~ ^{in ipso} ~~in ipso~~
~~in ipso~~ ^{in ipso} ~~in ipso~~

~~Πράγματ' οὐκ ἔστιν ἔτι
Πράγματ' οὐκ ἔστιν ἔτι
in n. d. q. sub. sole in qd
pny ~~in ipso~~ ~~in ipso~~
in ~~in ipso~~~~

Si autem pover ^{us} qd ~~in ipso~~
quis ~~in ipso~~ ~~in ipso~~

Απόδειξη δια ΑΖ. (10000)

επιείκτα παρα τα Β. Βασίλειον του
 Ε. Γαλαξίου του Εγγύου δι' είνδρον του
 Δαυκίου το σονι του (10000) δι' ένα χι-
 τιάδου Συγγαριου δι' ενταυθα ο. ενωφου-
 εντ είνδρον.

Τη 25^η Σεπτεμβρίου 1958
 Η Ε. Κωνσταντίνου Ουρανίου